СВЯТОЕ

БЛАГОВЕСТВОВАНИЕ

ПО ТЕКСТУ

ОСТРОМИРОВА ЕВАНГЕЛИЯ

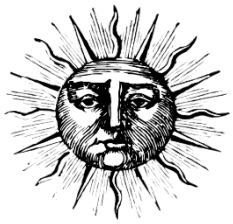

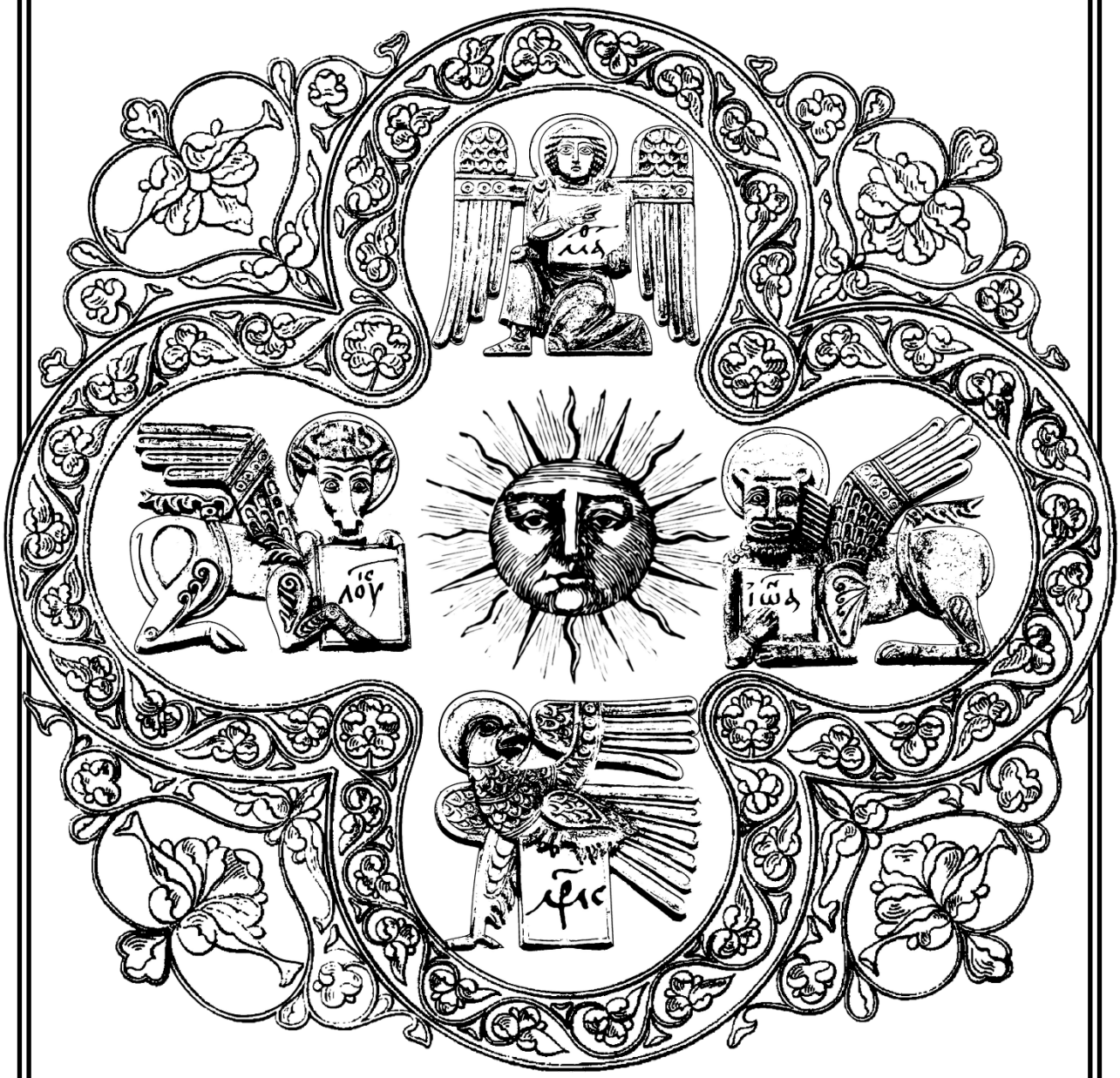

Составление, оформление, набор текста:
Константинов Александр Николаевич©

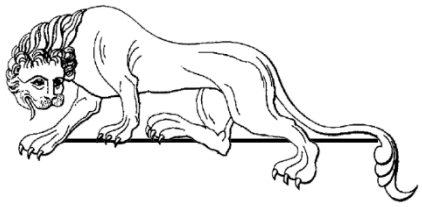

СВЯТОЕ БЛАГОВЕСТВОВАНИЕ

ПО ТЕКСТУ

ОСТРОМИРОВА ЕВАНГЕЛИЯ

ДОПОЛНЕННОЕ ИЗ РУКОПИСЕЙ

XI–XIII ВЕКОВ.

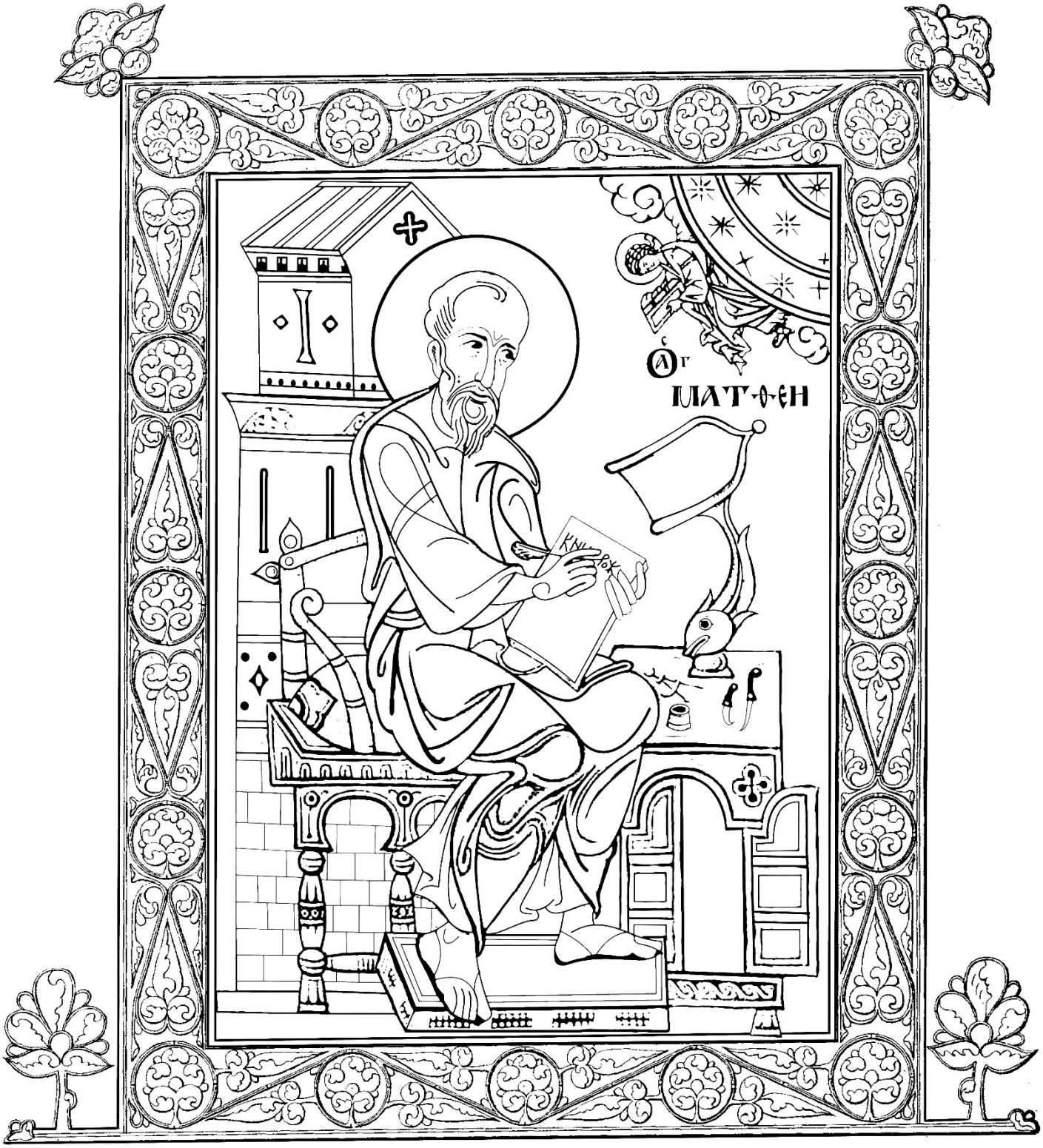
Ѡ҆г
МАТѲЕН

ЄВАНГЕЛИЕ ОТЪ МАТѲЕА

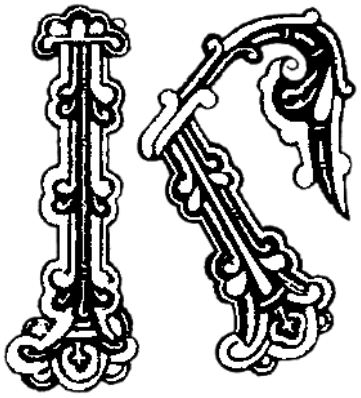

Ѯънигъı рожьства іу҃ хв҃а· сн҃а ·а҃·
давъıдова· сн҃а авраамлꙗ·
2авраамъ роди исаака· исаакъ
же роди иꙗкова· иꙗковъ же роди
июдѫ и братиѭ ѥго· 3июда же роди фареса
и ꙁара отъ ѳамаръı· фаресъ же роди еꙁрома·
еꙁромъ же роди араама· 4араамъ же роди
аминадава· аминадавъ же роди на-
асона· наасонъ же роди салмона· 5салмонъ
же роди вооꙁа отъ рахавъı· вооꙁъ же роди
овида отъ роуѳи· овидъ же роди иесеа· 6иесеи
же роди дв҃да ц҃ра· давъıдъ же ц҃рь роди

СОЛОМОНА ОТЪ ОУРИИНЪІИ· 7СОЛОМОНЪ ЖЄ РОДИ
РОВОАМА· РОВОАМЪ ЖЄ РОДИ АВІѦ· АВІА ЖЄ
РОДИ АСА· 8АСЪ ЖЄ РОДИ ІШСАФАТА· ІШСА-
ФАТЪ ЖЄ РОДИ ІШРАМА· ІШРАМЪ ЖЄ РОДИ
ОЗІИѦ· 9ОЗІІА ЖЄ РОДИ ІОА҃ѲАМА· ІОА҃ѲАМЪ ЖЄ
РОДИ ЄЗЄКІИѦ· 10ЄЗЄКІІА ЖЄ РОДИ МАНАСІИѦ·
МАНАСІІА ЖЄ РОДИ АМОНА· АМОНЪ ЖЄ РОДИ ІО-
СІИѦ· 11ІОСІІА ЖЄ РОДИ ІЄХОІІІѦ І БРАТІИѦ ЄГО
ВЪ ПРѢСЄЛЄІІІЄ ВАВУЛОІЬСКОЄ· 12ПО ПРѢ-
СЄЛЄІІІИ ЖЄ ВАВУЛОІЬСТѢІЇЬ ІЄХОІІІА РОДИ
САЛА҃ѲІІЛА· САЛА҃ѲІІЛЬ ЖЄ РОДИ ЗОРОВАВЄЛА·
13ЗОРОВАВЄЛЪ ЖЄ РОДИ АВІОУДА· АВІОУДЪ ЖЄ
РОДИ ЄЛІАКІІМА· ЄЛІАКІІМЪ ЖЄ РОДИ АЗОРА·
14АЗОРЪ ЖЄ РОДИ САДОКА· САДОКЪ ЖЄ РОДИ АХІ-
ІІМА· АХІІМЪ ЖЄ РОДИ ЄЛІОУДА· 15ЄЛІОУДЪ ЖЄ

роди елиазара· елиазаръ же роди матѳана·
матѳанъ же роди иꙗкова· 16иꙗковъ же
роди иѡсифа мѫжа мариина из нѥѩже
роди сѧ і҃с нарицаѥмъıи х҃съ· 17вьсѣхъ же
родъ отъ авраама до дв҃да родъ четъıре на
десѧте· и отъ давъıда до прѣселѥниꙗ ва-
вилоньскааго родъ четъıре на десѧте· и
отъ прѣселѥниꙗ вавилоньскааго до х҃а
родъ четъıре на десѧте· 18і҃су х҃во же рожъство
сице бѣ· обрѫченѣ бо бъıвъши матери ѥго
марии иѡсифови прѣжде даже не сънѧста
сѧ обрѣте сѧ имѫщи въ чрѣвѣ отъ дх҃а
ст҃а· 19иѡсифъ же мѫжь ѥѩ правьдьнъ съı
и не хотѧ обличити ѥѩ въсхотѣ отаи
поустити ѭ· 20сице же ѥмоу оумъıшльшоу се

АНГ҃ЛЪ Г҃НЬ ВЪ СЪНѢ ꙗВИ СѦ ЄМОУ Г҃ЛѦ:
ИѠСИФЕ С҃НОУ ДВ҃ДОВЪ НЕ ОУБОИСѦ ПРИѦТИ
МАРИѦ ЖЕНЫ ТВОЕѦ· РОЖДЬШЕЄ БО СѦ ВЪ НЕИ
ОТЪ Д҃ХА ЄСТЬ С҃ТА· 21РОДИТЬ ЖЕ СЫНЪ· И
НАРЕЧЕШИ ИМѦ ЄМОУ І҃С ТЪ БО СП҃СЕТЬ ЛЮДИ
СВОѦ ОТЪ ГРѢХЪ ИХЪ· 22СЕ ЖЕ ВЬСЕ БЫСТЬ ДА
СЪБѪДЕТЬ СѦ РЕЧЕНОЄ ОТЪ Г҃А ПР҃КЪМЬ
Г҃ЛѪЩЕМЬ: 23СЕ ДѢВА ВЪ ЧРѢВѢ ПРИИМЕТЬ И
РОДИТЬ С҃НЪ И НАРЕКѪТЬ ИМѦ ЄМОУ ЄММА-
НОУИЛЪ ЄЖЕ ЄСТЬ СЪКАЗАЄМО СЪ НАМИ Б҃Ъ·
24ВЪСТАВЪ ЖЕ ИѠСИФЪ ОТЪ СЪНА СЪТВОРИ
ꙗКОЖЕ ПОВЕЛѢ ЄМОУ АНГ҃ЛЪ Г҃НЬ· И ПРИѦТЪ
ЖЕНѪ СВОѪ· 25И НЕ ЗНААШЕ ЄѦ ДОНЬДЕЖЕ РОДИ
С҃НЪ СВОИ ПЬРВѢНЬЦЬ И НАРЕЧЕ ИМѦ ЄМОУ І҃СЪ·

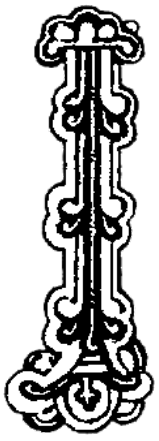

Іcоусоу рожьшоу сѧ въ виѳлѣеми иоудеи- ·в҃·
стѣи въ дьни ирода цр҃ѧ се влъсви отъ
въстока придошѧ въ иерс҃лимъ гл҃ѭще:
2къде ѥсть рождии сѧ цр҃ь иоудеискъ;
видѣхомъ бо ꙁвѣꙁдѫ ѥго на въстоцѣ и
придохомъ поклонитъ сѧ ѥмоу· 3оуслъıшавъ
же иродъ цр҃ь съмѧте сѧ и вьсь иероусалимъ
съ нимь· 4и събьравъ вьсѩ архиереѩ и
кънижьникъı людьскъıѩ въпрашааше ѩ:
къде хс҃ъ раждаѥть сѧ; 5они же рекошѧ
ѥмоу: въ виѳлееми иоудеистѣи· тако бо
писано ѥсть прⷪ҇къмь: 6и тъı виѳлеоме ꙁемле
иоудова ни чимь же мьньши ѥси въ
влд҃кахъ иоудовахъ· ис тебе бо иꙁидеть
вл҃ка иже оупасеть люди моѩ иꙁл҃ѩ·

[7]ТОГДА НРОДЪ ОТАН ПРНЗѢВАВЪ ВЛѢХВЪІ
НСПѢІТА ОТЪ ННХЪ ВРѢМА ИВЛЬШАІА СА
ЗВѢЗДЪІ· [8]Н ПОСѢЛАВЪ ВЪ ВНѳЛЄОМЪ РЄѴЄ:
ШЬДѢШЄ НСПѢІТАНТЄ НЗВѢСТЬНО О ОТРОѴА-
ТЄ· НГДА ЖЄ ОБРАЩЄТЄ ПОВѢДНТЄ МН ДА Н
АЗЪ ШЬДЪ ПОКЛОНІА СА НМОѴ· [9]ОНН ЖЄ
ПОСЛОѴШАВЪШЄ ЦРА НДОША Н СЄ ЗВѢЗДА ІЖЄ
ВНДѢША НА ВЪСТОЦѢ НДѢАШЄ ПРЄДЪ ННМН
ДОНЬДЄЖЄ ПРНШЬДЪШН СТА ВЬРХОѴ НДЄЖЄ БѢ
ОТРОѴА· [10]ВНДѢВЪШЄ ЖЄ ЗВѢЗДѪ ВЪЗДРА-
ДОВАША СА РАДОСТНІА ВЄЛНКОІА ЗѢЛО· [11]Н
ВЪШЬДЪШЄ ВЪ ХРАМННІА ВНДѢША ОТРОѴА
СЪ МАРНЄІ МАТЄРНІ НГО Н ПАДЪШЄ ПО-
КЛОННША СА НМОѴ· Н ОТВРЪЗЪШЄ СЪКРОВНЩА
СВОІА ПРННЄСОША НМОѴ ДАРЪІ ЗЛАТО Н ЛН-

ванъ и ꙁмурьнѫ· 12и отъвѣтъ приимъше
въ сънѣ не възвратити сѧ къ иродоу нъ
инѣмь пѫтьмь отидошѧ въ странѫ своѭ·
13ошьдъшемъ же влъхвомъ се анг҃лъ гн҃ь
въ сънѣ ꙗви сѧ иосифоу гл҃ꙗ: въставъ
поими отроча и матерь ѥго и бѣжи въ
егуптъ и бѫди тоу доньдеже ти рекѫ·
хощеть бо иродъ искати отроча̀те да
погоубить ѥ· 14онъ же въставъ поѩтъ
отроча и матерь ѥго нощиѭ и отиде въ
егуптъ · 15и бѣ тоу до оумрьтиꙗ иродова·
да събѫдеть сѧ реченоѥ отъ г҃а прⷪ҇къмь
гл҃ѭщемъ: отъ егупта възъвахъ сн҃ъ мои·
16тогда иродъ видѣвъ, ꙗко порѫганъ
бъıсть отъ влъхвъ разгнѣва сѧ ꙁѣло и

посълавъ изби вьсѧ отрокъı сѫщѧѩ въ
виѳлеемѣ и въ вьсѣхъ прѣдѣлѣхъ ѥѩ отъ
дъвою лѣтоу и ниже по врѣмени ѥже испъı-
та отъ влъхвъ· 17тогда събъıсть сѧ реченоѥ
иеремиемь прⷪ҇къмь глⷭ҇ѭщемь: 18гласъ въ
рамѣ слъıшанъ бъıсть плачь и ръıданиѥ и
въпль мъногъ· рахииль плачѫщи сѧ
чѧдъ своихъ и не хотѣаше оутѣшити сѧ
ꙗко не сѫть· 19оумьръшоу же иродоу се
ангелъ гⷭ҇нь въ сънѣ ꙗви сѧ иосифоу въ
егуптѣ 20глⷭ҇ѩ: въставъ поими отроча и
матерь ѥго и иди въ землѭ излⷭ҇ѥвѫ·
измрѣшѧ бо ищѫщеи доушѧ отрочѧте·
21онъ же въставъ поѩтъ отроча и матерь
ѥго и вънидe въ землю излⷭ҇ѥвѫ· 22слъıшавъ

же ꙗко архелаи цр҃ствоуѥть въ иоудеи въ
ирода мѣсто оц҃а своѥго оубоꙗ сѧ тамо ити·
вѣсть же приимъ въ сънѣ отиде въ странѫ
галилеискѫ· 23и пришьдъ въсели сѧ въ гра-
дѣ нарицаѥмѣемь назареѳъ· да събѫ-
деть сѧ реченоѥ пр҃окы ꙗко назареи наре-
четь сѧ·

Въ ты же дьни приде иоанъ кр҃сти- ·г҃·
тель проповѣдаꙗ въ поустъıни иоу-
деисцѣи 2и гл҃ѧ: покаите сѧ
приближи бо сѧ цр҃ьствиѥ нб҃сь-
ноѥ· 3сь бо ѥсть реченъıи исаиѥмь пр҃окъмь
гл҃ѭщемь: гласъ въпиѭщааго въ поус-
тъıни· оуготоваите пѫть гн҃ь· правъı тво-
рите стьзѧ ѥго· 4самъ же иоанъ имѣаше

ризѫ своѭ отъ власъ вельбѫждь и поѩсъ
оусниѩн о чрѣслѣхъ своихъ· ѣдъ же ѥго бѣ
акридъ и медъ дивии· 5тогда исхождаа-
ше къ нѥмоу иер҃слмъ и вьса иоудеа и вьса
страна иерданьскаѩ· 6и крьщаахѫ сѧ въ
ерданьсцѣи рѣцѣ отъ нѥго исповѣдаѭще
грѣхъı своѩ· 7видѣвъ же мъногъı фарисеѩ
и садоукеѩ грѧдѫщѧ на крьщениѥ ѥго и
г҃ла: ищѧдиѩ ехидьнова къто съказа
вамъ бѣжати отъ грѧдѫщааго гнѣва;
8сътворите плодъ достоинъ покаанию· 9и
не начинаите гл҃ати въ себѣ оц҃а имаамъ
авраама· гл҃ѭ бо вамъ ѩко можеть б҃ъ отъ
камениѩ сего въздвигнѫти чѧда авра-
амови· 10оуже бо секъıра при корении дрѣва

лежить· вьсꙗко оубо дрѣво ѥже не творить
плода добра посѣкаѥмо бъıваѥть и въ
огнь въметаѥмо· 11азъ оубо крьщѫ въı
водоѭ въ покаанию· грѧдъı же по мънѣ
крѣплии мене ѥсть· ѥмоуже нѣсмь досто-
инъ сапога понести· ть въı крьстить
дх҃ъмь ст҃ъıимь и огньмь· 12ѥмоуже лопата
въ рѫкоу ѥго и потрѣбить гоумьно своѥ и
събереть пьшеницѫ въ житницѫ а плѣвъı
съжежеть огньмь негасимъıимь· 13тогда
приде і҃с отъ галилеа на иерданъ къ иоаноу
крьститъ сѧ отъ нѥго· 14иоанъ же възбра-
нꙗаше ѥмоу гл҃ꙗ: азъ трѣбѫѭ отъ тебе
крьстити сѧ а тъı грѧдеши къ мънѣ;
15отъвѣщавъ же і҃с рече къ нѥмоу: остани

нъінѣ· тако бо подобьно ѥсть намъ исплъ-
нити вьсакѫ правьдѫ· тогда остави и҆·
16крьщь же сѧ і҃с възиде абиѥ отъ водъі· и
се отъвьрзошѧ сѧ ѥмоу нб҃са и видѣ доухъ
бж҃ии съходѧщь ꙗко голѫбь и грѧдѫщь на
нь· 17и се гласъ съ нб҃се гл҃ѧ: се ѥсть сн҃ъ мои
възлюбленъіи о нѥмьже благоволихъ·

Тогда възведенъ бъість і҃с дх҃омь
въ поустъінѭ искоуситъ сѧ отъ
диꙗвола· 2и пощь сѧ дьнии четъіри
десѧти и нощии четъіри десѧти
·д҃· послѣдь възалка· 3и пристѫпль искоуси-
тель рече ѥмоу: аще сн҃ъ ѥси бж҃ии рьци да
камениѥ се хлѣби бѫдѫть· 4онъ же отъ-
вѣщавъ рече: писано ѥсть не о хлѣбѣ ѥди-

номь живъ бѫдеть чл҃къ нъ о вьсакомь
гл҃ѣ исходѧщимъ из оустъ бж҃ии· 5тогда
поѩтъ и҆ диѩволъ въ ст҃ы градъ и постави
и҆ на крилѣ цр҃къвьнѣемь 6и рече ѥмоу: аще
сн҃ъ ѥси бж҃ии вьрзисѧ низъ· писано бо ѥсть
ѩко анг҃ломъ своимъ заповѣсть о тебѣ и
на рѫкоу възьмѫть тѧ да не прѣтъкнеши
о камень ногы твоѥѩ· 7рече же ѥмоу і҃с:
пакы писано ѥсть не искоусиши г҃а б҃а
своѥго· 8пакы поѩтъ и҆ диѩволъ на горѫ
вьісокѫ зѣло и показа ѥмоу вьса цр҃ствиѩ
вьсего мира и славѫ ихъ 9и рече ѥмоу: вьса
си дамь тебѣ аще падъ поклониши ми сѧ·
10тогда рече ѥмоу і҃с: иди за мѧ сотоно
писано бо ѥсть: г҃оу б҃оу твоѥмоу поклониши

сѧ и томоу ѥдиномоу послоужиши· 11тогда
остави и҆ диꙗволъ· и се анг҃ли пристѫпи-
шѧ и слоужаахѫ ѥмоу· 12слъішавъ же і҃с ꙗко
иоанъ прѣданъ бъість отиде въ галилеѭ
13и оставль назареѳъ пришьдъ въселисѧ въ
каперънаоумъ въ поморие въ прѣдѣлѣхъ
завоулонихъ и нефѳалимлихъ· 14да събѫ-
деть сѧ реченоѥ исаиѥмь пр҃окъмь гл҃ѭ-
щемь: 15землꙗ завълонꙗ и землꙗ неф-
ѳалимлꙗ пѫть морю обонъ полъ иордана
галилеа ꙗзъікъ 16людиѥ сѣдѧщии въ
тьмѣ видѣшѧ свѣтъ великъ и сѣдѧщеи
въ странѣ и сѣни съмьртьнѣи свѣтъ
въсиꙗ имъ· 17отътоли начѧтъ і҃с пропов ѣ-
дати и гл҃ати: покаите сѧ приближи бо сѧ

цр҃ствиѥ нб҃сьноѥ· 18ходѧ же і҃съ при мори
галилеистѣемь видѣ дъва брата симона
нарицаѥмаго петра и аньдреѩ брата
ѥмоу въмѣтаѭшта мрѣжѧ въ море бѣа-
ста бо ловьца· 19и рече има: идѣта по мънѣ
и сътворѫ вы ловьца чл҃вкомъ· 20она же
абиѥ оставльша мрѣжѧ по нѥмь идоста·
21и прѣшьдъ отътѫдоу оузьрѣ ина дъва
брата иѩкова зеведеова и иоана брата
ѥмоу въ корабли съ зеведеомь оц҃ьмь ѥю
завѧзаѭща мрѣжѧ своѩ и възъва ѩ·
22она же абиѥ оставльша корабль и отьца
своѥго по нѥмь идоста· 23и прохождааше
вьсѫ галилеѭ і҃съ оучѧ на съборищихъ ихъ
и проповѣдаѩ еуаньгелиѥ цр҃ствиѩ и

НСЦѢЛИѦ ВЬСАКЪ НЕДѪГЪ И ВЬСАКѪ ѤЗѪ
ВЪ ЛЮДЬХЪ· 24И ИЗИНДЕ СЛОУХЪ ЄГО ПО ВЬСЕН
СУРИИ И ПРИВЕДОША ЄМОУ ВЬСѦ БОЛѪЩѦѦ
РАЗЛИУЬНЪІ НЕДѪГЪІ И СТРАСТЬІМИ ОДРЬЖН–
ІМЪІѦ И БѢСЬНЪІѦ И ЛѢСАУЬНЪІѦ И ОСЛАБ–
ЛЄНЪІѦ ЖИЛАІМИ И НСЦѢЛИ Ѧ· 25И ПО НЄІМЬ
НДОША НАРОДИ МЪНОЗИ ОТЪ ГАЛИЛЄѦ И
ДЕКАПОЛЄА И ОТЪ ЄРС̅ЛІМА И ІОУДЕА И СЪ ОНОГО
ПОЛОУ ІѠРДАНА·

ОУЗРѢВЪ ЖЄ НАРОДЪ МЪНОГЪ ВЪЗИДЕ НА
ГОРѪ И ѦКО СѢДЕ ПРИСТѪПИША КЪ
НЄМОУ ОУЧЄНИЦИ ЄГО· 2И ОТВЬРЗЪ ОУСТА
СВОѦ ОУЧАШЕ Ѧ ГЛ̅Ѧ: 3БЛАЖЄНИ НИЩИИ
ДХ̅ОМЬ ѦКО ТѢХЪ ЄСТЬ ЦР̅СТВИЄ НБ̅СЬНОЄ·
4БЛАЖЄНИ ПЛАУѪЩИИ СѦ ѦКО ТИ ОУТѢ–

шѧть сѧ· 5блажени кротъции ꙗко ти на-
слѣдѧть землѭ· 6блажени алчѫщеи и
жѧждѫщеи правьдъı ꙗко ти насъıтѧть
сѧ· 7блажени милостивии ꙗко ти поми-
ловани бѫдѫть· 8блажени чистии сьрдь-
цьмь ꙗко ти б҃а оузьрѩть· 9блажени
съмирѩѭщеи ꙗко ти сн҃ове б҃жии нарекѫть
сѧ· 10блажени изгънании правьдъı ради
ꙗко тѣхъ ѥсть цр҃ствиѥ нб҃сьноѥ· 11блаже-
ни ѥсте ѥгда поносѧть вамъ и ижденѫть
и рекѫть вьсакъ зълъ г҃лъ на въı лъжѫще
мене ради· 12радоуите сѧ и веселите сѧ ꙗко
мьзда ваша мънога ѥсть на нб҃сехъ·
тако бо изгънашѧ пр҃ркъı иже бѣшѧ
прѣжде васъ· 13въı ѥсте соль земли· аще же

соль обѫꙗѥть чимь осолить сѧ· ни къ
чьсомоу же бѫдеть кътомоу тъкмо да
исъıпана бѫдеть вънъ и попираѥма отъ
чл҃вкъ· 14въı ѥсте свѣтъ вьсемоу мироу· не
можеть градъ оукръıти сѧ врьхоу горъı
стоꙗ· 15ни въжагаѭть свѣтильника и
поставлꙗѭть ѥго подъ спѫдъмь нъ на
свѣщьницѣ да свѣтить вьсѣмъ иже въ
храминѣ сѫть· 16тако да просвьтить сѧ
свѣтъ вашь прѣдъ чловѣкъı да оузьрѧть
ваша добраꙗ дѣла и прославѧть о҃ца ва-
шего иже ѥсть на нб҃сехъ· 17не мьните ꙗко
придохъ разоритъ закона или пр҃къ· не
придохъ разоритъ нъ напълнить 18амин
гл҃ѭ вамъ: доньдеже прѣидеть нб҃о и

ꙁемлꙗ писмѧ ѥдино или ѥдина чьрта не
прѣидеть отъ ꙁакона доньдеже вьса бѫ-
деть· 19иже бо разорить ѥдинѫ ꙁаповѣдии
сихъ малъıихъ и наоучить тако чл҃къı
мьнии нареченть сѧ въ цр҃ьствии нб҃сь-
нѣемь· а иже сътворить и наоучить сь ве-
ликъ нареченть сѧ въ цр҃ьствии нб҃сьнѣемь·
20гл҃ѭ бо вамъ ꙗко аще не избѫдеть
правьда ваша паче кънижьникъ и фари-
сеи не имате вънити въ цр҃ствиѥ нб҃сноѥ·
21слъıшасте ꙗко речено бъıсть дрѣвьнимь:
не оубьѥши иже бо оубиѥть повиньнъ ѥсть
сѫдоу· 22азъ же гл҃ѭ вамъ ꙗко вьсꙗкъ
гнѣваꙗи сѧ на брата своѥго без оума
повиньнъ ѥсть сѫдоу· иже бо речеть братоу

СВОЄМОУ РАКА ПОВИНЬНЪ ЄСТЬ СЪНЬМИЩОУ· И
ИЖЕ РЄЧЄТЬ ОУРОДЄ ПОВИНЬНЪ ЄСТЬ ГЄОНЂ
ОГНЬНЂИ· 23АЩЄ ОУБО ПРИНЄСЄШИ ДАРЪ ТВОИ
КЪ ОЛЪТАРЮ И ТОУ ПОМѦНЄШИ ЯКО БРАТЪ
ТВОИ ИМАТЬ НЂЧЬТО НА ТѦ 24ОСТАВИ ТОУ
ДАРЪ ТВОИ ПРЂДЪ ОЛТАРЬМЬ И ШЬДЪ ПРЬВЂЄ
СЪМЂРИ СѦ СЪ БРАТЪМЬ СВОИМЬ И ТЪГДА
ПРИШЬДЪ ПРИНЄСИ ДАРЪ ТВОИ· 25БОУДИ ОУВЂ-
ЩАЯ СѦ СЪ СѦПЬРЬНИКОМЬ СВОИМЬ СКОРО
ДОНЬДЕЖЕ ЄСИ НА ПѦТИ СЪ НИМЬ ДА НЄ
ПРЂДАСТЬ ТЄБЄ СѦДИИ И СѦДИЯ ТѦ ПРЂ-
ДАСТЬ СЛОУЖЂ И ВЪ ТЬМЬНИЦѦ ВЪВРЬЖЕТЬ
ТѦ· 26АМИНЬ ГЛѦ ТЄБЂ: НЄ ИЗИДЄШИ ОТЪ-
ТѦДОУ ДОНЬДЕЖЕ ВЪЗДАСИ ПОСЛЂДЬНИИ КОД-
РАНТЪ· 27СЛЪІШАСТЄ ЯКО РЄЧЄНО БЪІСТЬ ДРЄВЬ-

ниимъ: не прѣлюбы сътвориши· 28азъ же
гл҃ѭ вамъ ꙗко вьсꙗкъ иже възьрить на
женѫ съ похотиѭ оуже любы сътвори съ
неѭ въ ср҃дци своѥмь· 29аще же око твоѥ
десноѥ съблажнаѥть тѧ изми ѥ и врьзи
отъ тебе· оуниѥ бо ти ѥсть да погъıблетъ
ѥдинъ оудъ твоихъ а не вьсе тѣло твоѥ
бѫдетъ въврьжено въ геонѫ· 30и аще дес-
наꙗ твоꙗ рѫка съблажнꙗѥть тѧ оусѣци
ѭ и врьзи отъ себе· оуниѥ бо ти ѥсть да
погъıблетъ ѥдинъ оудъ твоихъ а не вьсе
тѣло твоѥ идетъ въ геонѫ· 31реѵено же
бъıсть: иже аще поустить женѫ своѭ да
дасть ѥи кънигъı распоустьнъıѩ· 32азъ
же гл҃ѭ вамъ ꙗко вьсꙗкъ поущаꙗ женѫ

своѭ развѣ словесе любодѣаньнааго тво-
рить ѭ прѣлюбы дѣѩти· и иже подъпѣгѫ
поемлеть прѣлюбы творить· 33пакы слы-
шасте ѩко реѵено бысть древьниимь: не въ
лъжѫ кльнеши сѧ· въздаси же г҃ви
клѧтвы твоѩ· 34азъ же гл҃ѭ вамъ не
клѧти сѧ отинѫдь· ни нб҃мь ѩко прѣс-
толъ ѥсть б҃жии· 35ни землеѭ ѩко под-
ножиѥ ѥсть ногама ѥго· ни іер҃слмъмъ ѩко
градъ ѥсть великааго ц҃рѩ· 36ни главоѭ
своѥѭ кльни сѧ ѩко не можеши власа ѥди-
ного бѣла ли ѵрьна сътворити· 37бѫди же
слово ваше· еи еи и ни ни· лихоѥ сеѭ отъ
неприѩзни ѥсть· 38слышасте ѩко реѵено
бысть: око за око и зѫбъ за зѫбъ· 39азъ

же гл҃ѭ вамъ не противити сѧ зълоу· нъ
аще къто тѧ оударитъ въ деснѫѭ
ланитѫ обрати ѥмоу и дроугѫѭ· 40и хотѧ-
щоуоумоу сѫдъ приѩти съ тобоѭ и ризѫ
твоѭ възѧти отъпоусти ѥмоу и срачицѫ
твоѭ· 41и аще къто поиметь тѧ по силѣ
попьрище ѥдино иди съ нимь дъвѣ·
42просѧщоуоумоу оу тебе даи и хотѧщааго
отъ тебе заѩти не отъврати· 43слъішасте
ꙗко речено ѥсть: възлюбиши ближънꙗаго
своѥго и възненавидиши врага твоѥго·
44азъ же гл҃ѭ вамъ: любите врагъі вашѧ·
благословите кльнѫщѧѩ въі· добро
творите ненавидѧщиимъ васъ и молите
за творѧщѧѩ вамъ напасть и изгонѧ-

щѧѩ вы· 45да бѫдете сынове оц҃а вашего
иже ѥсть на нб҃сехъ· ꙗко слъньце своѥ
сиꙗѥть на зълыѩ и на благыѩ и дъж-
дить на правьдьныѩ и на неправьдь-
ныѩ· 46аще бо любите любѧщѧѩ вы кѫѭ
мьздѫ имаате не и мытариѥ ли такожде
творѧть; 47и аще цѣлоуѥте дроугы вашѧ
тъкъмо чьто лише творите не и мытариѥ
ли такожде творѧть; 48бѫдѣте оубо вы
съврьшени ꙗко и оц҃ь вашъ небесьныи
съвьрьшенъ ѥсть·

·ѕ· Внемлѣте милостыниѩ вашеѩ не
творити прѣдъ чл҃кы да видими
бѫдете ими· аще ли же ни мьзды
не имаате отъ оц҃а вашего иже ѥсть

на нб҃сехъ· 2ѥгда оубо твориши милос-
тъінѭ не въстрѫби прѣдъ собоѭ ꙗко лице-
мѣри творѧть въ съборищиихъ и въ стьг-
нахъ да прославѧть сѧ отъ чл҃къ· амин
гл҃ѭ вам ꙗко въсприѥмлѭть мьздѫ своѭ·
3тебѣ же творѧщѫ милостъінѭ да не чоу-
ѥть шоуица твоꙗ чьто творить десница
твоꙗ· 4да бѫдеть милостъіни твоꙗ въ
таинѣ и оц҃ь твои видѧи въ таинѣ въз-
дасть тебѣ ꙗвѣ· 5и ѥгда молиши сѧ не
бѫди ꙗко лицемѣри· ꙗко любѧть на събо-
рищихъ и въ стьгнахъ и на распѫтиихъ
стоѭще молити сѧ да ꙗвѧть сѧ чл҃комъ·
амин гл҃ѭ вамъ ꙗко въсприѥмлѭть мьз-
дѫ своѭ· 6тъі же ѥгда молиши сѧ вънидн

ВЪ КЛѢТЬ ТВОЮ И ЗАТВОРИ ДВЬРИ ТВОЮ И
МОЛИ СѦ ОЦ҃У ТВОЕМОУ ВЪ ТАЙНѢ· И ОЦЬ ТВОИ
ВИДѦИ ВЪ ТАЙНѢ ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ ЯВѢ·
7МОЛѦЩЕ ЖЕ СѦ НЕ ЛИХО ГЛ҃ѢТЕ ЯКОЖЕ
ѦЗЫЧЬНИЦИ· МЬНѦТЬ БО СѦ ЯКО ВЪ МЪНО-
ЗѢ ГЛ҃ѦНИИ СВОЕМЬ ОУСЛЪШАНИ БѪДѪТЬ· 8НЕ
ПОДОБИТЕСѦ ОУБО ИМЪ· ВѢСТЬ БО ОЦЬ ВАШЬ
ИХЪЖЕ ТРѢБОУЕТЕ ПРѢЖДЕ ПРОШЕНИЯ ВАШЕ-
ГО· 9ТАКО ОУБО МОЛИТЕ ВЪІ СѦ: ОТ҃Е НАШЬ ИЖЕ
ЕСИ НА НБ҃СѢХЪ ДА СТ҃ИТЬ СѦ ИМѧ ТВОЕ· 10ДА
ПРИДЕТЬ ЦР҃СТВИЕ ТВОЕ· ДА БѪДЕТЬ ВОЛЯ
ТВОЯ ЯКО НА НБ҃СИ И НА ЗЕМЛИ· 11ХЛѢБЪ
НАШЬ НАСѪЩЬНЪЫЙ ДАЖДЬ НАМЪ ДЬНЬСЬ· 12И
ОСТАВИ НАМЪ ДЛЪГЪІ НАША ЯКО И МЫ
ОСТАВЛЯЕМЪ ДЛЪЖЬНИКОМЪ НАШИМЪ· 13И

не въведи насъ въ напасть нъ избави нъı
отъ неприѩзни· ꙗко твоѥ ѥсть цр҃ствиѥ и
сила и слава въ вѣкъı· амин· 14аще бо отъ-
поустите чл҃комъ съгрѣшениꙗ ихъ отъ-
поустить и вамъ оц҃ь вашь нб҃сьнъıи· 15аще
ли не отъпоущаѥте чл҃комъ съгрѣшении
ихъ ни оц҃ь вашь отъпоустить вамъ съгрѣ-
шении вашихъ· 16ѥгдаже постите сѧ не
бѫдѣте ꙗко лицемѣри сѣтоуѭще· просмра-
жаѭть бо лица своꙗ да сѧ бъıшѧ ꙗвили
чл҃комъ постѧще· амин гл҃ѭ вамъ ꙗко
въсприѥмлють мьздѫ своѭ· 17тъı же пос-
тѧ сѧ помажи главѫ твоѭ и лице твоѥ
оумъıи· 18да не ꙗвиши сѧ чл҃комъ постѧ сѧ
нъ оц҃оу твоѥмоу иже ѥсть въ таинѣ· и оц҃ь

ТВОИ ВИДѧИ ВЪ ТАИНѢ· ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ
ѦВѢ· 19НЄ СЪКРЪІВАИТЄ СЕБѢ СЪКРОВИЩЬ НА
ЗЄМЛИ ИДЕЖЄ ЧРЬВЬ И ТЬЛѦ ТЬЛИТЬ· ИДЕЖЄ
ТАТИИ ПОДЪКОПАВАѦТЬ И КРАДѦТЬ· 20СЪКРЪІ–
ВАИТЄ ЖЄ СЕБѢ СЪКРОВИЩЄ НА НБ̄СИ ИДЕЖЄ НИ
ЧРЬВЬ НИ ТЬЛѦ ТЬЛИТЬ· ИДЕЖЄ ТАТИИ НЄ
ПОДЪКОПАВАѦТЬ НИ КРАДѦТЬ· 21ИДЕЖЄ БО
ЄСТЬ СЪКРОВИЩЄ ВАШЕ ТОУ ЄСТЬ И СРЬДЬЦЄ
ВАШЕ· 22СВѢТИЛЬНИКЪ ТѢЛОУ ЄСТЬ ОКО· АЩЕ
ОУБО БѦДЕТЬ ОКО ТВОЄ ПРОСТО ВЬСЕ ТѢЛО ТВОЄ
БѦДЕТ СВѢТЬЛО· 23АЩЕ ЛИ ОКО ТВОЄ ЛѦКАВО
БѦДЕТЬ ВЬСЕ ТѢЛО ТВОЄ ТЬМЬНО БѦДЕТЬ·
АЩЕ ОУБО СВѢТЪ ИЖЕ ВЪ ТЕБѢ ТЬМА ЄСТЬ ТО
ТЬМА КОЛЬМИ; 24НИ КЪІИ ЖЄ БО РАБЪ МОЖЕТЬ
ДЪВѢМА ГОСПОДИНОМА РАБОТАТИ· ЛИБО ЄДИ–

ного възненавидить а дроугааго възлю-
бить· ли ѥдиного дрьжить сѧ а о дроузѣмь
нерадити начьнеть· не можете бо҃у рабо-
тати и мамонѣ· 25сего ради гл҃ѭ вамъ: не
пьцѣте сѧ дш҃еѭ вашеѭ чьто ѣсте или
чьто пиѥте ни тѣлъмь вашимь въ чьто
облѣчете сѧ· не дш҃а ли больши ѥсть пищѧ
и тѣло одеждѧ· 26възьрите на пътицѧ
небесьнъіѩ· ꙗко не сѣѭть ни жьнѭть ни
събираѭть въ житьницѫ и оц҃ь вашь
небесьнъіи питаѥть ѩ· не въі ли паче
лоучьши их ѥсте; 27къто же отъ васъ пекъі
сѧ можеть приложити тѣлеси своѥмь
лакъть ѥдинъ; 28и о одежди чьто печете
сѧ; съмотрите кринъі сельнъіѩ како

растѫть не троужаѭть сѧ ни прѩдѫть·
29 глⷭ҇ѭ же вамъ ꙗко ни соломонъ въ вьсеи
славѣ своѥи облѣче сѧ ꙗко ѥдинъ отъ
сихъ· 30 аще же сѣно сельноѥ дьньсь сѫщеѥ а
оутрѣ въ пещь въмѣтаѥмо бⷭ҇ъ тако
одѣѥть кольми паче васъ маловѣрни· 31 не
пьцѣте сѧ оубо глⷭ҇ѭще: чьто ѣмь или чьто
пиѥмъ или чимь одеждемъ сѧ; 32 вьсѣхъ бо
сихъ ꙗзъıци ищѫть· вѣсть бо оⷭ҇ць вашь
небесьнъıи ꙗко трѣбоуѥте вьсѣхъ сихъ·
33 ищѣте же прѣжде цесарьствиꙗ бжⷭ҇иꙗ и
правьдъı ѥго и си вьса приложѧть сѧ
вамъ· 34 не пьцѣте сѧ оубо на оутрѣи·
оутрѣи бо дьнь собоѭ пьчеть сѧ довьлѥтъ
бо дьни зълоба своꙗ·

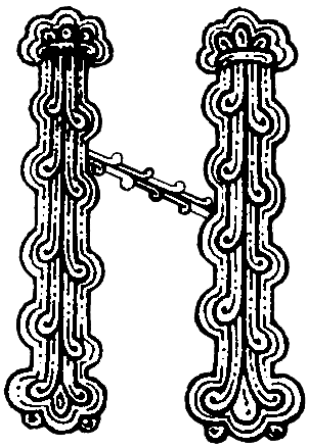

Не осѫждаите да не осѫждени бѫдете ·з҃·
2 имьже бо сѫдъмь сѫдите сѫдить
сѧ вамъ и въ нюже мѣрѫ мѣрите
възмѣрить сѧ вамъ· 3 чьто же ви-
диши сѫчьць иже ѥсть въ очеси брата
твоѥго а бьрьвьна ѥже ѥсть въ очеси тво-
ѥмь не чоуѥши; 4 или како речеши братоу
твоѥмоу: остави и изьмѫ сѫчьць из очесе
твоѥго и се бьрьвьно въ оцѣ твоѥмь;
5 лицемѣре изьми прьвѣе брьвьно из очесе
твоѥго тогда оузьриши изѧти сѫчьць из
очесе брата твоѥго· 6 не дадите ст҃аго
пьсомъ· ни помѣтаите бисъръ вашихъ
прѣдъ свиниꙗми да не поперѫть ихъ
ногами своими и вращьше сѧ растрьгнѫть

БЪІ· [7]ПРОСИТЄ И ДАСТЬ СА ВАМЪ· ИЩЇТЄ И
ОБРѢЩЕТЕ· ТЛЪЦѢТЕ И ОТЪВРЬЗЕТЬ СА
ВАМЪ· [8]ВЬСАКЪ БО ПРОСАН ПРИИМЕТЬ И ИЩАН
ОБРѢТАЕТЬ И ТЛЪКАЩОУОУЇЛОУ ОТЪВЬРЬЗЕТЬ
СА· [9]ИЛИ КЪТО ЄСТЬ ОТЪ ВАСЪ ЧЛ҃ВКЪ ЄГОЖЕ
АЩЕ ПРОСИТЬ СН҃Ъ СВОЙ ХЛѢБА ЄДА КАМЕНЬ
ПОДАСТЬ ЄМОУ; [10]ИЛИ АЩЕ РЪІБЪІ ПРОСИТЬ ЄДА
ЗМІЇ ПОДАСТЬ ЄМОУ; [11]АЩЕ ОУБО ВЪІ ЛЖКА-
ВЬНИ СЪЩЕ ОУМѢЄТЕ ДАЯНІЯ БЛАГА ДАЯ-
ТИ ЧАДОМЪ ВАШИМЪ КОЛЬМИ ПАЧЕ ОТ҃ЦЪ
ВАШЬ ИЖЕ ЄСТЬ НА НБ҃СЄХЪ ДАСТЬ БЛАГАЯ
ПРОСАЩИНМЪ ЄГО· [12]ВЬСА ОУБО ЄЛИКО ХОЩЕТЕ
ДА ТВОРАТЬ ВАМЪ ЧЛ҃ЦИ ТАКО И ВЪІ ТВОРИТЕ
ИМЪ· СЄ БО ЄСТЬ ЗАКОНЪ И ПР҃ОРЦИ· [13]ВЪНИДѢТЕ
ЖЗЪКЪІНМИ ВРАТЪІ· ЯКО ПРОСТРАНА ВРАТА И

широкъ пѫть въводѩи въ пагоубѫ и
мънози сѫть въходѧщеи ими· 14коль
ѫзъка врата и тѣснъ пѫть въводѧи въ
животъ и мало ихъ ѥсть иже и҆ обрѣта-
ѭть· 15вънемлѣте отъ лъживъıихъ прⷪ҇къ
иже приходѧть къ вамъ въ одеждахъ овь-
чахъ, ѫтрьѭдоу же сѫть вълци и хъıщь-
ници· 16отъ плодъ ихъ познаѥте ѩ· еда
обьѥмлѭть отъ трьниѩ грознъı или отъ
рѣпиѩ смокъви; 17тако вьсако дрѣво добро
плодъı добръı творить а зъло дрѣво плодъı
зълъı творить· 18не можеть дрѣво добро
плодъ зълъ творити ни дрѣво зъло плодъ
добръ творити· 19вьсако дрѣво ѥже не тво-
рить плода добра посѣкаѭть и въ огнь

въмѣтаѭть· 20тѣмьже оубо отъ плодъ ихъ
познаѥте ѩ· 21не вьсѩкъ гл҃ѩи мънѣ г҃и г҃и
вънидеть въ цр҃ствиѥ нб҃сьноѥ нъ творѧи
волѭ оц҃а моѥго иже ѥсть на нб҃сехъ·
22мънози бо рекѫтъ мънѣ въ тъ дьнь: г҃и
г҃и не въ твоѥ ли имѧ прр҃ѹствовахомъ и
твоимь именемь бѣсы изгонихомъ и тво-
имь именемь силы мъногы сътворихомъ;
23и тъгда исповѣмь имъ ꙗко ни коли же
знахъ васъ· отидѣте отъ мене дѣлаѭщеи
безакониѥ· 24вьсакъ иже слъішить словеса
моꙗ си и сътворить ꙗ оуподоблю и҆ мѫжоу
мѫдроу иже съзъда своѭ храминѫ на ка-
мене· 25и сънидe дъждъ и придошѧ рѣкы и
възвѣꙗшѧ вѣтри и нападошѧ на хра-

минѫ тѫ и не паде сѧ основана бо бѣ на
камене· 26и вьсакъ слъішѧи словеса моꙗ си
и не творѧ ихъ оуподобить сѧ мѫжоу боуѭ,
иже съзъда своѭ храминѫ на пѣсъцѣ· 27и
сънидe дъждъ и придошѧ рѣкъі и въз-
вѣꙗшѧ вѣтри и опьрошѧ сѧ храминѣ тои
и паде сѧ и бѣ раздроушениѥ ѥѩ велико·
28и бъість ѥгда съконьча і҃с вьса словеса си
дивлꙗахѫ сѧ народи о оучении ѥго· 29бѣ бо
оучѧ ꙗ ꙗко власть имъі и не ꙗко кънижь-
ници·

Съшъдъшоу же ѥмоу съ горъі въ слѣдъ
ѥго идошѧ народи мънози· 2и се про- ·н҃·
каженъ пристѫпль кланꙗаше сѧ
ѥмоу гл҃ꙗ: г҃и аще хощеши можеши мѧ

оучистити· 3и простьръ рѫкѫ коснѫ и҆ і҃с гл҃ѧ:
хощѫ оучисти сѧ· и абиѥ оучисти сѧ отъ
проказъі· 4и рече ѥмоу і҃с: вижд҃ь ни комоу же
не повѣждь нъ шъдъ покажи сѧ иереови и
принеси даръ иже повелѣ моу҆си въ
съвѣдѣниѥ имъ· 5въшъдъшоу же ѥмоу въ
каперънаоумъ и пристѫпи къ нѥмоу съть-
никъ молѧ и҆ 6и гл҃ѧ: г҃и отрокъ мои лежить
въ домоу ослабленъ лютѣ ꙗко страждѧ· 7и
гл҃а ѥмоу і҃с: азъ пришъдъ исцѣлю и҆· 8и
отъвѣщавъ сътьникъ рече: г҃и нѣсмь дос-
тоинъ да подъ кровъ мои вънидеши нъ
тъкъмо рьци слово и исцѣлѣѥть отрокъ
мои· 9ибо азъ чл҃вкъ ѥсмь подъ владъікоѭ
имъі подъ собоѭ воинъі· и гл҃ѭ семоу иди и

идеть· и дроугоуоумоу приди и придеть· и
рабоу моѥмоу сътвори се и сътворить· 10слъі-
шавъ же і҃съ диви сѧ ѥмоу и рече идѫщи-
имъ по нѥмь: аминъ гл҃ѭ вамъ ни въ
из҃ли толикъі вѣръі обрѣтохъ· 11гл҃ѭ же
вамъ ꙗко мънози отъ въстокъ и западъ
придѫть и възлѧгѫть съ авраамъмь и
исаакъмь и ꙗковъмь въ цр҃ствии небесь-
нѣмь· 12а съінове цр҃ствиꙗ изгънани бѫ-
дѫть въ тьмѫ кромѣшьнюѭ: тоу бѫдеть
плачь и скрьжътъ зѫбомъ· 13и рече і҃с съть-
никоу: иди ꙗкоже вѣрова бѫди тебѣ· и ис-
цѣлѣ отрокъ ѥго въ тъ часъ· 14и пришьдъ
і҃с въ домъ петровъ видѣ тьщѫ ѥго лежѧ-
щѫ огньмь жегомѫ· 15и прикоснѫ сѧ рѫцѣ

ѥѩ и остави ѭ огнь и въста и слоужааше
ѥмоу· 16поздѣ же бывъшоу приведошѧ
ѥмоу бѣсьны мъногы и изгьна дх҃ы сло-
въмь и вьсѧ болѧщѧѩ исцѣли· 17да събѫ-
деть сѧ реченоѥ исаиемь пророкъмь гл҃ю-
щемь: тъ недѫгы нашѧ приѩтъ и болѣз-
ни понесе· 18оузьрѣвъ же і҃с мъногы народы
окрьстъ себе повелѣ ити на онъ полъ· 19и
пристѫпль ѥдинъ кънигъчи и рече ѥмоу:
оучителю идѫ по тебѣ ѩможе колиждо
идеши· 20и гл҃а ѥмоу і҃с: лисицѧ ложа
имѫть и пътицѧ нб҃сьскыѩ гнѣзда а
сынъ чловѣчьскыи не имать къде главы
подъклонити· 21дроугыи же отъ оученикъ
ѥмоу рече къ нѥмоу: г҃и повели ми прѣжде

ити и погрети оц҃а моего· 22 іс҃ же гл҃а емоу:
гряди по мънѣ и остави мрьтвъія погре-
ти своя мрьтвьця· 23и вълѣзьшоу же
емоу въ корабль по немь идоша оученици
его· 24и се тряcъ великъ бъість въ мори яко
покръівати ся кораблю влънами а тъ
съпаше· 25и пришьдъше оученици его въз-
боудиша и҆ гл҃ѭще: г҃и сп҃си нъі погъіблемъ·
26и гл҃а имъ: чьто страшиви есте маловѣри;
тогда въставъ запрѣти вѣтромь и морю
и бъість тишина велия· 27чл҃вци же
чюдиша ся гл҃ще: къто сь есть яко вѣтри
и море послоушаѭть его; 28и пришъдъшоу
емоу на онъ полъ въ странѫ гергесиньскѫ
сърѣтоста и҆ дъва бѣсьноуѭща ся отъ

гробъ исходѧща люта зѣло ꙗко не мощи
ни комоу же мимо ити пѫтьмь тѣмь· 29и
се възъписта гл҃ѭща: чьто ѥсть нама и
тебѣ і҃се сн҃е бж҃ии; пришълъ ѥси сѣмо
прѣжде врѣмене мѫчитъ насъ 30бѣ же да-
лече отъ нѥѭ стадо свинии мъного пасомо·
31бѣси же молꙗахѫ и҆ гл҃ѭще: аще изго-
ниши нъı повели намъ ити въ стадо сви-
ноѥ· 32и рече имъ і҃с: идѣте· они же ищъдъше
идошѧ въ свиниѩ· и абиѥ оустрьми сѧ
стадо вьсе свиноѥ по брѣгоу въ море и
оумрѣшѧ въ водахъ· 33а пасѫщеи бѣжашѧ
ишъдъше въ градъ възвѣстишѧ вьса и о
бѣсьноуѭ· 34и се вьсь градъ изиде противѫ

ІС҃ОВИ И ВИДѢВЪШЕ И҆̀ МОЛИШѦ ДА БЫ ПРѢ-
ШЪЛЪ ОТЪ ПРѢДѢЛЬ ИХЪ·

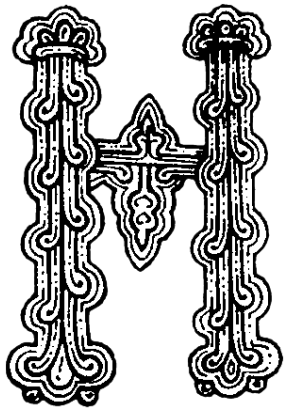

И ВЪЛѢЗЪ ІС҃ ВЪ КОРАБЛЬ ПРѢЮДЕ И
ПРИДЕ ВЪ СВОИ ГРАДЪ· 2И СЕ ПРИНЕСОШѦ
ЄМОУ ОСЛАБЛЄНЪ ЖИЛАМИ НА ОДРѢ
ЛЕЖѦЩЬ· И ВИДѢВЬ ІС҃ ВѢРѪ ИХЪ РЕЧЕ
ОСЛАБЛЄНОУОУМОУ: ДЬРЪЗАИ ЧѦДО ОТЪПОУ-
ЩАѬТЪ СѦ ГРѢСИ ТВОИ· 3И СЕ ЄДИНИ ОТЪ
КЪНИЖЪНИКЪ РЕКОШѦ ВЪ СЕБѢ: СЬ ХОУЛЬ-
СТВОУЄТЬ· 4И ВИДѢВЪ ІС҃ ПОМЪІШЛЄНИЮ ИХЪ
РЕЧЕ: ВЪСКѪЮ МЪІСЛИТЕ ВЫ ЗЪЛО ВЪ СРДЦ҃ИХЪ
ВАШИХЪ; 5ЧЬТО БО ЄСТЬ ОУДОБѢЄ РЕЩИ ОСЛАБ-
ЛЄНОУОУМОУ ОТЪПОУЩАѬТЬ СѦ ГРѢСИ ТВОИ
ИЛИ РЕЩИ ВЪСТАНИ И ХОДИ; 6НЪ ДА ОУВѢСТЕ
ЮКО ВЛАСТЬ ИМАТЬ СЪІНЪ ЧЛ҃ВЧЬ НА ЗЕМЛИ

отъпоущати грѣхъı· тогда гл҃а ослаблѥ-
ноуоумоу: въстани и възьми одръ твои и
иди въ домъ твои· 7и въставъ иде въ
домъ свои· 8видѣвъше же народи чоудишѧ
сѧ и прославишѧ б҃а давъшааго власть
такѫ чл҃комъ· 9и прѣходѧ і҃с видѣ чл҃вка
на мъıтьници сѣдѧща именьмь матѳеа
и гл҃а ѥмоу: по мънѣ иди· и въставъ по
нѥмь иде· 10и бъıсть ѥмоу възлежѧщоу въ
домоу и се мънози грѣшьници и мъıтаре
пришьдъше възлежаахѫ съ і҃сомъ и съ
оученикъı ѥго· 11и видѣвъше фарисеи
гл҃аахѫ оученикомъ ѥго: почьто съ мъı-
тари и съ грѣшьникъı ѣсть оучитель вашь;
12і҃с же рече имъ: не трѣбоуѭть съдравии

врача нъ болѧщеи· 13шъдъше наоучите сѧ
чьто ѥсть милостъıни хощѫ а не жрьтвѣ·
не придохъ призъватъ правьдьникъ нъ
грѣшьникъ на покаание· 14тогда при-
стѫпишѧ къ нѥмоу оученици иоанови
гл҃ще: по чьто мъı и фарисѣи постимъ сѧ
мъного а оученици твои не постѧть сѧ;
15рече имъ і҃съ: еда могѫтъ сн҃ве брачьнии
плакати сѧ доньдеже съ ними ѥсть же-
нихъ· придѫтъ же дьние ѥгдаже отъ-
иметъ сѧ отъ нихъ женихъ и тогда пос-
тѧтъ сѧ· 16ни кто же бо не приставлѩать
приставлѥниѩ плата не бѣлѥна ризѣ
ветъсѣ· вьзьметъ бо коньчинѫ своѭ отъ
ризъı и больши дира бѫдетъ· 17ни въли-

БАЖТЬ ВИНА НОВА ВЪ МѢХЪІ ВЄТЪХЪІ· АЩЄ
ЛИ ЖЄ НИ ПРОСАДЖТЪ СА МѢСИ И ВИНО ПРО–
ЛѢЄТЬ СА И МѢСИ ПОГЪІБЛЖТЬ· НЪ ВИНО НОВО
ВЪ МѢХЪІ НОВЪІ ВЪЛИВАЖТЪ И ОБОЄ СЪБЛЮ–
ДЄТЪ СА· 18СНЦЄ ГЛ҃ЖЩЮ ЄМОУ КЪ НИМЪ СЄ
КЪНАЗЬ НѢКЪІИ ВЪШЪДЪ КЛАНЯАШЄ СА
ЄМОУ ГЛ҃А ЯКО ДЪЩИ МОЯ НЫНѢ ОУМРѢТЪ
НЪ ПРИШЪДЪ ВЪЗЛОЖИ НА НЯ РЖКУ ТВОЮ И
ОЖИВЄТЬ· 19И ВЪСТАВЪ І҃С ПО НЄМЬ НДѢАШЄ И
ОУЧЄНИЦИ ЄГО· 20И СЄ ЖЄНА КРЪВОТОУНВА
ДЪВѢ НА ДЄСАТЄ ЛѢТѢ НИЖЩИ ПРИСТУПЛЬ–
ШИ СЪЗАДИ ПРИКОСНУ СА ВЪСКРИЛИИ РИЗЪІ
ЄГО· 21ГЛ҃АШЄ БО ВЪ СЄБѢ: АЩЄ ТЪКЪМО
ПРИКОСНУ СА РИЗѢ ЄГО СП҃СЄНА БУДУ· 22І҃С ЖЄ
ОБРАЩЬ СА И ВИДѢВЪ Ю РЄЧЄ: ДРЬЗАИ ДЪЩИ

вѣра твоꙗ спсе тѧ· и спсена бъıсть жена
отъ ѵаса того· 23и пришъдъ іс въ домъ
кънѧжъ и видѣвъ сопьцѧ и народъ мълъ-
вѧщъ· 24гла имъ: отидѣте не оумрѣ бо
двца нъ съпить· и рѫгаахѫ сѧ ѥмоу· 25ѥг-
да же изгънанъ бъıсть народъ въшьдъ
ꙗтъ ѭ за рѫкѫ и въста двца· 26и изиде
вѣсть си по вьсеи земли тои· 27и прѣходѧщю
отътѫдоу ісусоу по нѥмь идоста дъва
слѣпьца зовѫща и глѭща: помилоуи нъı
сноу двдовъ· 28пришъдъшоу же ѥмоу въ
домъ пристѫписта къ нѥмоу слѣпьца и
гла има іс: вѣроуѥта ли ꙗко могѫ се
сътворити; глааста ѥмоу: ѥи ги· 29тогда
прикоснѫ сѧ оѵесоу има глꙗ: по вѣрѣ ваю

БѢДИ БАША· 30И ОТВРЬЗОСТЄ СѦ ОУШИ ЄЮ· И
ЗАПРѢТИ ИМА ІС҃Ъ Г҃ЛѦ: БЛѦЖДѢТА ДА НИ
КЪТО ЖЄ НЄ ОУВѢСТЬ· 31ОНА ЖЄ ИШЪДЪША
ПРОСЛАВИСТА Н҃ ПО ВЬСЕИ ЗЄМЛИ ТОИ· 32ТѢША
ЖЄ ИСХОДАЩЄМА СЄ ПРИВЕДОША КЪ ИЄМОУ
ЧЛ҃КЪ ИѢІМЪ БѢСЬНЪ· 33И ИЗГЪНАНОУ БѢСОУ
ПРОГ҃ЛА ИѢІМЪШИ И ДИВИША СѦ НАРОДИ
ГЛѦЩЄ: НИ КОЛИ ЖЄ ЯВИ СѦ ТАКО ВЪ ИЗ҃ЛИ·
34А ФАРИСЕИ ГЛ҃ААХѦ: О КЪНАЗИ БѢСЪ ИЗ-
ГОНИТЬ БѢСЪІ· 35И ПРОХОЖДААШЄ І҃С ГРАДЪІ
ВЬСѦ И ВЬСИ ОУШѦ НА СЪБОРИЩИХЪ ИХЪ И
ПРОПОВѢДАЯ ЄУАНГЄЛИЄ Ц҃РСТВИЯ И ИСЦѢЛѦ
ВЬСАКЪ НЕДѦГЪ И ВЬСЯКѦ ЯЗѦ ВЪ ЛЮДЬХЪ·
36ВИДѢВЪ ЖЄ І҃С НАРОДЪІ МЪНОГЪІ МИЛОС҃ДОВА
О НИХЪ ЯКО БѢХѦ СЪМѦТЕНИ И ОТЪВРЪЖЕНИ

ꙗкоже овъцѧ не имѫщѧ пастъıрꙗ· 37тог-
да г҃ла оученикомъ своимъ: жѧтва оубо
мънога а дѣлатель мало· 38молите сѧ оубо
г҃ноу жѧтвѣ да изведетъ дѣлателѧ на
жѧтвѫ своѭ·

Н призъва і҃с оба на десѧте оученика
своꙗ дасть имъ власть на доусѣхъ ·і҃·
нечистъıихъ да изгонѭть ѩ и ис-
цѣлѧть вьсакъ недѫгъ и вьсакѫ
болѣзнь· 2обѣма же на десѧте апостолома
имена сѫть се· прьвъıи симонъ иже на-
речеть сѧ петръ и андрѣа братъ ѥго·
иꙗковъ зеведеовъ и иоанъ братъ ѥго· 3фи-
липъ и варѳоломѣи· ѳома и матѳеи мъı-
тарь· иꙗковъ алфеевъ и левеи нареченъıи

ѳадѣи· 4симонъ кананеи и июда искари-
отъскы иже и прѣдастъ и҆· 5сиѧ оба на
десѧте посъла і҃с заповѣдавъ имъ г҃лѧ: на
пѫть ѩзыкъ не идѣте и въ градъ са-
мареискъ не вънидѣте· 6идѣте же паче къ
овьцамъ погыбъшиимъ домоу из҃лева·
7ходѧще же проповѣдаите г҃лѭще ꙗко при-
ближи сѧ ц҃рьствиѥ небесьноѥ 8болѧщѧѩ
цѣлите прокаженыѩ очищаите мрьт-
выѩ въскрѣшаите бѣсы изгоните тѫниѥ
приѩсте тѫниѥ же дадите· 9не сътѧжите
злата ни сърєбра ни мѣди при поѩсѣхъ
вашихъ· 10ни мошьны на пѫти ни дъвою
ризоу ни сапогъ ни жьзла· достоинъ бо
ѥсть дѣлатель мъзды своеѩ· 11въ ньже

колижъдо градъ ли въ весь вьнидете
испъıтаите къто въ нѥмь достоинъ ѥсть
и тоу прѣбѫдѣте доньдеже изидете·
12въходѧще же въ домъ цѣлоуите и҆ гл҃ѭще:
миръ домоу семоу· 13и аще оубо бѫдетъ
домъ достоинъ придетъ миръ вашъ на нь·
аще ли же не бѫдетъ достоинъ миръ вашъ
къ вамъ възвратитъ сѧ· 14и иже ко-
лижъдо не приимѥтъ васъ ни послоушаѥть
словесъ вашихъ исходѧще из домоу ли из
града того отътрѧсѣте прахъ отъ ногъ
вашихъ· 15аминь гл҃ѭ вамъ: отърадьнѣѥ
бѫдетъ земли содомьсцѣи и гоморьсцѣи
въ дьнь сѫдънъıи неже градоу томоу· 16се
азъ посълѭ въı ꙗко овьцѧ по срѣдѣ влъкъ:

бѫдѣте мѫдри ꙗко ꙁмиѩ и цѣли ꙗко
голѫбиѥ· 17въ немлѣте же отъ чл҃къ прѣда-
дѧть бо вы на съборы и на съборищихъ
своихъ оубиють вы· 18и прѣдъ вл҃кы же и
цр҃ѧ ведени бѫдете мене ради въ съвѣдѣ-
ниѥ имъ и ꙗꙁыкомъ· 19ѥгда же прѣда-
ѭть вы не пьцѣте сѧ како или чьто
имате гл҃ати· дасть бо сѧ вамъ въ тъ
часъ чьто гл҃ѥте· 20не вы бо ѥсте гл҃ющеи нъ
дх҃ъ оц҃а вашего гл҃ѩи въ васъ 21прѣдасть
же братъ брата на съмрьть и оц҃ь чѧдо и
въстанѫть чѧда на родителѩ и оуби-
ѭть ѩ· 22и бѫдете ненавидими вьсѣми
имене моѥго ради прѣтрьпѣвъи же до
коньца сп҃сенъ бѫдеть· 23ѥгда же гонѩтъ

вы въ градѣ семь бѣгаите въ дроугъıи·
аминь бо гл҃ѭ вамъ ꙗко не имате ис-
коньчати градъ изр҃лвъ доньдеже при-
детъ сн҃ъ чл҃вчскъıи· 24нѣсть оученикъ
надъ оучителѥмъ ни рабъ надъ госпо-
динъмь своимь· 25довълѥть оученикоу да
бѫдеть ꙗко оучитель и рабоу да бѫдеть
ꙗко г҃ь ѥго· аще г҃ина домоу вельзовоула
нарекошѧ кольми паче домашьнѩѩ ѥго·
26не оубоите сѧ оубо ихъ· ни чьто же бо ѥсть
покръвено ѥже не отъкръвено бѫдеть· и
таино ѥже не оувѣдѣно бѫдеть· 27ѥже г҃лю
вамъ въ тьмѣ рьцѣте въ свѣтѣ и ѥже въ
оухо слъıшасте проповѣдите на кровѣхъ·
28и не оубоите сѧ отъ оубиваѭщихъ тѣло а

ДША НЄ МОГЖЩИИХЪ ОУБИТИ· ОУБОИТЄ ЖЄ СА
ПАЧЄ МОГЖЩАГО ДШУ И ТѢЛО ПОГОУБИТИ
ВЪ ГЄШНѢ· [29]НЄ ДЪВѢ ЛИ ПЪТИЦИ АССАРИИ
ЦѢНИМЪ ЄСТѢ И НИ ЄДИНА ЖЄ ОТЪ НЄЮ НЄ
ПАДЄТЬ НА ЗЄМЛИ БЄЗ ОЦА ЖЄ ВАШЄГО· [30]ВА-
ШИ ЖЄ ВЛАСИ ГЛАВЪІ ВЬСИ ИЩЬТЄНИ СЖТЬ·
[31]НЄ ОУБОИТЄ СА ОУБО МЪНОЗѢХЪ ПЪТИЦЬ
ЛОУЧЬШЄ ЄСТЄ ВЪІ· [32]ВЬСАКЪ ОУБО НЖЄ ИСПО-
ВѢСТЬ О МЪНѢ ПРѢДЪ ЧЛВКЪІ ИСПОВѢМЬ И
АЗЪ ПРѢДЪ ОЦЕМЬ МОИМЬ НЖЄ ЄСТЬ НА НЕБЕ-
СЄХЪ· [33]А НЖЄ ОТЪВРЬЖЕТЬ СА МЄНЄ ПРѢДЪ
ЧЛВКЪІ ОТЬВРЬГЖ СА ЄГО И АЗЪ ПРѢДЪ ОЦЄМЪ
МОИМЪ НЖЄ ЄСТЬ НА НБСЄХЪ· [34]НЄ МЬИИТЄ
ЯКО ПРИДОХЪ ВЪВРѢЩЬ МИРА НА ЗЄМЛИ НЄ
ПРИДОХЪ ВЪВРѢЩЬ МИРА НЪ МЄЧЪ· [35]ПРИ-

дохъ бо разлѧчитъ чл҃вка на оц҃а своѥго и
дъщере на мт҃рь своѭ и невѣстѧ на све-
кръвь своѭ· 36и вразн чл҃вкоу домащьнии
ѥго· 37иже любить оц҃а или мт҃ре паче мене
нѣсть мене достоинъ· и иже любить сн҃ъ
или дъщере паче мене нѣсть мене дос-
тоинъ· 38и иже не прииметь крьста своѥго и
въ слѣдъ мене идеть нѣсть мене достоинъ·
39обрѣтъıи дш҃ѧ своѭ погоубить ѭ· и иже
погоубить дш҃ѧ своѭ мене ради обрѧщеть
ѭ· 40иже въı приѥмлѥть мѧ приѥмлѥть· и
иже приѥмлѥть мѧ приѥмлѥть посълавъ-
шааго мѧ 41приѥмлѩи прр҃ка въ имѧ прр҃че
мьздѫ прр҃чѫ приѥмлѥть· и приѥмлѩи
правьдьника въ имѧ правьдьниче мьздѫ

правьдьничѫ приѥмлѥть· 42и иже коли-
жъдо напоить ѥдиного отъ малъıихъ
сихъ чашѫ стоуденъı водъı тъкъмо въ
имѧ оученика аминъ аминъ гл҃ѭ вамъ не
погоубить мьздъı своѥѩ·

Н бъıсть ѥгда съврьши і҃с заповѣдаѩ
обѣма на десѧте оученикома своима
прѣиде отътѫдоу оучитъ и пропов-
ѣдатъ въ градѣхъ ихъ· 2слъıшавъ же
иоанъ въ ѫзилищи дѣла х҃ва посълавъ
·а҃і· оученикъı своими 3рече ѥмоу: тъı ли ѥси
грѧдъıи или иного чаѥмъ; 4и отъвѣщавъ
і҃с рече имъ: шъдъше повѣдите иоаноу ꙗже
слъıшите и видите· 5слѣпии прозираѭть
хромии ходѧть прокажении очищаѭть сѧ

Н ГЛОУСНН СЛЪІШАТЬ ПРЬТВНН ВЪСТАЮТЬ Н
НИЦНН БЛАГОВѢСТОУЮТЬ· 6Н БЛАЖЕНЪ ЄСТЬ
НЖЕ НЄ СЪБЛАЗНИТЬ СА О МЪНѢ· 7ТѢМЬ ЖЄ
НСХОДАЩЕМЪ НАЧАТЪ ІС ГЛА ТН НАРОДОМЪ О
НОАННѢ: ЧЄСО ВНДѢТЪ НЗНДОСТЄ ВЪ ПОУСТЪІ–
НІЮ; ТРЬСТН ЛН ВѢТРЪМЬ КОЛѢБЛЄМЪІ; 8НЪ
ЧЄСО НЗНДОСТЄ ВНДѢТЪ; ЧЛКА ЛН ВЪ МЯКЪ–
КЪІ РНЗЪІ ОБЛЪЧЄНА; СЄ НЖЕ МЯКЪКАЯ НОСЯТЬ
ВЪ ДОМЪХЪ ЦРНХЬ СЯТЬ· 9НЪ ЧЬСО НЗНДОСТЄ
ВНДѢТЪ; ПРКА ЛН; ЄН ГЛЮ ВАМЪ Н ЛНШЄ
ПРКА· 10СЬ БО ЄСТЬ О НЄМЬЖЕ ЄСТЬ ПНСАНО: СЄ
АЗЪ ПОСЪЛЮ АНГЛЪ МОН ПРѢДЪ ЛНЦЬМЬ
ТВОНМЬ Н ОУГОТОВНТЬ ПЮТЬ ТВОН ПРѢДЪ ТО–
БОЮ· 11АМННЪ ГЛЮ ВАМЪ НЄ ВЪСТА ВЪ РОЖДЄ–
НЪІХЪ ЖЄНАМН БОЛНН НОАНА КРЬСТНТЄЛЯ·

мьнии же въ цр҃ствии нб҃сьнѣемь болии
ѥсть ѥго· 12отъ дьнии бо иоана кр҃стлꙗ
доселѣ цр҃ствиѥ нб҃сьноѥ нѫдить сѧ и
нѫждьници въсхъıщаѭть ѥ· 13вьси бо
пр҃рци и ꙁаконъ до иоана прорекошѧ· 14и аще
хощете приѧти тъ ѥсть илиꙗ хотѧи при-
ти· 15имѣѩи оуши слъıшати да слъı-
шить· 16комоу оуподоблѭ родъ сь; подобенъ
ѥсть дѣтищемъ сѣдѧщимъ на тръжи-
щихъ иже въꙁглашаѭтъ дроугомъ своимъ
17и гл҃ѭтъ: пискахомъ вамъ и не плѧ-
састе· плакахомъ вамъ и не ръıдасте·
18приде бо іоанъ не пиѩ ни ѣдъı и гл҃ѭтъ:
бѣсъ иматъ· 19приде сн҃ъ чл҃вчскъ ѣдъı и
пиѩ и гл҃ѭтъ: се сь чл҃вкъ ѣдъца и

винопиица мъıтаремъ дроугъ и грѣшъни-
комъ· и оправьди сѧ прѣмѫдрость отъ
чѧдъ своихъ· 20тогда начѧтъ і҃съ поно-
сити градомъ въ нихъже бъıшѧ мъно-
жаишѧѩ силъı имъ ꙁане не покаѩшѧ сѧ·
21горе тебѣ хораꙁинъ горе тебѣ виѳсаида
ѩко аще въ турѣ и сидонѣ бъıшѧ силъı
бъıлъı бъıвъшѧѩ въ васъ древле оубо въ
врѣтищи и попелѣ покаѩли сѧ бъıшѧ·
22обаче гл҃ѭ вамъ: туроу и сидоноу отъ-
радьнѣе бѫдетъ въ дьнь сѫдънъı неже
вамъ· 23и тъı каперънаоумъ възнесъıи сѧ
до н҃бсе до ада сънидеши· ꙁане аще въ со-
домѣхъ бъıшѧ силъı бъıлъı бъıвшѧѩ въ
тебѣ прѣбъıлъı бъıшѧ до дьньшьнѩаго

дьне· 24обаче гл҃ѭ вамъ ꙗко земли содомь-
сцѣ отърадьнѣе бѫдетъ въ день сѫдъны
неже тебѣ· 25въ то врѣмѧ отъвѣщавъ і҃съ
рече: исповѣдаѭ ти сѧ отъче г҃и небоу и
земли ꙗко оутаилъ ѥси се отъ прѣмѫд-
ръіхъ и разоумънъіхъ и ꙗвилъ ꙗ ѥси
младеньцемъ· 26еи от҃че ꙗко тако бъість
волꙗ прѣдъ тобоѭ· 27вьса мънѣ прѣдана
сѫть оц҃емь моимь и ни къто же не знаѥть
с҃на тъкъмо оц҃ь· ни оц҃а къто знаѥтъ
тъкъмо с҃нъ и ѥмоуже хощеть с҃нъ отъ-
кръіти· 28придѣте къ мънѣ вьси троужа-
ѭщии сѧ и обрѣмениении и азъ въі покоѭ·
29възьмѣте иго моѥ на себе и наоучите сѧ
отъ мене ꙗко кротъкъ ѥсмь и съмѣренъ

срдцьмь и обрѧщете покои дшамъ вашимъ·
30 иго бо моѥ благо и брѣмѧ моѥ льгъко
ѥсть·

Въ то врѣмѧ приде ісъ сквозѣ сѣаниꙗ·
оученици же ѥго възалкашѧ сѧ и на- ·ві·
чѧшѧ въстръгати класы и ѣсти·
2 фарисеи же видѣвъше рѣшѧ ѥмоу: се
оученици твои творѧтъ ѥгоже не досто-
итъ творити въ сѫботы· 3 онъ же рече имъ:
нѣсте ли чъли чъто сътвори двдъ ѥгда
възалка самъ и иже съ нимь бѣахѫ; 4 како
вьниде въ храмъ бжии и хлѣбы прѣдъ-
ложениꙗ снѣстъ ихъже не достоино ѥмоу
бѣ ѣсти ни сѫщимъ съ нимъ тъкъмо ие-
реомъ ѥдинѣмъ; 5 ли нѣсте чъли въ зако-

нѣ ꙗко въ сѫботы иереи въ цр҃кви сѫботы
скврьнѧтъ и неповиньни сѫть; 6гл҃ѭ вамъ
ꙗко цр҃кве и болѥ ѥсть съде· 7аще ли бысте
вѣдѣли чъто ѥсть милости хоштѫ а не
жръ твѣ ни коли же оубо бысте осѫдили
неповинъныхъ· 8г҃ь бо ѥсть сѫботѣ сн҃ъ
чловѣчскы· 9и прѣшедъ отътѫдоу і҃съ при-
де на съньмище ихъ· 10и се чл҃вкъ бѣ тоу
рѫкѫ имы сѫхѫ· и въпросишѧ и҆ гл҃ѭще аще
достоитъ въ сѫботѫ цѣлити да на нь
възгл҃ѭтъ· 11онъ же рече имъ: кто ѥсть отъ
васъ чл҃вкъ иже имать овьчѧ ѥдино и аще
въпадетъ сѧ въ ꙗмѫ въ сѫботѫ не изь-
метъ ли ѥго; 12кольми оубо лоучеи ѥсть
чл҃вкъ овьчѧте· тѣмьже достоитъ въ сѫ-

ботѫ добро творити· 13тъгда гл҃а чл҃вкоу:
простьри рѫкѫ твоѭ и простьре· и оутвръди
сѧ цѣла ꙗко же и дроугаѩ· 14фарисеи же
ишедъше съвѣтъ сътворишѧ на нь како и҆
погоубѧтъ· і҃съ же разоумѣвъ отиде отъ-
тѫдоу· 15и послѣдоваашe і҃сови народъ
мъногъ и исцѣли ѩ вьсѧ· 16и запрѣти
имъ да не ꙗвѣ ѥго сътворѩть· 17да събѫ-
деть сѧ реченоѥ исаиѥмь пр҃окъмь гл҃ѭ-
щемь: 18се отрокъ мои ѥго же изволихъ·
възлюблѥнъі мои на ньже благоволи д҃ша
моѩ· положѫ д҃хъ мои на нѥмь и сѫдъ
ѩзъікомъ възвѣстить· 19не прѣречеть ни
възъпиѥть ни оуслъішить ни къто же на
распѫтиихъ гласа ѥго· 20трьсти съкроуше-

нъı не прѣломить пърта въньмъша сѧ не
оугасить· доньдеже възведеть на побѣдѫ
сѫдъ· 21и на имѧ ѥго ѩзъıци оупъваѭть·
22тъгда приведошѧ къ немоу бѣсънѫѭщь
сѧ слѣпъ и нѣмъ и исцѣли и҆· ꙗко слѣпъ и
нѣмъ гл҃аше и глѧдаше· 23и дивлꙗхѫ сѧ
вьси народи гл҃ѭще: еда сь ѥсть с҃нъ д҃въ;
24фарисеи же слъıшавъше рѣшѧ: сь не изго-
нитъ бѣсъ тъкмо о вельзѣвоулѣ кънѧзи
бѣсъ· 25вѣдъı же і҃с мъıсли ихъ рече имъ:
вьсꙗко цр҃ствиѥ раздѣлъ сѧ на сѧ запоус-
тѣетъ и вьсꙗкъ градъ ли домъ раздѣлъ
сѧ на сѧ не станетъ· 26и аще сотона сотонѫ
изгонитъ на сѧ разделилъ сѧ ѥсть· како
оубо станетъ цр҃ство ѥго; 27и аще азъ о

ВЕЛЪЗѢВОУЛѢ ИЗГОНѪ БѢСЫ СН҃ВЕ ВАШИ О
КОМЬ ИЗГОНѦТЬ; СЕГО РАДИ ТИ ВАМЪ БѪ-
ДѪТЪ СѪДИѦ· 28АЩЕ ЛИ О ДОУСѢ БЖ҃ИИ АЗЪ
ИЗГОНѪ БѢСЫ ОУБО ПОСТИЖЕ НА ВАСЪ ЦР҃СТВО
БЖ҃ИѤ· 29ЛИ КАКО МОЖЕТЪ КЪТО ВЪНИТИ ВЪ
ДОМЪ КРѢПЪКААГО И СЪСѪДЫ ѤГО РАСХЫТИ-
ТИ АЩЕ НЕ ПРЪВѢЕ СЪВѦЖЕТЪ КРѢПЪКААГО И
ТОГДА ДОМЪ ѤГО РАСХЫТИТЪ; 30ИЖЕ НѢСТЬ
СЪ МЪНОѪ НА МѦ ѤСТЬ И ИЖЕ НЕ СЪБИРАѤТЬ
СЪ МЪНОѪ РАСТАЧАѤТЬ· 31СЕГО РАДИ Г҃ЛЮ
ВАМЪ ВЬСАКЪ ГРѢХЪ И ХОУЛА ОТЪПОУСТИТЬ
СѦ ЧЛОВѢКОМЪ· А ѤЖЕ НА Д҃ХЪ ХОУЛА НЕ ОТЪ-
ПОУСТИТЬ СѦ ЧЛ҃КОМЪ· 32И ИЖЕ КОЛИЖЬДО РЕ-
ЧЕТЬ СЛОВО НА СЫНЪ ЧЛ҃ВЧЬСКЪІИ ОТЪПОУС-
ТИТЬ СѦ ѤМОУ· А ИЖЕ РЕЧЕТЬ НА Д҃ХЪ СТ҃ЪІИ НЕ

отъпоустить сѧ ѥмоу ни въ сь вѣкъ ни въ
грѧдѫщии· 33или сътворите дрѣво добро и
плодъ ѥго добръ или сътворите дрѣво зъло
и плодъ ѥго зълъ· оть плода бо дрѣво по-
знано бѫдеть· 34ищѧдиꙗ ехидьнова како
можете добро гл҃ати зъли сѫще; отъ из-
бытъка бо срд҃цоу оуста гл҃ѭть· 35добры
чл҃къ отъ добрааго съкровища износить
добраꙗ и зълыи чл҃къ отъ зълааго съкро-
вища износить зълаꙗ· 36гл҃ѭ же вамъ
ꙗко вьсꙗко слово праздьно ѥже аще рекѫть
чл҃вци въздадѧть о нѥмь слово въ дьнь
сѫдьнъıи· 37отъ словесъ бо своихъ оправь-
диши сѧ и отъ словесъ своихъ осѫдиши сѧ·
38тъгда отъвѣщашѧ етери отъ кънижъ-

никъ и фарисѣи гл҃ѭще: оучителю хощемъ
отъ тебе ꙁнамение видѣти· 39онъ же отъ-
вѣщавъ рече имъ: родъ лоукавъ и любодѣи
ꙁнамениꙗ ищетъ и ꙁнамениѥ не дастъ
сѧ ѥмоу тъкъмо ꙁнамениѥ ионъı пр҃ка·
40ꙗко бо бѣ иона въ чрѣвѣ китовѣ три
дьни и три ношти тако бѫдетъ сн҃ъ
чл҃вскъı въ ср҃дци ꙁемли три дьни и три
ношти· 41мѫжи ниневитьсции въста-
нѫтъ на сѫдъ съ родомь симь и осѫдѧтъı
и҃· ꙗко покаашѧ сѧ проповѣдиѭ иониноѭ и
се болѥ ионъı сьде· 42цср҃цꙗ оужьскаꙗ
въстанетъ на соудъ съ родъмь симь и
осѫдить и҃· ꙗко приде отъ коньць ꙁемлꙗ
слъıшатъ прѣмоудрости соломонꙗ и се болѥ

СОЛОМОНА СЬДЄ· 43ИГДА ЖЄ НЄЧИСТЪІ ДХ̄Ъ
ИЗИДЄТЪ ОТЪ ЧЛ̄ВКА ПРѢХОДИТЪ СКВОЗѢ
БЕЗВОДЬНАѦ МѢСТА ИЩЕТ҃ ПОКОѦ И НЕ ОБРѢ–
ТАЄТЪ· 44ТЪГДА РЄЧЄТЪ: ВЪЗВРАЩѪ Сѧ ВЪ
ХРАМЪ МОЙ ОТЪНѪДОУЖЕ ИЗИДОХЪ· И ПРИ–
ШЬДЪ ОБРѢТАЄТЪ И̑ ПРАЗДЄНЪ ПОМЄТЄНЪ
ОУКРАШЄНЪ· 45ТЪГДА ИДЄТЪ И ПОИМЄТЪ СЪ
СОБОѪ СЄДМЬ ИНѢХЪ ДХ̄Ъ ЛЮШТЬШЬ СЕБЄ· И
ВЪШЕДЪШЕ ЖИВѪТЪ ТОУ· И БѪДѪТЪ ПО–
СЛѢДЬНѦѦ ЧЛ̄ВКА ТОГО ГОРЬША ПРѢВЪІХЪ·
ТАКО БѪДЄТЪ И РОДОУ СЄМОУ ЛѪКАВЬНОУЄМОУ·
46ЩЕ ЄМОУ ГЛАГОЛѪЩОУ КЪ НАРОДОМЪ СЄ
МАТИ И БРАТИѦ ЄГО СТОЯХѪ ВЬНѢ ИЩѪЩЕ
ГЛ̄ТИ ЄМОУ· 47РЄЧЕ ЖЄ КЪ ЄМОУ ЄДИНЪ: СЄ
МАТИ ТВОѦ И БРАТИѦ ТВОѦ ВЬНѢ СТОЯТЪ

хотѧще гл҃ти къ тебѣ· 48онъ же отъвѣ-
щавъ рече къ гл҃ѭщоуоумоу: къто ѥсть
мати моꙗ и къто сѫть братиꙗ моꙗ; 49и
простеръ рѫкѫ своѭ на оученикъı своꙗ рече:
се мати моꙗ и братиꙗ моꙗ· 50иже бо аще
творитъ волѭ от҃ца моѥго иже ѥсть на
нб҃схъ тъ братъ мои и сестра и мати ѥстъ·

ъ тъ же дьнь ишедъ і҃съ из домоу ·г҃і·
сѣдѣаше при мори· 2и събъраша сѧ
къ нѥмоу народи мънози ꙗко
вьлѣзъ въ корабь сѣде и весь
народъ на помории стоꙗше· 3и гл҃а имъ
мъного притъчами гл҃ѧ: се изиде сѣѭи да
сѣѥтъ· 4и сѣѭщоу ѥмоу ова оубо падошѧ
при пѫти и придоша птицѧ нб҃снъıѩ и

позобашѧ ꙗ· 5дроугаа же падошѧ на ка-
меньнъıихъ ꙗже не имѣшѧ землѧ мъно-
гъı и абьѥ прозѧбоша занѥ не имѣаше
глѫбинъı землꙗ· 6слънъцоу же восиꙗвъшю
присвѧдоша и зане не имѣаше корениꙗ
исъхошѧ· 7а дроугоѥ падошѧ въ тръниии и
възиде тръниѥ и подави ꙗ· 8дроугаа же
падошѧ на земли добрѣ и даꙗхѫ плодъ·
ово съто ово шесть десѧтъ ово три десѧти·
9имѣꙗи оуши слъıшати да слъıшить· 10и
пристѫпьше оученици рѣшѧ ѥмоу: по чьто
притъчами глаголеши имъ; 11онъ же отъ-
вѣщавъ рече имъ: ꙗко вамъ дано ѥсть ра-
зоумѣти таинаа цр҃ства нб҃снаго онѣмъ
же не дано ѥсть· 12имѫщоумоу бо дастъ сѧ

и избѫдетъ ѥмоу· а иже не иматъ и ѥже
иматъ възьметъ сѧ отъ нѥго· 13сего ради
притъчами имъ гл҃ѭ ꙗко видѧще не ви-
дѧтъ и слъішаште не слъішѧть ни ра-
зоумѣваѭтъ· 14и събъіваѥтъ сѧ имъ про-
роч҃ъство исаино гл҃ѭщеѥ: слоухъмь оуслъі-
шите и не имате разоумѣти и зьрѧще
оузьрите и не имате видѣти· 15отлъстѣ бо
ср҃дце людеи сихъ и оушима тѧжъко слъі-
шашѧ и оч҃и свои съмѣжишѧ· еда когда
оузьрѧтъ оч҃има и оушима оуслъішѧтъ и
ср҃дцемь разоумѣѭтъ и обратѧтъ сѧ и ис-
цѣлѭ ѩ· 16ваши же бл҃жни оч҃и ꙗко видите
и оуши ваши ꙗко слъішите· 17аминь бо гл҃ѭ
вамъ ꙗко мънози пр҃ци и правьдьници

ВЪЖДЄЛѢША ВИДѢТИ ИЖЄ ВИДИТЄ И НЄ ВИДѢША И СЛЪІШАТИ ИЖЄ СЛЪІШИТЄ И НЄ СЛЪІШАША· 18ВЪІ ЖЄ ОУСЛЪІШИТЄ ПРИТЪЧѪ СѢЯВЪШАГО· 19ВСЯКЪ НЖЄ СЛЪІШИТЬ СЛОВЄ– СА ЦРСТВІЯ И НЄ РАЗОУМѢЄТЪ ПРИХОДИТЪ НЄПРІѮЗНЬ И ВЪСХЪІЩАЄТЪ СѢЯНОЄ ВЪ СРДЦИ ЄГО· СЄ ЄСТЬ СѢЯНОЄ ПРИ ПѫТИ· 20А СѢЯНОЄ НА КАМЄНІИ СЬ ЄСТЬ СЛЪІШѪИ СЛОВО И АБІЄ СЪ РАДОСТІѪ ПРІЄМЛА Є· 21НЄ ІМАТЬ ЖЄ КОРЄНЄ ВЪ СЕБѢ НЪ ВРѢМЄНЪНО ЄСТЬ· БЪІВЪШІИ ЖЄ ПЄѮАЛИ ЛИ ГОНЄНІЮ СЛОВЄСЄ РАДИ АБЬЄ СЪБЛАЖНЯТЪ СА· 22А СѢЯНОЄ ВЪ ТРЪ– НІИ СЬ ЄСТЬ СЛЪІШѪИ СЛОВО И ПЄѮАЛЬ СВѢТА СЕГО И ЛЬСТЬ БОГАТЬСТВІЯ ПОДАВЛІЄТЪ Є И БЄС ПЛОДА БЪІВАЄТЪ· 23А СѢЯНОЄ НА ДОБРѢ

ЗЕМЛИ СЬ ЄСТЬ СЛЪШАН СЛОВО И РАЗОУМѢ-
ВАѦ Є· И ПРИНОСИТЪ ПЛОДЪ ЯКО ПОДОБАЕТЪ И
ТВОРИТЬ ОВО СЪТО ОВО ШЕСТЬ ДЕСАТЪ ОВО ТРИ
ДЕСАТИ· [24]ИНѪ ПРИТЪЧѪ ПѢДЪЛОЖИ ИМЪ
ГЛѦ: ПОДОБЬНО ЄСТЬ ЦРЬСТВИЄ НБ̄СЬНОЄ
ЧЛ̄КОУ СѢАВЪШОУ ДОБРОЄ СѢМѦ НА СЕЛѢ СВО-
ЄМЬ· [25]СЪПѦЩЕМЪ ЖЕ ЧЛ̄КОМЪ ПРИДЕ ВРАГЪ
ЕГО И ВЪСѢѦ ПЛѢВЕЛЪ ПОСРѢДѢ ПШЕНИЦѦ И
ОТИДЕ· [26]ЄГДА ЖЕ ПРОЗѦБЕ ТРѢВА И ПЛОДЪ
СЪТВОРИ ТѢГДА ЯВИ СѦ И ПЛѢВЕЛЪ· [27]ПРИ-
ШЬДЪШЕ ЖЕ РАБИ ГОСПОДНИ РѢШѦ ЄМОУ: Г̄И
НЕ ДОБРО ЛИ СѢМѦ СѢѦЛЪ ЄСИ НА СЕЛѢ СВОЄМЬ
ОТЪКѪДОУ ОУБО ИМАТЬ ПЛѢВЕЛЫ; [28]ОНЪ ЖЕ
РЄУЄ ИМЪ: ВРАГЪ ЧЛ̄КЪ ТО СЪТВОРИ· ОНИ ЖЕ
РѢШѦ: ХОЩЕШИ ЛИ ДА ШЬДЪШЕ ВЪЗБЕРЕМЪ Є;

29ОНЪ ЖЄ РЄЧЄ НИ· ЄДА КАКО ВЪСТЬРЬЗАЮЩЄ
ПЛѢВЄЛЪІ ВЪСТЬРЬГНЄТЄ СЪ НИІЛЬ И ПЬШЄ-
НИЦѪ· 30ОСТАВИТЄ КОУПЬНО РАСТИ ОБОЄ ДО
ЖѪТВЪІ И ВЪ ВРѢМѧ ЖѪТВЄ РЄКѫ ЖѪТЕ-
ЛЄМЪ: ШЬДЪШЄ ВЪЗБЄРѢТЄ ДРЄВЛЄ ПЛѢВЄЛЪІ
И СЪВѪЖѪТЄ ѩ ВЪ СНОПЪІ ѩКО СЪЖЄЩИ ѩ· А
ПЬШЄНИЦѪ СЪБЄРѢТЄ ВЪ ЖИТЬНИЦѪ МОЮ·
31ИИѪ ПРИТЪЧѪ ПРѢДЛОЖИ ИІЪ ГЛ҃А: ПО-
ДОБНО ЄСТЬ ЦР҃СТВО НБ҃СНОЄ ЗРЪНОУ ГОРОУШЪ-
НОУ ЄЖЄ ВЬЗЄМЪ ЧЛОВѢКЪ ВЪСѢѩ НА СЄЛѢ
СВОЄМЪ· 32ЄЖЄ ИЬНЄ ЄСТЪ ВЬСѢХЪ СѢМЄНЪ
ЄГДА ЖЄ ВЪЗДРАСТЕТЪ БОЛЄ ЗЄЛИИ ЄСТЬ И
БЪІВААТЪ ДРѢВО ѩКО ПРИТИ ПТИЦАМЬ
НБ҃СНЪІІЛЪ И ВИТАТИ НА ВѢТВЕХЪ ЄГО· 33ИИѪ
ПРИТЪЧѪ Г҃ЛА ИІЬ: ПОДОБЪНО ЄСТЬ Ц҃РСТВО

НБ҃СНОЮ КВАСОУ ИЖЕ ВЪЗЕМЪШИ ЖЕНА СЪКРЫ ВЪ
МѪЦѢ ТРИ САТЪ ДОНЬДЕЖЕ ВЬСКЪІСѢ ВЬСЯ·
34ВЬСЯ СИ Г҃ЛА І҃СЪ ПРИТЪЧАМИ КЪ НАРОДОМЪ
И БЕС ПРИТЪЧѦ НИ ЧЕСО ЖЕ НЕ Г҃ЛАШЕ КЪ НИМЪ·
35ДА СЪБОУДЕТЪ СѦ РЕЧЕНОЮ ПРР҃КМЬ Г҃ЛѪ-
ЩЕМЬ: ОТВРЪЗѪ ВЪ ПРИТЪЧАХЪ ОУСТА МОЯ
ОТЪКРЪІѪ СЪКРЪВЕНАА ОТЪ СЪЛОЖЕНИЯ ВЬСЕ-
ГО МИРА· 36ТЪГДА ОСТАВЛЬ НАРОДЫ ПРИДЕ ВЪ
ДОМЪ І҃С· ПРИСТѪПЛЬШЕ ЖЕ ОУЧЕНИЦИ ЮГО
РѢШѦ ЮМОУ: Г҃И СЪКАЖИ НАМЪ ПРИТЪЧѪ
ПЛѢВЕЛЪ СЕЛЬНЪІИХЪ· 37ОТЪВѢЩАВЪ ЖЕ Г҃Ь РЕЧЕ
ИМЪ: ВЪСѢАВЪИ ДОБРОЮ СѢМѦ ЮСТЬ С҃НЪ
ЧЛ҃ЧЬ· 38А СЕЛО ЮСТЬ ВЬСЬ МИРЪ ДОБРОЮ ЖЕ
СѢМѦ СИИ СѪТЬ СЪІНОВЕ ЦР҃ЬСТВИЯ· А ПЛѢ-
ВЕЛИ СѪТЬ СЪІНОВЕ НЕПРИЯЗНИНИ· 39А ВРАГЪ

въсѣꙗвъи ꙗ ѥсть диꙗволъ· а жѧтва
коньчаниѥ вѣкоу ѥсть· а жѧтелꙗне
анг҃ли сѫть· 40ꙗкоже оубо плѣвели събиꙗ-
ꙗѭть сѧ и огньмь съжагаѭть сѧ тако
бѫдеть и въ съконьчаниѥ вѣка сего· 41по-
сълѥть г҃ь анг҃лъі своꙗ и съберѫть отъ ко-
ньць землꙗ вьсѧ съблазнъі и творѧщѧꙗ
беззакониѥ· 42и въвьргоуть ꙗ въ пещь ог-
ньнѫѭ: тоу бѫдеть плачь и скрьжътъ
зѫбомъ· 43тъгда правьдьни просвьтѧть
сѧ ꙗко сл҃ньце въ цр҃ьствии оц҃а ихъ· имѣи
оуши слъішати да слъішить· 44пакъі
подобьно ѥсть цр҃ствиѥ нб҃сьноѥ съкровищю
съкръвеноу на селѣ ѥже обрѣтъ чл҃вкъ
съкръі и отъ радости ѥго идетъ и вьсе

ѥлнко нлать продаѥтъ и коупоуѥтъ село
то· 45пакъı подобьно ѥсть цр҃ствнѥ нб҃сьноѥ
ч҃лкоу нщѫщоу добра бнсьра· 46нже обрѣтъ
ѥдннъ мъногоцѣньнъ бнсьръ шьдъ про-
дасть вьсе ѥлнко нлѣаше и коупн ѥго·
47пакъı подобьно ѥсть цр҃ствнѥ нб҃сьноѥ
невдоу въвьрженоу въ мре и отъ вьсѧкого
рода събьравъшоу· 48и нже ѥгда наплънн
са нзвлъкъше ѩ на кран и сѣдъше нз-
бьраша добръıѧ въ съсѫдъı а зълъıѧ нз-
вьргоша вънъ· 49тако бѫдеть въ съконь-
чанне вѣка нзндѫть анг҃лн и отълѫ-
чать зълъıѧ отъ срѣдъı правьдньıхъ
50и въвьргѫть ѩ въ пещь огньнѫ тоу
бѫдеть плачь и скрьжьтъ зѫбомъ· 51и г҃ла

имъ і҃с: разоумѣсте ли вьсꙗ си; гл҃ашѧ
ѥмоу: ѥи г҃и 52і҃с же рече имъ: сего ради
вьсꙗкъ кънижьникъ наоучивъ сѧ цр҃ст-
виѭ нб҃сьноуоумоу подобьнъ ѥсть чл҃коу
домовитомоу иже износить отъ съкровища
своѥго новаꙗ и ветьхаꙗ· 53и бъıсть ѥгда
съконьча і҃с притъчѧ сиѩ прѣиде отъ-
тѫдоу· 54и приде въ отьчьствиѥ своѥ и
оучаше ѩ на съборищихъ ихъ· ꙗко
дивлꙗхоу сѧ ѥмоу и гл҃ахѫ: отъкѫдѫ
семоу ѥсть прѣмѫдрость си и сила; 55не сь ли
ѥсть тектоновъ с҃нъ; не мати ли ѥго на-
рицаѥтъ сѧ мариꙗ и братиꙗ ѥго иꙗковъ
и иосифъ и симонъ и июда· 56и сестръı ѥго не
вьсѧ ли въ насъ сѫть; отъкѫдоу оубо семоу

вьсꙗ си сѫть; 57и блажнꙗахѫ сѧ о нѥмь· і҃с
же рече имъ: нѣсть пр҃къ без чьсти тъкъмо
въ своѥмь отьчьствии и въ домоу своѥмь·
58и не сътвори тоу силъ мъногъ за не-
вѣрьство ихъ·

Въ оно врѣмѧ слъіша иродъ тетрархъ ·д҃і·
слоухъ і҃свъ 2и рече отрокомъ своимъ: сь
ѥсть іоанъ кръститель· тъ въс-
крьсе отъ мрътвъіхъ и сего ради
силъі дѣѭтъ сѧ о нѥмь· 3иродъ бо емъ
иоана съвѧза и҆ и въсади и҆ вь темьницѫ
иродиꙗдъі ради женъі филипа брата
своего· 4гл҃аше бо ѥмоу иоанъ: не достоитъ
ти имѣти ѥѩ· 5и хотѧ и҆ оубити оубоꙗ сѧ
народа зане ꙗко пр҃ка имѣхѫ и҆· 6дьни же

бъıвъшоу рождьства иродова плѧса дъщи
иродиꙗдина посрѣдѣ и оугоди иродови·
7тѣмьже съ клѧтвоѭ издрече ѥи дати
ѥгоже аште въспроситъ· 8она же наважде-
на материѭ своѥѭ даждь ми рече сьде на
блюдѣ главѫ иоана кр҃стителꙗ· 9и печа-
ленъ бъıсть ц҃сръ· клѧтвъı же ради и
възлежѧщихъ съ нимъ повелѣ дати и҆̀· 10и
посълавъ оусѣкнѫ иоана въ темьници· 11и
принесошѧ главѫ ѥго на блюдѣ и дашѧ
дѣвици и несе матери своеи· 12и пристѫпи-
шѧ оученици ѥго възѧшѧ тѣло ѥго и
погребоша ѥ и пришьдъше възвѣстишѧ
і҃сви· 13и слъıшавъ і҃с отиде отътѫдоу въ
корабли въ поусто мѣсто ѥдинъ· и слъı-

шавъше народи по нѥмь идошѧ пѣши отъ
градъ· 14и ишедъ і҃съ видѣ народъ мъногъ
и милосрьдова о нихъ и исцѣли недѫжь-
нъіѩ ихъ· 15поздѣ же бъівьшоу пристѫпи-
шѧ къ нѥмоу оученици ѥго гл҃ѭще: поусто
ѥсть мѣсто и годиниа оуже минѫ отъпоус-
ти народъі да шъдъше въ окрьстънѩѩ
градьцѧ коупѧть брашьна себѣ· 16і҃с же рече
имъ: не трѣбоуѭть отити дадите имъ
въі ѣсти· 17они же гл҃ашѧ ѥмоу: не имамъ
сьде тъкъмо пѧть хлѣбъ и дъвъ ръібѣ·
18онъ же рече: принесѣте ми ѩ сѣмо· 19и по-
велѣ народомъ възлещи на травѣ и при-
имъ пѧть хлѣбъ и двѣ ръібѣ възьрѣвъ
на небо благослови· и прѣломль дасть оуче-

НИКОЛИ ХЛѢБЫ ОУЧЕНИЦИ ЖЕ НАРОДОМЪ· [20]И
ѢША ВЬСИ И НАСЫТИША Сѧ· И ВЪЗѦША ИЗ-
БЫТЪКЪІ ОУКРОУХЪ ДВА НА ДЕСѧТЕ КОША
ИСПЛЪНЬ· [21]ѢДѧЩИХЪ ЖЕ БѢАШЕ ПѧТЬ ТЫСѧЩЬ РАЗВѢ ЖЕНЪ И ДѢТИИ· [22]И
АБИЕ ОУБѢДИ ІС ОУЧЕНИКЪІ СВОѤ ВЪЛѢСТИ ВЪ
КОРАБЛЬ И ВАРИТИ Й НА ОНОПЬ ПОЛОУ ДОНЬДЕ-
ЖЕ ОТЪПОУСТИТЬ НАРОДЪІ· [23]И ОТЪПОУЩЬ НА-
РОДЫ ВЪЗИДЕ НА ГОРѦ ЄДИНЪ ПОПОЛИТЪ Сѧ·
ПОЗДѢ ЖЕ БЫВЪШОУ ЄДИНЪ БѢ ТОУ· [24]КО-
РАБЛЬ ЖЕ БѢ ПОСРѢДѢ МОРѤ ПОГРѦЖАѤ Сѧ
ВЛЪНАШИ· БѢ БО ПРОТИВЬНЪ ВѢТРЪ· [25]ВЪ
ЧЕТВРЬТѢѬ ЖЕ СТРАЖѢ НОЩИ ИДЕ КЪ ИНИМЪ
ІС ХОДѧ ПО МОРЮ· [26]И ВИДѢВЪШЕ Й ОУЧЕНИЦИ
ПО МОРЮ ХОДѧЩЬ СЪМѦТОША Сѧ ГЛѢЩЕ ЯКО

призракъ ѥсть и отъ страха възъпишѧ·
27абиѥ же рече имъ і҃с гл҃ѧ: дрьзаите азъ
ѥсмь не боите сѧ· 28отъвѣщавъ же ѥмоу
петръ рече: г҃и аще ты ѥси повели ми прити
къ тебѣ по водамъ· 29онъ же рече: приди· и
излѣзъ петръ ис кораблѧ хождааше на
водахъ и приде къ і҃сови· 30видѧ же вѣтръ
крѣпъкъ оубоѩ сѧ и начьнъ оутапати
възъпи гл҃ѧ: г҃и сп҃си мѧ· 31абиѥ же і҃с про-
стьръ рѫкѫ ѩтъ и҆ и гл҃а ѥмоу: маловѣре по
чьто сѧ оусѫмьнѣ; 32и вълѣзъшема има
въ корабль прѣста вѣтръ· 33сѫщеи же въ
корабли поклонишѧ сѧ ѥмоу гл҃ѭще: въ
истинѫ с҃нъ б҃жии ѥси· 34и прѣѩхавъше
придошѧ на землѭ генисареѳьскѫ· 35и по-

ꙁнавъше и҆ мѫжи мѣста того посълашѧ
въ вьсѫ странѫ тѫ и принесошѧ къ нѥмоу
вьсѧ болѧштѧѩ· 36и молѩхѫ и҆ да тъкъ-
мо прикоснѫтъ сѧ въскрилии ризы ѥго· и
ѥлико прикоснѫшѧ сѧ ѥмь спс҃ни бъішѧ·

Ꙁъгда пристѫпиша къ і҃сви иже
бѣахѫ въ иер҃лмѣ кънижъници и
фарисѣи гл҃ѭще: 2по чьто оученици
·є҃і· твои прѣстѫпаѭтъ прѣданиѩ старецъ;
не оумъіваѭтъ бо рѫкъ своихъ ѥгда
хлѣбъ ѣдѧтъ· 3онъ же отъвѣщавъ рече
имъ: по чьто и въі прѣстѫпаѥте ꙁапо-
вѣдь бж҃ию ꙁа прѣданиѥ ваше; 4б҃ъ бо
ꙁаповѣда гл҃ѧ: чьти от҃ца и матерь и иже
ꙁълословитъ от҃ца ли матерь съмрътьѭ

да оумьретъ· 5вы же гл҃те: иже колижъдо
речетъ от҃цю ли матери: даръ иже коли-
жъдо отъ мене пользевалъ сѧ ѥси· 6иже не
почьтетъ от҃ца своѥго ли матере своеѩ и
разористе законъ бж҃ии за прѣданиѥ ваше·
7лицемѣри добрѣ пророчъствова о васъ исаиꙗ
гл҃ѧ: 8приближаѭтъ сѧ мьнѣ людье си
оустъı своими и оустънами чьтѫтъ мѧ а
ср҃дце ихъ далече отъстоитъ отъ мене·
9въсоуѥ же чътѫтъ мѧ оучѧще оученииꙗ
заповѣдеи чл҃вчскъ· 10и призъвавъ наро-
дъı рече имъ: слъıшите и разоумѣите· 11не
въходѧщее въ оуста скврънитъ чл҃вка· нъ
исходѧщее из оустъ то скврънитъ чл҃вка·
12тъгда пристѫпивъше оученици ѥго

рѣшѧ ѥмоу: вѣси ли ꙗко фарисеи слъі-
шавъшеи слово съблазнишѧ сѧ· 13онъ же
отъвѣщавъ рече: вьсꙗкъ садъ ѥгоже не
сади от҃цъ мои нб҃снъіи искоренитъ сѧ·
14останѣте ихъ· вожди сѫтъ слѣпи слѣпь-
цемъ· слѣпецъ же слѣпъца аште водитъ
оба въ ꙗмѫ въпадете сѧ· 15отъвѣщавъ же
петръ рече ѥмоу: съкажи намъ притъчѫ
сиѭ· 16і҃съ же рече ѥмоу: ѥдиначе ли и въі
неразоумьни ѥсте; 17не оу ли разоумѣваете
ꙗко вьсꙗко ѥже въходитъ въ оуста въ
чрѣво въмѣщаѥтъ сѧ и афедрономъ исхо-
дитъ· 18а исходѧщаа из оустъ отъ ср҃дца
исходѧтъ и та скврънѧтъ чл҃вка· 19отъ
ср҃дца бо исходѧтъ помъішлѥниꙗ зъла·

оубииства прѣлюбодѣꙗниꙗ любодѣꙗниꙗ
татьбы лъжесвѣдѣниꙗ власфимиꙗ· 20си
сѫть скврьнѧщаа чл҃вка· а ѥже не
оумъвенама роуками ѣсти не скврънитъ
чл҃вка· 21и ишедъ отътѫдоу і҃с отиде въ
странѫ турьскѫ и сидоньскѫ· 22и се жена
хананеиска отъ прѣдѣлъ тѣхъ ишьдъ-
ши възъпи гл҃ющи: помилоуи мѧ сн҃оу
дв҃двъ дъщи моꙗ зълѣ бѣсьноуѥть сѧ·
23онъ же не отъвѣща ѥи словесе· и пристѫ-
пльше оученици ѥго молѣахѫ ѥго гл҃ѭще:
отъпоусти ѭ ꙗко въпиѥть въслѣдъ насъ·
24онъ же отъвѣщавъ рече: нѣсмь посъланъ
тъкъмо къ овьцамъ погыбъшиимъ до-
моу из҃лѥва· 25она же пришьдъши поклони

сѧ ѥмоу гл҃ѭщи: г҃и помози ми· 26онъ же
отъвѣщавъ рече: нѣсть добро отѧти хлѣ-
ба чѧдомъ и поврѣщи и҆ пьсомъ· 27она же
рече: ѥи г҃и ибо и пьси ѣдѧть отъ кроупиць
падаѭщиихъ отъ трапезы господии сво-
ихъ· 28тогда отвѣщавъ і҃с рече ѥи: ѡ жено
велика ѥсть вѣра твоѩ· бѫди тебѣ ꙗкоже
хощеши· и исцѣлѣ дъщи ѥи томь часѣ· 29и
пришедъ отътѫдоу і҃с иде при мори гали-
лѣисцѣмъ и въшедъ на горѫ сѣде тоу· 30и
пристѫпишѧ къ нѥмоу народи мънози
имѫще съ собоѭ хромы нѣмы и слѣпы и
бѣсъны и ины мъногы и привръгошѧ ѩ
къ ногама і҃свама и исцѣли ѩ· 31ꙗко наро-
доу дивити сѧ видѧще нѣмы гл҃ѭщѧ

бѣдънъıѩ съдравъı и хромъıѩ ходѧштѧ
и слѣпъıѩ зърѧщѧ и славлѣхѫ б҃а изр҃лва·
32 і҃с же призъвавъ оученикъı своѩ рече имъ:
милосрьдоуѭ о народѣ ꙗко оуже три дьни
присѣдѧть мънѣ и не имѫть чесо ѣсти и
отъпоустити ихъ не ꙗдъшъ нехощѫ да не
како ослабѣѭть на пѫти· 33 и гл҃ашѧ ѥмоу
оученици ѥго: отъкѫдоу намъ въ поустѣ
мѣстѣ хлѣбъ толико насъıтити народа
толико· 34 и гл҃а имъ і҃с: колико хлѣбъ има-
те; они же рекошѧ: седмь и мало ръıбиць· 35 и
повелѣ народоу възлещи на земли· 36 и при-
имъ седмь хлѣбъ и ръıбъı хвалѫ въздавъ
прѣломи и дасть оученикомъ своимъ· оуче-
ници же народомъ· 37 и ѣшѧ вьси и насъı-

ТНША СѦ И БѢЗѦША ИЗБѢІТѢКѢІ ОУКРОУХѢ
СЕДИЛЬ КОШЬНИЦЬ ИСПЛѢНЬ· [38]И ѦДѢШНИХѢ
БѢАШЕ ЧЕТѢІРИ ТѢІСѦЩА МѦЖЬ РАЗБѢ ЖЕНѢ
И ДѢТИИ· [39]И ОТѢПОУЩЬ НАРОДѢІ БѢЛѢЗЄ ВѢ
КОРАБЛЬ И ПОНДЕ ВѢ ПРѢДѢЛѢІ МАГДА-
ЛИНЬСКѢІ·

И ПРИСТѦПИША ФАРИСЕИ И САДОУКЕИ
ИСКОУШАЮШТЕ Й̄· ПРОСИША ЗНАМЕ-
НИѦ СѢ НБ̄СЕ ПОКАЗАТИ ИМЪ· [2]ОНЪ ЖЕ
ОТѢВѢЩАВЪ РЕЧЕ ИМЪ: ВЕЧЕРОУ СѦЩОУ
ГЛЕТЕ: ВЕДРО ЧРѢМЪНОУЕТЪ БО СѦ НБ̄О· [3]И
·SI· ЮТРО: ДЬНЕСЬ ЗИМЕНЪ ЧРѢМЪНОУЕТЪ БО СѦ
ДРѦСЕЛОУѦ НБ̄О· ЛИЦЕ ОУБО НБ̄СИ ОУМѢЕТЕ РА-
СѦЖДАТИ А ЗНАМЕНИѦ ВРѢМЕНЕМЬ НЕ МО-
ЖЕТЕ· [4]РОДЪ ЗОЛЪ И ПРѢЛЮБОДѢИ ЗНАМЕНИѦ

ищетъ и знамениѥ не дастъ сѧ имъ
тъкъмо знамениѥ ионъı пророка· и оставль
ѩ отиде· 5и прѣшедъше оученици ѥго на
онъ полъ забъıшѧ хлѣбъı възѧти· 6ІС же
рече имъ: вьнемлѣте и блюдѣте сѧ отъ
кваса фарисеиска и садоукеиска· 7они же
помъıшлѣхѫ въ себѣ глѭще: ꙗко хлѣбъ не
възѧхомъ· разоумѣвъ же ІС рече имъ: чъто
мъıслите въ себѣ маловѣри ꙗко хлѣбъ не
възѧсте; 9не оу ли разоумѣваѥте ни помь-
ните пѧти хлѣбъ на пѧть тъıсѫштъ и
колико кошъ вьзѧсте; 10ни ли седми хлѣбъ
четъıремъ тъıсѫштамъ и колико кошъ-
ницъ възѧсте; 11како не разоумѣѥте ꙗко
не о хлѣбѣхъ вамъ вънимати рѣхъ;

хранитє жє сѧ отъ кваса фарисєиска и
садоукєиска· 12тъгда разоумѣшѧ ꙗко рєчє
хранити сѧ нє отъ кваса хлѣбънааго нъ
отъ оучєниꙗ фарисєиска и садоукєиска·
13пришьдъ жє і҃с въ странѫ кєсариꙗ фили-
повъı въпрашааше оучєникъı своꙗ г҃лꙗ:
кого гл҃ють мѧ чл҃ци бъıти с҃на чл҃чьскааго;
14они жє рєкошѧ: ови иоана крьстителꙗ ини
жє илиѭ дроузи жє иєрємиѭ или ѥдиного
отъ пр҃окъ· 15г҃ла имъ і҃с: въı жє кого гл҃ѥтє
мѧ бъıти; 16отъвѣщавъ жє симонъ пєтръ
рєчє: тъı ѥси х҃съ с҃нъ б҃а живааго· 17и отъ-
вѣщавъ і҃с рєчє ѥмоу: блажєнъ ѥси симонє
вариона ꙗко плъть и кръвь нє ꙗви тєбѣ нъ
о҃ць мои иже ѥсть на нб҃сєхъ· 18азъ жє тєбѣ

г҃лю ꙗко ты ѥси петръ и на семь камени
съзиждѫ цр҃кве моѭ и врата адова не
оудолѣѭть ѥи· 19и дамь тебѣ ключѧ
цр҃ствиꙗ нб҃сьнааго· и ѥже аще съвѧжеши
на земли бѫдеть съвѧзано на нб҃сехъ· и
ѥже аще раздрѣшиши на земли бѫдеть
раздрѣшено на нб҃сехъ· 20тъгда запрѣти
оученикомъ своимъ да ни комоу же не ре-
кѫтъ ꙗко сь ѥсть і҃съ х҃ъ· 21отътолѣ на-
чѧтъ і҃съ съказати оученикомъ своимъ
ꙗко подобаатъ ѥмоу ити въ иеросалимъ и
мъного пострадати отъ старецъ и архиереи
и кьнижъникъ и оубьеноу быти и третии
дьнь въстати· 22и поѥмъ и҆ петръ начѧтъ
прѣрѣкати ѥмоу г҃лѧ: милосрдъ ты г҃и· не

имать тебѣ быти се· 23онъ же обративъ сѧ
рече петрови: иди за мъноѭ сотоно· събла-
знъ ми єси ꙗко не мыслиши ꙗже сѫть
бж҃иꙗ нъ чл҃ѵскаꙗ· 24тъгда і҃съ рече
оученикомъ своимъ: аще къто хощетъ по
мьнѣ ити да отъвръжетъ сѧ себе и
възъметъ кр҃стъ свои и въ слѣдъ мене
грѧдетъ· 25иже бо хощетъ дш҃ѫ своѭ сп҃сти
погоубитъ ѭ и иже погоубитъ дш҃ѫ своѭ
мене ради обрѧштетъ ѭ· 26каа полъза
єсть чл҃вкоу аште весь миръ приобрѧщетъ
а дш҃ѫ своѭ отъщетить; ли что дастъ
чл҃вкъ измѣнѫ за дш҃ѫ своѭ; 27прити бо
иматъ сн҃ъ чловѣчскы въ славѣ от҃ца
своєго съ анг҃лы ст҃ыми и тогда

въздастъ комоужъдо по дѣломъ своимъ·
28 аминь гл҃ѭ вамъ: сѫтъ ѥтери отъ съде
стоѩштихъ иже не имѫтъ съмръти
въкоусити доньдеже видѧтъ сн҃а чл҃вчс-
каго грѧдѫща въ цс҃рствии своѥмь·

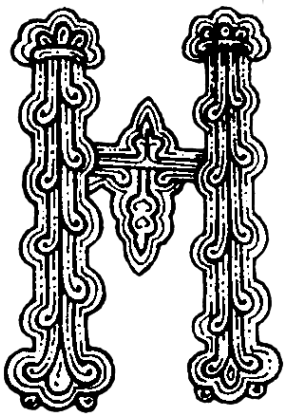

бъıстъ по шести денъ поѩтъ іс҃ ·з҃і·
петра и иѩкова и иоана брата
ѥмоу и възведе ѩ на горѫ въıсокѫ
ѥдинъı· 2 и прѣобрази сѧ прѣдъ
ними и просвьтѣ сѧ лице ѥго ѩко сл҃нце· и
ризъı ѥго бъıшѧ бѣлъı ѩко свѣтъ· 3 и се
ѩвисте сѧ имъ моуиси и илиѩ съ нимь
гл҃ѭща· 4 отъвѣщавъ же петръ рече къ іс҃ови:
г҃и добро ѥсть намъ сьде бъıти аще хощеши
да сътворимъ три кровъı тебѣ ѥдинъ и

моиси ѥдинъ и илии ѥдинъ· 5ѥдиначе же
ѥмоу гл҃ѭщоу се облакъ свѣтьлъ осиꙗ ꙗ и се
гласъ изъ облака гл҃ꙗ: се ѥсть сн҃ъ мои
възлюбленъıи о нѥмьже благоволихъ того
послоушаите· 6и слъıшавъше оученици па-
дошѧ ници и оубоꙗшѧ сѧ зѣло· 7и при-
стѫпль іс҃ прикоснѫ сѧ ихъ и рече: въста-
нѣте и не боите сѧ· 8възведъше же очи свои
никого же не видѣшѧ тъкъмо іс҃а ѥдиного·
9и съходѧщемъ имъ съ горъı заповѣда
имъ іс҃ъ гл҃ꙗ: ни комоу же не повѣдите
видѣниꙗ доньдеже сн҃ъ чл҃чьскъıи из
мрътвъıхъ въскрьснеть· 10и въпросишѧ и҆
оученици ѥго гл҃ѭще: чьто оубо гл҃ѭть
кънижъници ꙗко илии подобаатъ прити

прѣжде· 11ІС҃ же отъвѣщавъ рече имъ: илиꙗ
оубо придетъ прѣжде и оустроитъ вьсꙗ·
12гл҃ѭ же вамъ ꙗко илиꙗ оуже приде и не
познашѧ ѥго нъ сътворишѧ о нѥмь въсꙗ
ѥлико въсхотѣшѧ· тако и сн҃ъ чл҃вчскъі
иматъ страдати отъ нихъ· 13тъгда ра-
зоумѣшѧ оученици ꙗко о иоанѣ кръсти-
тели рече имъ· 14и пришедъшемъ имъ къ
народоу чл҃вкъ нѣкъіи пришьдъ къ ІС҃оу
кланѣаше сѧ ѥмоу 15гл҃ꙗ г҃и помилоуи сн҃ъ
мои ꙗко на новъ мѣсѧць бѣсьноуѥть сѧ и
зълѣ страждеть· мъногашьди падаѥть
на огнь и мъногашьди въ водѫ· 16и
приведохъ и҆̀ къ оученикомъ твоимъ · и не
могошѧ ѥго исцѣлити· 17отъвѣщавъ же ІС҃ъ

рече: ѡ роде невѣрьнъ и развращенъ доколѣ
съ вами бѫдѫ; доколѣ трьплѭ васъ; при-
ведите ми и҆ сѣмо· 18и запрѣти ѥмоу і҃с и
изиде из нѥго бѣсъ и исцѣлѣ отрокъ томь
часѣ· 19тогда пристѫпльше оученици къ
і҃соу ѥдиномоу рекошѧ: по чьто мы не мо-
гохомъ изгънати ѥго; 20і҃с же рече имъ: за
невѣрьствиѥ ваше· аминъ бо г҃лѭ вамъ:
аще имате вѣрѫ ꙗко зрьно гороушьно речете
горѣ сеи прѣиди отъсѫдоу тамо и прѣ-
идеть и ни чьто же невъзможьно бѫдеть
вамъ· 21родъ же сь не исходить тъкъмо мо-
литвоѭ и постъмь· 22живѫщемъ же имъ въ
галилеи рече имъ і҃с: прѣданъ имать быти
сынъ ч҃лвчь въ рѫцѣ ч҃лвкомъ 23и оубиѭть

и҆ и третии дьнь въстанеть· и скръбьни
бъіша зѣло· 24пришьдшемъ же имъ въ ка-
ферънаоумъ пристѫпишѧ приѥмлѭщеи
дидрагма къ петрови и рекошѧ: оучитель
вашь не даѥть ли дидрагма; 25рече: еи· и
ѥгда вънидe въ домъ вари и҆ і҃с г҃лѧ: чьто
ти сѧ мьнить симоне ц҃ре земьнии отъ
къіихъ приѥмлѭть дани или кинсъ; отъ
сн҃овъ ли своихъ или отъ тоуждиихъ; 26рече
ѥмоу петръ: отъ тоуждиихъ· рече ѥмоу і҃с:
оубо свободъ ли сѫть сн҃ове; 27нъ да не
съблазнимъ ихъ шьдъ въ море въврьзи
ѫдицѫ и ѭже имеши прежде ръібѫ възьми
и отъврьзъ оуста ѥи обрѧщеши статирь·
тъ възьмъ даждь имъ за сѧ и за мѧ·

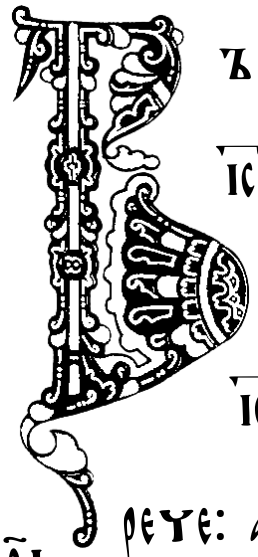

Въ тъ часъ пристѫпишѧ оученици къ
ІСови глѭще: къто оубо болии ѥсть въ
црствии нбсьнѣѥмь; 2и призъвавъ
ІС отроча постави ѥ по срѣдѣ ихъ 3и
·ѳі· рече: аминъ глѭ вамъ: аще не обратите
сѧ и бѫдете ꙗко дѣти не имате вънити
въ црствиѥ нбсьноѥ· 4иже бо сѧ съмѣрить
ꙗко отроча се тъ ѥсть болии въ црствии
нбсьнѣѥмь· 5и иже колижъдо приимѣтъ
отроча таково ѥдино въ имѧ моѥ мене
приѥмлѥтъ· 6и иже аще съблажнꙗѥтъ
ѥдиного отъ малъıихъ сихъ вѣроуѭщихъ
въ мѧ оунѣе ѥмоу ѥстъ да обѣсѧтъ жръ-
нъвъ на въıи ѥго осьльскъı и потопѧтъ и҆
въ пѫчинѣ морьстѣи· 7горе вьсемоу мироу

отъ съблазнъ· неволꙗ бо ѥсть прити съб-
лазномъ обаче горе чл҃коу томоу имьже
съблазнъ приходитъ· 8аще ли рѫка твоꙗ
ли нога твоꙗ съблажьнꙗѥтъ тѧ отъсѣци
и҆ и отъвръзи отъ себе· добрѣѥ ти ѥсть
вънити въ животъ хромоу ли бѣдъноу не-
же дьвѣ рѫцѣ и дъвѣ нозѣ имѫщю въвръ-
женоу бъıти въ огнь вѣчънъı· 9и аще око
твое съблажнаатъ тѧ изьми ѥ и връзи
отъ себе· добрѣѥ ти ѥсть съ ѥдинѣмь окомь
въ животъ вьнити неже дьвѣ очи имѫщю
въвръженоу бъıти въ геонѫ огньнѫѭ·
10блюдѣте сѧ и нерадите о ѥдиномь отъ
малъıихъ сихъ гл҃ю бо вамъ ꙗко ангели
ихъ на нб҃сехъ въıинѫ видѧть лице оц҃а

моѥго нб҃сьнааго· 11приде бо сынъ чл҃вчь-
скыи възискатъ и сп҃астъ погыбъшааго·
12чьто сѧ мьнить вамъ аще бѫдеть етероу
дроугоуоумоу чл҃вкоу съто овьць и заблю-
дить ѥдина отъ нихъ· не оставить ли
девѧти десѧтъ и девѧти на горахъ и
ишьдъ ищеть заблѫжъшѧѩ; 13и аще бѫ-
деть обрести ѭ аминъ гл҃ѭ вамъ ꙗко ра-
доуѥть сѧ о нѥи паче неже о девѧти де-
сѧтъ и девѧти незаблѫжъшиихъ· 14тако
нѣсть волꙗ прѣдъ оц҃емь вашиимъ нб҃сь-
нъıимь да погъıбнеть ѥдинъ отъ малъı-
ихъ сихъ· 15аще же съгрѣшить къ тебѣ
братъ твои иди обличи и҆ междѫ собою и
тѣмь ѥдинѣмь· аще тебе послоушаеть

приобрѧщеши брата своего· 16аще ли тебе не
послоушаеть поими съ собоѭ ѥдиного или
дъва да въ оустѣхъ дъвоѭ или трии
съвѣдѣтель станеть вьсѩкъ г҃лъ· 17аще не
послоушаѥть ихъ рьци цр҃кви· аще же и о
црькъви неродити начьнеть да бѫдеть
ти ꙗко ѩзъıчьникъ и мъıтарь· 18аминъ
г҃лѭ вамъ: ѥлико аще съвѧжете на земли
бѫдеть съвѧзано на н҃беси и ѥлико аще
раздрѣшите на земли бѫдеть раздрѣ-
шено на н҃бси· 19пакъı аминъ г҃лѭ вамъ
ꙗко аще дъва отъ васъ съвѣщаѥте на
земли о вьсакои вещи ѥѩже колижъдо про-
сита бѫдеть има отъ отьца моѥго иже
ѥсть на н҃бсехъ· 20идеже бо ѥста дъва или

триѥ събьрани въ имѧ моѥ тоу ѥсмь по
срѣдѣ ихъ· 21тъгда пристѫпи къ нѥмоу
петръ рече: г҃и коль кратъı съгрѣшитъ
братъ мои въ мѧ и отъпоущѫ ѥмоу до
седмь кратъ ли; 22г҃ла ѥмоу і҃съ: не гл҃ѭ
тебѣ до седмь кратъ нъ до седмь десѧтъ
кратъ седмицеѭ· 23сего ради оуподоби сѧ
ѥсть цр҃ствиѥ нб҃сьноѥ чл҃коу цр҃оу иже въс-
хотѣ сътѧзати сѧ о словеси съ рабъı свои-
ми· 24начьнъшоу же ѥмоу сътѧзати сѧ при-
ведошѧ ѥмоу длъжьникъ ѥдинъ тьмоѭ
талантъ· 25не имѫщоу же ѥмоу въздати
повелѣ господинъ ѥго да продадѧть и҆ и
женѫ ѥго и чѧда и вьсе ѥлико имѣаше и
отъдати· 26падъ оубо рабъ тъ кланѣаше

сѧ ѥмоу г҃лѧ: г҃и потрьпи на мънѣ и вьса
ти въздамь· 27милосрьдовавъ же г҃ь раба
того поусти и҆ и длъгъ отъпоусти ѥмоу·
28изъшьдъ же рабъ тъ обрѣте ѥдиного отъ
клеврѣтъ своихъ иже бѣ длъжьнъ ѥмоу
сътъмь цѧтъ и имъ и҆ давлѩаше и҆ г҃лѧ:
въздаждь ми имьже ѥси длъжьнъ·
29падъ же клеврѣтъ ѥго на ногоу ѥго
молѣаше и҆ г҃лѧ: потрьпи на мънѣ и вьсе ти
въздамь· 30онъ же не хотѣаше нъ шьдъ
въсади и҆ въ тьмьницѫ доньдеже въз-
дасть вьсь длъгъ ѥго· 31видѣвъше же клев-
рѣти ѥго бъıвъшаѩ съжалишѧ си зѣло и
пришьдъше съказашѧ господиноу своѥмоу
вьса бъıвъшаѩ· 32тогда призъва и҆ гос-

подинъ ѥго гл҃а ѥмоу: рабе лоукавъıи вьсь
длъгъ твои отъпоустихъ ти понѥже оумо-
ли мѧ· 33не подобааше ли и тебѣ помило-
вати клеврѣта своѥго ꙗко и азъ тѧ по-
миловахъ· 34и прогнѣвавъ сѧ господинъ
ѥго прѣдасть и҆ мѫчителѥмъ доньдеже
въздасть вьсь длъгъ свои· 35тако и оц҃ь
мои нб҃сьнъıи сътворить вамъ аще не
отъпоущаѥте къждо братоу своѥмоу отъ
срдц҃ь вашихъ прѣгрѣшении ихъ·

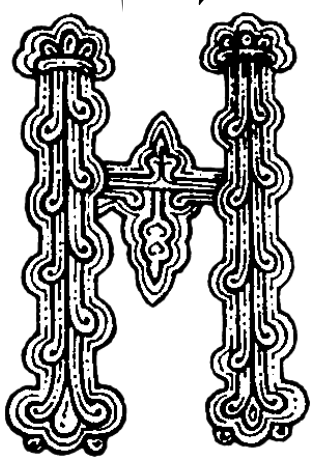

бъıстъ ѥгда съконьча іс҃ъ словеса
си прѣиде отъ галилеѩ и приде въ
прѣдѣлъı июдеискъı об онъ полъ
иоръдана· 2и по нѥмь идошѧ наро-
·ѳі· ди мънози и исцѣли ѩ тоу· 3и пристѫпи-

шѧ къ і҃соу фарисеи искоушаѭще и҆ и гл҃ѭще:
аще достоить чл҃вкоу поустити женѫ своѭ
по вьсакои винѣ; 4и отъвѣщавъ і҃с рече имъ:
нѣсте ли чьли ꙗко сътвори испрьва мѫжь-
скъ полъ и женьскъ сътворилъ ꙗ ѥсть· 5и
рече: сего ради оставить чл҃вкъ о҃ца своѥго и
матере и прилѣпить сѧ къ женѣ своѥи и
бѫдета оба въ плъть ѥдинѫ· 6тѣмьже
оуже нѣсте дъва нъ плъть ѥдина ѥже оубо
б҃ъ съчета чл҃вкъ да не разлѫчаѥть·
7гл҃ашѧ ѥмоу: чьто оубо моу҆си заповѣда
дати кънигъı распоустьнъıѩ и отъпоус-
тити ѭ; 8гл҃а имъ: ꙗко моу҆си по жесто-
срьдиѭ вашемоу повелѣ вамъ поустити
женъı вашѧ испрьва же не бъıсть тако·

9 гл҃ѭ же вамъ ꙗко аще иже поустить женѫ
своѭ развѣ словесе любодѣаньнааго тво-
рить ѭ прѣлюбы творити и женѧисѧ
потьбѣгоѭ прѣлюбы творить· 10 и гл҃ашѧ
ѥмоу оученици ѥго: аще тако ѥсть вина
чл҃коу съ женоѭ оуниѥ ѥсть не женити сѧ·
11 онъ же рече имъ: не вьси вьмѣстѧть
словесе сего нъ имъже дано ѥсть· 12 сѫть бо
каженици иже изъ чрѣва мт҃рьнꙗ родишѧ
сѧ тако· и сѫть каженици ꙗже нсказишѧ
чл҃ци· и сѫть каженици иже исказишѧ сѧ
сами цр҃ствиꙗ ради нб҃сьнааго· могыи
вьмѣстити да вьмѣстить· 13 тъгда при-
ведошѧ къ нѥмоу дѣти да рѫцѣ въз-
ложитъ на нѧ и помолитъ сѧ· оученици же

ꙁапрѣтишѧ имъ· 14 і҃съ же рече имъ: оста-
нѣте дѣтии и не браните имъ прити къ
мьнѣ таковъıхъ бо ѥсть ц҃рство н҃бсноѥ· 15 и
възложъ на нѧ рѫцѣ отиде отътѫдоу· 16 и
се юноша нѣкъıи пристѫпи къ і҃соу молѧ и҆
г҃лѧ: оучителю благъıи чьто благо сътворѫ
да имамъ животъ вѣчьнъıи; 17 онъ же рече
ѥмоу: чьто мѧ г҃лѥши блага· ни къто же
благъ тъкъмо ѥдинъ б҃ъ· аще ли хощеши
въ животъ вѣчьнъıи вънити съблюди
ꙁаповѣди· 18 г҃ла ѥмоу: къıѩ; і҃с же рече ѥмоу:
ѥже не оубиѥши· не прѣлюбъı сътвориши· не
оукрадеши· не лъжесъвѣдѣтель бѫди·
19 чьти о҃ца своѥго и м҃трь· и възлюбиши
ближьнѣаго своѥго ꙗко самъ сѧ· 20 г҃ла ѥмоу

ЮНОША: ВЬСА СИ СЪТВОРИХЪ ОТЪ ЮНОСТИ МО-
ЄѦ· ЧЕСО ЄСМЬ ЄЩЕ НЕ ДОКОНЬЧАЛЪ; 21РЕЧЕ
ЄМОУ І҃С: АЩЕ ХОЩЕШИ СЪВРЬШЕНЪ БЪІТИ ИДИ
ПРОДАЖДЬ ИМѢНИЄ ТВОЄ И ДАЖДЬ НИ-
ЩИМЪ И ИМѢТИ ИМААШИ СЪКРОВИЩЕ НА Н҃БСЕ
И ПРИДИ ВЪ СЛѢДЪ МЕНЕ· 22СЛЪІШАВЪ ЖЕ ЮНО-
ША СЛОВО ОТИДЕ СКРЪБѦ БѢ БО ИМѢѦ СЪТѦ-
ЖАНИѦ МЪНОГА· 23І҃С ЖЕ РЕЧЕ КЪ ОУЧЕНИКОМЪ
СВОИМЪ: АМИН Г҃ЛЮ ВАМЪ ѦКО НЕ ОУДОБЬ
ВЪНИДЕТЬ БОГАТЬ ВЪ Ц҃РЬСТВИЄ Н҃БСЬНОЄ·
24ПАКЪІ Г҃ЛѪ ВАМЪ ѦКО ОУДОБѢЄ ЄСТЬ ВЕЛЬ-
БѪДОУ СКВОЗѢ ОУШИ ИГЪЛНИѢ ПРОИТИ НЕЖЕ
БОГАТОУ ВЪ Ц҃РЬСТВИЄ БОЖИЄ ВЪНИТИ·
25СЛЪІШАВЪШЕ ЖЕ СЕ ОУЧЕНИЦИ ЄГО ДИВЛѢА-
ХѪ СѦ ЗѢЛО Г҃ЛѪЩЕ: КЪТО ОУБО МОЖЕТЬ С҃ПСЕНЪ

бꙑти; [26]въꙁьрѣвъ же і҃с рече имъ: отъ чло-
вѣкъ се невъꙁможьно ѥсть а отъ б҃а вьса
въꙁможьна сѫть· [27]тогда отъвѣщавъ
петръ рече ѥмоу: се мꙑ оставихомъ вьса и
въслѣдъ тебе идохомъ· чьто бѫдеть
намъ; [28]і҃съ же рече ѥмоу: аминъ г҃лю вамъ
ꙗко вꙑ шьдъшеи по мънѣ въ пакꙑбꙑ-
тиѥ ѥгда сѧдеть сꙑнъ чловѣчьскꙑи на
прѣстолѣ славꙑ своѥѩ сѧдете и вꙑ на
дъвоѭ на десѧте прѣстолоу сѫдѧще обѣма
на десѧте колѣнома иꙁ҃лѥвома· [29]и вьсакъ
иже оставить братиѭ или сестрꙑ или о҃ца
или матере или женѫ или дѣти или села
или храмꙑ имене моѥго ради съто-
кратицеѭ прииметь и животъ вѣчьнꙑи

наслъдьствить· 30мъноꙁи же бѫдѫть прь-
вии послѣдьнии и послѣдьнии прьвии·

Подобьно ѥсть цр҃ьствиѥ нб҃сьноѥ
чл҃коу домовитоу иже иꙁиде коупь-
но ꙁаоутра наѩти дѣлателѩ въ
виноградъ свои· 2съвѣщавъ же съ
·к҃· дѣлатели по пѣнѧꙁоу на дьнь посъла ѩ
въ виноградъ свои· 3и ишъдъ въ третиѭ
годинѫ видѣ инъі на тръжищи стоѩщѧ
праꙁдьнъі· 4и тѣмъ рече: идѣте и въі въ
виноградъ мои и ѥже бѫдеть правьда
дамь вамъ· они же идошѧ· 5пакъі же
ишъдъ въ шестѫѭ и девѧтѫѭ годинѫ
сътвори такожде· 6въ ѥдинѫѭ же на
десѧте годинѫ ишьдъ обрѣте дроугъіѩ

стоѩщѧ праздьнꙑ и гл҃а имъ: чьто сьде
стоите вьсь дьнь праздьни; 7и гл҃ашѧ
ѥмоу ꙗко ни къто же насъ не наѩтъ· и гл҃а
имъ: идѣте и вꙑ въ виноградъ мои и ѥже
бѫдеть правьда приимете· 8вечероу же
бꙑвъшоу гл҃а гь҃ винограда къ приставь-
никоу своѥмоу: призови дѣлателѩ и даи
имъ мьздѫ начьнъ отъ послѣдьниихъ
до прьвꙑихъ· 9пришъдъше иже въ ѥди-
нѫѭ на десѧте годинѫ приѩшѧ по пѣ-
нѧзоу· 10и пришъдъше прьвии мьнѧахѫ
сѧ вѧще приѩти и приѩшѧ и ти по пѣ-
нѧзоу· 11приимъше же ръпътахѫ на госпо-
дина 12гл҃ѭще: како сиѩ послѣдьнѩѩ
ѥдинъ часъ сътворивъшѧ и равьнꙑ намъ

СЪТВОРИЛЪ ѦА ЄСИ ПОНЄСЪШИИЛЪ ТѦГОТѦ
ДЬИЄ И БАРЪ; [13]ОНЪ ЖЄ ОТЪВѢЩАВЪ РЄУЄ
ЄДИНОМОУ ИХЪ: ДРОУЖЄ НЄ ОБИЖДѦ ТЄБЄ НЄ ПО
ПѢНѦЗОУ ЛИ СЪВѢЩАХЪ СЪ ТОБОЮ; [14]ВЪЗЬ–
ЛИ СВОЄ И ИДИ· ХОЩѦ ЖЄ СЄМОУ ПОСЛѢДЬНЮМОУ
ДАТИ ѦКО И ТЄБѢ· [15]ИЛИ НѢСТЬ ЛИ ЛѢТЬ
СЪТВОРИТИ ИЖЄ ХОЩѦ ВЪ СВОИХЪ ЛИ; ѦЩЄ ОКО
ТВОЄ ЛѦКАВО ЄСТЬ ѦКО ѦЗЪ БЛАГЪ ЄСМЬ;
[16]ТА БѪДѦТЬ ПОСЛѢДЬНИ ПЬРВИИ И ПЬРВИИ
ПОСЛѢДЬНИИ· МЪНОЗИ БО СѦТЬ ЗЪВАННИ
МАЛО ЖЄ ИЗБЬРАНЪІИХЪ· [17]И ВЪСХОДѦ ІС̄ ВЪ
ЄРОСАЛИМЪ ПОѦТЪ ОБА НА ДЄСѦТЄ ОУЧЄНИКА
ЄДИНѢІ НА ПѦТЬ И РЄУЄ ИМЪ: [18]СЄ ВЪСХОДИМЪ
ВЪ ЄРЛИМЪ И СЫНЪ ЧЛВ̄ЧСКЪ ПРѢДАНЪ БѪДЄТЪ
АРХИЄРЄОМЪ И КЪНИЖЪНИКОМЪ И ОСѪДАТЪ И̑

на съмръть· 19и прѣдадѧтъ и҆̀ на порѫга-
ниѥ ѩз҃кмъ и биениѥ и пропѧтьѥ и въ тре-
тии день вьскръснеть· 20тъгда пристѫпи
къ нѥмоу мати с҃ноу зеведеовоу съ с҃номма
своима кланѩѭщи сѧ и просѧшти нѣчесо
отъ нѥго· 21онъ же рече ѥи: чъто хощеши;
г҃ла ѥмоу: рьци да сѧдете сиѩ оба с҃на моѩ
ѥдинъ о деснѫѭ тебе и ѥдинъ о шюѭѭ
тебе въ ц҃рствии твоѥмъ· 22отвѣщавъ же і҃с
рече: не вѣста сѧ чесо просѧща· можета ли
пити чашѫ ѭже азъ имамъ пити; ли
кръщениѥмъ имъже азъ крьщаѭ сѧ кръс-
тити сѧ; г҃ласте ѥмоу: можевѣ· 23и г҃ла
има: чашѫ моѭ испиѥта ибо и крьще-
ниѥмь имъже азъ крьщаѭ сѧ кръстита

СѦ· А ЄЖЄ СѢСТИ О ДЄСНЖѪ И О ШЖЖѪ МЄНЄ
НѢСТЪ МЛЬНѢ СЕГО ДАТИ НЪ НМЪЖЄ ОУГОТО-
ВАНО ЄСТЬ ОТЪ ОТЦА МОЄГО· 24И СЛЪІШАВЪШЄ
ДЄСѦТИН НЄГОДОВАША О ОБОЮ БРАТОУ· 25ІС ЖЄ
ПРИЗЪВАВЪ ІѦ РЄЧЄ: ВѢСТЄ ЯКО КЪНАЗИ
ІѦЗЫКЪ ГСДЬСТВОУЮТЬ НМИ И ВЄЛИЦИИ ОБЛА-
ДАЮТЪ МАЛЪІНМИ· 26НЄ ТАКО ОУБО БѪДЄТЪ
ВЪ ВАСЪ НЪ НЖЄ АЩЄ ХОЩЄТЪ ВѪЩИИ БЪІТИ
ВЪ ВАСЪ ДА БѪДЄТЪ ВАШЪ СЛОУГА· 27И НЖЄ
АЩЄ ХОЩЄТЬ ВЪ ВАСЪ БЪІТИ ПРѢДЬНИИ ДА
БѪДЄТЪ ВАШЪ РАБЪ· 28ЯКОЖЄ СЫНЪ ЧЛВСКЪІН
НЄ ПРИДЄ БО ДА ПОСЛОУЖАТЪ ЄМОУ НЪ ПОСЛОУ-
ЖИТЪ И ДАТИ ДШѪ СВОЮ ИЗБАВЛЄНИЄ ЗА
МЪНОГЪІ· 29И ИСХОДЯЩОУ ІСОУ ОТЪ ІЄРИХОНА
ПО НЄМЬ НДОША НАРОДИ МЪНОЗИ· 30И СЄ ДЪВА

слѣпьца сѣдѧща при пѫти слъішавъша
ꙗко і҃съ мимоходить възъписта г҃лѭща:
помилоуи нъі г҃и сн҃оу дв҃довъ· 31народъ же
запрѣти има да оумлъчита· она же паче
зъвааста г҃люща помилоуи нъі г҃и сн҃оу
давъідовъ· 32и ставъ і҃с възгласи ꙗ и рече:
чьто хощета да сътворѫ вама; 33гл҃аста
ѥмоу: г҃и да отврьзета сѧ очи наѭ· 34мило-
срьдовавъ же і҃с прикоснѫ сѧ очию има и
абиѥ отврьзоста сѧ има очи и по нѥмь
идоста·

Ѥгда приближи сѧ і҃с въ иероуса- ·к҃а·
лимъ и приде въ виѳфагиѭ къ го-
рѣ ѥлеоньстѣи тогда посъла дъва
оученика 2г҃лꙗ има: идѣта въ вьсь

ꙗже ѥсть прѣмо вама и абиѥ обрѧщета
осьлѧ привѧзано и жребѧ съ нимь и от-
рѣшьша приведѣта ми· 3и аще реѵеть къто
вама чьто· реѵета ꙗко г҃ь трѣбоуѥть ѥю· и
абиѥ же посълѥть ꙗ· 4се же вьсе бъıсть да
събѫдеть сѧ реѵеноѥ пророкъмь гл҃ѭщемъ:
5рьцѣте дъщери сионовѣ се ц҃рь твои и идеть
къ тебѣ кротъкъ и въсѣдъ на осьлѧ и жрѣ-
бѧ с҃на ꙗрьмьничѧ· 6шьдъша же оученика
и сътвориста ꙗкоже повелѣ има і҃съ· 7при-
ведоста осьлѧ и жрѣбѧ и възложишѧ вьрь-
хѫ ѥю ризъı своꙗ и въсѣде вьрьхоу ихъ·
8мъножаише же народи постьлашѧ ризъı
своꙗ по пѫти дроузии же рѣзаахѫ вѣтви
отъ дрѣва и постилаахѫ по пѫти· 9народи

же ходѧщии прѣдъ нимь и въ слѣдъ зъва-
ахѫ гл҃ѭще: ѡсана сн҃оу дв҃довъ бл҃гсловлѥнъ
грѧдъıи въ имѧ гн҃ѥ ѡсана въ въıшьнихъ·
10и въшъдъшоу ѥмоу въ иероусалимъ по-
трѧсе сѧ вьсь градъ гл҃ѩ: къто сь ѥсть;
11народи же гл҃аахѫ ꙗко сь ѥсть іс҃ прр҃окъ иже
отъ назареѳа галилеискааго· 12и вьниде іс҃
въ цр҃квъ бж҃иѭ и изгъна вьсѧ продаѭ-
щѧѩ и коупоуѭщѧѩ въ цр҃кве и дъскъı
тръжьникъ испровръже и сѣдалища прода-
ѭщихъ голѫби· 13и гл҃а имъ: писано ѥсть
храмъ мои храмъ молитвѣ нареѵетъ сѧ
въı же сътвористе и҆ врътъпъ разбоини-
комъ· 14и пристѫпишѧ къ нѥмоу хроми и
слѣпии въ цр҃кве и исцѣли ѩ· 15видѣвъше

же архиереи и кънижьници чоудеса ꙗже
сътвори і҃с и отрокъі зовѫщѧ въ цр҃кви и
гл҃ѭштѧ ѡсана съіноу давъідовоу него-
довашѧ· 16и рекошѧ ѥмоу: слъішиши ли
чьто си гл҃ѭть; і҃с же рече имъ: еи· нѣсте ли
ни коли же чьли ꙗко из оустъ младеничь
и съсѫщихь съврьшилъ ѥси хвалѫ; 17и
оставль ꙗ изиде вънъ из града въ ви-
ѳаниѭ и оудвори сѧ тоу· 18оутроу же
възвращъ сѧ въ градъ възалъка· 19и
оузрѣвъ смоковьницѫ ѥдинѫ при пѫти
приде къ нѥи и ничъсоже не обрѣте на нѥи
тъкмо листвиѥ ѥдино и гл҃а ѥи: да ни
коли же плода отъ тебе не бѫдетъ въ
вѣкъ· и абиѥ исъше смоковьница· 20и ви-

дѣвъше оученици дивишѧ сѧ гл҃ѭще: како
абиѥ оусъше смоковьница; 21отъвѣщавъ же
і҃с рече имъ: аминь гл҃ѭ вамъ: аще имате
вѣрѫ и не оусѫмьните сѧ не тъкмо смо-
ковьничъноѥ сътворите нъ аще и горѣ сеи
речете: двигни сѧ и въвьръзи сѧ въ море
бѫдетъ· 22и вьсего ѥгоже въспросите въ мо-
литвѣ вѣроуѭще примете· 23и ѥгда приде
въ цр҃квъ пристѫпишѧ къ нѥмоу оучѧщю
архиереи и старьци людьстии гл҃ѭще: коѥѭ
властиѭ си твориши и къто ти дастъ об-
ласть сиѭ; 24отъвѣщавъ же і҃с рече имъ:
въпрошѫ вы и азъ ѥдиного словесе ѥже аще
речете мънѣ и азъ вамъ рекѫ коѥѭ влас-
тиѭ си творѭ· 25кръщениѥ иоаново отъ-

КѦДѪ БѢ СЪ НБСЄ ЛН НЛН ОТЪ ЧЛВКЪ; ОНН ЖЄ
ПОЛЪШЛѢХѪ БЬ СЄБѢ ГЛѪЩЄ: АЩЄ РЄЧЄЛЪ СЪ
НЄБЄСЄ РЄЧЄТЬ НАШЪ ПОЧЪТО ОУБО НЄ ѬШѪ
НЛОУ ВѢРЫ; [26]АЩЄ ЛН РЄЧЄЛЪ ОТЪ ЧЛКЪ БО-
НЛЪ СѪ НАРОДА БЬСН БО ѬКО ПРКА НЛѪТЪ НО-
АНА· [27]ОТЪВѢЩАВЪШЄ ЖЄ ІСВН РЄШѪ: НЄ ВѢЛЪ·
РЄЧЄ НЛЪ Н ТЪ: НН АЗЪ ГЛѪ БАЛЪ КОЄѪ
ВЛАСТНѪ СН ТВОРѪ· [28]ЧЬТО ЖЄ СѪ ЛЬННТЪ
БАЛЪ: ЧЛКЪ НТЕРЪ НЛѢ ДЬВѢ ЧѦДѢ Н
ПРНШЕДЪ КЪ ПРЬВОУЛОУ РЄЧЄ: ЧѦДО НДН
ДЬНЄСЬ ДѢЛАН ВЪ ВННОГРАДѢ ЛОЄЛЪ· [29]ОНЪ
ЖЄ ОТЪВѢЩАВЪ РЄЧЄ: НЄ ХОЩѪ· ПОСЛѢДЬ ЖЄ
РАСКАВЪ СѪ НДЄ· [30]Н ПРНСТѪПЛЬ КЪ ДРОУ-
ГОУЛОУ РЄЧЄ ТАКОЖДЄ· ОНЪ ЖЄ ОТЪВѢЩАВЪ
РЄЧЄ: АЗЪ НДѪ ГН Н НЄ НДЄ· [31]КЪІ ОТЪ ОБОѪ

сътвори волѭ отьчѫ; гл҃шѧ ѥмоу: прьвы·
гл҃а имъ і҃с: аминъ гл҃ѭ вамъ ꙗко мытаре
и любодѣицѧ варꙗѭтъ вы въ цр҃ствии
б҃жии· 32приде бо иоанъ кр҃ститель пѫтемь
праведъномь и не ꙗсте ѥмоу вѣры· мыта-
ре же и любодѣицѧ ꙗша ѥмоу вѣрѫ· вы же
видѣвъше и не раскаасте сѧ послѣдь ꙗти
ѥмоу вѣрѫ· 33инѫ притъчѫ слышите· чло-
вѣкъ нѣкыи домовитъ иже насади вино-
градъ и оплотъмь и҆ огради и ископа въ
нѥмь точило и съꙁъда стлъпъ и въдасть
и҆ дѣлателѥмъ и отиде· 34ѥгда же прибли-
жи сѧ врѣмѧ плодомъ посъла рабы своꙗ
къ дѣлателѥмъ приꙗти плоды ѥго· 35и
имъше дѣлателѥ рабы ѥго ового бишѧ

ового же оубишѧ а дроугааго каменниимь
побишѧ· 36пакы посъла инъı рабъı мъно-
жаишѧ прьвъıихъ и сътворишѧ имъ та-
кожде· 37послѣдь же посъла къ нимъ с҃нъ
свои г҃лѧ: оусрамлѧѭть сѧ с҃на моѥго· 38дѣ-
лателѥ же оузьрѣшѧ с҃нъ рекошѧ въ себѣ: сь
ѥсть наслѣдьникъ придѣте оубиѩмъ и҆ и
оудрьжимъ достоѩниѥ ѥго· 39и имъше и҆
извлѣкошѧ и҆ вънъ из винограда и оуби-
шѧ· 40ѥгда оубо придеть господинъ вино-
града чьто сътворить дѣлателѥмъ тѣмъ;
41гл҃ашѧ ѥмоу: зълъı зълѣ погоубить ѩ и
виноградъ прѣдасть инѣмь дѣлателѥмъ
иже въздадѧть ѥмоу плодъı въ врѣмена
своѩ· 42гл҃а имъ і҃с: нѣсте ли чьли ни коли

же въ кънигахъ· камень ѥгоже не врѣдоу
сътворишѧ жиждѫщеи сь бъıсть въ главѫ
ѫгълоу отъ г҃и бъıсть си и ѥсть дивьна въ
очиѭ нашеѭ; 43сего ради гл҃ѭ вамъ ꙗко
отъиметъ сѧ отъ васъ цр҃ствиѥ б҃жиѥ и
дастъ сѧ ѩз҃коу творѧщоумоу плодъ ѥго·
44и падъı на камене семъ съкроушитъ сѧ а
на нѥмъже падетъ сътъретъ и҆· 45и слъı-
шавъше архиереи и фарисеи притъчѫ ѥго
разоумѣшѧ ꙗко о нихъ гл҃аше· 46и ищѫще
ѩти и҆ оубоꙗшѧ сѧ народа понеже ꙗко
пророка имѣахѫ и҆·

Н отъвѣщавъ і҃с рече имъ въ притъ- ·к҃в·
чахъ гл҃ѧ: 2оуподоби сѧ цр҃ствиѥ
нб҃сьноѥ чл҃коу цр҃оу иже сътвори бракъ

сн҃оу своѥмоу· 3и посъла рабъı своѩ при-
зъвати зъванъıѩ на бракъ и не хотѧа-
хѫ прити· 4пакъı посъла инъı рабъı гл҃ѩ:
рьцѣте зъванъıимъ се обѣдъ мои оугото-
вахь юньци мои и оупитанаѩ исколѥна и
вьса готова придѣте на бракъ· 5они же
небрѣгъше отидошѧ овъ на село своѥ овъ же
на кѫплѭ своѭ· 6а прочии имъше рабъı ѥго
досадишѧ имъ и избишѧ ѩ· 7и слъıшавъ
цр҃ь тъ разгнѣва сѧ · и посълавъ своѩ воѩ
погоуби оубиицѧ тъı и градъ ихъ зажьже·
8тогда гл҃а рабомъ своимъ: бракъ оугото-
ванъ ѥсть а зъвании не бѣшѧ достоини·
9идѣте оубо на исходища пѫтии и ѥлико
аще обрѧщете призовѣте на бракъ· 10и

ишьдъше раби ти на пѫти събьрашѧ
вьсѧ ꙗже обрѣтошѧ зълъıѩ же и добръıѩ
и наплънишѧ бракъ възлежѧщиихъ·
11 въшьдъ же ц҃рь видѣтъ възлежѧщиихъ
видѣ тоу чл҃вка необлъчена въ одѣниѥ
брачьноѥ· 12 и г҃ла ѥмоу: дрѫже како вънидe
сѣмо не имъı одѣниꙗ брачьна; онъ же
оумлъча· 13 тогда рече ц҃рь слоугамъ: съвѧ-
завъше ѥмоу рѫцѣ и нозѣ възьмѣте и҆ и
въврьзѣте въ тьмѫ кромѣшьнѭѭ· тоу
бѫдеть плачь и скрьжьтъ зѫбомъ· 14 мъно-
зи бо сѫть зъвании мало же избьранъıих·
15 тъгда шедъше фарисеи съвѣтъ сътво-
ришѧ на і҃са да и҆ обльстѧть словъмь· 16 и
посъıлаѭть къ нѥмоу оученикъı своѩ съ

иродианъı гл҃ѭще: оучителю вѣмь ꙗко ис-
тиньнъ ѥси и пѫти бж҃иѭ въ истинѫ
оучиши и небрѣжеши ни о чемьже не зьри-
ши бо на лице чл҃вкомъ· 17рьци оубо намъ ·
чьто ти сѧ мьнить достоино ли ѥсть да-
ти кинсъ кесареви или ни; 18разоумѣвъ же
і҃с помъıшлѥниꙗ ихъ рече: чьто мѧ искоу-
шаѥте упокрити; 19покажѣте ми цѧтѫ
киньсьнѫѭ· они же принесошѧ ѥмоу цѧтѫ·
20онъ же гл҃а имъ: чии ѥсть образъ сь и на-
писаниѥ; 21гл҃ашѧ ѥмоу: кесарево· тогда
гл҃а имъ: въздадите оубо кесарева кесареви
и бж҃иꙗ бо҃у· 22и слъıшавъше дивишѧ сѧ и
въставъше [оставивъше] и҆ отидошѧ· 23въ
тъ день пристѫпишѧ къ нѥмоу садоукеи

иже гл҃ѭть не бъıти въскрѣшению и въпро-
сишѧ и҆ 24гл҃ѭще: оучителю моу҆си рече: аще
къто оумьретъ не имъı чѧдъ да поиметъ
братъ женѫ ѥго и вьскрѣситъ сѣмѧ брата
своѥго· 25бѣ же въ насъ седмь братиѩ и
пръвъı ожень сѧ оумьрѣтъ и не имъı сѣмене
остави же женѫ своѭ братоу своѥму·
26такожде въторъıи и третии до седьмаа-
го· 27послѣжде же ихъ вьсѣхъ оумьрѣтъ и
жена· 28въ вьскрѣшениѥ оубо котораaго отъ
седми бѫдетъ жена; вьси бо имѣшѧ ѭ·
29отъвѣщавъ же і҃съ рече имъ: блѫдите не
вѣдѫще кънигъ ни силъı б҃жиѩ· 30въ вьс-
крѣшениѥ бо ни женѧтъ сѧ ни посагаѭтъ
нъ ꙗко ан҃гли б҃жии на н҃бсе сѫтъ· 31о

вьскрѣшении же мрътвъıхъ нѣсте ли чьли
реченааго вамъ бг҃мъ гл҃ѭщемъ: 32азъ
ѥсмъ бг҃ъ авраамль и богъ исааковъ и бг҃ъ
иꙗковль· нѣсть бг҃ъ мрътвъıхъ нъ жи-
въıхъ· 33и слъıшавъше народи дивлꙗхѫ
сѧ о оучении ѥго· 34фарисеи же слъıшавъше
ꙗко срами садоукеѩ събъраша сѧ въкоупѣ
35и въпроси отъ нихъ законьникъ нѣкъıи
приде къ іс҃ви искоушаѩ и҆ и гл҃ꙗ: 36оучите-
лю каꙗ заповѣдь больши въ законѣ; 37іс҃ же
рече ѥмоу: възлюбиши г҃а б҃а своѥго вьсѣмь
срд҃цьмь своимь и вьсеѭ д҃шеѭ твоѥѭ и
вьсеѭ мъıслиѭ твоѥѭ· 38си ѥсть прьваꙗ и
больши заповѣдь· 39въторaꙗ же подобьна
сеи: възлюбиши ближьнꙗаго своѥго ꙗко

самъ сѧ· 40вь сеѭ обоѭ заповѣдиѭ вьсь
законъ и прⷪ҇рци висѧть· 41събьраномъ же
фарисеомъ въпроси ѩ і҃съ 42г҃лѩ: чьто сѧ
вамъ мьнить о х҃ѣ чии ѥсть сынъ; г҃лашѧ
ѥмоу: дв҃довъ· 43г҃ла имъ: како оубо дв҃дъ
дх҃ъмь г҃а ѥго нарицаѥть г҃лѩ: 44рече г҃ь г҃ви
моѥмоу сѣди одеснѫѭ мене доньдеже поло-
жѫ врагы твоѩ подъножию ногама тво-
има· 45аще бо дв҃дъ г҃а нарицаѥть и како
ѥмоу ѥсть с҃нъ; 46и ни къто же неможааше
ѥмоу отъвѣщати словесе ни съмѣ къто отъ
дьне того въпросити ѥго къ томоу·

Ꙋ ъгда і҃съ г҃ла къ народомъ и оучe- ·к҃г·
никомъ своимъ 2г҃лѩ: на моу҆сеовѣ
сѣдалищи сѣдошѧ кънижьници и

фарисеи· 3вьса оубо аще рекѫть вамъ
блюсти съблѭдаите и творите по дѣломъ
же ихъ не творите· глѭть бо и не творѧть·
4съвѧзаѭть бо брѣмена тѧжькаꙗ и не-
оудобь носима и въскладаѭть на плеща
чл҃вчьска а прьстъмь своимь не хотѧть
двигнѫти ихъ· 5вьса же дѣла своꙗ тво-
рѧть да видими бѫдѫть чл҃вкы рашн-
рѧѭть же хранилища своꙗ и величаѭть
подъметы ризъ своихъ· 6любѧть же прѣ-
жевъзлеганиꙗ на вечерꙗхъ и прѣждесѣ-
даниꙗ на съборищиихъ 7и цѣлованиꙗ на
тръжищихъ и нарицати сѧ отъ чл҃вкъ
равви равви· 8вы же не нарицаѥте сѧ равви
ѥдинъ бо ѥсть оучитель вашь х҃съ вьси же

вы братиꙗ ѥсте· 9и оц҃а не нарицаѥте себѣ
на ꙁемли· ѥдинъ бо ѥсть оц҃ь вашъ иже
ѥсть на нб҃сехъ· 10ни нарицаѥте сѧ нас-
тавьници ꙗко наставьникъ вашь ѥдинъ
ѥсть х҃съ· 11а болии въ васъ да бѫдеть
вамъ слоуга· 12а иже възнесеть сѧ съмѣ-
рить сѧ и съмѣрѧѩи сѧ възнесеть сѧ· 13горе
вамъ кънигъчиѩ и фарисеи лицемѣри
ꙗко ꙁатварꙗѥте цр҃ствиѥ нб҃сноѥ прѣдъ
чл҃вкы· вы бо не въходите ни въходѧ-
щиихъ оставлꙗѥте вънити· 14горе же вамъ
кънигъчиѩ и фарисеи и упокрити ꙗко
сънѣдаате домы въдовицъ и виноѭ да-
лече молитвѫ творѧще· сего ради приимете
лише осѫждениѥ· 15горе вамъ книгъчиѩ и

фарисеи ѹпокрити ꙗко прѣходите море и
соушѫ· сътворити ѥдиного пришелъца и
ѥгда бѫдетъ творите и҆ с҃на геонѣ соугоу-
бѣиша васъ· 16горе вамъ вожди слѣпии
гл҃ѭщеи: иже аще кльнетъ сѧ ц҃рквьѭ ни
чьто же ѥсть а иже кльнеть сѧ ꙁлатомъ
ц҃рквнъıимъ длъженъ ѥсть· 17боуи и слѣпии
къто бо болѥи ѥсть ꙁлато ли ли ц҃ркъı
св҃щаѭщиꙗ ꙁлато; 18и иже аще кльнетъ сѧ
олтаремь ни чьто же ѥсть а иже кльнетъ
сѧ даромь иже ѥсть връхоу ѥго длъженъ
ѥсть· 19боуи и слѣпии чьто бо ѥсть болѥ
даръ ли ли олтарь св҃щаѩи даръ; 20кльнъıи
сѧ оубо олтаремь кльнетъ сѧ имь и сѫщи-
имь връхоу ѥго· 21и кльнъıи сѧ ц҃рквиѭ

кльнеть сѧ ѥѭ и живѫщимъ въ неи· 22и
кльнъıи сѧ нб҃семь кльнетъ сѧ прѣстоломъ
бж҃иѥмь и сѣдѧщимь на нѥмь· 23горе вамъ
кънигъчиѩ и фарисеи лицемѣри ꙗко отъ-
десѧтъствоуѥте мѧтѫ и копръ и куминъ
и остависте тѧжьшаа ꙁакона сѫдъ и ми-
лость и вѣрѫ· си же подобааше сътворити и
тѣхъ не оставити· 24вожди слѣпии оцѣж-
даѭщеи мьшицѫ а вельбѫдъ поглъща-
ѭще· 25горе вамъ кънижьници и фарисеи
упокрити ꙗко очищаате вьнѣщънее сть-
кльници и блюдоу· ѫтрьѫдѫ же сѫть плъ-
ни хъıщениꙗ и нечистотъı· 26фарисею слѣ-
пе очисти прѣжде вьнѫтрьнее стекльници
и блюдоу да бѫдетъ и вьнѣщънее има

ѵисто· 27горе вамъ кьнижьници и фарисеи
ѵпокрити ꙗко подобите сѧ гробомъ повапь-
лѥномъ иже вьнѣѫдоу оубо сѫть красьни
вънѫтрьѫдѫ же сѫть плъни костии мрът-
въıихъ и вьсꙗкоꙗ неѵистотъı· 28тако и
въı вьнѣѫдоу оубо ꙗвлꙗате сѧ ѵл҃вкомъ
праведьни вънѫтрьѫдоу же ѥсте плъни
лицемѣриꙗ и беꙁакониꙗ· 29о горе вамъ
кънигъѵиꙗ и фарисеи лицемѣри ꙗко ꙁиж-
дете гробъı пр҃рѵьскъıꙗ и красите ракъı
правьдьнъıихъ 30и гл҃ѥте: аще бъıхомъ
бъıли въ дьни оц҃ь нашихъ не бъıхомъ оубо
бъıли обьщьници имъ въ кръви пр҃ркъ·
31тѣмь же съвѣдѣтельствоуѥте о себѣ ꙗко
сн҃ове ѥсте иꙁбивъшихъ пр҃къı· 32и въı на-

пълнꙗѥте мѣрѫ оц҃ь вашихъ· 33змиꙗ
иштѧдиꙗ ехидьнова како оубѣжите сѫда
геоньскааго; 34сего ради се азъ сълѭ къ
вамъ пр҃кы прѣмѫдры и кънигъчиꙗ и
отъ нихъ оубиѥте и распьнете и отъ нихъ
тепете на съборищихъ вашихъ и ижде-
нете отъ града въ градъ· 35да придеть на
вы кръвь правьдьна проливаѥмаꙗ на
земли отъ кръви авела правьдьнааго до
кръве захариꙗ сн҃а вариина ѥгоже оубисте
междѫ цр҃квьѭ и алтарьмь· 36аминъ гл҃ѭ
вамъ ꙗко придѫтъ вьсꙗ си на родъ сь·
37иерс҃лмъ иерс҃лмъ избивъшиꙗ пр҃кы и
камениѥмь побиваѭщи посъланыꙗ къ
тебѣ колькраты въсхотѣ събьрати чѧда

ТВОИ ИАКОЖЕ СЪБИРАЄТЪ КОКОШЪ ПЪТЕНЬЦА
СВОЯ ПОДЪ КРИЛЄ И НЕ ВЪСХОТЄСТЄ· 38СЄ ОС-
ТАВЛЯЄТЬ СА ВАМЪ ДОМЪ ВАШЬ ПОУСТЪ·
39ГЛѦ БО ВАМЪ НЕ ИМАТЕ МЄНЕ ВИДЄТИ
ДОНЬДЕЖЕ РЄЧЄТЕ: БГСЛОВЛЄНЪ ГРАДЪІИ ВЪ
ИМА ГНЄ·

ИШЕДЪ ІСЪ ИС ЦРКВЕ ИДЄАШЕ И
ПРИСТѪПИША КЪ НЄМОУ ОУЧЄНИЦИ
ЄГО ПОКАЗАТИ ЄМОУ ЗЪДАНИА
ЦРКЪВЬНАА· 2ОНЪ ЖЕ ОТЪВЄЩАВЪ
РЄЧЕ ИМЪ: НЕ ВИДИТЕ ЛИ ВЬСЄХЪ СИХЪ;
·ҀД· АМИНЪ ГЛѦ ВАМЪ НЕ ИМАТЬ ОСТАТИ СЬДЕ
КАМЕНЬ НА КАМЕНИ ИЖЕ НЕ РАЗОРИТЬ СА· 3СЄ-
ДЯЩОУ ЖЕ ЄМОУ НА ГОРЄ ЄЛЕОНЬСТЄИ ПРИ-
СТѪПИША КЪ НЄМОУ ОУЧЄНИЦИ ИДИНОМОУ

гл҃ѭще: повѣждь намъ когда си бѫдѫть и
чьто ѥсть ꙁнамениѥ твоѥго пришьствиꙗ
и коньчаниꙗ вѣка; 4и отъвѣщавъ і҃с рече
имъ: блюдѣте сѧ да ни къто же васъ не
прѣльстить· 5мъноꙁи бо придѫть въ имѧ
моѥ гл҃ѭще: аꙁъ ѥсмь х҃съ и мъногъı прѣ-
льстѧть· 6оуслъıшати же имаате брани и
слъıшаниꙗ брании· видите не оужасаите
сѧ подобаѥть бо въсѣмъ бъıти нъ не тог-
да бо ѥсть коньчина· 7въстанеть бо ꙗꙁъıкъ
на ꙗꙁъıкъ и ц҃рство на ц҃рство и бѫдѫть
пагоубъı и глади и трѫси по мѣста· 8вьса
же си начѧло болѣꙁни· 9тогда прѣдадѧть
въı въ скръбь и оубиѭть въı и бѫдете
ненавидими вьсѣми ꙗꙁъıкъı имене моѥго

РАДИ· [10]И ТОГДА СЪБЛАЗНѦТЬ СѦ МЪНОЗИ И
ДРОУГЪ ДРОУГА ПРѢДАСТЬ И ВЪЗНЕНАВИ-
ДѧТЬ ДРОУГЪ ДРОУГА· [11]И МЪНОЗИ ЛЪЖИ
ПРОРОЦИ ВЪСТАНѦТЬ И ПРѢЛЬСТѦТЬ МЪНО-
ГЫ· [12]И ЗА ОУМЪНОЖЕНИЄ БЕЗАКОНИѦ НСѦК-
НЕТЬ ЛЮБЫ МЪНОГЫИХЪ· [13]ПРѢТРЬПѢВЪИ ЖЕ
ДО КОНЬЦА ТЪ СЪПАСЕТЬ СѦ· [14]И ПРОПОВѢСТЬ
СѦ СЕ ЕВАНЬГЕЛИЄ ЦР҃СТВИѦ ПО ВЬСЕИ ВЬСЕЛѦ-
НѢИ ВЪ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВО ѦЗЫКОМЪ· И ТОГ-
ДА ПРИДЕТЬ КОНЬЧИНА· [15]ЄГДА ЖЕ ОУЗРИТЕ
МЬРЪЗОСТЬ ЗАПОУСТѢНИѦ РЄЧЕНѪ ДАНИ-
ЛЪМЬ ПРОРОКЪМЬ СТОѦЩѪ НА МѢСТѢ СТ҃Ѣ
УЬТЪИ ДА РАЗОУМѢВАЄТЬ· [16]ТОГДА СѪЩИ
ВЪ ІОУДЕИ ДА БѢГАѦТЬ НА ГОРЫ [17]И НЖЕ НА
КРОВЪ ДА НЕ СЪЛАЗНТЬ ВЪЗѦТИ НЄЖЕ ЄСТЬ

вь храминѣ ѥго· 18и иже на селѣ такожде
да не възвратить сѧ въспѧть възѧти
ризъ своихъ· 19горе же непраздьнъıимъ и
доѩщиимъ въ тъı дьни· 20молите же сѧ
да не бѫдеть бѣгство ваше зимѣ ни въ
сѫботѫ· 21бѫдеть бо скъръбь тогда велика
ꙗка же нѣсть бъıла отъ начала вьсего
мира доселѣ ни имать бъıти· 22и аще не
бъıшѧ прѣкратили сѧ ти дьниѥ не бъı
оубо с҃пасла сѧ вьсꙗка плъть· за избь-
ранъıѩ же прѣкратѧть сѧ ти дьниѥ·
23тогда аще къто вамъ речеть: се сьде х҃съ
или сьде· не имѣте вѣръı· 24въстанѫть бо
лъжии хрьсти и лъжии пр҃р҃ци и дадѧть
знамениꙗ велиꙗ и чоудеса ꙗко прѣльсти-

ти аще ѥсть възможьно избьранъıѩ· 25се
прѣжде рекохъ вамъ· 26аще же рекѫть вамъ:
се въ поустъıни ѥсть· не изидѣте· се въ
кровѣхь· не имѣте вѣръı· 27ꙗкоже бо мъл-
ниꙗ исходить отъ въстокъ и ꙗвлꙗѥть сѧ
до западъ тако бѫдеть пришьствиѥ с҃на
чловѣчьскааго· 28идеже бо аще бѫдеть троупъ
тоу съберѫть сѧ орьли· 29абиѥ же по скръби
дьнии тѣхъ слъньце мьрькнеть и лоуна
не дасть свѣта своѥго и звѣздъı съпа-
дѫть съ н҃бсе и силъı небесьнъıѩ двиг-
нѫть сѧ· 30и тогда ꙗвить сѧ знамениѥ
с҃на чл҃вчьскааго на н҃бси и тогда въс-
плачѫть сѧ вьсꙗ колѣна земьскаꙗ и
оузьрѧть с҃на чл҃чьскааго идѫща на обла-

цѣхъ нб҃сьнъıихь съ силоѭ и славоѭ вели-
коѭ· 31и посълѥть ангелъı своѩ съ гласъмь
великъмь трѫбьнъıимь и съберѫть избь-
ранъıѩ ѥго отъ ѵетъıрь вѣтръ отъ коньць
нб҃съ до коньць ихъ· 32отъ смокъвьницѧ
наоучите сѧ притъчи ѥгда же оуже вѣѩ
ѥѩ бѫдеть млада и листвиѥ прозѧбнеть
вѣсте ꙗко близъ ѥсть жѧтва· 33тако же и
въı ѥгда оузьрите вьсѩ си видите ꙗко
близъ ѥсть при двьрьхъ· 34амин гл҃ѭ вамъ
ꙗко не мимо идеть родъ сь доньдеже вьсѩ
си бѫдѫть· 35небо и землѩ мимо идеть а
словеса моѩ не мимо идѫть· 36а о дьни
томь или о годинѣ ни къто же не вѣсть ни
аньгели небесьнии тъкъмо оц҃ь мои ѥдинъ·

37ꙗкоже бо въ дьни ноєвы тако бѫдеть и
въ пришьствиє сн҃а чловѣчьскаго· 38ꙗко-
же бо бѣахѫ въ дьни прѣжде потопа ѣдѫ-
ще и пиѫще женѫще сѧ и посагаѫще до
нєгоже дьне вънинде ноє въ ковьчегъ· 39и
не ощѫтиша доньдеже пинде потопъ и
възѧтъ вьсѣ· тако бѫдеть и въ прн-
шьствиє сн҃а чл҃вчьскаго· 40тогда дъва
бѫдета на селѣ єдинъ поємлють а дроу-
гъı оставлꙗєть сѧ· 41двѣ мелѫщи въ
жърновѣахъ єдина поємлєть сѧ а дроу-
гаꙗ оставлꙗєть сѧ· 42бъдите оубо ꙗко не
вѣсте въ кънн часъ г҃ь вашь пиндеть· 43то
же вѣдите ꙗко ащє бъı вѣдѣлъ господинъ
хранлоу въ кѫѣ стражѫ тать пиндеть

бъдѣлъ оубо бы и не бы оставилъ подъ-
копати храмины своѥѩ· 44сего ради и вы
бѫдѣте готови ꙗко въ ньже часъ не мьни-
те сн҃ъ чл҃чьскыи придеть· 45къто бо ѥсть
вѣрьныи рабъ и мѫдрыи ѥгоже поставить
г҃ь надъ домъмь своимь да дасть имъ въ
врѣмѧ пищѫ ихъ· 46блаженъ рабъ тъ ѥго-
же пришьдъ г҃ь свои обрѧщеть тако творѧ-
ща· 47аминъ гл҃ѭ вамъ ꙗко надъ вьсѣмь
имѣниимь своимь поставить ѥго· 48аще
ли речеть ꙁълыи рабъ тъ въ срд҃ци своѥмь:
моудить г҃ь мои прити· 49и начьнеть би-
ти клеврѣты своꙗ ѣсти же и пити съ пиꙗ-
ницами· 50придеть же г҃ь раба того въ дьнь
въ ньже не чаѥть и въ часъ въ ньже не

вѣсть [51]и протешеть и҆ полъма и чѧсть ѥго
съ лицемѣры положить· тоу бѫдеть плачь
и скрьжътъ зѫбомъ·

Тогда оуподоби сѧ црⷭ҇твиѥ небесь-
ноѥ десѧти дѣвъ ꙗже приимъшѧ
свътильникы своꙗ изидошѧ про-
тивѫ женихоу и невѣстѣ· [2]пѧть
же отъ нихъ бѣ боуи и пѧть мѫдръ·
·к҃є· [3]боуꙗꙗ бо приимъшѧ свѣтильникы своꙗ
не възѧшѧ съ собоѭ елеа· [4]а мѫдрыꙗ при-
ꙗшѧ елеи въ съсѫдъхъ своихъ съ свѣ-
тильникы своими· [5]моудѧштоу же жени-
хоу въздрѣмашѧ сѧ вьсѧ и съпаахѫ· [6]по-
лоунощи же въпль бысть: се женихъ грѧ-
деть исходите въ сърѣтениѥ ѥмоу· [7]тогда

въсташѧ вьсѧ дѣвъı тъı и оукрасишѧ
свѣтильникъı своѩ· 8а боуѩѩ рекошѧ
мѫдръıимъ: дадите и намъ отъ олеѩ ва-
шего ѩко свѣтильници наши оугасаѭть·
9отъвѣщашѧ же мѫдръıѩ гл҃ѭщѧ: ѥда
како не достанеть вамъ и намъ· идѣте
же паче къ продаѭщиимъ и коупите себѣ·
10идѫщамъ же имъ коупитъ приде же-
нихъ и готовъıѩ вънидошѧ съ нимь на
бракъ и ꙁатворенъı бъıшѧ двьри· 11по-
слѣдь же придошѧ и прочѧѩ дв҃ъı гл҃ѭщѧ:
г҃и г҃и отврьꙁи намъ· 12онъ же отъвѣщавъ
рече: амин гл҃ѭ вамъ не вѣдѣ васъ· 13бъди-
те оубо ѩко не вѣсте дьни ни часа въ ньже
съıнъ чл҃вчьскъıи придеть· 14ѩкоже бо

ч҃лвкъ отъходѧ призъва рабы своѩ и прѣ-
дасть имъ имѣниѥ своѥ· 15и овомоу дасть
пѧть талантъ овомоу же дъва овомоу же
ѥдинъ комоужьдо противѫ своѥи силѣ · и
отъиде абиѥ· 16шьдъ же приимъи пѧть
талантъ дѣла о нихъ и приобрѣте дроу-
гѫѭ пѧть талантъ· 17такожде же и иже
дъва приобрѣте дроугаѩ дъва· 18а при-
имъи ѥдинъ шьдъ раскопа землю и съкры
сърєбро господина своѥго· 19по мънозѣ же
врѣмени приде господинъ рабъ тѣхъ и
състѧза сѧ о словеси съ ними· 20и при-
стѫпль приимъи пѧть талантъ принесе
дроугоуѭ пѧть талантъ г҃лѩ: г҃и пѧть
талантъ ми ѥси прѣдалъ се дроугоуѭ

ПѧТЬ ТАЛАНТЪ ПРИОБРѢТОХЪ ИНЫЙ· [21]РЕЧЕ
ИМУ ГОСПОДИНЪ ЕГО: ДОБРЪІИ РАБЕ БЛАГЪІИ
ВѢРЬНЕ О МАЛѢ БѢ ВѢРЬНЪ НАДЪ МЪНОГЪІ
Тѧ ПОСТАВЛѧ ВЪНИДИ ВЪ РАДОСТЬ ГОСПОДА
СВОЕГО· [22]ПРИСТѫПЬ ЖЕ ПРИИМЪІИ ДЬВА ТА-
ЛАНТА РЕЧЕ: ГН̄ ДЪВА ТАЛАНТА МИ ЕСИ ПРѢ-
ДАЛЪ СЕ ДРОУГАѧ ДЪВА ТАЛАНТА ПРИОБРѢ-
ТОХЪ ИНА· [23]РЕЧЕ ЖЕ ИМУ ГОСПОДИНЪ ЕГО:
ДОБРЪІИ РАБЕ БЛАГЪІИ И ВѢРЬНЕ О МАЛѢ БѢ
ВѢРЬНЪ НАДЪ МЪНОГЪІ Тѧ ПОСТАВЛѧ ВЪНИ-
ДИ ВЪ РАДОСТЬ ГОСПОДНА СВОЕГО· [24]ПРИ-
СТѫПЬ ЖЕ ПРИИМЪІИ ЕДИНЪ ТАЛАНТЪ РЕЧЕ:
ГН̄ ВѢДѢАХЪ Тѧ ꙗКО ЖЕСТОКЪ ЕСИ ЧЛ̄КЪ
ЖЬНЕШИ ИДЕЖЕ НѢСИ СѢАЛЪ И СЪБИРАЕШИ
ѦДѦЖЕ НЕ РАСТОЧИВЪ· [25]И ОУБОѧВЪ Сѧ ШЬДЪ

СЪКРЪІХЪ ТАЛАНТЪ ТВОИ ВЪ ЗЄМЛИ СЄ НИЛА-
АШИ ТВОЮ· 26ОТЪВѢЩАВЪ ЖЄ ГОСПОДИНЪ ЄГО
РЄЧЄ ЄМОУ: ЗЪЛЪІИ РАБЄ ЛЄНИВЪІИ ВѢДѢАШЄ
ЯКО ЖЬНѪ ИДЄЖЄ НЄ СѢЯХЪ И СЪБИРАѪ
ІѪДОУЖЄ НЄ РАСТОУНХЪ· 27ПОДОБАШЄ ТИ ОУБО
ВЪДАТИ СЪРЄБРО МОЮ ТРЪЖЬНИКОМЪ И ПРИ-
ШЪДЪ АЗЪ ВЪЗЯЛЪ БЪІХЪ СВОЮ СЪ ЛИХВОѪ·
28ВЪЗЬМЬТЄ ОУБО ОТЪ НЄГО ТАЛАНТЪ И ДА-
ДИТЄ ИМѪЩОУОУМОУ ДЄСѧТЬ ТАЛАНТЪ·
29ИМѪЩОУОУМОУ БО ВЬСЬДЄ ДАНО БѪДЄТЬ И
ИЗБѪДЄТЬ А ОТЪ НЄИМѪЩАЯГО И ЄЖЄ
МЬНИТЬ Сѧ ИМЪІ ВЪЗЯТО БѪДЄТЬ ОТЪ НЄ-
ГО· 30И НЄКЛЮУНИЯАГО РАБА ВЪВЬРЗѢТЄ ВЪ
ТЬМѪ КРОМѢШЬНЮѪ ТОУ БѪДЄТЬ ПЛАЧЬ И
СКРЬЖЪТЪ ЗѪБОМЪ· 31ЄГДА ЖЄ ПРИДЄТЬ СЬ̄Н̄Ъ

ѵл҃вѵьскъıи въ славѣ своѥи и вьси ст҃ии
ан҃гли съ нимь тогда сѧдеть на прѣстолѣ
славъı своѥѩ· 32и съберѫть сѧ прѣдъ нимь
вьси ѩзъıци и разлѫчить ѩ дроугь отъ
дроуга ѩкоже пастъıрь разлѫчаѥть овьцѧ
отъ козьлищь· 33и поставить овьцѧ о дес-
нѫѭ себе а козьлища о лѣвѫѭ· 34тогда
реѵеть ц҃рь сѫщиимъ о деснѫѭ ѥго: придѣ-
те благословлѥнии оц҃а моѥго наслѣдоуите
оуготованоѥ вамъ ц҃рьствиѥ отъ съло-
жениѩ вьсего мира· 35възалъкахъ бо сѧ и
дасте ми ѣсти· въждѧдахъ сѧ и напо-
исте мѧ· страньнъ бѣхъ и въведосте мѧ·
36нагъ и одѣсте мѧ· болѣхъ и посѣтисте
мене· въ тьмьници бѣхъ и придосте къ

мънѣ· 37тогда отъвѣщаѭть емоу пра-
вьдьнии гл҃ѭще: г҃и когда тѧ видѣхомъ
алъчѫща и напитахомъ или жѧждѫща
и напоихомъ; 38когда же тѧ видѣхомъ
страньна и въведохомъ или нага и одѣ-
хомъ; 39когда же тѧ видѣхомъ больна
или въ тьмьници и придохомъ къ тебѣ·
40и отъвѣщавъ ц҃рь речеть имъ: аминъ
гл҃ѭ вамъ понѥже сътвористе ѥдиномоу
отъ сихъ малъıихъ брать моихъ мьнь-
шиихъ мънѣ сътвористе· 41тогда речеть и
сѫщиимъ о лѣвѫѭ ѥго: идѣте отъ мене
проклѧтии въ огнь вѣчьнъıи оуготова-
нъıи диꙗволоу и анг҃лмъ ѥго· 42възалъ-
кахъ бо сѧ и не дасте ми ѣсти· въждѧ-

дахъ сѧ и не напоисте мене· 43страньнъ
бѣхъ и не въведосте мене· нагъ и не одѣсте
мене· больнъ и въ тьмьници и не посѣ-
тисте мене· 44тогда отъвъщаѭть ѥмоу и
ти гл҃ѭще: г҃и когда тѧ видѣхомъ ал-
чѫща или жѧждѫщѧ или страньна или
нага или больна или въ тьмьници и не
послоужихомъ тебѣ; 45тогда отъвѣща-
ѥть имъ гл҃ѩ: аминъ гл҃ѭ вамъ понѥже не
сътвористе ѥдиномоу отъ сихъ мьнь-
шихъ ни мънѣ сътвористе· 46и идѫть си
въ тьмѫ вѣчьнѫѭ а правьдьници въ
жизнь вѣчьнѫѭ·

И бъıсть ѥгда съконьча ıс҃ вьсѧ сло-
веса си рече оученикомъ своимъ:
2вѣсте ꙗко по дъвоѭ дьниѭ пас-
ха бѫдеть и сн҃ъ чловѣчьскъıи
прѣданъ бѫдеть на пропѧтиѥ· 3тогда
·к҃ѕ·
събьрашѧ сѧ архиереи и кънижьници и
старьци людьстии на дворъ архиереовъ
нарицаѥмаго каиѩфа· 4и съвѣщашѧ сѧ
да ıс҃а имѫть льстиѭ и оубиѭть и҆·
5гл҃аахѫ же: нъ не въ праздьникъ да не
мълъва бѫдеть въ людьхъ· 6ıс҃оу же бъıвъ-
шоу въ виѳании въ домоу симона прокаже-
наго 7пристѫи къ нѣмоу жена имѫщи
алавастръ мура драга и възлиѩ на гла-
вѫ ѥмоу възлежѧщоу· 8видѣвъше же оуче-

ници ѥго негодовашѧ гл҃ѭще: чесо ради
гъıбѣль си; 9 можааше бо се муро продано
бъıти на мъноѕѣ и дано бъıти нищиимъ·
10 раѕоумѣвъ же і҃с рече имъ: почьто троудъı
дѣѥте женѣ; дѣло бо добро съдѣла о мънъ·
11 вьсегда бо нищѧѩ съ собоѭ имаате мене
же не вьсегда имаате· 12 възлиѩвъшиѩ бо
муро сиѥ на тѣло моѥ на погребениѥ мѧ
сътвори· 13 амин гл҃ѭ вамъ идеже аще про-
повѣдано бѫдеть евангелиѥ се въ вьсемь
мирѣ речеть сѧ и ѥже сътвори си въ па-
мѧть ѥѩ· 14 тогда ишъдъ ѥдинъ отъ
обоѭ на десѧте нарицаѥмъи июда иска-
риотьскъıи къ архиереомъ 15 рече: чьто хоще-
те ми дати и аѕъ вамъ прѣдамь и҆̀; 16 они

же поставишѧ ѥмоу· тридесѧте сърєбрь-
никъ· и отътоли искааше подобьна врѣ-
мене да ѥго прѣдасть· 17въ пьрвъıи же дьнь
опрѣснъкъ пристѫпишѧ оучєници къ і҃сови
г҃люще ѥмоу: къде хощеши оуготоваѥмъ
тебѣ ѣсти пасхѫ; 18онъ же рєчє: идѣте въ
градъ къ ѥдиномоу и рьцѣте ѥмоу: оучи-
тель г҃лѥть врѣмѧ моѥ близъ ѥсть оу тебе
сътворѫ пасхѫ съ оучєникъı своими· 19и
сътворишѧ оучєници ꙗкоже повелѣ имъ і҃с
оуготовашѧ пасхѫ· 20вечєроу же бъıвъшоу
възлеже съ обѣма на десѧте оучєникома·
21и ѣдѫщемъ имъ рєчє: аминъ г҃лѭ вамъ
ꙗко ѥдинъ отъ васъ прѣдасть мѧ· 22и
скръбѧще зѣло начѧшѧ г҃лати ѥмоу ѥдинъ

къжьдо ихъ: еда азъ ѥсмь г҃и; 23онъ же
отъвѣщавъ рече: омочивъıи съ мъноѭ въ
солило рѫкѫ тъ мѧ прѣдасть· 24с҃нъ же
чл҃чьскъıи идеть ꙗкоже ѥсть писано о
нѥмь· лютѣ же чл҃коу томоу имьже с҃нъ
чловѣчьскъıи прѣдаѥть сѧ· добрѣѥ ѥмоу
бъı бъıло аще бъı не родилъ сѧ чл҃къ тъ·
25отъвѣщавъ же июда прѣдаѩи ѥго рече:
ѥда азъ ѥсмь равви; г҃ла ѥмоу: тъı рече·
26ѣдѫщемъ же имъ приимъ і҃с хлѣбъ и
благословивъ и прѣломи и даѩаше оученн-
комъ своимъ и рече: приимѣте и ѣдите се
ѥсть тѣло моѥ· 27и приимъ чашѫ хвалѫ
въздавъ дасть имъ г҃лѩ: пиите отъ нѥѩ
вьси· 28се ѥсть кръвь моѩ новааго завѣта

проливаѥмаꙗ за мъногы въ оставлѥниѥ
грѣховъ· 29гл҃ѭ же вамъ ꙗко не имаамъ
пити оуже отъ сего плода лозьнааго до то-
го дьне ѥгда и҆ пиѭ съ вами новъ въ
цр҃ствии оц҃а моѥго· 30и въспѣвъше изидо-
шѧ въ горѫ ѥлеоньскѫ· 31тогда гл҃а имъ іс҃:
вьси вы съблазните сѧ о мънѣ въ сиѭ
нощь· писано бо ѥсть поражѫ пастыря и
разидѫть сѧ овьцѧ стада· 32по въскрьс-
новении же моѥмь варѭ вы въ галилеи·
33отъвѣщавъ же петръ рече ѥмоу: аще и
вьси съблазнѧть сѧ о тебѣ азъ ни коли же
не съблажнѭ сѧ· 34рече же ѥмоу іс҃: амин
гл҃ѭ тебѣ ꙗко въ сиѭ нощь прѣжде даже
коуръ не възгласить трикраты отъвьр-

жеши сѧ мене· г҃ла ѥмоу петръ: аще ми сѧ
прилоучить съ тобоѭ оумрѣти не отъвьргѫ
сѧ тебе· такожде и вьси оученици рекошѧ·
36тогда приде съ ними і҃с въ вьсь нари-
цаѥмѫю геѳсимании и г҃ла оученикомъ:
сѧдѣте тоу доньдеже шъдъ помолю сѧ
тамо· 37и поимъ петра и оба с҃на зеведеова
начѧтъ тѫжити и скърбѣти· 38тогда
г҃ла имъ і҃с: прискърбьна ѥсть доуша моѩ
до съмьрти пожидѣте сьде и бъдите съ
мъноѭ· 39и прѣшьдъ мало паде ниць молѧ
сѧ и г҃лѩ: о҃че мои аще възможьно ѥсть да
мимо идеть отъ мене чаша си обаче не
ѩкоже азъ хощѫ нъ ѩкоже тъı· 40и приде
къ оученикомъ и обрѣте ѩ съпѧщѧ и г҃ла

СИМОНОУ ПЄТРОУ: ТАКО ЛИ НЄ ВЪЗМОЖЄТЄ
ЄДИНОГО ЧАСА БЪДЄТИ СЪ МЪНОЮ; 41БЪДИТЄ
И МОЛИТЄ СА ДА НЄ ВЪНИДЕТЄ ВЪ НАПАСТЬ·
ДХ̃Ъ БО ЄСТЬ БЪДРЪ А ПЛЪТЬ НЄМОЩЬНА·
42ПАКЪІ ВЪТОРОЄ ШЬДЪ ПОМОЛИ СА ГЛ̃А: ОЧ̃Е
МОЙ АЩЕ НЄ МОЖЄТЬ СИ ЧАША МИНОВАТИ ОТЪ
МЄНЄ АЩЕ НЄ ПИЮ ЄЯ БЖДИ ВОЛЯ ТВОЯ· 43И
ПРИШЬДЪ ПАКЪІ ОБРѢТЄ Я СЪПЯЩА БѢСТЄ БО
ИМЪ ОЧИ ОТЯГЧЪЧЄНѢ· 44И ОСТАВИВЪ Я ПА-
КЪІ ШЬДЪ ПОМОЛИ СА ТРЄТИЄЄ ТОЖДЄ СЛОВО
РЄКЪ· 45ТОГДА ПРИДЄ КЪ ОУЧЄНИКОМЪ СВОИМЪ
И ГЛ̃А ИМЪ: СЪПИТЄ ПРОЧЄЄ И ПОЧИВАИТЄ СЄ
ПРИБЛИЖИ СА ЧАСЪ И СН̃Ъ ЧЛОВѢЧЬСКІЙ ПРѢ-
ДАЄТЬ СА ВЪ РЖЦѢ ГРѢШЬНІЙХЪ· 46ВЪСТА-
НѢТЄ НДѢМЪ СЄ ПРИБЛИЖИ СА ПРѢДАЮЩІЙ МЯ·

47 И ѥще гл҃ѭщоу ѥмоу се июда ѥдинъ отъ
обою на десѧте приде и съ нимь народъ
мъногъ съ орѫжии и дрькольми отъ архи-
ереи и старьць людьскъıихъ· 48 прѣдаѩи же
ѥго дасть имъ ꙁнамениѥ гл҃ѩ: ѥгоже аще
лобъжѫ тъ ѥсть имѣте ѥго· 49 и абиѥ при-
стѫпль къ іс҃усови рече ѥмоу: радоуи сѧ рав-
ви· и облобъıꙁа и҆̀· 50 іс҃ же рече ѥмоу: дроуже на
нѥже ѥси пришьлъ; тогда же пристѫпльше
възложишѧ рѫцѣ на іс҃а и ѩшѧ ѥго· 51 и се
ѥдинъ отъ сѫщихъ съ іс҃ъмь простьръ рѫкѫ
и изврѣче ножь свои и оударь раба архи-
ереова и оурѣꙁа ѥмоу оухо· 52 тогда гл҃а ѥмоу
іс҃: възврати ножь твои въ своѥ мѣсто вьси
бо приимъшеи ножь ножемь погъıбнѫть·

53 или мьнить ти сѧ ꙗко не могѫ оумолити
оц҃а моѥго и приставить мънѣ вѧще неже-
ли дъва на десѧте легеона анг҃лъ· 54 како
оубо събѫдѫть сѧ кънигъı ꙗко тако подо-
бааше бъıти; 55 въ тъ ч҃асъ рече і҃с наро-
домъ: ꙗко и на разбоиника ли изидосте съ
орѫжии и дрькольми ꙗти мѧ; по вьсѧ
дьни при васъ сѣдѣахъ въ цр҃кви оучѧ и
не ꙗсте мене· 56 се же вьсе бъıсть да събѫ-
дѫть сѧ кънигъı пророчьскъıѩ· тогда
оученици вьси оставльше и҆ бѣжашѧ· 57 они
же имъше і҃са ведошѧ къ каиꙗфѣ архи-
ереови идеже кънѧзи и старьци людьсци
събьрашѧ сѧ· 58 петръ же идѣаше по нѥмь
издалече до двора архиереова и въшьдъ

ѫтръ сѣдѣаше съ слоугами видѣти конь-
чинѫ· 59архиереи же и старьци и съборъ вьсь
искаахѫ лъжа съвѣдѣтельства на і҃са
ꙗко да оубиѭть и҆ 60и не обрѣтошѧ· и
мъногомъ лъжемъ съвѣдѣтелѥмъ при-
стѫпльшемъ· послѣдь же пристѫпльша
дъва лъжа съвѣдѣтелꙗ 61рекоста: сь рече
могѫ разорити цр҃квь б҃жиѭ и трьми дьнь-
ми съзъдати ѭ· 62и въставъ архиереи рече
ѥмоу: ни чесо же ли отъвѣщаваѥши чьто си
на тѧ съвѣдѣтельствоуѭть; 63і҃с же млъ-
чааше· и отъвѣщавъ архиереи рече ѥмоу:
заклинаѭ тѧ б҃мъ живъіимь да речеши
намъ аще тъі ѥси х҃съ с҃нъ б҃жии; 64г҃ла ѥмоу
і҃с: тъі рече· обаче г҃лю вамъ отъселѣ оузьри-

те с҃на чл҃чьскааго сѣдѧшта о деснѫѭ си-
лъі и идѫща на облацѣхъ небесьнъіихъ·
65тогда архиереи растьрза ризъі своѩ г҃лѩ
ѩко хоулѫ рече· чьто ѥще трѣбоуѥте съвѣ-
дѣтель; се нъінѣ слъішасте хоулѫ ѥго·
66чьто сѧ вамъ мьнить; они же отъвѣ-
щавъше рекошѧ: повиньнъ съмьрти ѥсть·
67тогда запльвашѧ лице ѥмоу и пакости
ѥмоу дѣѩшѧ· ови же за ланитѫ оудари-
шѧ и҆ 68г҃лѭще: прорьци намъ х҃е къто ѥсть
оударии тѧ· 69петръ же вънѣ сѣдѣаше на
дворѣ и пристѫпи къ нѥмоу ѥдина ра-
бъіни г҃лѭщи: и тъі бѣ съ і҃сомъ галилеи-
скъіимь· 70онъ же отъврьже сѧ ѥго прѣдъ
вьсѣми г҃лѩ; не вѣмь чьто г҃лѥши· 71и

ишьдъшоу ѥмоу въ врата оузьрѣ и҆ дроу-
гаꙗ и гл҃а имъ тоу; и сь бѣ съ іс҃ъмь на-
зареискъіимъ· 72и пакъі отъвьрже сѧ съ
клѧтвоѭ ꙗко не знаѭ чл҃ка· 73не по мъно-
гоу же пристѫпльше стоѩщии и рекошѧ
петрови: въ истинѫ и тъі отъ нихъ ѥси ибо
бесѣда твоꙗ ꙗвѣ тѧ творить· 74тогда
начѧтъ ротити сѧ и клѧти ꙗко не знаѭ
чловѣка· и абиѥ коуръ възгласи· 75и по-
мѧнѫ петръ гл҃ъ іс҃овъ ѥже рече ѥмоу ꙗко
прѣжде даже коуръ не възгласить три-
кратъі отъвьржеши сѧ мене· и ишьдъ вънъ
плака сѧ горько·

Оутроу же бъıвъшоу съвѣтъ сътворишѧ
вьси архиереи и старьци людьстии на
і҃са ꙗко оубити и҆̀· 2и съвѧзавъше и҆̀
ведошѧ и прѣдашѧ и҆̀ поньтьскоуоумоу
пилатоу игемоноу· 3тогда видѣ июда
·к҃з· прѣдавъıи ѥго ꙗко осѫдишѧ и҆̀ раскаꙗвъ
сѧ възврати три десѧте сърєбрьникъ
архиереомъ и старьцемъ 4г҃лꙗ; съгрѣшихъ
прѣдавъ кръвь неповиньнѫ· они же рекошѧ:
чьто ѥсть намъ тъı оузьриши· 5и поврьгъ
сърєбро въ ц҃ркъви отиде и ошьдъ оудави
сѧ· 6архиереи же приимъше сърєбро рекошѧ:
недостоино ѥсть въложити ѥго въ коръ-
ванѫ понѥже цѣна кръве ѥсть· 7съвѣть же
сътворьше коупишѧ имь село скѫдѣлъниче

въ погрѣбаниѥ страньнъıимъ· 8тѣмь же
нареѵе сѧ село то село кръви до сего дьне·
9тогда събъıсть сѧ реѵеноѥ иеремиѥмь
прр҃къмь гл҃ѭщемь: и приѩшѧ три десѧте
сърeбрьникъ цѣнѫ цѣнѥнааго ѥгоже цѣ-
нишѧ отъ сн҃овъ изл҃ѥвъ· 10и дашѧ ѥ на се-
лѣ скѫдѣльничи ꙗкоже съказа мънѣ гь҃·
11іс҃ же ста прѣдъ игемонъмь и въпроси и҆
игемонъ гл҃ꙗ: тъı ли ѥси цр҃ь июдеискъ; іс҃
же реѵе ѥмоу: тъı гл҃ѥши· 12и ѥгда на нь
гл҃аахѫ архиереи и старьци ни чьсо же не
отъвѣщаваашe· 13тогда гл҃а ѥмоу пилатъ:
не слъıшиши ли колико на тѧ съвѣдѣ
тельствоуѭтъ; 14и не отъвѣща ѥмоу ни
къ ѥдиномоу же гл҃оу ꙗко дивити сѧ иге-

ЛОНѪ ЗѢЛО· 15НА ВЬСАКЬ ЖЄ ДЬНЬ ВЄЛИКЪ
ОБЪІѰАН БѢ НГЄМОНОУ ОТЪПОУЩАТИ НАРОДОУ
ЄДИНОГО СЪВѪЗЬНѪ ЄГОЖЄ ХОТѢАХѪ· 16ИМѢА-
ШЄ ЖЄ ТОГДА СЪВѪЗЬНѪ НАРОѰИТА НАРИ-
ѰЄМАГО ВАРАВЪВѪ· 17СЪВЬРАНОМЪ ЖЄ СѪ-
ЩЄМЪ ИМЪ РЄѰЄ ИМЪ ПИЛАТЪ: КОГО ХОЩЄТЄ
ОТЪ ОБОИХЪ ОТЪПОУЩѪ ВАМЪ; ВАРАВЪВѪ ЛИ
ИЛИ І҃СА НАРИѰЄМАГО Х҃А; 18ВѢДѢАШЄ БО ЯКО
ЗАВИСТИ РАДИ ПРѢДАШѪ Й҃· 19СѢДѪЩОУ ЖЄ
ЄМОУ НА СѪДИЩИ ПОСЪЛА КЪ НЄМОУ ЖЄНА
СВОЯ ГЛѪЩИ: НИ ѰЬСО ЖЄ ТЕБѢ И ПРАВЬДЬ-
НИКОУ ТОМОУ МЪНОГО БО ПОСТРАДАХЪ ДЬНЬСЬ
ВЪ СЪНѢ ЄГО РАДИ· 20АРХИЄРЄИ ЖЄ И СТАРЬЦИ
НАВАДИШѪ НАРОДЪІ ДА ИСПРОСѪТЬ ВАРАВЪ-
ВѪ І҃СА ЖЄ ПОГОУБѪТЬ· 21ОТЪВѢЩАВЪ ЖЄ НГЄ-

монъ рече имъ: кого хощете отъ обоѭ отъ-
поущѫ вамъ; они же рекошѧ: варавъвѫ·
22гл҃а имъ пилатъ: чьто же сътворѫ і҃са
нарицаѥмааго х҃а; гл҃ашѧ ѥмоу вьси: да
распѧтъ бѫдеть· 23игемонъ же рече имъ:
чьто бо зъло сътвори; они же излиха въпи-
ѩхѫ гл҃юще: да распѧтъ бѫдеть· 24ви-
дѣвъ же пилатъ ѩко ни чьсо же оуспѣѥть
нъ паче мѧтежъ бъıваѥть· приимъ водѫ
оумъı рѫцѣ прѣдъ народъмь гл҃ѩ: не по-
виньнъ ѥсмь отъ кръве сего правьдьнааго
въı оузьрите· 25отъвѣщавъше вьси людиѥ
рекошѧ: кръвь ѥго на насъ и на чѧдѣхъ
нашихъ· 26тогда отъпоусти имъ варавъ-
вѫ і҃са же бивъ прѣдасть да и҆ распьнѫть·

27тогда воини игемонови прѣимъше і҃са въ
сѫдищи събьрашѧ на нь вьсѫ спирѫ· 28и
съвлъкъше и҆ хламꙋ҆дою чрьвлѥною одѣ-
шѧ и҆· 29и съплетъше вѣньць отъ трьниꙗ
възложишѧ на главоу ѥмоу и трьсть въ
десницоу ѥмоу· и поклоньше сѧ на колѣноу
прѣдъ нимь рѫгаахѫ сѧ ѥмоу г҃люще: ра-
доуи сѧ ц҃роу июдеискъ· 30и плинѫвъше на
нь приꙗшѧ трьсть и биꙗхѫ по главѣ ѥго·
31и ѥгда порѫгашѧ сѧ ѥмоу съвлѣкошѧ съ
нѥго хламꙋ҆дѫ и облѣкошѧ и҆ въ ризъі
своꙗ и ведошѧ и҆ на распѧтиѥ· 32исходѧще
же обрѣтошѧ ч҃лка кꙋ҆ринеиска именемь
симона семоу задѣшѧ да понесетъ крьстъ
ѥго· 33и пришьдъше на мъсто нарицаѥмоѥ

голгоѳа ѥже ѥсть нарицемоѥ краниѥво
мѣсто 34дашѧ ѥмоу пити оцьтъ съ
зълъчиѭ съмѣшенъ и въкоушь не хотѣа-
ше пити· 35распьнъше же и҆ раздѣлишѧ ри-
зы ѥго мещѫще жрѣбиѩ 36и сѣдъше стрѣ-
жаахѫ ѥго тоу· 37и възложишѧ вьрхоу
главы ѥго винѫ написанѫ сь ѥсть і҃с на-
зареи ц҃рь июдеискъ· 38тогда распѧшѧ съ
нимь дъва разбоиника единого о деснѫѭ
и ѥдиного о лѣвѫѭ· 39мимоходѭщеи же
хоулѩахѫ ѥго покъіваѭще главами свои-
ми 40и г҃люще: оува разарѩѩи ц҃ркве и трь-
ми дьньми съзидаѩ сп҃си себе аще с҃нъ ѥси
б҃жии сълѣзи съ крьста· 41такожде же и
архиереи рѫгаѭще сѧ съ кънижьникы и

фарисеи и съ старьци гл҃аахѫ: 42 инъı сп҃се а
себе ли не можеть сп҃сти; аще ц҃рь изл҃ѥвъ
ѥсть да сънидеть нъıнѣ съ крьста и вѣроу
имемъ ѥмоу· 43 оупъва на б҃а· да избавить
и҆ нъıнѣ аще хощеть ѥмоу· рече бо ꙗко сн҃ъ
бж҃ии ѥсмь· 44 тожде же и разбоиника рас-
пьненаꙗ съ нимь поношаста ѥмоу· 45 отъ
шестъıѩ же годинъı тьма бъıсть по вьсеи
земли до девѧтъıѩ годинъı· 46 при девѧ-
тои же годинѣ възъпи і҃с гласъмь вели-
къмь гл҃ꙗ: ели ели емма азавтании· ѥже
ѥсть: б҃е мои б҃е мои въскѫѭ мѧ ѥси
оставилъ; 47 нѣции же отъ стоѩщихъ тоу
слъıшавъше гл҃аахоу: ꙗко илиѭ зоветь сь·
48 и абиѥ текъ ѥдинъ отъ нихъ и възьмъ

гѫбѫ наплънь оцьта и възньзъ на трь-
сть напаꙗаше ѥго· 49а дроузии гл҃аахѫ:
остани да видимъ аще придеть илиꙗ
сп҃стъ ѥго· 50іс҃ же пакы възъпивъ гласъмь
великъмь испоусти дх҃ъ· 51и се катапе-
тазма цр҃квьнаꙗ раздьра сѧ на дъвоѥ съ
вышьнꙗаго краꙗ до нижьнꙗаго· и землꙗ
потрѧсе сѧ и камениѥ распаде сѧ· 52и гроби
отвръзошѧ сѧ и мънога тѣлеса почива-
ѭщиихъ ст҃ыихъ въсташѧ· 53и ишъдъше
из гробъ по въскрьсновении ѥго вънидошѧ
въ ст҃ыи градъ и ꙗвишѧ сѧ мъногомъ·
54сътьникъ же и иже бѣахѫ съ нимь стрѣ-
гѫще іс҃а видѣвъше трѫсъ и бывъшаꙗ
оубоꙗшѧ сѧ зѣло гл҃ѭще: въ истинѫ бж҃ии

СНЪ СЬ БѢ· 55БѢАХѫ ЖЄ ТОУ ЖЄНЪІ МЪНОГЪІ
ИЗДАЛЄУЄ ЗЬРѪЩѦ ІѪЖЄ ИДОШѦ ПО ІСѢ ОТЪ
ГАЛИЛЄѪ СЛОУЖѦЩѦ ІЄМОУ· 56ВЪ ИИХЪЖЄ БѢ
МАРІѦ МАГДАЛЪІНИ И МАРІѦ ІѪКОВЛѪ И
ОСІИНА МАТИ И МАТИ СНОУ ЗЄВЕДЄОВОУ·
57ПОЗДѢ ЖЄ БЪІВЪШОУ ПРИДЄ ЧЛКЪ БОГАТЪ
ОТЪ АРІМА·О·ЄА ІМЄНЄМЬ ІОСІФЪ ІЖЄ И ТЪ
ОУЧИ СѪ ОУ ІСА· 58СЬ ПРИСТѪПЬ КЪ ПІЛАТОУ
ПРОСИ ТѢЛА ІСОВО· ТОГДА ПІЛАТЪ ПОВЄЛѢВЪ
ДАТИ ТѢЛО ІСОВО· 59И ПРИІМЪ ТѢЛО ІОСІФЪ
ОБИТЪ Є ПЛАЩАНИЦЄѪ ЧИСТОѪ· 60И ПОЛОЖИ
Є ВЪ НОВѢЄМЬ СВОЄМЬ ГРОБѢ ІЖЄ БѢ ІСѢЧЄНЪ
ВЪ КАМЄНИ И ВЪЗВАЛЬ КАМЄНЬ ВЄЛИКЪ
НАДЪ ДВЬРИ ГРОБОУ ОТИДЄ· 61БѢ ЖЄ ТОУ МА–
РІѦ МАГДАЛЪІНИ И ДРОУГАѦ МАРІѦ СѢ–

дѧшти прѣмо гробоу· 62въ оутрьнии же дьнь
ѥже ѥсть по пѧтъцѣ събьрашѧ сѧ архиереи
и фарисеи къ пилатоу 63гл҃ѭще: г҃и
помѧнѫхомъ ꙗко льстьць онъ рече ѥще съı
живъ по трьхъ дьньхъ въстанѫ· 64повели
оубо оутврьдити гробъ до третиꙗаго дьне
еда како пришьдъше оученици ѥго нощиѭ
оукрадѫть и҆ и рекѫть людьмъ: въста отъ
мръ твъıихъ· и бѫдеть послѣдьнѣꙗ льсть
горьши пьрвъıѩ· 65рече же имь пилатъ: има-
те коустодиѭ идѣте оутврьдите ꙗкоже
вѣсте· 66они же шъдъше оутвьрдишѧ гробъ
ꙁапечатьлѣвъше камень съ коустодиѥѭ·

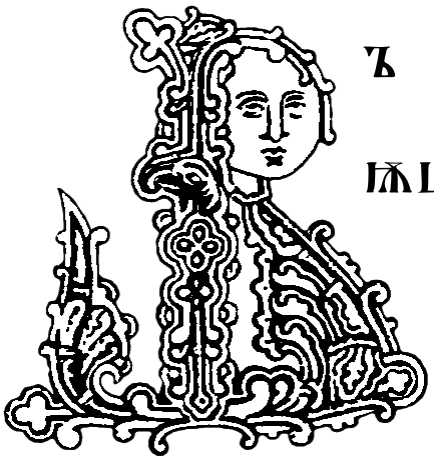

Въ вечеръ же сѫботьнъıи свита-
ѭштоу пьръвоуоумоу въ сѫботъı
приде мариꙗ магдалъıни и
дроугаѧ мариꙗ видѣтъ гроба·
2и се трѫсъ бъıсть великъ· анг҃лъ бо г҃нь
·к҃и·
съшъдъ съ н҃бсе и пристѫпль отъвали
камень отъ двьрии гробоу и сѣдѣаше на
нѥмь· 3бѣ же ꙁракъ ѥго ꙗко мълънии и
одѣниѥ ѥго бѣло ꙗко снѣгъ· 4отъ страха
же того сътрѧсошѧ сѧ стрѣгѫщеи и бъıшѧ
ꙗко мрьтви· 5отъвѣщавъ же анг҃лъ рече
женама: небоита въı сѧ вѣмь бо ꙗко і҃са
распѧтааго ищета· 6нѣсть сьде въста бо
ꙗкоже рече· придѣта видита мѣсто идеже
лежа г҃ь· 7и скоро шъдъши рьцѣта оучени-

комъ ѥго ꙗко въста отъ мрьтвъıихъ и се
варꙗѥть въı въ галилеи тоу и҆ оузьрите· се
рекохъ вама· 8и отъшьдъши скоро отъ гроба
съ страхъмь и радостиѭ великоѭ текостѣ
възвѣститъ оученикомъ ѥго· 9ꙗко же
идѣаста възвѣститъ оученикомъ ѥго и се
і҃с сърѣте и г҃лꙗ: радоуитѣ сѧ· онѣ же при-
стѫпльши ꙗстѣ и҆ за нозѣ ѥго и по-
клонистѣ сѧ ѥмоу· 10тогда г҃ла има і҃с: не
боита сѧ идѣта повѣдита братии моѥи
да идѫть въ галилеѭ и тоу мѧ видѧть
11идѫщема же има се нѣкотории отъ коус-
тодиꙗ пришьдъше въ градъ възвѣс-
тишѧ архиереомъ вьсꙗ бъıвъшаꙗ· 12и
събьрашѧ сѧ старьци съвѣтъ же сътворь-

ше сребро мъного дашѧ воиномъ 13гл҃ѭще:
рьцѣте ꙗко оученици ѥго нощиѭ при-
шьдъше оукрадошѧ и҆ намъ съпѧщемъ· 14и
аще се оуслъішано бѫдеть оу игемона мъі
оутолимъ и҆ и въі бес печали сътворимъ·
15они же приимъше сребро сътворишѧ ꙗкоже
наоучени бъішѧ и пронесе сѧ слово се въ
иоудеихъ до сего дьне· 16ѥдинъі же на де-
сѧте оученикъ идошѧ въ галилеѭ въ горѫ
ꙗможе повелѣ имъ і҃с· 17и видѣвъше ѥго
поклонишѧ сѧ ѥмоу ови же оусѫмьнѣшѧ
сѧ· 18и пристѫпль і҃с рече имъ гл҃ꙗ: дана ми
ѥсть вьсака власть на нб҃си и на ꙁемли·
19шъдъше оубо наоучите въсѧ ꙗꙁъікъі
крьстѧще ꙗ въ имѧ оц҃а и сн҃а и ст҃аго

ДХ҃А 20 оучѧще ѩ блюсти вьсѧ ѥлико за-
повѣдахъ вамъ· и се азъ съ вами ѥсмь
вьсѧ дьни до съконьчаниѧ вѣкоу· аминъ·

Евангелие отъ Марка

Начало евангелиꙗ і҃у х҃ва с҃на
б҃жиꙗ· 2ꙗкоже писано есть въ
пр҃рцѣхъ: се азъ посълѭ анг҃лъ
·а҃· мои прѣдъ лицьмь твоимь иже
оуготовить пѫть твои прѣдъ тобоѭ·
3гласъ въпиѭщааго въ поустъіни: оугото-
вите пѫть г҃нь правъі творите стьзѧ его·
4бъість иоанъ крьстѩ въ поустъіни и про-
повѣдаꙗ крьщениѥ покаанию въ отъпоу-
щениѥ грѣховъ· 5исхождааше же къ нѥмоу
вьса иоудеиска страна и иерс҃лмлꙗне и крь-
щаахѫ сѧ вьси въ иерданьсцѣи рѣцѣ отъ

нѥго исповѣдаѭще грѣхы своѩ· 6бѣ же
иоанъ облѣченъ власы вельбѫжди и поѩсъ
оусниѩнъ о чрѣслѣхъ ѥго и ѩды акридъ и
медъ дивии· 7и проповѣдааше гл҃ѩ: грѧ-
деть крѣплии мене въ слѣдъ мене ѥмоуже
нѣсмь достоинъ поклонь сѧ раздрѣшити
ремене сапогь ѥго· 8азъ оубо крьстихъ вы
водоѭ а тъ крьстить вы дх҃ъмь ст҃ыимь·
9и бысть въ дьни ты приде іс҃ отъ на-
зареѳа галилеискааго и крьститъ сѧ отъ
иоана въ ерданѣ· 10и абиѥ въсходѧ отъ
воды видѣ разводѧща сѧ нб҃са и дх҃ъ ѩко
голѫбь съходѧщь на нь· 11и гласъ бысть
съ нб҃съ ты ѥси сн҃ъ мои възлюблѥныи о
тебѣ благоволихъ· 12и абиѥ дх҃ъ изведе и҆

въ поустъінѭ· 13и бѣ тоу въ поустъіни
четъіри десѧти дьнъ искоушаѥмъ сото-
ноѭ и бѣ съ ꙁвѣрьми и анг҃ли слоужаахѫ
ѥмоу· 14по прѣдании же иоановѣ приде і҃съ
въ галилеѭ проповѣдаѩ еванг҃лиѥ цр҃ст-
виѩ бж҃иѩ· 15г҃лѩ ꙗко исплъни сѧ врѣмѧ и
приближи сѧ цр҃ствиѥ бж҃иѥ· каите сѧ и
вѣроуите въ еванг҃лиѥ· 16ходѧ же при мори
галилеисцѣ видѣ симона и андреѧ брата
того симона въмѣтаѭшта мрѣжѧ въ море
бѣаста бо ръібарѩ· 17и рече има і҃съ: при-
дѣта въ слѣдъ мене и сътворѭ въі бъіти
ловъца чловѣкомъ· 18и абиѥ оставльша
мрѣжѧ своѩ по нѥмь идоста· 19и прѣшьдъ
отъ тѫдоу оуꙁьрѣ иѩкова ꙁеведеова и

ИОАНА БРАТА ЄГО· И ТА БѢ ЛАДИИ ЗА-
БАЗАѦШТА ПРѢЖА· 20И АБИЄ БѢЗѢВА Ѧ· И
ОСТАВЛЬША ОЦА СВОЄГО ЗЕВЕДЕА БѢ ЛАДИИ СѢ
НАЄМЪНИКЪІ ПО НЄМЬ ИДОСТА· 21И БѢИИ-
ДОША ВЪ КАПЄРѢНАОУМЪ И АБИЄ ВЪ СѦБОТЪІ
НА СѢНЬМЫЦИ ОУЧАШЄ Ѧ· 22И ДИВЛѦАХѪ
СѦ О ОУЧЄИИИ ЄГО· БѢ БО ОУЧА Ѧ ЯКО ВЛАСТЬ
ИМЪІ И НЄ ЯКО КѢИИЖЬИИЦИ ИХѢ· 23И БѢ НА
СѢНЬМЫЦИ ИХѢ ЧЛ҃К҃Ъ НЄЧИСТѢМЬ ДХ҃МЬ И
ВѢЗѢВА ГЛ҃Ѧ: 24ОСТАИИ ЧТО ЄСТЬ НАМЪ И
ТЕБѢ І҃СЄ НАЗАРѦИИИЄ; ПРИШЬЛѢ ЄСИ ПОГОУ-
БИТЪ НАСЪ; ВѢМЬ ТѦ КѢТО ЄСИ СТ҃ЫЙ
БЖ҃ИИ· 25И ЗАПРѢТИ ИМОУ І҃СЪ ГЛ҃Ѧ: ОУМЪЛЧИ
И ИЗИДИ ИЗ НЄГО· 26И СѢТРАСЪ Й҃ ДХ҃Ъ НЄ-
ЧИСТЫЙ И ВѢЗѢПИВЪ ГЛАСЬМЬ ВЕЛИЄМЬ

изиде из него· 27и оужасоша сѧ вьси· и
сътѧзахѫ сѧ къ себѣ гл҃ѭще: чъто оубо
есть се; что оучение новое се; ꙗко по
области и дх҃мъ нечистъıимъ велитъ и
послоушаѭтъ его: 28и изиде слоухъ его
абие во вьсѫ странѫ галилеискѫ· 29и абие
ишедъше ис съньмища придоша въ домъ
симоновъ и андреовъ съ иꙗковъмь и иоа-
нъмь· 30тьща же симонова лежааше ог-
ньмь жегома· и абие гл҃ашѧ емоу о неи· 31и
пристѫпль въздвиже ѭ емъ за рѫкѫ еѩ·
и остави ѭ абие огнь и слоужааше имъ·
32поздѣ же бъıвъшю егда захождаше
слъньце приношаахѫ къ немоу вьсѧ не-
дѫжънъıѩ и бѣсънъıѩ· 33и бѣ вьсь градъ

СЪБЬРАЛЪ СѦ КЪ ДВЬРЬІЛЪ· 34Н ИСЦѢЛИ ІМНО-
ГЪІ НЕДѦЖЪНЪІ НІІѦШѦ РАЗЛИЧЬНЪІ ІѦЗѦ
Н БѢСЪІ ІЛЪНОГЪІ ІЗГЪНА· Н НЕ ОСТАВЛѦШЕ
ГЛАТИ БѢСЪ ЯКО БѢДѢАХѪ Й· 35Н ОУТРО
ПРОБРѢЗГОУ ЗѢЛО ВЪСТАВЪ ІЗІИДЕ ІС Н ИДЕ
ВЪ ПОУСТО ІІѢСТО Н ТОУ ІІОЛИТВѦ ДѢЯѦШЕ·
36Н ГЪНАШѦ Й СИІІОНЪ Н ИЖЕ БѢАХѪ СЪ
НИІІЬ· 37Н ОБРѢТЪШЕ Й ГЛАШѦ ЄІІОУ ЯКО ВЬСИ
ІЩѦТЬ ТЕБЕ· 38Н ГЛА ІІІЛЪ: ИДѢІІЪ ВЪ БЛИЖЬ-
НЯѦ ГРАДЪІ Н ВЬСИ ДА Н ТОУ ПРОПОВѢІІЬ НА
СЕ БО ІЗІИДОХЪ· 39Н БѢ ПРОПОВѢДАЯ НА СЪБО-
РИЩИХЪ ИХЪ ВЪ ВЬСЕИ ГАЛИЛЕИ Н БѢСЪІ ІЗ-
ГОНА· 40Н ПРИДЕ КЪ ЄІІОУ ПРОКАЖЕНЪ ІІОЛѦ
Й Н НА КОЛѢНОУ ПАДАЯ Н ГЛА ЄІІОУ ЯКО АЩЕ
ХОЩЕШИ ІІОЖЕШИ ІІѦ ІЩИСТИТИ· 41ІС ЖЕ ІІИ-

лосрьдовавъ простьръ рѫкѫ и гл҃а ѥмоу: хо-
щѫ ищисти сѧ· 42и рекъшоу ѥмоу абиѥ
отиде проказа отъ нѥго и чистъ бъість·
43и запрѣщь ѥмоу абиѥ изгъна и҃· 44и гл҃а
ѥмоу: блюди сѧ ни комоу же ни чесо же не
рьци нъ шьдъ покажи сѧ иереови и принеси
за очищениѥ твоѥ ꙗкоже повелѣ моу҆си въ
съвѣдѣниѥ имъ· 45онъ же ишьдъ начѧтъ
проповѣдати мъного и проносити слово· ꙗко
къ томоу не можааше ꙗвѣ въ градъ
вънити нъ вънѣ въ поустѣхъ мѣстѣхъ
бѣ и прихождахѫ къ нѥмоу отъ въсѫдоу·

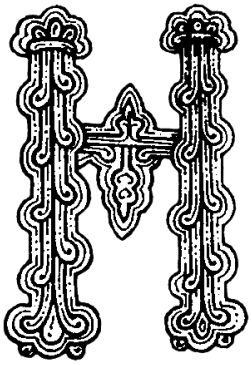

Н въниде пакъі і҃съ въ каперънаоумъ ·в҃·
по дьньхъ· и слоухъ бъість ꙗко въ
домоу ѥсть· 2и абиѥ събьрашѧ сѧ

ПЪНОЗИ ИКО КЪ ТОПОУ НЄ ВЪПѢЩААХѫ СѪ
НИ ПРѢДЪ ДВЬРЪПИ· И ГЛААШЄ НПЪ СЛОВО· 3И
ПРИДОШѪ КЪ НЄПОУ НОСѪЩЄ ОСЛАБЛЄНЪ
ЖНАПИ НОСНПА ЧЄТЪІРЬПИ· 4И НЄ ПОГѪЩЄ
ПРИТИ КЪ НЄПОУ НАРОДА РАДИ ОТЪКРЪШѪ
ПОКРОВЪ НДЕЖЄ БѢ И ПРОКОПАВЪШЄ СЪВѢСНШѪ
ОДРЪ НА НЄПЬЖЄ ОСЛАБЛЄНЪІИ СЪЛЕЖАШЄ·
5ВИДѢВЪ ЖЄ ІС ВѢРѪ НХЪ ГЛА ОСЛАБЛЄНОУОУ-
ПОУ: ЧѪДО ОТЪПОУЩАЮТЬ СѪ ТЕБѢ ГРѢСИ
ТВОИ· 6БѢАХѫ ЖЄ НДИИИ ОТЪ КЪННЖЬННКЪ
ТОУ СѢДѪЩЄ И ПОПЪШПѢЮЩЄ ВЪ СРДЦНХЪ
СВОИХЪ: 7ЧЬТО СЬ ТАКО ГЛЄТЬ ХОУЛѫ; КЪТО
МОЖЕТЬ ОТЪПОУЩАТИ ГРѢХЫ ТЪКЪМО
НДИНЪ БЪ· 8И АВИЄ РАЗОУПѢВЪ ІС ДХЪМЬ
СВОИПЬ ИКО ТАКО ТИ ПОПЪШПЯЮТЬ ВЪ

себѣ и реуте имъ: чьто сице помъышлѣете въ
ср҃дцихъ вашихъ; 9чьто есть оудобѣе рещи
ослабленоуоумоу отъпоущаѭтъ ти сѧ грѣ-
си или рещи въстани възми одръ твои и
ходи; 10нъ да оувѣсте иако власть имаатъ
сн҃ъ члвѣчьскыи на земли отъпоущати
грѣхы· и гл҃а ослабленоуоумоу: 11тебѣ гл҃ѭ
въстани възми одръ твои и иди въ
домъ твои· 12и въставъ абие и възмъ
одръ изиде прѣдъ вьсѣми иако дивити сѧ
вьсѣмъ и славити б҃а гл҃ѭщемъ иако ни
коли же тако видѣхомъ· 13и изиде пакы
къ морю и весь народъ идѣаше къ немоу и
оучаше ѭ· 14и мимо идъı і҃с видѣ леуиѭ
алъфеова сѣдѧща на мытьници и гл҃а

ИЛОУ: ПО ПЛЪНѢ НДН· И ВЪСТАВЪ ВЪСЛѢДЪ
ЕГО НДЕ· 15И БЪІСТЬ ВЪЗЛЕЖАЩОУ ИЛОУ ВЪ
ДОМОУ ЕГО И ПЛЪНОЗИ ІЛЬЗДОНІЛЬЦИ И
ГРѢШЬНИЦИ ВЪЗЛЕЖАХѫ СЪ ІС҃ОМЬ И СЪ
ОУЧЕНИКЪІ ЕГО БѢАХѫ БО ПЛЪНОЗИ И ПО ИЕМЬ
НДОШѪ· 16И КЪНИЖЬНИЦИ ЖЕ И ФАРІСЕИ
ВНДѢВЪШЕ Й҃ ѢДЯЩЪ СЪ ІЛЬЗДОНІЛЬЦИ И
ГРѢШЬНИКЪІ Г҃ЛАХѫ ОУЧЕНИКОМЪ ЕГО: ЧЬТО
ЯКО СЪ ІЛЬЗДОНІЛЬЦИ И ГРѢШЬНИКЪІ ѢСТЬ И
ПІЕТЬ; 17И СЛЪІШАВЪ І҃С Г҃ЛА ІМЪ ЯКО НЕ
ТРѢБОУЮТЬ СЪДРАВІИ ВРАЧА НЪ БОЛѪЩІИ·
НЕ ПРІДОХЪ ПРІЗЪВАТЪ ПРАВЬДЬНИКЪ НЪ
ГРѢШЬНИКЪІ НА ПОКАЯНІЕ· 18И БѢАХѫ ОУЧЕ-
НИЦИ ІОАНОВИ И ФАРІСЕИ ПОСТѪЩЕ СѪ· И
ПРІДОША И РЕША ІМОУ: ПО ЧТО ОУЧЕНИЦИ

иоанови и фарисѣи постѧтъ сѧ а твои
оученици не постѧтъ сѧ; 19и рече имъ і҃съ:
еда могѫть сн҃ве брачьнии постити сѧ
доньдеже съ ними ѥсть женихъ; ѥлико
врѣмѧ имѫть съ собоѭ жениха не имѫть
постити сѧ· 20придѫть же дьниѥ ѥгда
отъиметь сѧ отъ нихъ женихъ и тъгда
постѧть сѧ въ тъı дьни· 21и ни кто же
приставлѥниꙗ плата не бѣлѥна не при-
ставлꙗѥтъ ризѣ ветъсѣ· аште ли же ни
възьметь конецъ отъ неѩ новоѥ отъ
ветъхааго и горьши дира бѫдеть· 22и ни
къто же не въливаатъ вина нова въ
мѣхъı ветъхъı· аще ли же ни просадитъ
вино ново мѣхъı и вино пролѣѥтъ сѧ и

ЛѢСИ ПОГЪІБНѫТЪ· НЪ ВИНО НОВОЄ ВЪ ЛѢХЪІ
НОВЪІ ЛИѬТИ· 23И БЪІСТЬ ИНІЛО ХОДѫЩЮ
ЄМОУ ВЪ СѫБОТЪІ СКВОЗѢ СѢАННѪ И НА-
ЧѫША ОУЧЄНИЦИ ЄГО ПѫТЬ ТВОРИТИ ВЪС-
ТРЬГАЮЩЕ КЛАСЪІ· 24И ФАРИСЄИ ГЛѪХѫ ЄМОУ:
ВИЖДЬ ЧЬТО ТВОРѪТЬ ВЪ СѫБОТЪІ ЄГОЖЄ НЄ
ДОСТОИТЬ· 25И ТЪ ГЛѪШЄ ИМЪ: НѢСТЄ ЛИ НИ
КОГДА ЖЄ ЧЬЛИ ЧЬТО СЪТВОРИ ДВДЪ ЄГДА
ТРѢБОВА И ВЬЗАЛКА САМЪ И ИЖЄ БѢХѫ СЪ
НИМЬ· 26КАКО ВЪНИДЄ ВЪ ХРАМЪ БЖИИ ПРИ
АВИАѳАРѢ АРХИЄРЄИ И ХЛѢБЪІ ПРѢДЪЛОЖЄ-
ННѪ СЪНѢСТЬ ИХЪЖЄ НЄ ДОСТОѪШЕ ѢСТИ
ТѢКЪМО ЄРЄОМЪ И ДАСТЬ И СѫЩИМЪ СЪ
НИМЬ; 27И ГЛѪШЕ ИМЪ: СѫБОТА ЧѪКА РАДИ

бꙑсть а не чл҃къ сѫботꙑ ради· тѣмь же г҃ь
ѥсть сн҃ъ чл҃чьскꙑ и сѫботѣ·

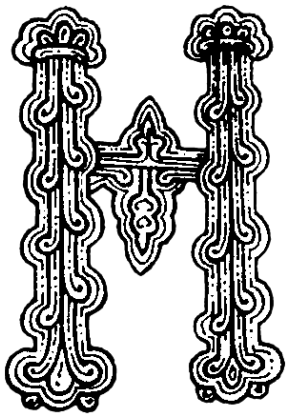

Н въниде пакꙑ въ съборище и бѣ тѫ ·г҃·
чл҃къ соухѫ рѫкѫ имꙑ· 2и назн-
раахѫ ѥго аще въ сѫботꙑ исцѣ-
лить и҆ да на нь възгл҃ѭть· 3и
гл҃а чл҃коу имѫщоуоумоу соухѫ рѫкѫ: стани
по срѣдѣ· 4и гл҃а имъ: достоить ли въ
сѫботꙑ добро творити ли зъло сътворити;
дш҃ѫ сп҃сти ли погоубити; они же млъчаа-
ахѫ· 5и възьрѣвъ на нѩ съ гнѣвъмь
скръбѧ о окаменѥнии срд҃ца ихъ гл҃а чл҃коу:
простьри рѫкѫ твоѭ· и прострѣ и оутврьди
сѧ рѫка ѥго съдрава ꙗко и дроугаꙗ· 6и
абиѥ ишьдъше фарисеи съ иродиꙗнꙑ

съвѣтъ творꙗхѭ на нь како и҆ бъішѧ
погоубили· 7 і҃съ же отиде съ оученикъі сво-
ими къ морю· и мъногъ народъ отъ гали-
леѩ по нѥмь иде· и отъ июдеѩ 8 и отъ
иер҃слма и отъ идоумеѩ и съ оного полоу
иордана и сѫщеи о турѣ и сидонѣ· мъного
мъножъство слъішавъше ѥлико творꙗше
придошѧ къ нѥмоу· 9 и рече оученикомъ
своимъ: да ѥсть при нѥмь ладиица наро-
да ради да не сътѫжаѭтъ ѥмоу· 10 мъно-
гъі бо исцѣли ꙗко нападаахѫ ѥмь хо-
тѧште прикоснѫти сѧ ѥмь ѥлико имѣахѫ
ранъі· 11 и ѥгда видѣахѫ и҆ д҃си нечистии
припадаахѫ къ нѥмоу и въпиꙗхѫ гл҃ѭще
ꙗко тъі ѥси х҃съ с҃нъ б҃жии· 12 и мъного

прѣщааше имъ да не ꙗвѣ творѧть ѥго· 13и
възиде на горѫ и призъва ꙗже самъ хотѣ
и идошѧ къ нѥмоу· 14и сътвори дъва на
десѧте да бѫдѫтъ съ нимь и да посъі-
лаѥть ꙗ проповѣдати 15и имѣти область
цѣлити недѫгъі и изгонити бѣсъі· 16и
нареѵе имѧ симоноу петръ· 17и иꙗкова
зеведеова и иоана брата иꙗковлꙗ· и нареѵе
има именѣ воанергесъ ѥже ѥсть с҃на
громова· 18и андрѣю и филипа и варѳоломеа
и матъѳеа и ѳомѫ и иꙗкова алфеова и
ѳадеа и симона кананѣа 19и июдѫ
искариотьскааго иже и прѣдасть и҃· 20и
придоша въ домъ и събьрашѧ сѧ пакъі
народи ꙗко не мощи имъ ни хлѣба

сънѣсти· 21и слъıшавъше иже бѣахѫ оу
нѥго изидоша ꙗти и҆· гл҃ахѫ бо ꙗко не-
истовъ ѥсть· 22и кънижьници низъ-
шьдъшеи отъ ирл҃ма гл҃ахѫ ꙗко веельзѣ-
воулъ имать и ꙗко о кънѧзи бѣсъ изго-
нить бѣсъı· 23и призъвавъ ꙗ въ притъ-
чахъ гл҃аше къ нимъ: како можеть сотона
сотонѫ изгонити; 24и аще цр҃ьство на сѧ
раздѣлить сѧ не можеть стати цр҃ьство
то· 25и аще домъ на сѧ раздѣлить сѧ не
можеть стати домъ тъ· 26и аще сотона
въста самъ на сѧ и раздѣли сѧ не можеть
стати нъ коньчинѫ имать· 27ни кто же не
можеть съсѫдъ крѣпъкааго въшьдъ въ
домъ ѥго расхъıтити аще не прѣжде

крѣпъкааго съвѧжеть и тъгда домъ ѥго
расхъıтить· 28аминь гл҃ѭ вамъ ꙗко вьсꙗ
отъпоустѧтъ сѧ сн҃омъ чл҃вѣчъскомъ
съгрѣшениꙗ и власфимиꙗ ѥлико аще
власфимисаѭть· 29а иже власфимисаѥть
на ст҃ъıи дх҃ъ не имать отъпоущениꙗ въ
вѣкъ нъ повиньнъ ѥсть вѣчьноуоумоу
сѫдоу· 30ꙁаниѥ гл҃аахѫ ꙗко дх҃ъ нечистъ
имать· 31приде же мт҃и ѥго и братиꙗ и
вънѣ стоѭще посълашѧ къ нѥмоу
глашаѭще и҆· 32и сѣдѣаше о нѥмь народъ·
рѣшѧ же ѥмоу: се мт҃и твоꙗ и братиꙗ твоꙗ
и сестръı твоѭ вънѣ ищѫть тебе· 33и отъ-
вѣща имъ гл҃ѭ: къто ѥсть мт҃и моꙗ ли
братиꙗ моꙗ; 34и съглѧдавъ стоѭщѧѭ

окрьстъ ѥго гл҃а: се мати моꙗ и братиꙗ
моꙗ· 35иже бо аще сътворить волѭ бж҃иѭ сь
братъ мои и сестра моꙗ и мт҃и ѥсть·

Н пакъı начѧтъ при мори оучити·
и събьра сѧ къ нѥмоу народъ
мъногъ· ꙗко самъ вълѣзъ въ
корабль сѣдѣаше въ мори· и вьсь
народъ бѣша при мори на земли· 2и
·д҃·
оучааше ѩ притъчами мъного· и гл҃аше
имъ въ оучении своѥмь: 3слъıшите· се
изиде сѣѩи сѣатъ· 4и бъıсть ѥгда сѣаше
ова паде на пѫти и придошѧ пътицѧ и
позобаша ꙗ· 5а дроугоѥ паде на ка-
меньнѣѥмь идеже не имѣ землѧ мъногъı·
и абиѥ прозѧбе занѥ не имѣаше глѫбинъı

ꙁемьнъıѩ· 6слъньцоу же въсиѩвъшю при-
свѧде· и ꙁаниѥ не имѣаше корениѣ оусъше· 7и
дроугоѥ паде въ тръниии· и вьꙁиде тръниѥ
и подави ѥ и плода не дасть· 8и дроугоѥ
паде на ꙁемли добрѣ и даѩше плодъ
въсходѧ и растъı· и приплоди ово три де-
сѧти ово шесть десѧтъ ово съто· 9и гл҃аше:
имѣѩи оуши слъıшати да слъıшитъ·
10ѥгда же бъıсть ѥдинъ въпросишѧ и҆ иже
бѣахѫ о нѥмь съ обѣма на десѧте притъ-
чѧ· 11и гл҃аше имъ: вамъ ѥсть дано вѣ-
дѣти таинаѩ цр҃ствиѩ бж҃иѩ· онѣмъ же
вънѣшьниимъ въ притъчахъ вьсѩ бъı-
ваѭтъ· 12да видѧще видѧтъ и не оуꙁь-
рѧтъ· и слъıшѧще слъıшѧтъ и не раꙁоу-

ПѢВАЮТЪ· ЄДА КЪГДА ОБРАТАТЪ СѦ И
ОТЪПОУСТАТЪ СѦ НШЪ ГРѢСИ· 13И ГЛА НШЪ:
НЄ БѢСТЄ ЛИ ПРИТЪЧА СЄЮ И КАКО ВЬСѦ
ПРИТЪЧА РАЗОУШЛѢЄТЄ; 14СѢЯН СЛОВО СѢЄТЬ·
15СИ ЖЄ СѪТЬ ЮЖЄ НА ПѪТИ НДЄЖЄ СѢЄТЬ СѦ
СЛОВО И ЄГДА СЛЬІШАТЪ АБИЄ ПРИДЄТЪ
СОТОНА И ОТЪИМЄТЪ СЛОВО СѢѦНОЄ ВЪ СРЪДЬ–
ЦИХЪ ИХЪ· 16И СИ ТАКОЖДЄ СѪТЬ ИЖЄ НА КА–
МЄНЪНЬІХЪ СѢЄМИ· ИЖЄ ЄГДА СЛЬІШАТЪ
СЛОВО АБИЄ СЪ РАДОСТИЮ ПРИЄМЛЮТЪ Є· 17И
НЄ ИМѪТЬ КОРЄНЄ ВЪ СЕБѢ НЪ ВРѢМЄНЬНИ
СѪТЬ· ПО ТОМЬ ЖЄ БЬІВЪШИ ПЕЧАЛИ ЛИ
ГОНЄНИЮ СЛОВЄСЄ РАДИ АБИЄ СЪБЛАЖНЯЮТЪ
СѦ· 18А СИИ СѪТЬ СѢѦННИ ВЪ ТРЪНИИ
СЛЬІШАЩЄИ СЛОВО 19И ПЕЧАЛИ ВѢКА СЕГО И

ЛЬСТЬ БОГАТЬСТВИА И О ПРОУНИХЪ ПОХОТИ
ВЪХОДАЩА ПОДАВЛИЮТЪ СЛОВО И БЕС ПЛОДА
БЪІВАЕТЪ· 20А СИ СѢТЬ СѢАННИ НА ДОБРѢ
ЗЕМЛИ ИЖЕ СЛЪІШАТЪ СЛОВО И ПРИЕМЛЮТЪ Е
И ПЛОДѢТЪ СѢ НА ТРИ ДЕСѢТИ И ШЕСТЬ ДЕ–
СѢТЪ И СЪТО· 21И ГЛѢШЕ ИМЪ: ЕДА ПРИ–
ХОДИТЪ СВѢТИЛЬНИКЪ ДА ПОДЪ СПѢДОМЪ
ПОЛОЖЕНЪ БѢДЕТЪ ЛИ ПОДЪ ОДРОМЪ; НЕ ДА ЛИ
НА СВѢЩЬНИКЪ ВЪЗЛОЖѢТЪ И̑;· 22НѢСТЬ БО
НИ ТАЪТО ЖЕ ТАННО ИЖЕ НЕ ИМѢТЬ СѢ· НИ
БЫСТЬ ПОТАЕНО НЪ ДА ПРИДЕТЪ ВЪ ИЗ–
ЛЕННИЕ· 23ИЖЕ ИМАТЬ ОУШИ СЛЪІШАТИ ДА
СЛЪІШИТЪ· 24И ГЛѢШЕ ИМЪ: БЛЮДѢТЕ СѢ
ТАЪТО СЛЪІШИТЕ· ВЪ ИЮЖЕ МѢРѢ МѢРИТЕ ИЗ–
МѢРИТЬ СѢ ВАМЪ И ПРИЛОЖИТЬ СѢ ВАМЪ

слъıшѧщиимъ· 25иже бо аще имать дасть
сѧ ѥмоу а иже не имать и ѥже имать
отъиметь сѧ отъ нѥго· 26и гл҃аше: тако
ѥсть цр҃ствиѥ бж҃иѥ ꙗкоже чл҃къ въмѣта-
ѥтъ сѣмѧ въ ꙁемлѭ· 27и съпитъ и въста-
ѥтъ нощь и дьнь· и сѣмѧ прозѧбаѥтъ и
растетъ ꙗкоже не вѣсть онъ· 28о себѣ бо
ꙁемлꙗ плодить сѧ прѣжде трѣвѫ по томь
же класъ по томь же и пьшеницѫ въ класѣ·
29ѥгда же созърѣѥтъ плодъ абиѥ посълетъ
сръпъ ꙗко настоитъ жѧтва· 30и гл҃аше:
чесомоу оуподобимъ цр҃ствиѥ бж҃иѥ ли коѥи
притъчи приложимъ ѥ; 31ꙗко гороушьнѣ
ꙁьрнѣ ѥже ѥгда въсѣꙗно бѫдетъ въ ꙁем-
лѭ мьниѥ вьсѣхъ ѥсть сѣменъ ꙁемънъı-

ихъ· 32и ѥгда въсѣꙗно бѫдетъ въздрас-
теть и бѫдетъ болѥ вьсѣхъ зелии и
творитъ вѣтви велиѩ ꙗко мощи подъ
сѣниѭ ѥго птицамъ нб҃сьнъıимъ вита-
ти· 33и тацѣми притъчами мнозѣми
гл҃ше имъ слово ꙗкоже можаахѫ слъıшати·
34бес притъчѧ же не гл҃аше имъ· ѥдинъ же
сказаше оученикомъ своимъ вьсꙗ· 35и гл҃а
имъ въ тъ дн҃ь вечероу бъıвъшоу: прѣ-
идѣмъ на онъ полъ· 36и отъпоуштьше
народъ поѩшѧ и҆ ꙗкоже бѣ въ ладии· и
инъı же ладиѩ бѣахѫ съ нимь· 37и бъıсть
боурꙗ вѣтрьна велиꙗ· влънъı же въливa-
ахѫ сѧ въ ладиѭ ꙗко оуже погрѧзнѫти
хотѣаше· 38и бѣ самъ на кръмѣ на въз-

главьници съпѧ· и възбоудишѧ и҆ и
гл҃ашѧ ѥмоу: оучителю не родиши ли ꙗко
погъıблѥмъ; 39и въставъ запрѣти вѣт-
роу· и рече морю: млъчи и оустани и оулеже
вѣтръ и бъıсть тишина велиꙗ· 40и рече
имъ: чъто тако страшиви ѥсте; како не
имете вѣръı; 41и възбоꙗшѧ сѧ страхъмь
велиѥмь и гл҃ахѫ дроугъ къ дроугоу: къто
оубо ѥсть сь ꙗко и вѣтри и море послоу-
шаѭтъ ѥго;

И придошѧ на онъ полъ морꙗ въ
странѫ гадариньскѫ· 2и излѣзъ-
шоу ѥмоу ис кораблꙗ абиѥ сърѣте
и҆ отъ гробъ чл҃къ нечистъмь
·є҃· дх҃мъ· 3иже жилище имѣаше въ гробѣхъ и

ни желѣзномъ ѫжемъ ѥго ни къто же не
можааше съвѧзати· 4занѥ мъногъı кра-
тъı пѫтъı и ѫжи желѣзнъı съвѧзанѫ сѧ-
щю прѣтрьзаахѫ сѧ отъ нѥго ѫжа желѣз-
на и пѫта съкроушаахѫ сѧ· и ни къто же
не можааше ѥго оумѫчити· 5и въıинѫ день
и нощь въ гробѣхъ и въ горахъ бѣ въпиѩ и
тлъкъı сѧ каменнѥмь· 6оузрѣвъ же і҃са из
далече тече и поклони сѧ ѥмоу· 7и възъ-
пивъ гласомъ велиѥмь г҃ла: что мьнѣ и
тебѣ і҃се с҃не б҃а въıшьнѣаго; заклинаѭ тѧ
б҃мъ не мѫчи мене· 8г҃лаше бо ѥмоу: изиди
д҃ше нечистъıи отъ чл҃вка· 9и въпрашаше
и҃: како ти ѥсть имѧ; и г҃ла легеонъ мьнѣ
ѥсть имѧ ꙗко мъноꙁи ѥсмъ· 10и молѩше и҃

мъного да не посълеть ихъ кромѣ странъı·
11бѣ же тоу стадо свино пасомо велиѥ при
горѣ· 12и молишѧ и҆ вьси бѣси гл҃ѭще: посъли
нъı въ свиниѩ да въ нѧ вьнидемь· 13и
абиѥ повелѣ имъ і҃съ· и ишьдъше д҃си не-
чистии вънидошѧ въ свиниѩ· и оустръми
сѧ стадо по брѣгоу въ море· бѣ же ихъ ꙗко
дъвѣ тъıсѫшти· и оутапаахѫ въ мори· 14и
пасѫщеи свиниѩ бѣжашѧ и възвѣстишѧ
въ градѣ и на селѣхъ· и придошѧ видѣтъ
чьто ѥсть бъıвъшеѥ· 15и придошѧ къ і҃сви и
видѣшѧ бѣсьновавъшаагo сѧ сѣдѧща
обльчена и съмъıслѧща имѣвъшаагo леге-
онъ· и оубоѧшѧ сѧ· 16и повѣдѣша имъ ви-
дѣвъшеи како бъıсть бѣсъноуемоу и о сви-

ниꙗхъ· 17и начаша молити и҆ отити отъ
прѣдѣлъ ихъ· 18и въходѧщоу ѥмоу въ ла-
дницѫ молꙗаше и҆ бѣсьновавъıи сѧ да бъı
съ нимь бъıлъ· 19і҃съ же не дастъ ѥмоу· нъ
г҃ла ѥмоу: иди въ домъ твои къ твоимъ и
възвѣсти имъ ѥлико ти г҃ь сътвори и по-
милова тѧ· 20и иде и начѧтъ проповѣда-
ти въ декаполи ѥлико сътвори ѥмоу і҃съ· и
вьси дивлѣахѫ сѧ· 21и прѣѣхавъшю і҃сви
въ корабли пакъı на онъ полъ събъра сѧ
народъ мъногъ о нѥмь и бѣ при мори· 22и се
приде ѥдинъ отъ архисунагогъ именемь
иаиръ· и видѣвъ и҆ паде на ногоу ѥго· 23и
молꙗше и҆ мъного г҃лѩ ꙗко дъщи моꙗ на
коньчинѣ ѥсть· да пришедъ възложи на

нѭ рѫцѣ да спсена бѫдетъ и оживетъ· 24и
иде съ нимь· и по нѥмь идѣаше народъ
мъногъ и оугнѣтахѫ ѥго· 25и жена нѣкаꙗ
сѫщи въ точении кръви лѣтѣ дъве на
десѧте 26и мъного пострадавъши отъ
мъногъ врачевъ и иждивъши своѥ вьсе и
ни ѥдиноꙗ же пользѧ обрѣтъши нъ паче
въ горе въпадъши 27слъıшавъши о ісѣ при-
шьдъши въ народъ съзади прикоснѫ сѧ
ризѣ ѥго· 28глааше бо ꙗко аще прикоснѫ сѧ
понѣ ризѣ ѥго спсена бѫдѫ· 29и абиѥ исѧк-
нѫ источьникъ кръви ѥѩ и разоумѣ тѣ-
лъмь ꙗко исцѣлѣ отъ ранъı· 30и абиѥ іс
ощоущь въ себѣ силѫ ишьдъшѫ отъ нѥго
обращь сѧ въ народѣ глааше: къто при-

коснѫ сѧ ризахъ моихъ; 31и гл҃аахѫ ѥмоу
оученици ѥго: видиши народъ оугнѣта-
ѭщь тѧ и гл҃ѥши къто сѧ прикоснѫ мънѣ;
32и оглѧдааше сѧ видѣти сътворьшѫѭ се·
33жена же оубоꙗвъши сѧ и трепещѫщи вѣ-
дѫщи ѥже бъıсть ѥи приде и припаде къ
нѥмоу и рече ѥмоу вьсѫ истинѫ· 34онъ же
рече ѥи: дьръзаи дъщи вѣра твоꙗ сп҃се тѧ
иди съ миръмь и бѫди цѣла отъ ранъı
твоѥѩ· 35и ѥще гл҃ѭщоу ѥмоу придоша отъ
архисунагога гл҃ѭще ꙗко дъщи твоꙗ
оумьрѣтъ· что движеши оучителѧ; 36і҃съ
же абиѥ слъıшавъ слово гл҃ѥмоѥ гл҃а архи-
сунагогови: не бои сѧ тъкъмо вѣроуи· 37и не
остави ити по себѣ ни ѥдиного же тъкъмо

ПЄТРА И ИѦКОВА И ИОАНА БРАТА ИѦКОВЛЯ·
38И ПРИДЄ ВЪ ДОМЪ АРХИСУНАГОГОВЪ И ВИДѢ
ШЛЪБѪ И ПЛАУѪЩѪ СѪ И КРИУѪЩѪ МЪНОГО·
39И ВЪШЕДЪ ГЛА ИМЪ: УЬТО ШЛЪБИТЄ И
ПЛАУЄТЄ СѪ; ОТРОКОВИЦА НѢСТЬ ОУМРЪЛА НЪ
СЪПНТЬ· 40И РѪГААХѪ СѪ ИМОУ· ОНЪ ЖЄ
ИЗГЪНАВЪ ВЬСѪ ПОѪТЪ ОТЦА ОТРОКОВИЦѪ И
МТЕРЬ И НЖЄ БѢША СЪ НИМЬ· И ВЪНИДЄ ИДЕЖЄ
БѢ ОТРОУѪ ЛЕЖѪ· 41И ИМЪ ЗА РѪКѪ ОТРО-
КОВИЦѪ ГЛА ИН: ТАЛИѳА КОУМИ ИЖЄ ЄСТЬ
СЪКАЗАЕМОЄ ДѢВИЦЄ ТЕБѢ ГЛѪ ВЪСТАНИ·
42И АБИЄ ВЪСТА ДѢВИЦА И ХОЖДААШЄ· БѢ БО
ЛѢТОМА ДВѢМА НА ДЕСѪТЄ· И ОУЖАСИШѪ
СѪ ОУЖАСОМЬ ВЕЛИЄМЬ· 43И ЗАПРѢТИ ИМЪ

мъного да ни кто же не оувѣсть сего· и рече
дати ѥи ѣсти·

Нишьдъ отъ тѫдоу и приде въ ·ѕ҃·
отечьствиѥ своѥ· и по нѥмь идо-
шѧ оученици ѥго· [2]и бъівъши сѫ-
ботѣ начѧтъ на сънмищи оучи-
ти· и мъноꙁи слъішавъше дивлѩхѫ сѧ
гл҃ѭще: отъ кѫдоу се ѥсть семоу и что
прѣмѫдрость данаѩ ѥмоу и силъі таковъі
рѫкама ѥго бъіваѭтъ; [3]не сь ли ѥсть
тектонъ сн҃ъ мариинъ; братъ же иѩковоу и
иосии и июдѣ и симоноу; не и ли сестръі ѥго
сѫть оу насъ сьде; и съблажнѩахѫ сѧ о
нѥмь· [4]гл҃аше же имъ і҃съ ѩко нѣсть
пророкъ бечьсти тъкъмо въ своѥмь оть-

чьствии и въ рождении и въ домоу своѥмь·
5не можааше тоу ни ѥдиноѩ силъı сътво-
рити тъкмо на мало недѫжьникъ рѫцѣ
възложь исцѣли· 6и диви сѧ за невѣръство
ихъ· и объхождаше градъцѧ окрьстъ оучѧ·
7и призъвавъ оба на десѧте и начѧтъ ѩ
сълати дъва нъ дъва и даѩаше имъ
власть на доусѣхъ нечистъıихь 8и за-
прѣти имъ да ни чесо же възьмѫть на
пѫть тькъмо жьзлъ ѥдинъ ни пиръı ни
хлѣба ни при поѩсѣ мѣди· 9нъ обоувенъı
въ санъдалиѩ и не облачити сѧ въ дъвѣ
ризѣ· 10и гл҃ааше имъ: идеже колижьдо
вънидете въ домъ тоу прѣбъıваите дон-
деже нзидете отътѫдоу· 11и ѥлико не

приимѫть васъ ни послоушають васъ ис-
ходѧще отътѫдоу отътрѧсѣте прахъ иже
ѥсть подъ ногами вашими въ съвѣдѣ-
тельство имъ· амин гл҃ѭ вамъ отърадь-
нѣѥ бѫдеть содомомъ или гоморомъ въ
дьнь сѫдьнъи неже градоу томоу· 12и
ишьдъше проповѣдаахѫ да покаѭть сѧ·
13и бѣсъı мъногъı изгонѣахѫ и мазаахѫ
елеемь мъногъı недѫжьнъıѩ и исцѣлѣахѫ·
14и оуслъıша иродъ цр҃ь слоухъ і҃совъ· ꙗвѣ бо
бъıсть имѧ ѥго· и гл҃ааше ꙗко иоанъ
крьстѧи въста оть мрьтвъıихъ и сего ра-
ди силъı дѣѭть сѧ о нѥмь· 15ини же гл҃аахѫ
ꙗко илиꙗ ѥсть· ини же гл҃аахѫ ꙗко прⷪ҇къ
ѥсть· ꙗко ѥдинъ оть прⷪ҇къ· 16слъıшавъ же

ИРОДЪ РЄЧЄ ІАКО ИГОЖЄ АЗЪ ОУСѢКНѪХЪ ІОАНА
СЄ ЄСТЬ· ТЪ ВЪСТА ОТЪ ІЛЬРТВЪІНХЪ· [17]ТЪ БО
ИРОДЪ ПОСЪЛАВЪ ІѦТЪ ІОАНА І СЪВѪЗАВЪ І҃
ВЪСАДИ ВЪ ТЬІЛЬНИЦѪ ИРОДІАДЫ РАДИ
ЖЄНЫ ФІЛІППА БРАТА СВОЄГО ІАКО ОЖЄНИ СѦ
ЄѪ· [18]ГЛ҃ААШЄ БО ІОАНЪ ИРОДОВІ ІАКО НЄ
ДОСТОІТЬ ТЄБѢ ІІМѢТІ ЖЄНЫ БРАТА ТВО-
ЄГО· [19]ИРОДІА ЖЄ ГНѢВАШЄСѦ НА НЬ І ХО-
ТѢАШЄ І҃ ОУБІТІ І НЄ ІІОЖААШЄ· [20]ИРОДЪ БО
БОІААШЄ СѦ ІОАНА ВѢДЫ ІѪЖА ПРАВЬДЬНА
І СТ҃А І ХРАНІААШЄ І҃ І ПОСЛОУШАІѪ ЄГО
ІІЪНОГО ТВОРЄАШЄ І ВЪ СЛАСТЬ ЄГО ПОСЛОУ-
ШААШЄ· [21]І ПРІЛОУЧЬШОУ СѦ ДЬНІ ПОТРѢБЬ-
НОУ ЄГДА ИРОДЪ РОЖЬСТВОУ СВОЄІІОУ ВЄЧЄРѪ
ТВОРЄАШЄ КЪНѪЗЄІІЪ СВОІІЪ І ТЪІСѪЩЬ-

никомъ и старѣишинамъ галилеискамъ·
22и въшьдъши дъщери ѥѩ иродиѩдѣ и
плѧсавъши и оугождьши иродови и въз-
лежѧщиимъ съ нимь рече цр҃ь дѣвици: про-
си оу мене ѥмоуже аще хощеши и дамь ти·
23и клѧтъ сѧ ѥи ꙗко ѥгоже аще просиши
дамь ти до полъ цр҃ьства моѥго· 24она же
шъдъши рече матери своѥи: чесо прошѫ· она
же рече: главы иоана крьстителѩ· 25и
въшьдъши абиѥ съ тъщаниѥмь къ цр҃оу
проси гл҃ѭщи: хощѫ да ми даси сеици на
блѭдѣ главѫ иоана крьстителѩ· 26и при-
скърбьнъ бысть цр҃ь за клѧтвы и въз-
лежащиихъ съ нимь не въсхотѣ отърещи
сѧ ѥи· 27и абиѥ посъла цр҃ь мечьника

повелѣ принести главѫ ѥго· 28онъ же шьдъ
оусѣкнѫ и҆̀ въ тьмьници и принесе главѫ
ѥго на блюдѣ и дасть ѭ дѣвици и дѣви-
ца дасть ѭ матери своѥи· 29и слъıшавъше
оученици ѥго придошѧ и възѧшѧ троупъ
ѥго и положишѧ и҆̀ въ гробѣ· 30и събьрашѧ
сѧ ап҃ли къ і҃сови и повѣдашѧ ѥмоу вьса
ѥлико сътворишѧ и ѥлико наоучишѧ· 31и
рече имъ: придѣте въı сами въ поусто мѣс-
то ѥдини· и почините мало· бѣахѫ бо при-
ходѧщии и оходѧщеи мънози и не бѣ имъ
коли понѣ ѣсти· 32и идошѧ въ поусто мѣс-
то корабльмь ѥдини· 33и видѣшѧ ѭ
идѫщѧ и познашѧ ѭ мънози· и пѣши
отъ вьсѣхъ градъ притекошѧ тамо и

варишѧ ꙗ· 34и ишьдъ і҃съ видѣ народъ
мъногъ· и мили ѥмоу бъішѧ ꙁанѥ бѣхѫ
ꙗко овъцѧ не имѫщѧ пастъірꙗ· и на-
чѧтъ оучити ꙗ мъного· 35и оуже часоу
мъногоу минѫвъшоу пристѫпльше къ нѥ-
моу оученици ѥго г҃лашѧ ꙗко поусто ѥсть
мѣсто и оуже година минѫ· 36отъпоусти ꙗ
да шьдъше въ окрьстьниихъ селѣхъ и
вьсьхъ коупѧтъ себѣ хлѣбъі· не имѫть бо
чесо ѣсти· 37онъ же отъвѣщавъ рече имъ:
дадите имъ въі ѣсти· и г҃лашѧ ѥмоу: да
шьдъше коупимъ дъвѣма сътома пѣ-
нѧꙁь хлѣбъі и дамъ имъ ѣсти; 38онъ же
г҃ла имъ: колико имате хлѣбъ; идѣте и
видите· и оувѣдѣвъше г҃лашѧ: пѧть

ХЛѢБЪ И ДѢВѢ РЫБѢ· 39И ПОВѢЛѢ ИМЪ ПО-
САДИТИ ВСѪ НАРОДЪІ НА СПОДЪІ НА СПОДЪІ
НА ТРѢВѢ ЗЕЛЕНѢ· 40И ВЪЗЛЕГОША НА ЛѢХЪІ
НА ЛѢХЪІ ПО СЪТОУ И ПО ПѦТИ ДЕСѦТЪ· 41И
ПРИѦМЪ ПѦТЬ ХЛѢБЪ И ДѢВѢ РЫБѢ ВЪЗЬ-
РѢВЪ НА НБ̄О БЛГ̄СЛВИ И ПРѢЛОМИ ХЛѢБЪІ· И
ДАѦШЕ ОУЧЕНИКОМЪ СВОИМЪ ДА ПОЛАГАѦТЬ
ПРѢДЪ НИМИ· И ОБѢ РЫБѢ РАЗДѢЛИ ВСѢМЪ·
42И ѢША ВСИ И НАСЫТИША Сѧ· 43И ВЪЗѦША
ОУКРОУХЪ ДѢВА НА ДЕСѦТЕ КОША ИСПЛѢНЬ И
ОТЪ РЫБОУ· 44ѢДЪШИХЪ ЖЕ БѢ ХЛѢБЪІ
ПѦТЬ ТЫСѦЩЬ МѦЖЬ· 45И АБИЕ ОУБѢДИ
ОУЧЕНИКЪІ СВОѦ ВЪНИТИ ВЪ КОРАБЛЬ И
ВАРИТИ Ѩ НА ОНОМЪ ПОЛОУ КЪ ВИ҃ФСАНДѢ·
ДОНЬДЕЖЕ САМЪ ОТЪПОУСТИТЪ НАРОДЪІ· 46И

отърекъ сѧ имъ иде въ горѫ помолитъ сѧ·
47и вечероу бъıвъшю бѣ корабль по срѣдѣ
морꙗ а сь ѥдинъ на земли· 48и видѣ ꙗ
страждѫщѧ въ гребении бѣ бо противьнъ
вѣтръ имъ· и при четврьтѣи стражи
нощьнѣи приде къ нимъ по морю ходѧ и
хотѣ ꙗ минѫти· 49они же видѣвъше и҆̀ по
морю ходѧщь непщевашѧ призракъ бъıти
и възъвашѧ· 50вьси бо видѣшѧ и҆̀ и
възмѧтошѧ сѧ· онъ же абиѥ гл҃а съ ними
и рече имъ: дрьзаите азъ ѥсмь не боите сѧ·
51и вьниде къ нимъ въ корабль и оулеже
вѣтръ· и зѣло излиха въ себѣ дивлѣахѫ
сѧ и оужасаахѫ сѧ· 52не разоумѣшѧ бо о
хлѣбѣхъ· нъ бѣ ср҃дце ихъ окаменѥно· 53и

прѣѣхавъше придошѧ на землѭ генисаретьскѫ и присташѧ· 54ишьдъшемъ же имъ
ис кораблꙗ абиѥ познашѧ и҆· 55и прѣтекошѧ вьсѭ странѫ тѫ· и начашѧ приносити
на одрѣхъ болѧщѧꙗ идеже слъıшаахѫ и҆
ꙗко тоу ѥсть· 56и ꙗможе колижьдо въхождааше въ вьси ли въ градъı ли въ села на
распѫтиихъ полагаахѫ недѫжънъıѩ и
молѣахѫ и҆ да понѣ въскрилии ризъı ѥго
прикоснѫть сѧ· и ѥлико аще прикасахѫ сѧ
къ ѥмь съпасени бъıваахѫ·

И събъраша сѧ къ нѥмоу фарисеи и
ѥдини отъ кънижьникъ пришьдъше
отъ иер҃лма· 2и видѣвъше ѥдинъı отъ
·з҃· оученикъ ѥго нечистама рѫкама сирѣчь

не оумъвенама ѣдѫщѧ хлѣбы зазь-
рѣахѫ· 3фарисеи бо и вьси июдеи аще не
оумъıѭтъ рѫкоу тьрѫще не ѣдѧть дрьжѧ-
ще прѣданиѥ старецъ· 4и отъ коуплѩ аще
не покѫплѭть сѧ не ѣдѧть· и ина мънога
сѫть ꙗже приѩшѧ дрьжати крьщениѥ
стькльницамъ и чъваномъ и котъломъ и
одромъ· 5по томь же въпрошаахѫ и҆ фарисеи
и кънижьници: по чьто не ходѧтъ оуче-
ници твои по прѣданию старецъ нъ не-
оумъвенама рѫкама ѣдѧть хлѣбъ; 6онъ
же отъвѣщавъ рече имъ ꙗко добрѣ прорече
исаиꙗ о васъ лицемѣри· ꙗкоже ѥсть писано:
сии людиѥ оустънами мѧ чьтѫть· а ср҃дце
ихъ кромѣ отъстоитъ отъ мене· 7въ соуѥ же

ЧЬТѪТЪ ЛѪ ОУЧѪЩЄ ОУЧЄННѢ ЗАПОВѢДИ
ЧЛОВѢЧЄСКЪ· 8ОСТАВЛЬШЄ БО ЗАПОВѢДЬ БЖИѪ
ДРЬЖИТЄ ПРѢДАННѢ ЧЛВ҃ЧСКА КРЬЩЄННЄ
ЧЬВАНОПЪ И СТЬКЛЬННЦѪПЪ И ИНА ПО-
ДОБЪНА ТАКОВА ПЪНОГА ТВОРИТЄ· 9И ГЛ҃ШЄ
НПЪ: ДОБРѢ ОТЪПѢТАЮТЄ СѪ ЗАПОВѢДИ
БЖИѪ ДА ПРѢДАННЄ ВАШЄ СЪБЛЮДЕТЄ·
10ПОУСИ БО РЄЧЄ: ЧЬТИ ОЦ҃А СВОЕГО И ПТ҃РЬ СВОѪ·
И ИЖЄ ЗЪЛОСЛОВИТЪ ОЦ҃А ЛИ ПТ҃РЬ СЪПРЬТНѪ
ДА ОУПЬРЄТЪ· 11ВЪІ ЖЄ ГЛ҃ЄТЄ: ѪЩЄ РЄЧЄТЬ
ЧЛ҃КЪ ОЦ҃Ю ЛИ ПТ҃РИ КОРВАНЪ ИЖЄ ЄСТЬ ДАРЪ
И ИЖЄ ѪЩЄ ОТЪ ПЛЄНЄ ПОЛЬЗЄВАЛЪ ЄСИ· 12И КЪ
ТОПОУ НЄ ОСТАВЛѪЮТЄ ЄГО НИ ЧЄСО ЖЄ СЪТВО-
РИТИ ОЦ҃Ю СВОЄПОУ ЛИ ПТ҃РИ СВОЄИ· 13ПРЄ-
СТѪПѪѪЩЄ СЛОВО БЖ҃ИЄ ПРѢДАННЄМЬ ВА-

шимъ ѥже прѣдасте· и подобъна такова
мънога творите· 14и призъвавъ вьсь народъ
гл҃аашe имъ: послоушаите мене вьси и ра-
зоумѣваите· 15ни чьто же ѥсть отъ вънѣ-
ѫдоу чл҃вка въходѧ въ нь не можеть
оскврьнити и҆· нъ исходѧщаꙗ из нѥго та
сѫть сквьрнѧщаꙗ чл҃ка· аще кто имать
оуши слъішати да слъішить· 17и ѥгда
вънидe въ домъ отъ народа въпрашаахѫ
и҆ оученици ѥго о притъчи 18и гл҃а имъ:
тако ли и въі неразоуминви ѥсте; не разоу-
мѣѥте ли ꙗко вьсꙗко ѥже из въноу въхо-
дитъ въ чл҃вка не можеть ѥго осквьрнити;
19ꙗко не въходитъ ѥмоу въ ср҃дце нъ въ
чрѣво и сквозѣ афедронъ исходить ис-

трѣблꙗѩ вьсꙗ брашъна· 20гл҃ааше же ꙗко
исходѧщеѥ отъ чл҃вка то скврьнить
чл҃вка· 21из оутрьѭдоу бо отъ ср҃дца
чл҃вчска помъıшлѥниꙗ зъла исходѧть
прѣлюбодѣаниꙗ любодѣꙗниꙗ оубиства
22татьбъı обидъı лѫкавъство льсть стоу-
додѣꙗниѥ око лѫкавьно власфимиꙗ гръ-
дъıни безоумиѥ· 23вьсꙗ си зълаꙗ изѫтрь
исходѧть и скврьнѧть чл҃вка· 24и отъ
тѫдоу въставъ иде въ прѣдѣлъı турьскъı
и сидоньскъı и въ домъ въшьдъ не хо-
тѣаще да бъı къто и҆ чюлъ и не може
оутаити сѧ· 25слъıшавъши бо жена о нѥмь
ѥѩже дъщи имѣаше дх҃ъ нечистъ при-
шедъши припаде къ ногама ѥго· 26жена же

бѣ поганъıни сурофиникиссанъıни родъмь
и молѣаше и҆ да ижденеть бѣсъ из дъщере
ѥѩ· 27ı҃с҃ъ же рече ѥи: остани да прьвѣѥ
насъıтѧть сѧ чѧда· нѣсть бо добро отъ-
ѩти хлѣба чѧдомъ и псомъ поврѣщи·
28она же отъвѣщавъши рече ѥмоу: еи г҃и ибо
и пси подъ трапезоѭ ѣдѧть отъ кроупиць
дѣтескъ· 29и рече ѥи: за слово се иди изиде
бѣсъ из дъщере твоѥѩ· 30и шьдъши домо-
ви обрѣте отроковицѫ лежѧщѫ на одрѣ и
бѣсъ ишьдъшь· 31и пакъı ишъдъ ı҃с҃ отъ
прѣдѣлъ турьскъ и сидоньскъ приде на
море галилеиско междоу прѣдѣлъı дека-
польскъı· 32и приведошѧ къ нѥмоу глоуха и
нѣма и молѩахѫ ѥго да възложить на нь

рѫкѫ· 33и поимъ и҆ ѥдиного отъ народа
въложи пьръстъı своѩ въ оуши ѥго и пли-
нѫвъ коснѫ и҆ въ ѩзъıкъ ѥго· 34и възьрѣвъ
на нб҃о въздъхнѫвъ и гл҃а ѥмоу: єффаѳа·
ѥже ѥсть разврьзи сѧ· 35и абиѥ развръ-
зоста сѧ слоуха ѥго и раздрѣши сѧ ѫза
ѩзъıка ѥго· и гл҃аашє чисто· 36и запрѣти
имъ да ни комоу же не повѣдѧть· ѥликоже
имъ запрѣщаашє они же паче излиха про-
повѣдаахѫ 37и прѣизлишє дивлѩахѫ сѧ
гл҃ѭщє: добрѣ вьсє творить глоухъıѩ тво-
рить слъıшати и нѣмъıѩ гл҃ати·

Въ тъı дьни пакъı мъногоу сѫщоу ·н҃·
народоу и не имѫщемъ чесо ѣсти
призъвавъ оученикъı своѩ і҃съ
г҃ла имъ: 2милъ ми ѥсть на-
родъ сь· ꙗко оуже три дьни присѣдѧтъ
мънѣ и не имѫть чесо ѣсти· 3и аще отъ-
поущѫ ѩ не ѣдъшѧ въ домъı своѩ ослабѣ-
ѭтъ на пѫти· дроузии бо ихъ из далече
сѫть пришьли· 4и отъвѣщашѧ ѥмоу оуче-
ници ѥго: отъ кѫдоу сиѩ можеть къто
сьде насъıтити хлѣбъ на поустъıни; 5и
въпроси ѩ: колико имате хлѣбъ; они же
рѣшѧ: седмь· 6и повелѣ народоу възлещи на
земли· и приѥмъ седмь тѫ хлѣбъ хвалѫ
въздавъ прѣломи· и даꙗше оученикомъ

своимъ да прѣдълагаѭть· и положишѧ
прѣдъ народъмъ· 7и имѣахѫ и ръıбиць
мало· и тъı благословивъ рече: прѣдъ-
ложите и тъı· 8ѣшѧ же и насъıтишѧ сѧ и
възѧшѧ избъıтъкъı оукроухъ седмь
кошьниць· 9бѣ же ѣдъшиихъ ꙗко четъıре
тъıсѧщѧ· и отъпоусти ꙗ· 10и абиѥ вълѣзъ
въ корабль приде въ странъı далъма-
ноуѳанъскъı· 11и изидошѧ фарисеи и на-
чѧшѧ сътѧзати сѧ съ нимь ищѫще отъ
нѥго знамениꙗ съ нб҃се искѫшаѭще и҆̀· 12и
въздъхнѫвъ дх҃омъ своимъ гл҃а: чъто
родъ сь знамениꙗ ищеть; аминь гл҃ѭ
вамъ аще дасть сѧ родоу семоу знамениѥ·
13и оставль ꙗ вълѣзъ пакъı въ корабль

иде на онъ полъ· 14и ꙁабъıша възѧти
хлѣбъı и развѣ ѥдиного хлѣба не имѣахѫ
съ собоѭ въ корабли· 15и прѣщааше имъ
гл҃ѩ: видите блюдѣте сѧ отъ кваса фа-
рисеиска и отъ кваса иродова· 16и помъıш-
лѩахѫ дроугъ къ дроугоу гл҃ѭще ѩко
хлѣбъ не имамъ 17и разоумѣвъ і҃съ гл҃а
имъ: что помъıшлѩѥте ѩко хлѣбъ не
имате; не оу ли чюѥте ни разоумѣѥте; ѥще
окаменѥно ли имате ср҃дце ваше; 18очи
имѫще не видите и оуши имѫще не слъı-
шите; и не помьните ли 19ѥгда пѧть
хлѣбъ прѣломихъ въ пѧть тъıсѫщь и
колико кошь оукроухъ испълнь възѧсте;
гл҃ашѧ ѥмоу: дъва на десѧте· 20и ѥгда

СЄДИЛЬ ВЪ ЧЄТЪІРИ ТЪІСѧЩѦ КОЛИКО КОШЬ-
НИЦЪ ИСПЛЪНЄННѦ ОУКРОУХЪ ВЪЗѦСТЄ; ОНИ
ЖЄ РЄШѦ СЄДИЛЬ· 21И ГЛѦШЄ ИМЪ: КАКО НЄ
РАЗОУМѢЄТЄ; 22И ПРИДЄ ВЪ ВИ҃ѳСАНДѦ· И
ПРИВЄДОША КЪ НЄМОУ СЛѢПА И МОЛѢАХѦ Й̏
ДА Й̏ КОСНЄТЬ· 23И ИМЪ ЗА РѦКѦ СЛѢПАГО
ИЗВЄДЄ Й̏ ВѢНЪ ИЗ ВЬСИ И ПЛИНѦ НА ОЧИ ЄГО
И ВЪЗЛОЖЬ РѦЦЄ НА НЬ ВЪПРАШѦШЄ Й̏ АЩЄ
ЧЪТО ВИДИТЪ· 24И ВЪЗЬРѢВЪ ГЛѦШЄ: ЗЬРѦ
ЧЛОВѢКЫ· ЯКО ДРѢВО ВИЖДѦ ХОДѦЩѦ· 25ПО
ТОМЬ ЖЄ ПАКЫ ВЪЗЛОЖИ РѦЦЄ НА ОЧИ ЄГО И
СЪТВОРИ Й̏ ПРОЗЬРѢТИ· И ОУТВОРИ СѦ И ОУЗЬРѢ
ВЬСѦ СВѢТЬЛО· 26И ПОСЪЛА Й̏ ВЪ ДОМЪ ЄГО
ГЛѦ: НИ ВЪ ВЄСЬ ВѢНИДИ НИ ПОВѢЖДЬ НИ
КОМОУ ЖЄ ВЪ ВЬСИ· 27ИЗИДЄ ЖЄ І҃С И ОУЧЄНИЦИ

ѥго въ вьси кесариѩ филиповъı· и на пѫти
въпрашааше оучениκъı своѩ гл҃ѩ имъ:
28кого мѧ гл҃ѭть чловѣци бъıти; они же
отъвѣщашѧ: ови иоана крьстителѩ· ини
илиѭ· а дроузии ѥдиного отъ пр҃ркъ· 29и тъ
гл҃а имъ: въı же кого мѧ гл҃ѥте бъıти;
отъвѣщавъ же петръ гл҃а ѥмоу: тъı ѥси
х҃съ· 30и запрѣти имъ да ни комоу же не
гл҃ють о нѥмь· 31и начѧтъ оучити ѩ ѩко
подобаѥть съıноу чловѣчьскоуоумоу мъно-
го пострадати и искоушеноу бъıти отъ
старьць и архиереи и кънижьникъ и оуби-
ѥноу бъıти и по трьхъ дьньхъ въскрьс-
нѫти· 32и не обиноуѩ сѧ слово глаголааше·
и приѥмъ и҆ петръ начѧтъ прѣтити ѥмоу·

33онъ же обращь сѧ и възьрѣвъ на оуче-
никъı своѩ запрѣти петрови гл҃ѩ: иди за
мъноѭ сотоно ꙗко не мъıслиши ꙗже сѫть
бж҃иꙗ нъ ꙗже чловѣчьскаꙗ· 34и призъвавъ
народъı съ оученикъı своими рече имъ: иже
хощеть по мънѣ ити да отврьжеть сѧ себе
и възьметь крьстъ свои и грѧдеть по
мънѣ· 35иже бо аще хощеть дш҃ѫ своѭ
съпасти погоубить ѭ· а иже погоубить
дш҃ѫ своѭ мене ради и евангелиꙗ тъ
сп҃сеть ѭ· 36каꙗ бо польза ѥсть чл҃коу при-
обрѣсти вьсь миръ и отъщетити дш҃ѫ своѭ
37чьто бо дасть чл҃къ измѣнѫ на дш҃и
своѥи· 38иже бо аще постъıдить сѧ мене и
моихъ словесъ въ родѣ семь прѣлюбодѣимь

и грѣшьнѣемь и сынъ чл҃чьскыи постыи-
дить сѧ его егда придеть въ славѣ оц҃а
своего съ ангелы ст҃ыими·

Н гл҃аашє имъ: амин гл҃ѭ вамъ ·ѳ҃·
сѫть едини отъ сьде стоѩщихъ
иже не имѫть въкоусити съмьр-
ти доньдеже оузьрѩть цр҃ствиѥ
бж҃иѥ пришъдъше въ силѣ· 2и по шести дн҃ь
поѩтъ іс҃ъ петра и иѩкова и иоана· и въз-
веде ѩ на горѫ высокѫ едины и преобрази
сѧ предъ ними· 3и быша ризы его бльщѧ-
щѧ сѧ бѣлы зѣло ѩко снѣгъ ѩцѣхъ не
можеть гнафеи на земли тако оубѣлити·
4и ѩви сѧ имъ илиѩ съ моусеимь и бѣаста
гл҃ѭща съ іс҃мь· 5и отъвѣштавъ петръ гл҃а

І҃СЕ: РАВВИ ДОБРО ЄСТЬ НАМЪ СЬДЄ БЪІТИ И
СЪТВОРИМЪ ТРИ СКИНІИ· ТЄБЄ ЄДИНУ И
МОУСЄОВИ ЄДИНУ И ІЛІИ ЄДИНУ· 6НЄ ВѢДѢА-
ШЄ БО ЧЬТО ГЛЄТЬ· ПРИСТРАШЬНИ БО БѢАХУ·
7БЪІСТЬ ЖЄ ОБЛАКЪ ОСѢНІАІ ІА· И ПРИДЄ
ГЛАСЪ ИЗ ОБЛАКА: СЬ ЄСТЬ СН҃Ъ МОИ ВЪЗ-
ЛЮБЛЄНЪІИ ПОСЛОУШАИТЄ ЄГО· 8И ВЪНЕЗАПУ
ВЪЗЬРѢВЪШЕ НИ КОГО ЖЄ НЕ ВИДѢША КЪ ТО-
МОУ ИЪ І҃СА ЄДИНОГО СЪ СОБОУ· 9СЪХОДЯЩЕМЪ
ЖЄ ИМЪ СЪ ГОРЪІ ЗАПРѢТИ ИМЪ ДА НИ КОМОУ
ЖЄ НЕ ПОВѢДАТЬ ІЮЖЕ ВИДѢША ТЪКЪМО
ЄГДА СН҃Ъ ЧЛ҃ВЧСКЪІИ ВЪСКРЬСНЄТЪ ИЗ
МРЬТВЪІИХЪ· 10И ОУДРЬЖАША СЛОВО ВЪ СЕБѢ
СЪТАЗАЮЩЕ СА ЧТО ЄСТЬ ЄЖЄ ИЗ МРЬТВЪІ-
ИХЪ ВЪСКРЬСНУТИ· 11И ВЪПРАШААХУ Й̑ ГЛ҃ЮЩЕ

ꙗкоже гл҃ѭть книжьници ꙗко илии подо-
баатъ прѣжде прити· 12онъ же отъвѣщавъ
рече имъ: илиꙗ оубо пришьдъ прѣжде
оустроитъ вьсꙗ· и како ѥсть писано о сн҃ѣ
чловѣчьсцѣѥмь да мъного постраждеть и
оуничьжѧть и҆; 13нъ гл҃ѭ вамъ ꙗко илиꙗ
приде и сътворишѧ ѥмоу ѥлико хотѣшѧ
ꙗкоже ѥсть писано о нѥмь· 14и пришьдъ къ
оученикомъ видѣ народъ мъногъ о нихъ и
кънижьникъı сътѧзаѭщѧ сѧ съ ними·
15и абиѥ вьсь народъ видѣвъше и оужа-
сошѧ сѧ и пририщѫще цѣловаахѫ и҆· 16и
въпроси кънижьникъı: чьто сътѧзаѥте
сѧ въ себѣ; 17и отъвѣщавъ ѥдинъ отъ
народа рече: оучителю приведохъ сн҃ъ мои

къ тебѣ имѧщь дх҃ъ нѣмъ 18иже идеже
колижьдо иметь и҆ и пѣнꙑ тѣщить и
скрьжъщеть ꙁѧбꙑ своими и оцѣпѣнѣѥть·
и рекохъ оученикомъ твоимъ да ижде-
нѧть и҆ и невъꙁмогошѧ· 19онъ же отъвѣ-
щавъ гл҃а: ѡ роде невѣрьнъ доколѣ въ васъ
бѧдѧ; доколѣ трьплѭ вꙑ; принесѣте и҆ къ
мънѣ· 20и принесошѧ и҆ къ нѥмоу и видѣвъ
и҆ дх҃ъ абиѥ сътрѭсе и҆ и падъ на ꙁемли
валѣаше сѧ пѣнꙑ тѣщѧ· 21и въпроси і҃с оц҃а
ѥго: колико лѣть ѥсть отънѥлиже се бꙑсть
ѥмоу; он же рече: иꙁъ отрочинꙑ· 22и мъно-
гашьдꙑ ѥго и въ огнь въвьрже и въ водѫ
да бꙑ погоубилъ и҆· нъ аще чьто можеши
помоꙁи намъ милосрьдовавъ о насъ· 23і҃с же

рече ѥмоу: ѥже аще можеши вѣровати вьсѧ
възможьна вѣроуѭщоуоумоу· 24и абиѥ
възъпивъ оц҃ь отроуѧте съ сльзами
гл҃аашє: вѣроуѭ г҃и помози моѥмоу невѣрь-
ствиѭ· 25видѣвъ же иі҃с ꙗко сърищеть сѧ
народъ запрѣти дх҃оу нечистоуоумоу гл҃ꙗ
ѥмоу: нѣмъıи и глоухъıи дш҃е азъ ти велѭ
изити из нѥго и къ томоу не вънити въ
нь· 26и възъпивъ и мъного прѫжавъ сѧ
изиде и бъıсть ꙗко мьртвъ ꙗко мъногомъ
гл҃ати ꙗко оумрѣ· 27іс҃ же имъ ѥго за рѫкѫ
въздвиже и҆ и въста· 28и въшьдъшоу ѥмоу
въ домъ оученици ѥго въпрашаахѫ ѥго
ѥдиного: ꙗко мъı не възмогохомъ изгъ-
нати ѥго; 29и рече имъ тъ родъ ни чимь же

НЄ ЛОЖЄТЬ НЗНТН ТЪКЪЛО ЛОЛНТВОѪ Н
ПОСТЪЛЬ· 30Н ОТЪТѪДОУ НШЪДЪШЄ НДѢАХѪ
СКВОЗѢ ГАЛНЛЄѪ Н НЄ ХОТѢАШЄ ДА КЪТО
ОУВѢСТЬ· 31ОУЧАШЄ БО ОУЧЄННКЪІ СВОѪ Н
ГЛАШЄ НІЛЪ ЯКО СН҃Ъ ЧЛ҃ЬСКЪІН ПРѢДАНЪ
БѪДЄТЬ БЪ РѪЦѢ ЧЛОВѢЧЬСТѢН Н ОУБНЄНЪ
БЪІВЪ ВЪ ТРЄТНН ДЬНЬ ВЪСКРЬСНЄТЬ· 32ОНН
ЖЄ НЄ РАЗОУЛѢША ГЛА Н БОЯАХѪ СѪ
ВЪПРОСНТН І҃· 33Н ПРНДЄ ВЪ КАПЄРЪНАОУЛЪ Н
ВЪ ДОЛОУ БЪІВЪ ВЪПРАШААШЄ ІѪ: ЧЬТО НА
ПѪТН ПОЛЪІШЛЯАСТЄ ВЪ СЕБѢ; 34ОНН ЖЄ
ЛЛЪЧААХѪ ДРОУГЪ КЪ ДРОУГОУ БО СЪТѪ-
ЗАШѪ СѪ НА ПѪТН КЪТО ЄСТЬ БОЛНН· 35Н
СѢДЪ ПРНЗЪВА ОБА НА ДЄСѪТЄ Н ГЛА НІЛЪ:
АЩЄ КЪТО ХОЩЄТЬ СТАРѢН БЪІТН ДА БѪ-

деть вьсѣхъ мьнии и вьсѣмъ слоуга· 36и
приимъ отроѵѧ постави ѥ по срѣдѣ ихъ и
объимъ ѥ рече имъ: 37иже аще ѥдино тако-
въіихъ отроѵѧтъ прииметь въ имѧ моѥ
мѧ прииметь и иже аще мене прииметь не
мене прииметь нъ посълавъшааго мѧ·
38отъвѣща ѥмоу иоанъ гл҃ѭ: оучителю
видѣхомъ нѣкоѥго именьмь твоимь
изгонѧща бѣсъі иже не ходить по насъ и
възбранихомъ ѥмоу· 39іс҃ же рече: не брани-
те ѥмоу ни къто же бо ѥсть иже сътворить
силѫ о моѥмь имени и възможеть въскорѣ
зълословесити мѧ· 40иже бо нѣсть на въі по
васъ ѥсть· 41иже бо аще напоить въі чашѫ
водъі въ имѧ ꙗко хв҃и ѥсте амин гл҃ѭ

ВАШЪ НЄ ПОГОУБИТЬ ШЬЗДЪІ СВОЄѦ· 42Н ИЖЄ
АЩЄ СЪБЛАЗНИТЪ ЄДИНОГО ОТЪ МАЛЪІНХЪ
СИХЪ ВѢРОУѦЩИИХЪ ВЪ МѦ ДОБРѢЄ ЄМОУ
ЄСТЬ ПАЧЄ АЩЄ ОБЛОЖѦТЬ КАМЄНЬ ЖЬР-
НОВЬНЪІИ О ВЪІИ ЄГО Н ВЪВРЬГѦТЪ И̑ ВЪ МОРЄ·
43Н АЩЄ СЪБЛАЖНѦЄТЪ ТѦ РѦКА ТВОЯ ОТЪ-
СѢЦИ Ѧ· ДОБРѢЄ ТИ ЄСТЬ МАЛОМОЩЬНОУ ВЪ
ЖИВОТЪ ВЪНИТИ НЕЖЄ ОБѢ РѦЦѢ ИМѦЩОУ
ИТИ ВЪ ГЄОНѦ ВЪ ОГНЬ НЕГАШѦЩИИ· 44НДЕЖЄ
ЧРЬВЬ ИХЪ НЕ ОУМИРАЄТЬ И ОГНЬ НЕ ОУГА-
САЄТЬ· 45Н АЩЄ НОГА ТВОЯ СЪБЛАЖНѦЄТЪ
ТѦ ОТЪСѢЦИ Ѧ ДОБРѢЄ ТИ ЄСТЬ ВЪНИТИ ВЪ
ЖИВОТЪ ХРОМОУ НЕЖЄ ДЪВѢ НОЗѢ ИМѦЩОУ
ВЪВРЬЖЄНОУ БЪІТИ ВЪ ГЄОНѦ ВЪ ОГНЬ НЕ
ГАШѦЩИИ· 46НДЕЖЄ ЧРЬВЬ ИХЪ НЕ ОУМИРА-

ѥтъ и огнь не оугасаѥтъ· 47и аще око твоѥ
съблажнꙗѥть тѧ истъкни ѥ добрѣѥ ти
ѥсть съ ѥдинѣмь окъмь вънити въ
цр҃ствиѥ бж҃иѥ неже обѣ очи имѫщю ити въ
геонѫ огньнѫѭ 48идеже чрьвь ихъ не оуми-
раѥть и огнь не оугасаѥть· 49вьсꙗкъ бо
огньмь осолить сѧ и вьсꙗка жрьтва солиѭ
осолить сѧ· 50добро ѥсть соль· аще ли же соль
не слана бѫдеть чимь осолите· имѣите
соль въ себѣ и миръ имѣите междоу собоѭ·

Н отъ тѫдоу въставъ приде въ ·і·
прѣдѣлъı июдеискъı по ономоу
полоу иоръдана· и придошѧ пакъı
народи къ нѥмоу· и ꙗко имѣ
объıчаи пакъı оучааше ѩ· 2и пристѫпльше

фарисеи въпрошаахѫ и҆ аще достоитъ мѫ-
жю женѫ поущати искоушаѭще и҆· 3онъ же
отъвѣщавъ рече имъ: чьто вамъ заповѣ-
дѣ моуси; 4они же рекошѧ: повелѣ моуси
кънигъı распоустънъıѩ написати и поус-
тити· 5и отъвѣщавъ і҃съ рече имъ: по жес-
тосрьдию вашемоу написа вамъ запо-
вѣдь сиѭ· 6а отъ начѧла съзъданию мѫ-
жа и женѫ сътворилъ ѩ ѥсть б҃ъ· 7сего ради
оставить чл҃къ оц҃а своѥго и мт҃рь и при-
лѣпить сѧ къ женѣ своѥи· 8и бѫдете оба въ
плъть ѥдинѫ· тѣмь же оуже нѣсте дъва
нъ плъть ѥдина· 9ѥже оубо б҃ъ съчеталъ
ѥсть чл҃къ да не разлѫчаѥть· 10и въ домоу
пакъı оученици ѥго о семъ въпршаахѫ и҆·

11и гл҃а имъ: иже аще поустить женѫ и
оженить сѧ иноѭ прѣлюбы творитъ на
нѭ· 12и аще жена поущьши мѫжа и посаг-
неть ꙁа инъ прѣлюбы творитъ· 13и прино-
шаахѫ къ нѥмоу дѣти да ѩ коснеть·
оученици же прѣщаахѫ приносѧщиимъ·
14видѣвъ же і҃съ негодова и гл҃а имъ: не
дѣите дѣтии приходити къ мънѣ и не
браните имъ· тацѣхъ бо ѥсть цр҃ствиѥ
бж҃иѥ· 15амин гл҃ѭ вамъ: иже аще не при-
иметъ цр҃ствиѩ бж҃иѩ ѩко отроча не
имать вънити въ нѥ· 16и обьемь ѩ благо-
словлѩаше възлагаѩ рѫцѣ на нѧ· 17и ис-
ходѧщоу ѥмоу на пѫть приде ѥдинъ и по-
клонь сѧ ѥмоу на колѣноу въпрошааше и҆:

оучителю благъıи что сътворѭ да жи-
вотъ вѣчьнъıи наслѣдьствоуѭ; 18ı҃съ же
рече ѥмоу: чьто мѧ гл҃ши бл҃га; ни къто же
бл҃гъ тъкъмо ѥдинъ б҃ъ· 19заповѣди вѣси
не прѣлюбъ дѣи· не оубии· не оукради· не
лъжѧ съвѣдѣтельствоуи· не обиди· чти
оц҃а твоѥго и мт҃рь· 20онъ же отъвѣщавъ
рече ѥмоу: оучителю вьсѧ си съхранихъ отъ
юности моѥѩ· 21ı҃съ же възьрѣвъ на нь
възлюби и҆ и рече ѥмоу: ѥдиного ѥси не
доконьчалъ· аще хощеши съврьшенъ бъıти
иди ѥлико имаши продаждь и даждь
нищиимъ и имѣти имаши съкровище на
нб҃си и приди ходи въ слѣдъ мене възємъ
кр҃стъ· 22онъ же дрѧхлъ бъıвъ о словеси

отиде скръбѧ бѣ бо имѣѩ сътѧжаниѩ
мънога· 23и възьрѣвъ і҃съ г҃ла оученикомъ
своимъ: како неоудобь имѫщеи богатьство
въ цр҃ствиѥ бж҃иѥ вънидѫтъ· 24оученици
же оужасаахѫ сѧ о словесехъ ѥго· і҃съ же
пакы отъвѣщавъ г҃ла имъ: чѧда како
неоудобь ѥсть оупъваѭщиимъ на богать-
ство въ цр҃ствиѥ бж҃иѥ вънити· 25оудобѣѥ
ѥсть вельбѫдоу сквозѣ игълинѣ оуши про-
ити неже богатоу въ цр҃ствиѥ бж҃иѥ въни-
ти· 26они же излиха дивлѣахѫ сѧ гл҃ѭще
къ себѣ: то къто можеть сп҃сенъ быти; 27и
възьрѣвъ на нѧ і҃съ г҃ла: отъ чл҃вкъ не
възможьно нъ не отъ б҃а· вьсѩ бо въз-
можьна отъ б҃а сѫть· 28начѧтъ же петръ

гл҃ати ѥмоу: се мы оставихомъ вьсѧ и въ
слѣдъ тебе идохомъ· 29отъвѣщавъ же і҃съ
рече: аминь гл҃ѭ вамъ ни къто же ѥсть иже
оставитъ домъ ли братиѭ ли сестры ли
оц҃а ли мт҃рь ли женѫ ли чѧда ли села мене
ради и евангелиѩ· 30аще не имать приѩ-
ти съторицеѭ въ врѣмѧ се нынѣ домовъ и
братиѩ и сестръ и оц҃а и матере и чѧдъ и
селъ по изгънании и въ вѣкъ грѧдѫщии
животъ вѣчьнъıи· 31мънози же бѫдѫтъ
прьвии послѣдьни и послѣдьнии прьвии·
32бѣахѫ же на пѫти въсходѧще въ іер҃лмъ
и бѣ варѩѩ ѩ і҃съ· и оужасаахѫ сѧ и
послѣдь грѧдѫще боѩахѫ сѧ· и поимъ і҃с
пакы оба на десѧте оученика своѩ начѧ

имъ гл҃ати еже хотѣаше быти· 33ꙗко се
въсходимъ въ иероусалимъ и сынъ чло-
вѣчьскыи прѣданъ бѫдеть архиереомъ и
кънижьникомъ и осѫдꙗть и҆ на съмрьть и
прѣдадѧть и҆ ꙗзыкомъ· 34и порѫгаѭть
сѧ емоу и оутепѫть и҆ и оплюѭть и҆ и
оубиѭть и҆ и третии дьнь въскрьснеть· 35и
прѣдъидѣаста емоу иꙗковъ и иоанъ сн҃а
зеведеова гл҃ѭща емоу: оучителю хощевѣ
да егоже аще просивѣ оу тебе сътвориши
нама· 36іс҃ же рече има: чьто хощета да
сътворѭ вама; 37она же рекоста емоу:
даждь нама да единъ о деснѫѭ тебе и
единъ о лѣвѫѭ тебе сѧдевѣ въ славѣ
твоеи· 38іс҃ъ же рече има: не вѣста сѧ чесо

просѧща· можета ли пити чашѫ ꙗже азъ
пиѭ или крьщениѥмь имьже азъ крьщѫ
сѧ; 39она же рекоста ѥмоу: можевѣ· і҃с же рече
има: чашѫ оубо ꙗже азъ пиѭ испиѥта и
крьщениѥмь имьже азъ крьщѫ сѧ крьсти-
та сѧ· 40а ѥже сѣсти о деснѫѭ мене и о лѣ-
вѫѭ нѣсть мънѣ дати нъ имъже оугото-
вано ѥсть· 41и слъішавъше десѧть начѧ-
шѧ негодовати о иꙗковѣ и иоанѣ· 42і҃с же
призъвавъ ꙗ г҃ла имъ: вѣсте ꙗко мьнѧ-
щеи сѧ власти ꙗзъікъі оустоѩть имъ и
велиции ихъ обладаѭть ими· 43не тако же
ѥсть въ васъ· нъ иже аще хощеть въ васъ
бъіти вѧщии да бѫдеть вамъ слоуга· 44и
иже аще хощеть въ васъ бъіти старѣи да

бѫдеть вьсѣмъ рабъ· 45ибо с҃нъ чл҃вчьскъıи
не приде да послоужѧть ѥмоу нъ да по-
слоужить и дати д҃шѫ своѭ избавлѥниѥ
за мъногъı· 46и придошѧ въ иерихонъ· и
исходѧщю ѥмоу отъ иерихона и оучени-
комъ ѥго и народоу мъногоу с҃нъ тимеовъ
варъ тимеи слѣпъ сѣдѣаше при пѫти про-
сѧ· 47и слъıшавъ ꙗко і҃съ назарꙗнинъ ѥсть
начѧтъ зъвати и г҃лати: с҃не дв҃двъ і҃се
помилоуи мѧ· 48и прѣщаахѫ ѥмоу мънози
да оумлъчить· онъ же излиха въпиꙗше:
с҃не давъıдовъ помилоуи мѧ· 49и ставъ і҃съ
рече възгласити и҃· и зъваахѫ слѣпьца
гл҃ѭще ѥмоу: дрьзаи въстани зоветь тѧ·
50онъ же отъврьгъ ризъı своѭ въставъ

ПРИДЄ КЪ ІС҃ВИ· 51И ОТЪВѢЩАВЪ Г҃ЛА ИМОУ І҃С҃Ъ:
ЧЄСОМОУ ХОЩЄШИ ДА СЪТВОРѪ ТЄБѢ; СЛѢПЄЦЬ
ЖЄ Г҃ЛА ИМОУ: РАВВОУНИ ДА ПРОЗРѢ· 52І҃С҃Ъ ЖЄ
РЄЧЄ ИМОУ: ИДИ ВѢРА ТВОЯ СЪПАСЄ ТѦ· И АБИЄ
ПРОЗРѢ И ПО І҃С҃Ѣ ИДЄ ВЪ ПѫТЬ·

И ЄГДА ПРИБЛИЖИ СѦ ВЪ ІЄР҃ЛИМЪ ВЪ
ВИ·ФАГИѪ И ВИ·ѲАНИѪ КЪ ГОРѢ
ЄЛЄОНЬСКѢ ПОСЪЛА ДЪВА ОТЪ ОУЧЄ-
НИКЪ СВОИХЪ· 2И Г҃ЛА ИМА: ИДѢТА
ВЪ ВЬСЬ ИЖЄ ЄСТЬ ПРѫМО ВАМА· И АБИЄ
·ѦІ· ВЪХОДѪЩА ВЪ НЯ ОБРѫЩЄТА ЖРѢБЬЦЬ
ПРИВѪЗАНЪ НА НЬЖЄ НѢСТЬ НЄ ОУ НИ КЪТО
ЖЄ ОТЪ ЧЛ҃ВКЪ ВЪСѢЛЪ· ОТЪРѢШЬША І҃
ПРИВЄДѢТА· 3И АЩЄ ВАМА КЪТО РЄЧЄТЬ: ЧТО
СЄ ДѢЄТА; РЬЦѢТА ЯКО Г҃Ъ ЄГО ТРѢБОУЄТЬ· И

абиѥ посълеть и҆ сѣмо· 4идоста же и
обрѣтоста жрѣбьць привѧзанъ при двь-
рьхъ вънѣ на распѫтии· и отърѣшиста и҆·
5и ѥдини отъ стоѩщиихъ тоу гл҃ашѧ
има: что дѣѥта отърѣшаѭща жрѣбьць;
6она же рекоста имъ ѩкоже заповѣдѣ і҃съ и
оставишѧ ѩ· 7и приведоста жрѣбьць къ
і҃сви· и възложиша на нь ризъі своѩ· и
въсѣде на нь· 8мънози ризъі своѩ пости-
лаахѫ по пѫти а дроузии вѣиѥ рѣзаахѫ
отъ дрѣва и постилаахѫ по пѫти· 9и
прѣдъходѧщеи и въ слѣдъ ходѧщеи
въпиѩахѫ гл҃ѭще: осанъна бл҃гословлѥнъ
грѧдъіи въ имѧ г҃не· 10бл҃гословлѥно грѧ-
дѫще цр҃ствиѥ въ имѧ г҃и от҃ца нашего

дв҃да· осанъна въ въішьниихъ· 11и въниде
въ ір҃лимъ і҃съ и въ цр҃квь· и съглѧдавъ вьсе
поздѣ оуже сѫщоу ѵасоу изиде въ виѳа-
ниѭ съ обѣма на десѧте· 12и въ оутрьнии
ишьдъшемъ имъ отъ вифаниѩ възалъ-
ка· 13и видѣвъ смокъвьницѫ из далеѵе
имѫщѫ листвиѥ приде аще оубо обрѧщеть
на неи ѵъто· и пришьдъ къ нѥи ни ѵьсо же
на нѥи не обрѣте тъкъмо листвиѥ не бѣ бо
врѣмѧ смокъвамъ· 14и отъвѣщавъ і҃съ реѵе
ѥи: къ томоу отъ тебе въ вѣкъ ни къто же
плода не сънѣсть· слъішаахѫ же оуѵеници
ѥго· 15и придошѧ пакъі въ иер҃лмъ и
въшьдъ і҃съ въ цр҃квь наѵѧтъ изгонити
продаѭщѧѩ и коупоуѭщѧѩ въ цр҃кви и

дъскы тръжьникъ и сѣдалища продаѭ-
щиихъ голѫби испроврьже· 16и не дадѣаше
ни комоу же мимо нести съсѫдъ сквозѣ
цр҃квь· 17и оучааше гл҃ѩ имъ: нѣсть ли
писано ꙗко храмъ мои храмъ молитвѣ
нареченть сѧ вьсѣмъ ѩзыкомъ· вы же
сътвористе и҆ врьтьпъ разбоиникомъ· 18и
слъішашѧ кънижьници и архиереи и
искаахѫ како и҆ бъішѧ погоубили· боꙗхѫ
бо сѧ ѥго ꙗко вьсь народъ дивлꙗахѫ сѧ о
оучении ѥго· 19и ꙗко поздѣ бъість исхож-
дааше вънъ из града· 20и мимо ходѧще
оутро видѣшѧ смокъвьницѫ оусъхъшѫ ис
корениꙗ· 21и вспомѧнѫвъ петръ гл҃а ѥмоу:
равви виждь смокъвьница ѩже про-

КЪЛАТЪ ОУСЪШЄ· [22]И ОТЪВѢЩАВЪ І҃С Г҃ЛА
НИЛЪ: [23]НИЛѢИТЄ ВѢРѪ БЖИѪ· АШИИЪ БО Г҃ЛѪ
ВАШЪ ЯКО ИЖЄ АЩЄ РЄЧЄТЬ ГОРѢ СЄИ: ДВИГНИ
Сѧ И ВЪВРЬЖИ Сѧ ВЪ МОРЄ И НЄ ОУСѪМЬНИТЬ Сѧ
ВЪ СР҃ДЦИ СВОЄМЬ НЪ ВѢРѪ НИЛЄТЬ ЯКО ИЖЄ
Г҃ЛЄТЬ БЪІВАЄТЬ БѪДЄТЬ ИМОУ ИЖЄ РЄЧЄТЬ·
[24]СЄГО РАДИ Г҃ЛѪ ВАШЪ: ВЬСА ИЛИКО АЩЄ МО-
ЛѪЩЄ Сѧ ПРОСИТЄ ВѢРОУИТЄ ЯКО ПРИИМЄТЄ И
БѪДЄТЬ ВАШЪ· [25]И ИГДА СТОИТЄ МОЛѪЩЄ Сѧ
ОТЪПОУЩАИТЄ АЩЄ ЧЬТО ИМАТЄ НА КОГО ДА
И ОТЬЦЬ ВАШЬ НБ҃СЬНЪІ ОТЪПОУСТИТЬ ВАШЪ
ПРѢГРѢШЄНИѪ ВАША· [26]АЩЄ ЛИ ВЪІ НЄ ОТЪ-
ПОУЩАЄТЄ НИ О҃ЦЬ ВАШЬ НБ҃СЬНЪІ ОТЪПОУС-
ТИТЬ ВАШЪ ПРѢГРѢШЄНИИ ВАШИХЪ· [27]И
ПРИДОША ПАКЪІ ВЪ ИР҃ЛИМЪ· И ВЪ ЦР҃КВИ

ходѧщоу ѥмоу придошѧ къ нѥмоу архиереи
и книжьници и старьци 28и гл҃ашѧ ѥмоу:
коеѭ областиѭ се твориши и кто ти дасть
область сиѭ да си твориши; 29і҃съ же отъ-
вѣщавъ рече имъ: въпрошѫ и азъ вы ѥди-
ного словесе и отъвѣщаите ми· и рекѫ вамъ
коѥѭ областиѭ се творѭ· 30крьщѥниѥ иоа-
ново отъ кѫдоу бѣ съ н҃бсе ли или отъ чл҃къ;
отъвѣщаите ми· 31и помъішлѣахѫ къ себѣ
гл҃ѭще: аще речемъ съ н҃бсе речеть: по чьто
оубо не вѣровасте ѥмоу; 32аще ли речемъ: отъ
чл҃къ боѣахѫ сѧ людии· вьси бо имѣахѫ
иоана ꙗко пр҃ка· 33и отъвѣщавъше гл҃ашѧ
і҃сви: не вѣмь· и отъвѣщавъ і҃съ гл҃а имъ:
ни азъ гл҃ѭ вамъ коеѭ властиѭ си творѭ·

НАЧАТЪ ИМЪ ПРИТЪЧАШИ ГЛТИ: ВИНОГРАДЪ ЧЛОВѢКЪ НАСАДИ· И ОГРАДИ І̑ ОПЛОТЪМЬ· И ИСКОПА ТОУНЛО И СЪЗЪДА СТЪЛПЪ И ВЪДАСТЬ І̑ ТАЖАТЕЛЕМЪ И ОТИДЕ· ·ВІ· [2]И ПОСЛА КЪ ТАЖАТЕЛЕМЪ РАБЪ ВЪ ВРѢМА ДА ОТЪ ТАЖАТЕЛЬ ПРИИМЕТЪ ОТЪ ПЛОДЪ ВИНОГРАДА· [3]ОНИ ЖЕ ИМЪШЕ І̑ БИША И ПОСЪЛАША ТЪЩЬ· [4]И ПАКЪІ ПОСЪЛА КЪ ИНІМЪ ДРОУГЪІИ РАБЪ· И ТОГО КАМЕНИЕМЬ БИВЪШЕ ПРОБИША ГЛАВА ИМОУ И ПОСЪЛАША БЕСЧЬСТЬНА· [5]И ПАКЪІ ИНОГО ПОСЪЛА· И ТОГО ОУБИША· И ИНЪІ МНОГЪІ ОВЪІ БИША ОВЪІ ЖЕ ОУБИША· [6]ЄЩЕ ЖЕ ИМѢАШЕ ЄДИНОГО С̑НА ВЪЗЛЮБЛЕНААГО СВОЄГО· ПОСЪЛА И ТОГО КЪ ИНІМЪ ПОСЛѢДЬ ГЛА

ꙗко посрамлꙗѭтъ сѧ сн҃а моѥго· 7они же
тѧжатели къ себѣ рекошѧ ꙗко сь ѥсть
наслѣдьникъ· придѣте оубиѣмъ и҆ и наше
бѫдеть достоꙗниѥ· 8и ѥмъше и҆ оубишѧ и
изврьгошѧ и҆ вънъ из винограда· 9чъто
оубо сътворить г҃ь винограда; придетъ и
погоубитъ тѧжателꙗ и дастъ виноградъ
инѣмъ· 10ни ли сихъ ѥсте кънигъ чьли
камень ѥгоже не врѣдоу сътворишѧ зиж-
дѫщеи сь бъість въ главѫ ѫглоу· 11отъ г҃а
бъість си и ѥсть дивьна въ очию нашею;
12и искаахѫ ꙗти и҆ и оубоꙗшѧ сѧ народа·
разоумѣшѧ бо ꙗко къ нимъ рече притъчѫ·
и оставльше и҆ отидошѧ· 13и посълашѧ къ
нѥмоу ѥдинъі отъ фарисеи и иродианъ да

и҆ бꙑшѧ обльстили словъмь· 14они же при-
шьдъше гл҃ашѧ ѥмоу: оучителю вѣмъ ꙗко
истиньнъ ѥси и не родиши ни о комь же· не
зьриши бо на лице чл҃вкомъ· нъ въ истинѫ
пѫти бж҃ию оучиши· достоитъ ли дати
киньсъ кесареви или ни; дамъ ли или не
дамъ; 15онъ же вѣдꙑ ихъ лицемѣриѥ рече
имъ: чъто мѧ искоушаѥте; принесѣте ми
пѣнѧзь да виждѫ· 16они же принесошѧ· и
гл҃а имъ: чии ѥсть образъ сь и написаниѥ;
они же рѣшѧ ѥмоу: кесаревъ· 17и отъвѣщавъ
і҃съ рече имъ: кесарева въздадите кесареви
и бж҃ꙗ бв҃и· и чюдишѧ сѧ о нѥмь· 18и
придошѧ садоукеи къ нѥмоу иже гл҃ѭть не
бꙑти въскрьшению· и въпросишѧ и҆ гл҃ѭще:

19оучителю моуси написа намъ ꙗко аще
комоу братъ оумьреть и оставитъ женѫ а
чѧдъ не оставитъ· да поиметь братъ
женѫ ѥго и въскрѣситъ сѣмѧ брата своѥго·
20бѣ же седмь братиѩ и прьвъıи поѩтъ
женѫ и оумираѩ не остави сѣмене· 21и
въторъıи поѩтъ ѭ҃ и оумьрѣтъ и тъ не
остави сѣмене· и третии такожде· 22и
поѩшѧ ѭ седмь и не оставишѧ сѣмене·
послѣдь вьсѣхъ оумьрѣтъ и жена· 23въ
въскрѣшениѥ оубо ѥгда въскрьснѫть кото-
ромоу ихъ боудетъ жена; седмь бо ихъ
имѣшѧ ѭ женѫ· 24и отъвѣщавъ і҃съ рече
имъ: не сего ли ради блѫдите не вѣдѫще
кънигъ ни силъı бж҃иѩ; 25ѥгда бо из

мрьтвъıихъ въскрьснѫтъ ни женѧть сѧ
ни посѧгаѭть нъ сѫть ꙗко ан҃гли на
нб҃схъ· 26а о мрьтвъıихъ ꙗко въстанѫтъ
нѣсте ли чьли въ кънигахъ моусеовахъ
при кѫпинѣ како рече ѥмоу б҃ъ г҃лѧ: азъ б҃ъ
авраамль и б҃ъ исааковъ и б҃ъ иꙗковль;
27нѣсть б҃ъ мрьтвъıихъ нъ б҃ъ живъıихъ·
въı оубо много блѫдите· 27и пристѫпль
ѥдинъ отъ кънижьникъ слъıшавъ ѩ
сътѧзаѭщѧ сѧ видѣвъ ꙗко добрѣ отъ-
вѣща имъ въпроси и҃: каꙗ ѥсть заповѣдь
прьва вьсѣхъ; 29і҃съ же г҃ла ѥмоу ꙗко пьр-
вѣиши заповѣдь ѥсть вьсѣхъ слъıши
из҃лю г҃ь б҃ъ нашь г҃ь ѥдинъ ѥсть· 30и въз-
любиши г҃а б҃а твоѥго вьсѣмъ ср҃дцьмь

твоимъ и вьсеѭ дш҃еѭ своеѭ и вьсеѭ мъіс-
лиѭ своѥѭ и вьсеѭ крѣпостиѭ своѥѭ· си
прьва вьсѣхъ заповѣдь· 31и въторая по-
добьна ѥи възлюбиши искрьнѧго своѥго
ꙗко самъ себе· большѧ сею иноѭ заповѣди
нѣсть· 32и рече ѥмоу кънижьникъ: добрѣ
оучителю въ истинѫ рече· ꙗко ѥдинъ ѥсть
б҃ъ и нѣсть иного развѣ ѥго· 33и ѥже любити
и҆ вьсѣмь ср҃дцьмь и вьсѣмь разоумъмъ и
вьсеѭ доушеѭ и вьсеѭ крѣпостиѭ и иже
любить искрьнѧго ꙗко самъ себе болѥ ѥсть
вьсѣхъ трѣбъ и жрьтвъ· 34і҃съ же видѣвъ и҆
ꙗко съмъісльно отъвѣща рече ѥмоу: не
далече ѥси отъ цр҃ствиꙗ бж҃иꙗ· и ни къто
же не съмѣаше ѥго къ томоу въпросити· 35и

отъвѣщавъ і҃съ гл҃аше оучѧ въ цр҃кви: како
гл҃ѭть кънижьници ꙗко х҃ъ сн҃ъ дв҃двъ
ѥть; 36тъ бо рече дв҃дъ дх҃мь ст҃ъмь: рече
г҃ь г҃ви моѥмоу сѣди о деснѫѭ мене донь-
деже положѫ врагы твоѩ подъножиѥ но-
гама твоима· 37самъ оубо дв҃дъ нарица-
ѥть и҆ г҃а и како ѥмоу ѥсть сн҃ъ; и мънози
народи послоушаахѫ ѥго въ сласть· 38и
гл҃аше имъ въ оучении своѥмь: блюдѣте сѧ
отъ кънижьникъ хотѧщиихъ въ одѣѩ-
ниихъ ходити и цѣлованиѩ на тръжи-
щихъ 39и прѣждесѣданиѩ на съньми-
щихъ и прьвовъзлежениѩ на вечерѩхъ·
40поѩдаѭщиихъ домы въдовиць· и не-
пъщеваниѥмь далече молѧще сѧ си при-

имѫть лише осѫждениѥ· 41и сѣдъ і҃съ
прѧмо газофилакии видѣаше како на-
родъ мететъ мѣдь въ газофилакиѭ и
мънози богатии въмѣтаахѫ мънога· 42и
пришьдъши ѥдина въдовица оубога
въврьже дъвѣ лепътѣ ѥже ѥсть кодрантъ·
43и призъвавъ оученикъı своѩ рече имъ:
аминь гл҃ѭ вамъ ѩко въдовица си оубо-
гаѩ мъножаѥ въсѣхъ въврьже въмѣта-
ѭщиихъ въ газофилакиѭ· 44вьси бо отъ
избъıтъка своего въврьгошѧ· а си отъ ли-
шениѩ своѥго вьсе ѥлико имѣаше въврьже
вьсе житие своѥ·

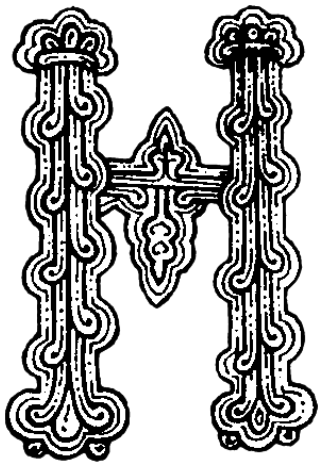

исходѧщоу ѥмоу отъ цр҃кве гл҃а
ѥмоу ѥдинъ отъ оученикъ своихъ:
оучителю виждь каково камениѥ
и каково зъданиѥ· 2 іс҃ же отъвѣ-
щавъ рече ѥмоу: видиши ли великаꙗ си
·г҃і·
зъданиꙗ; не имать остати сьде камень
на камени иже не имать разорити сѧ· 3 и
сѣдѧщоу ѥмоу на горѣ елеоньсцѣ прꙗмо
цр҃кви въпрошаахѫ и҆ ѥдиного петръ и иꙗ-
ковъ и иоанъ и андреа: 4 рьци намъ къгда
се бѫдеть; и коѥ бѫдетъ знамениѥ ѥгда
имѫтъ съкончати сѧ вьсꙗ си; 5 іс҃ же
отъвѣщавъ начѧтъ гл҃ати имъ: блю-
дѣте сѧ да не къто прѣльстить васъ·
6 мънози бо придѫтъ въ моѥ имѧ гл҃ѭще

ꙗко азъ ѥсмь и мъногы прѣльстѧть·
7ѥгда же оуслъішите брани и слоухъі бра-
нии не оужасаите сѧ подобаѥтъ бо бъіти
нъ не оу коньчина· 8въстанеть бо ꙗзъікъ
на ꙗзъікъ и цр҃ство на цр҃ство· и бѫдѫтъ
трѫси по мѣста· и бѫдѫть гладн и мѧ-
тежи· 9начало болѣзнемъ си· блюдѣте же
въі сѧ сами· прѣдадѧть бо въі въ сънѧ-
тиꙗ и на съньмищихъ биѥни бѫдете· и
прѣдъ воѥводами и прѣдъ ц҃ри станете
мене ради въ съвѣдѣтельство имъ· 10и въ
вьсѣхъ ꙗзъіцѣхъ подобаѥть прѣжде про-
повѣдати сѧ евангелию· 11ѥгда же во-
дѧть въі прѣдаѭще не пьцѣте сѧ прѣжде
чьто възглаголѥте ни пооучаите сѧ· нъ

ѥже аще дасть сѧ вамъ въ тъ ꙋасъ то
глаголѥте· не вы бо бѫдете гл҃ѭщеи нъ
дх҃ъ ст҃ыи· 12прѣдасть же братъ брата на
съмрьть и от҃ць ꙋѧдо· и въстанѫтъ ꙋѧ-
да на родителѩ и оубиѭть ѩ· 13и бѫдете
ненавидими вьсѣми имене моѥго ради·
прѣтрьпѣвъıи же до коньца тъ сп҃снъ
бѫдеть· 14ѥгда же мрьзость запоустѣ-
ниѩ оузьрите реченѫѭ даниилъмь пр҃кмъ
стоѩщѭ идеже не подобаѥть· ꙋьтъıи да
разоумѣѥть· тъгда иже бѫдѫть въ ию-
деи да бѣгаѭть на горы· 15и иже на кровѣ
да не сълазитъ въ домъ ни да вънидетъ
възѧтъ ꙋесо отъ домоу своѥго· 16и съıи на
селѣ да не възвратить сѧ въспѧть

въꙁѧтъ ризъ своихъ· 17горе же непраꙁдь-
нъıимъ и доѩщиимъ въ тъı дьни· 18мо-
лите же сѧ да не бѫдеть бѣгство ваше
ꙁимѣ· 19бѫдѫть бо дьниѥ ти скръбьни·
ꙗко не бъıсть такова отъ начѧла ꙁъда-
нию ѥже съꙁьда б҃ъ· и до нъıнѣ не бѫдетъ·
20и аще не бъı г҃ь прѣкратилъ дьнии не бъı
бъıла съпасена въсꙗка плъть· нъ иꙁбь-
ранъıихъ ради ꙗже иꙁбьра прѣкратитъ
дьни· 21и тъгда аще речетъ къто вамъ: се
сьде х҃ъ се овъде· не имѣте вѣръı· 22въс-
танѫть бо лъжи христи и лъжи пророци и
дадѧтъ ꙁнамениꙗ и чюдеса да прѣль-
стѧтъ аще въꙁможьно иꙁбьранъıѩ· 23въı
же блюдѣте сѧ· се прѣжде рекохъ вамъ

вьсѧ· нъ въ тъı дьни по скръби тои
слъньце помрачить сѧ· и лоуна не дастъ
свѣта своѥго· 25и звѣздъı начьнѫтъ па-
дати съ нб҃се· и силъı ѩже соуть на нб҃схъ
подвижѧть сѧ· 26и тъгда оузьрѧтъ сн҃а
чл҃ческааго грѧдѫща на облацѣхъ съ
силоѭ мъногоѭ и славоѭ· 27и тъгда по-
сълеть анг҃лъı своѩ и събереть избьранъıѩ
своѩ отъ четъıръ вѣтръ отъ коньца
землѩ до коньца нб҃се· 28отъ смокъвьни-
цѧ же навъıкнѣте притъчѫ· ѥгда оуже
вѣтвиѥ ѥѩ бѫдетъ младо и прозѧбнетъ
листвиѥ вѣсте ѩко близъ ѥсть жѧтва·
29тако и въı ѥгда оузьрите си бъıваѭща
вѣдите ѩко близъ ѥсть при двьрьхъ·

30 АМИН ГЛ҃Ѭ ВАМЪ ꙗКО НЕ ИМАТЬ ПРѢИТИ
РОДЪ СЬ ДОНЬДЕЖЕ ВЬСꙗ СИ БѪДѪТЪ· НБ҃О И
ЗЕМЛꙗ ПРѢИДЕТЬ А МОꙗ СЛОВЕСА НЕ ПРѢИ-
ДѪТЪ· 32 А О ДЬНИ ТОМЬ И О ЧАСѢ НИ КЪТО ЖЕ
НЕ ВѢСТЬ НИ АНГ҃ЛИ ИЖЕ СѪТЬ НА НБ҃СХЪ НИ
СН҃Ъ ТЪКЪМО ОТЬЦЬ· 33 БЛЮДѢТЕ СѦ БЪДИТЕ
И МОЛИТЕ СѦ НЕ ВѢСТЕ БО КОГДА ВРѢМѦ
БѪДЕТЬ· 34 ꙗКОЖЕ ЧЛ҃КЪ ОТЪХОДѦ ОСТАВИ
ДОМЪ СВОИ И ВЪДА РАБОМЪ СВОИМЪ ВЛАСТЬ И
КОМОУЖЬДО ДѢЛО СВОѥ И БРАТЬНИКОУ ПОВЕЛѢ
ДА БЪДИТЬ· 35 БЪДИТЕ ОУБО НЕ ВѢСТЕ БО
КОГДА ГЬ҃ ДОМОУ ПРИДЕТЬ ВЕЧЕРЪ ЛИ ИЛИ ПО-
ЛОУНОЩИ ИЛИ ВЪ КОУРОГЛАШЕНИѤ ИЛИ ЗАОУ-
ТРА· 36 ДА НЕ ПРИШЬДЪ ВЪНЕЗАꙗПѪ ОБРѦ-

щеть вы съпѧщѧ· 37а ѥже вамъ гл҃ѭ
вьсѣмъ гл҃ѭ: бъдите·

Бѣ же пасха и опрѣснъци по дъвою
дьню· и искаахѫ архиереи и
кънижьници како и҆ льстиѭ ѥмъ-
ше оубиѭть· 2гл҃ахѫ же: нъ не въ
праздьникъ еда како млъва бѫдеть
·д҃і· людемъ· 3и сѫщоу ѥмоу въ виѳании въ
домоу симона прокаженааго възлежѧщоу
ѥмоу приде жена имѫщи алавастръ мура
нардопистикии драгъі и съкроушьши ала-
вастръ възлиѩ ѥмоу на главѫ· 4бѣахѫ же
нѣции негодоуѭще въ себѣ и гл҃ѭще: въ
чесомь гъібѣль си мурьнаѩ бъість; 5можа-
аше бо се муро продано бъіти вѧще трии

сътъ цѧтъ и дати нищиимъ· и прѣ-
щаахѫ ѥи· 6ı҃с же рече: останите сѧ ѥѩ чьто
ѥи троудъı дѣѥте; добро бо дѣло съдѣѩ о
мънѣ· 7вьсегда бо нищѧѩ съ собоѭ имате
и ѥгда хощете можете добро сътворити
имъ· а мене не вьсегда имаате· 8ѥже имѣ
си сътвори· варила ѥсть помазати тѣло
моѥ на погребениѥ· 9амин г҃лѭ вамъ идеже
колижьдо проповѣдано бѫдеть еуанг҃лиѥ се
въ вьсемь мирѣ и ѥже сътвори си г҃лано
бѫдеть въ памѧть ѥѩ· 10июда же иска-
риотьскъıи ѥдинъ отъ обою на десѧте иде
къ архиереомъ да и҆ прѣдастъ имъ· 11они же
слъıшавъше въздрадоваша сѧ и обѣща-
шѧ ѥмоу сърєбрьникъı дати· и искааше

КАКО Ѝ ВЪ ПОДОБЪНО ВРѢМА ПРѢДАСТЬ· 12Н
ВЪ ПРЬВЪІН ДЬНЬ ОПРѢСНЪКЪ ЄГДА ПАСХѪ
ЖЬРѢАХѪ ГЛ҃АША ЄМОУ ОУЧЄННЦИ СВОН: КЪДЄ
ХОЩЄШИ ШЬДЪШЄ ОУГОТОВНМЪ ДА ѢСИ ПАС-
ХѪ; 13Н ПОСЪЛА ДЪВА ОТЪ ОУЧЄННКЪ СВОНХЪ Н
ГЛ҃А НМА: НДѢТА ВЪ ГРАДЪ Н СРѪЩЄТЬ ВЪІ
ЧЛ҃ВКЪ ВЪ СКѪДЬЛЬННЦИ ВОДѪ НОСѪ· ПО
НЄМЬ НДѢТА· 14Н НДЄЖЄ АЩЄ ВЪННДЄТЬ
РЬЦѢТА ГН҃ОУ ДОМОУ ѦКО ОУЧНТЄЛЬ ГЛ҃ЄТЬ:
КЪДЄ ЄСТЬ ОБНТЕЛЬ НДЄЖЄ ПАСХѪ СЪ ОУЧЄ-
ННКЪІ СВОНМИ СЪНѢМЬ; 15Н ТЪ ВАМА ПОКА-
ЖЄТЬ ГОРЬННЦѪ ВЄЛНѪ ПОСТЬЛАНѪ ГОТОВѪ·
ТОУ ОУГОТОВАНТА НАМЪ· 16Н НЗ҃НДОСТА ОУЧЄ-
ННКА ЄГО Н ПРНДОСТА ВЪ ГРАДЪ Н ОБРѢТОСТА
ѦКОЖЄ РЄЧЄ НМА Н ОУГОТОВАСТА ПАСХѪ· 17Н

вечероу бъıвъшоу приде съ обѣма на
десѧте· 18и възлежѧщемъ имъ и ѣдѫ-
щемъ рече і҃съ: амин гл҃ѭ вамъ ꙗко ѥдинъ
отъ васъ прѣдасть мѧ ѣдъıи съ мъноѭ·
19они же начѧшѧ скръбѣти и гл҃ати ѥмоу
ѥдинъ по ѥдиномоу: еда азъ; и дроугъıи:
еда азъ; 20онъ же отъвѣщавъ рече имъ:
ѥдинъ отъ обою на десѧте омочии съ мноѭ
въ солило· 21сн҃ъ же оубо чл҃вчскъıи идеть
ꙗкоже ѥсть писано о нѥмь· горе же чл҃вкоу
томоу имъже сн҃ъ чл҃вчскъıи прѣдаѥть сѧ·
добро бъı ѥмоу бъıло аще не бъı родилъ сѧ
чл҃вѣкъ тъ· 22и ѣдѫщемъ имъ приимъ і҃съ
хлѣбъ бл҃гословль прѣломи и дасть имъ и
рече: приимѣте ѣдите се ѥсть тѣло моѥ· 23и

приимъ чашѫ хвалѫ въздавъ дасть
имъ· и пишѧ отъ неѩ вьси· 24и рече имъ: се
ѥсть кръвь моѩ новааго завѣта пролива-
емаѩ за мъногъı· 25аминь гл҃ѭ вамъ ѩко
оуже не имамъ пити отъ плода лозьнааго
до того дьне ѥгда пиѭ и҆ новъ въ цр҃ствии
бж҃ии· 26и въспѣвъше изидошѧ въ горѫ
елеоньскѫ· 27и гл҃а имъ і҃съ ѩко вьси
съблазните сѧ въ сиѭ нощь· писано бо
ѥсть: поражѫ пастъıрѩ и овьцѧ разбѣг-
нѫть сѧ· 28нъ по томь ѥгда въскрьснѫ
варѭ въı въ галилеи· 29петръ же рече ѥмоу:
и аще вьси съблазнѩть сѧ нъ не азъ· 30и
гл҃а ѥмоу і҃съ: аминь гл҃ѭ ти ѩко тъı
дьньсь въ сиѭ нощь прѣжде даже въто-

рицеѭ коуръ не възгласитъ три кратъı
отъврьжеши сѧ мене· 31онъ же из лиха
гл҃аашe паче: аще ми сѧ ключить оумь-
рѣти не отъврьгѫ сѧ тебе· такожде и вьси
гл҃аахѫ· 32и придошѧ въ вьсь ѥиже имѧ
гефсиманиꙗ· и гл҃а оученикомъ своимъ:
сѧдѣте сьде доньдеже шьдъ помолѭ сѧ·
33и поѩтъ петра и иꙗкова и иоана съ
собоѭ· и начѧтъ оужасати сѧ и тѫжити·
34и гл҃а имъ: прискръбна ѥсть дш҃а моꙗ до
съмрьти· пожидѣте сьде и бъдите· 35и
прѣшьдъ мало паде на земли и молꙗаше
сѧ да аще възможьно ѥсть мимо идеть
отъ нѥго часъ· 36и гл҃аше: авва от҃ць вьсꙗ
възможьна тебѣ сѫть· мимо неси чашѫ

сиѭ от мене· нъ не ꙗко азъ хощѫ нъ ѥже
тъı· 37и приде и обрѣте ѩ съпѧщѧ· и гл҃а
петрови: симоне съпиши ли; не възможе
ѥдиного ꙋаса побъдѣти; 38бъдите и мо-
лите сѧ да не вънидете въ напасть· дх҃ъ
бо ѥсть бъдръ а плъть немощьна· 39и па-
къı шьдъ помоли сѧ тожде слово рекъ· 40и
възвращь сѧ обрѣте ѩ пакъı съпѧщѧ·
бѣсте бо имъ оꙋи тѧготьнѣ· и не оꙋмѣ-
ꙗхѫ ꙋьто бъıшѧ отъвѣщали ѥмоу· 41и
приде третиници и гл҃а имъ: съпите проꙋеѥ
и поꙋиваите· приспѣ коньꙋина· приде ꙋасъ·
се прѣдаѥть сѧ сн҃ъ ꙋл҃вꙋскъıи въ рѫцѣ
грѣшьникомъ· 42въстанѣте идѣмъ· се
прѣдаꙗи мѧ приближи сѧ· 43и абиѥ ѥще

ѥмоу гл҃ѭщю приде июда ѥдинъ отъ обою
на десѧте и съ нимь народъ многъ съ
орѫжии и дрькольми отъ архиереи и
кънижьникъ и старьць· 44дасть же прѣ-
даѩи ѥго ꙁнамениѥ имъ гл҃ѩ: ѥгоже аще
лобъжѫ имѣте и҆· тъ ѥсть· и ведѣте
съхраньно· 45и пришьдъ абиѥ пристѫпль
къ нѥмоу гл҃а: равви равви и облобъıꙁа и҆·
46они же възложишѧ рѫцѣ на нь и ѩшѧ и҆·
47ѥдинъ же отъ стоѩщиихъ изв҃лъкъ
ножь оудари раба архиереова и оурѣꙁа ѥмоу
оухо· 48и отъвѣщавъ і҃съ рече имъ: ѩко на
разбоиника ли изидосте съ орѫжиѥмь и
дрькольми ѩти мѧ; 49по вьсѧ дьни бѣахъ
въ васъ оучѧ въ цр҃кви и не ѩсте мене· нъ

да събѫдѫть сѧ кънигъı· 50и оставльше и҆
вьси бѣжашѧ· 51и ѥдинъ юноша ѥтеръ по
нѥмь иде одѣнъ въ плащаницѫ нагъ· и
ѩшѧ и юношѧ· 52онъ же оставль плаща-
ницѫ нагъ бѣжа отъ нихъ· 53и ведошѧ і҃са
къ архиереови· и сънидошѧ сѧ къ нѥмоу
вьси архиереи · и старьци и кънижьници·
54и петръ издалеѵе въслѣдъ ѥго иде до
вънѫтрь въ дворъ архиереовъ и бѣ сѣдѧ съ
слоугами и грѣѩ сѧ при свѣщи· 55архиереи
же и вьсь съньмъ искахѫ на і҃са съвѣ-
дѣтельства да и҆ оубиѭть и не обрѣта-
ахѫ· 56мънози бо лъжесъвѣдѣтельство-
вахѫ на нь и равьна съвѣдѣтельствиѩ не
бѣахѫ· 57и ѥтери въставъше лъжѫ съвѣ-

дѣтельствовахѫ на нь гл҃юще· 58ꙗко мы
слышахомъ и҆ гл҃щь ꙗко азъ разорю цр҃квь
сию рѫкотворенѫѭ и трьми дьньми инѫ
нерѫкотворенѫ съзиждѫ· 59то и тако не бѣ
равьно съвѣдѣтельство ихъ· 60и въставъ
архиереи по срѣдѣ въпроси і҃са гл҃ѩ: не
отъвѣщаваѥши ли ни чесо же чьто сии на
тѧ съвѣдѣтельствоуѭть; 61онъ же млъ-
чаше и ни чесо же не отъвѣщаваaше· пакы
архиереи въпроси и҆ гл҃а ѥмоу: ты ли ѥси х҃ъ
с҃нъ бл҃гнаaго б҃а; 62і҃с же рече: азъ ѥсмь· и
оузьрите сына чл҃вчьскаaго о деснѫю
сѣдѧща силы и грѧдѫща съ облакы
нб҃сьскыими· 63архиереи же растрьзавъ ри-
зы своѩ гл҃а: чьто ѥще трѣбоуѥмъ съвѣ-

дѣтель; 64слъıшасте власвимиѭ· чьто
вамъ сѧ ꙗвлꙗѥть; они же вьси осѫдишѧ и҆
бъıти повиньна съмрьти· 65и начѧшѧ
ѥтери пльвати на нь и прикръıвати лице
ѥго и мѫчити и҆ и гл҃ати ѥмоу: прорьци
намъ х҃е къто ѥсть оударии тѧ· и слоугъı
биѭще и҆ прѣꙗшѧ· 66и сѫщоу петроу низоу
на дворѣ приде ѥдина отъ рабъıнь архи-
ереовъ· 67и видѣвъши петра грѣѭща сѧ
възьрѣвъши на нь гл҃а: и тъı съ назарꙗ-
ниномъ і҃сомъ бѣ· 68онъ же отврьже сѧ гл҃ѭ:
не оумѣю ни съвѣмь чьто тъı гл҃еши· и
изиде вънъ на прѣдъдвориѥ и коуръ въз-
гласи· 69и рабъıни видѣвъши и҆ пакъı на-
чѧтъ гл҃ати къ стоѧщиимъ ꙗко сь отъ

нихъ ѥсть· 70онъ же пакы отъмѣтааше сѧ·
и не по мъногоу пакы стоѧщеи гл҃аахѫ
петрови: въ истинѫ отъ нихъ ѥси ибо
галилеи ѥси и бесѣда твоꙗ подобить тѧ·
71онъ же начѧтъ ротити сѧ и клѧти ꙗко
не вѣмь чл҃ка сего ѥгоже гл҃ѥте· 72и въторое
коуръ възгласи· и помѧноу петръ гл҃ъ иже
рече ѥмоу і҃с ꙗко прѣжде даже коуръ не въз-
гласи дъвакратъı отъврьжеши сѧ мене
трикратъı· и начѧтъ плакати сѧ·

Набиѥ на оутрѣи съвѣтъ сътворь- ·ѥ҃і·
ше архиереи съ старьци и кънижь-
никъı и вьсь съньмъ съвѧзавъше
і҃са ведошѧ и прѣдашѧ и҆ пила-
тови· 2и въпроси и҆ пилатъ: тъı ли ѥси ц҃рь

ИЮДЄНСКЪ; ОНЪ ЖЄ ОТЪВѢЩАВЪ РЄЧЄ ИМОУ:
ТЪІ ГЛЄШИ· 3И ГЛАХѪ НА НЬ АРХИЄРЄИ МЪНОГО·
ОНЪ ЖЄ НИ ѮСО ЖЄ НЄ ОТЪВѢЩАВАЛШЄ·
4ПИЛАТЪ ЖЄ ПАКЪІ ВЪПРАШАЛШЄ Й ГЛѪ: НЄ
ОТЪВѢЩАВАЄШИ ЛИ НИ ѮСО ЖЄ; ВИЖДЬ
КОЛИКО НА ТѪ СЪВѢДѢТЄЛЬСТВОУѬТЬ· 5ІСЪ
ЖЄ КЪ ТОМОУ НИ ѮСО ЖЄ НЄ ОТЪВѢЩА ИКО
ДИВИТИ СѪ ПИЛАТОВИ· 6НА ВЬСѪКЪ ЖЄ
ПРАЗДЬНИКЪ ОТЪПОУЩАЛШЄ ИМЪ ЄДИНОГО
СЪВѪЗЬНѪ ЄГОЖЄ ПРОШАЛХѪ· 7БѢ ЖЄ НАРИ-
ЦАЄМЪІЙ ВАРАВВА СЪ СВОИМИ КОВЬНИКЪІ
СЪВѪЗАНЪ ИЖЄ ВЪ КОВѢ ОУБИНСТВО СЪТВО-
РИШѪ· 9И ВЪЗЪПИВЪ НАРОДЪ НАѮѪШѪ ПРО-
СИТИ ИКОЖЄ ПРИСНО ТВОРИѪШЄ ИМЪ· 9ПИ-
ЛАТЪ ЖЄ ОТЪВѢЩА ИМЪ ГЛѪ: ХОЩЄТЄ ЛИ ДА

отъпоущѫ вамъ ц҃рꙗ июдеиска; 10вѣдѣаше
бо ꙗко зависти ради прѣдашѧ и҆ архиереи·
11архиереи же поманѫша народоу да паче
варавоу отъпоустить имъ· 12пилатъ же
пакы отъвѣщавъ рече имъ: чьто оубо
хощете сътворѭ ѥгоже г҃лѥте ц҃рꙗ июдеи-
ска; 13они же пакы възъпишѧ г҃лѭще:
пропьни и҆· 14пилатъ же г҃лаше имъ: чьто
бо зъло сътвори; они же лише възъпишѧ:
пропьни и҆· 15пилатъ же хотѧ народоу по-
хоть сътворити поусти имъ варавоу· и
прѣдасть имъ і҃са бивъ да и҆ пропьнѫть·
16воини же ведошѧ і҃са вънѫтрь на дворъ
ѥже ѥсть преторъ и призъıвають вьсѫ спирѫ·
17и облѣкошѧ и҆ въ багърѧницѫ и

възложишѧ на нь съплетъше трьновъ вѣ-
ньць· 18и начѧшѧ цѣловати и҆ гл҃ѭще: ра-
доуи сѧ ц҃рю июдеискъ· 19и биѩхѫ и҆ по гла-
вѣ трьстиѭ и пльваахѫ на нь прѣгъıба-
ѭще колѣна покланѩахѫ сѧ ѥмоу· 20и ѥгда
порѫгашѧ сѧ ѥмоу съвлѣкошѧ ѥмоу багъ-
рѧницѫ и облѣкошѧ и҆ въ ризъı своѩ и из-
ведошѧ и҆ да и҆ распьнѫть· 21и задѣшѧ
мимо ходѭщоу ѥдиномоу симоноу куринеѭ
идѫщоу съ села о҆ц҃оу алеѯандровоу и роуфовоу
да възьметь крьстъ ѥго· 22и приведошѧ и҆
на мѣсто голгоѳа ѥже ѥсть съказаѥмо
краниѥво мѣсто· 23и даѩхѫ ѥмоу пити
оцьтьно вино онъ же не приѩтъ· 24и рас-
пьнъше и҆ раздѣлишѧ ризъı ѥго мещѫще

жрѣбиѩ о нѩ къто чьто възьметь· 25бѣ
же година третиѩѩ· и распѧшѧ и҆· 26и бѣ
написаниѥ винъı ѥго написано ц҃рь ию-
деискъ· 27и съ нимь распѧшѧ дъва раз-
боиника ѥдиного о деснѫѭ а дроугааго о
лѣвѫѭ ѥго· 28и събъıсть сѧ писаниѥ ѥже
г҃лѥть: и съ безаконьникома причьтенъ
бъıсть· 29и мимо ходѧще хоулѣахѫ ѥго по-
къıваѭще главами своими и г҃люще: оува
разарѩѩи ц҃ркве и трьми дьньми съзи-
даѩ· 30сп҃си сѧ самъ и сънидн съ крьста·
31такожде и архиереи рѫгаѭще сѧ дроугъ
къ дроугоу съ кънижьникъı г҃лаахѫ: инъı
сп҃се а себе ли не можеть съпасти· 32х҃съ ц҃рь
из҃лѥвъ да сънидеть нъıнѣ съ крьста да

видимъ и вѣрѫ имемъ ѥмоу· и пропѧтаꙗ
съ нимь поношааста ѥмоу· 33бꙑвъши же
годинѣ шестѣи тьма бꙑсть по вьсеи зем-
ли до девѧтъıѩ годинъı· 34и въ девѧтѫѭ
годиноу възъпи і҃съ гласъмь велиѥмь
г҃лѭ: елои елои лима савахѳани· ѥже ѥсть
съказаѥмо б҃же б҃же мои· въскѫѭ мѧ
остави; 35и ѥдини отъ стоѩщиихъ слъı-
шавъше г҃лаахѫ: виждь илиѭ глашаѥть·
36текъ же ѥдинъ исплънь гѫбѫ оцьта и
възньзъ на трьсть напаꙗаше и҆ г҃лѭ: не
дѣите да видимъ аще придеть илиꙗ
сънѧтъ ѥго· 37і҃съ же поущь гласъ велии
издъше· 38и опона цр҃квнаꙗ раздьра сѧ на
дъвоѥ съ въıше до ниже· 39видѣвъ же съть-

никъ стоѩи прѩмо ѥмоу ѩко тако възъ-
пивъ издъше рече: въ истинѫ чл҃къ сь сн҃ъ
бж҃ии бѣ· 40бѣахѫ же и женъı издалече
зьрѧщѧ въ нихъже бѣ и мариѩ магда-
лъıни и мариѩ иѩкова малааго и мати
иосиова и саломи· 41ѩже ѥгда бѣ въ гали-
леи по нѥмь хождаахѫ и слоужаахѫ ѥмоу·
и инъı мъногъı въшьдъшѧѩ съ нимь въ
иер҃слмъ· 42и оуже поздѣ бъıвъшю понѥже
бѣ параскеви къ пасцѣ ѥже ѥсть къ
сѫботѣ· 43приде иосифъ отъ аримаѳеѩ
благообразьнъ съвѣтьникъ иже и тъ бѣ
чаѩ ц҃рствиѩ бж҃иѩ· и дьрзнѫвъ вънидe
къ пилатоу и проси тела исоусова· 44пилатъ
же диви сѧ аще оуже оумьрѣ и призъвавъ

сътьника въпроси и҆ аще оуже оумрѣ· 45и
оувѣдѣвъ отъ кентоуриона дасть тѣло
иосифови· 46и коупль плащаницѫ и съньмъ
обитъ и҆ въ плащаницѫ и въложи и҆ въ
гробъ иже бѣ исѣченъ отъ камене и при-
вали камень надъ двьри гробоу· 47мариꙗ
же магдалъіни и мариꙗ иосиова зьрѣста
къде и҆ полагаахѫ·

Минѫвъши сѫботѣ мариꙗ магъ-
далъіни и мариꙗ иꙗковлꙗ и
саломии коупишѧ ароматъі да
пришьдъше помажѫть исоуса· 2и
·ѕі· зѣло заоутра въ єдинъіи сѫботъі придо-
шѧ на гробъ въсиꙗвъшоу сълъньцю· 3и
глаголаахѫ къ себѣ: къто отъвалить

НАМЪ КАМЕНЬ ОТЪ ДВЬРИИ ГРОБОУ; 4И ВЪЗЬ-
РѢВЪШѦ ВИДѢШѦ ꙗКО ОТЪВАЛЄНЪ БѢ КА-
МЕНЬ· БѢ БО ВЕЛИКЪ ЗѢЛО· 5И ВЪЛѢЗЪШѦ ВЪ
ГРОБЪ ВИДѢШѦ ѬНОШѪ СѢДѦЩЬ О ДЕСНѪѬ
ИХЪ ОДѢНЪ ВЪ ОДЕЖДѪ БѢЛѪ И ОУЖАСОШѦ
СѦ· 6ОНЪ ЖЕ ГЛАГОЛА ИМЪ НЕ ОУЖАСАИТЕ СѦ
ИСОУСА ИЩЕТЕ НАЗАРꙖАНИНА РАСПѦТАГО·
ВЪСТА· НѢСТЬ СЬДЕ· СЕ МѢСТО ИДЕЖЕ ПОЛО-
ЖИШѦ И҆· 7НЪ ИДѢТЕ И РЬЦѢТЕ ОУЧЕНИКОМЪ
ЄГО И ПЕТРОВИ ꙗКО ВАРꙖЄТЬ ВЫ ВЪ ГАЛИЛЕИ
ТОУ И҆ ВИДИТЕ ꙗКОЖЕ РЕЧЕ ВАМЪ· 8И ОТЪ-
ШЬДЪШѦ БѢЖАШѦ ОТЪ ГРОБА ИМѢШЕ ЖЕ ꙗ
ТРЕПЕТЪ И ОУЖАСЪ· И НИ КОМОУ ЖЕ НИ ЧЬСО ЖЕ
НЕ РѢШѦ БОꙖАХѪ БО СѦ· 9ВЪСКРЬСЪ ЖЕ І҃С
ЗАОУТРА ВЪ ПЬРВЫ СѪБОТЫ ꙗВИ СѦ ПРѢЖДЕ

МАРИИ МАГДАЛЪІНИ ИЗ НЕЮЖЕ ИЗГЪНА
СЕДМЬ БѢСЪ· 10ОНА ЖЕ ШЬДЪШИ ВЪЗВѢСТИ
БЪІВЪШИИМЪ СЪ НИМЬ ПЛАЧѪЩЕМЪ СѦ И
РЪІДАЮЩЕМЪ· 11ОНИ ЖЕ СЛЪІШАВЪШЕ ЮКО
ЖИВЪ ЄСТЬ И ВИДѢНЪ БЪІСТЬ ОТЪ НЕЮ НЕ
ВѢРОВАШѦ· 12ПО СИХЪ ЖЕ ДЪВѢМА ОТЪ НИХЪ
ИДѪЩЕМА ЮВИ СѦ ИНѢМЬ ОБРАЗЪМЬ ИДѪ-
ЩЕМА НА СЕЛО· 13И ТА ШЪДЪША ПОВѢДАСТА
ПРОЧИИМЪ· НИ ОНѢМА ВѢРЪІ ЮШѦ· 14ПОСЛѢДЬ
ЖЕ ВЪЗЛЕЖѦЩЕМЪ ИМЪ ЄДИНОМОУ НА ДЕСѦ-
ТЕ ЮВИ СѦ И ПОНОСИ НЕВѢРЬСТВИЮ ИХЪ И
ЖЕСТОСРЬДИЮ ЮКО ВИДѢВЪШИИМЪ ЄГО ВЪС-
ТАВЪША ИЗ МЬРТВЪІХЪ НЕ ВѢРОВАШѦ· 15И
РЕЧЕ ИМЪ: ШЪДЪШЕ ВЪ ВЬСЬ МИРЪ ПРОПОВѢ-
ДАИТЕ ЕѴ҆АНГЛ҃ИЄ ВЬСЕИ ТВАРИ· 16ИЖЕ ВѢРѪ

ИМЕТЬ И КРЬСТИТЬ СѦ СП҃СЕНЪ БѪДЕТЬ· А ИЖЕ
НЕ ИМЕТЬ ВѢРЫ ОСѪЖДЕНЪ БѪДЕТЬ· 17ЗНА-
МЕНИѦ ЖЕ ВѢРОВАВЪШИИМЪ ПОСЛѢДЬСТВОУ-
ѪТЬ СИ ИМЕНЕМЬ МОИМЬ БѢСЫ ИЖДЕНѪТЬ·
ѦЗЫКЫ ВОЗГЛ҃ѪТЬ НОВЫ· 18ВЪ РѪКАХЪ
ЗМИѦ ВЪЗЬМѪТЬ· АЩЕ И СЪМРЬТЬНО ЧЬТО
ИСПИѪТЬ НИ ЧЬТО ЖЕ ИХЪ НЕ ВРѢДИТЬ· НА
НЕДѪЖЬНЫѦ РѪКЫ ВЪЗЛОЖѦТЬ И СЪДРАВИ
БѪДѪТЬ· 19Г҃Ь ЖЕ І҃С ПО Г҃ЛАНИИ ЄГО КЪ НИМЪ
ВЪЗНЕСЕ СѦ НА НЕБО И СѢДЕ О ДЕСНѪѪ Б҃А· 20ОНИ
ЖЕ ИЗШЬДЪШЕ ПРОПОВѢДАШѦ ВЬСѪДОУ Г҃ОУ
ПОСПѢШЬСТВОУѪЩОУ И СЛОВО ОУТВРЬЖАѪЩОУ
ПОСЛѢДЬСТВОУѪЩИИМИ ЗНАМЕНИИ· АМИНЪ·

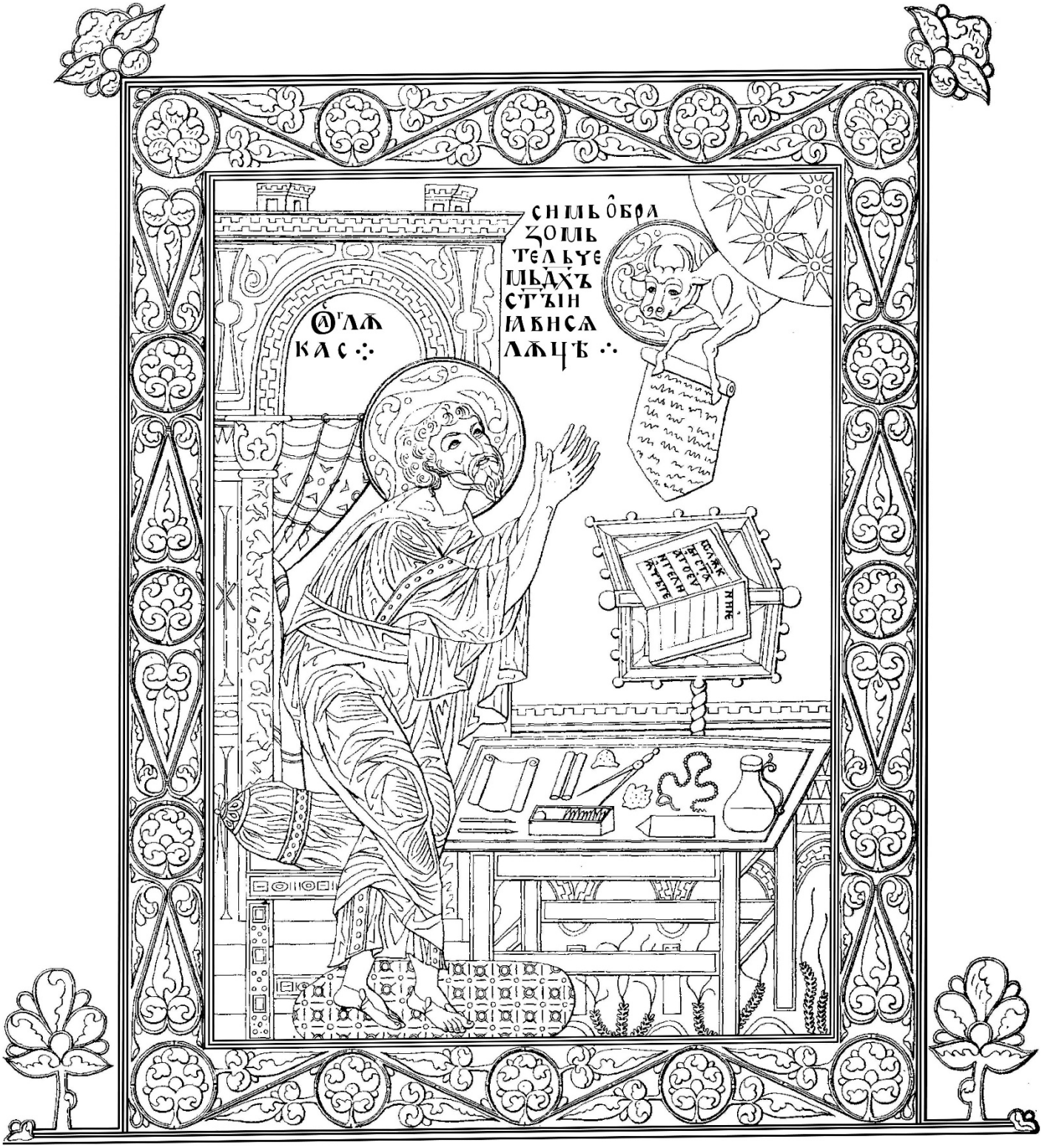
СИМЬ ОБРА
ЗОМЬ
ТЕЛЬЧЕ
МЬДХЪ
СТЪІН
ЯВИСЯ
ЛЯЦѢ
ОГЛЯ
КАС

Євангелиє отъ Лоукъı

Понєже оубо мънози начѧшѧ чини-
ти повѣсть о извѣстьнъıхъ въ насъ ·а҃·
вещехъ· 2ꙗкоже прѣдашѧ намъ
бъıвъшеи искони самовидьци и
слоугъı словеси· 3изволи сѧ и мънѣ хождь-
шоу испрьва по вьсѣхъ въ истинѫ по рѧдоу
писати тебѣ дьржавьнъи ѳеофиле· 4да
разоумѣєши о нихъже наоучилъ сѧ єси
словесехъ оутврьжденнє· 5бъıсть въ дьни
ирода ц҃ра иоудеиска иереи єтеръ именемь
захариꙗ отъ ефимериꙗ авиа и жена єго ·

отъ дъщеръ ааронь имѧ ѥи иелисавеѳь·
6бѣаста же оба правьдьна прѣдъ бм҃ь хо-
дѧща въ заповѣдехъ вьсѣхь и оправьда-
ниихъ гн҃ихъ бес порока· 7и не бѣ има чѧ-
да· понѥже бѣ елисавеѳь неплодъı и оба
заматорѣвъша въ дьньхъ своихъ бѣаста·
8бъıстъ же слоужѧщоу ѥмоу въ чиноу
чрѣдъı своѥѩ прѣдъ бм҃ь· 9по объıчаю ие-
реискоуоумоу прилоучи сѧ ѥмоу покадити
въшьдъшоу въ цр҃кве гн҃ѭ· 10и вьсе мъно-
жьство людии бѣ молитвѫ дѣѩ вънѣ въ
годъ ѳумиана· 11ѩви же сѧ ѥмоу анг҃лъ
гн҃ь стоѩ о деснѫѭ алтара кадильнааго·
12и съмѧте сѧ захариѩ видѣвъ и страхъ
нападе на нь· 13рече же къ нѥмоу анг҃лъ

гн҃ь: не бои сѧ ꙁахариѥ ꙁаниѥ оуслъıшана
бъıсть молитва твоѩ· и жена твоѩ елиса-
веѳь родить сн҃ъ тебѣ и нареченши имѧ
ѥмоу иоанъ· 14и бѫдеть тебѣ радость и
веселиѥ и мъноꙁи о рожьствѣ ѥго въꙁдра-
доуѭть сѧ· 15бѫдеть бо великъ прѣдъ гм҃ь
и вина и сикера не имать пити и дх҃а
ст҃аaго испълнить сѧ ѥще ищрѣва мт҃ре
своѥѩ· 16и мъногъı сн҃овъ иꙁл҃ѥвъı обра-
тить къ г҃оу б҃оу ихъ· 17и тъ прѣдъидеть
прѣдъ нимь дх҃ьмь и силоѭ илииною и
обратить срьдьца оц҃ь на чѧда и противь-
нъıѩ въ мѫдрость правьдьнъıхъ оугото-
вати гв҃и люди съвьршенъı· 18и рече ꙁаха-
риѩ къ анг҃лоу: по чесомоу раꙁоумѣѭ се; аꙁъ

бо ѥсмь старъ и жена моꙗ ꙁаматорѣвъши
въ дьньхъ своихъ· 19и отъвѣщавъ анг҃лъ
рече ѥмоу: аꙁъ ѥсмь гаурилъ прѣстоꙗи
прѣдъ бм҃ь и посъланъ ѥсмь гл҃ати къ те-
бѣ и бл҃говѣстити тебѣ се· 20и се вѫдеши
мълчѧ и не могъı прогл҃ати до нѥгоже
дьне бѫдеть се· ꙁанѥ не вѣрова словесемь
моимъ ꙗже събѫдѫть сѧ въ врѣмѧ своѥ·
21и бѣшѧ людиѥ жидѫще ꙁахариꙗ и
чоуждаахѫ сѧ ѥже моуждашеть въ црь-
къви· 22ишьдъ же не можааше гл҃ати къ
нимъ и раꙁоумѣшѧ ꙗко видѣниѥ видѣ
въ цр҃кви· и тъ бѣ помаваꙗ имъ и прѣ-
бъıваашѥ нѣмъ· 23и бъıсть ꙗко испълнишѧ
сѧ дьниѥ слоужьбъı ѥго иде въ домъ свои·

24по сихъ же дьнехь зачѧть елисавеѳь
жена захариина и таꙗше сѧ пѧть мѣ-
сѧць гл҃ѭщи: 25ꙗко тако сътвори мънѣ г҃ь
въ дьни въ нѩже призьрѣ отъꙗти поно-
шениѥ моѥ въ чл҃вцѣхъ· 26въ шестъı же
мѣсѧць посъланъ бъıсть анг҃лъ гауриилъ
отъ б҃а въ градъ галилеискъ ѥмоуже имѧ
назареѳъ 27къ дв҃ци обрѫченѣ мѫжеви
ѥмоуже имѧ иосифъ отъ домоу и оч҃ьства
дв҃дова и имѧ дѣвици мариꙗ· 28и въшьдъ
къ нѥи ангелъ рече: радоуи сѧ благо-
датьнаꙗ г҃ь съ тобоѭ бл҃гословлѥна тъı въ
женахъ· 29она же видѣвъши съмѧте сѧ о
словеси ѥго и помъıшлꙗаше каково се бѫ-
деть цѣлованиѥ· 30и рече анг҃лъ ѥи: не бои

СА МАРИЇ ОБРѢТЄ БО БЛАГОДАТЬ ОТЪ БА· 31И
СЄ ЗАЧЬНЄШИ ВЪ УТРОБѢ И РОДИШИ СНА И НА-
РЄЧЄШИ ИМА ЄМОУ ІС· 32СЬ БѫДЄТЬ ВЄЛИКЪ И
СЪІНЪ ВЪІШЬНѢАГО НАРЄЧЄТЬ СА И ДАСТЬ
ЄМОУ ГЬ БЪ ПРѢСТОЛЪ ДВДА ОЦА ЄГО· 33И
ВЪЦРИТЬ СА ВЪ ДОМОУ ІАКОВЛИ ВЪ ВѢКЪІ И
ЦРЬСТВОУ ЄГО НЄ БѫДЄТЬ КОНЬЦА· 34РЄЧЄ ЖЄ
МАРІА КЪ АНГЛОУ: КАКО БѫДЄТЬ СЄ НДЄ МЖ-
ЖА НЄ ЗНАѪ; 35И ОТЪВѢЩАВЪ АНГЛЪ РЄЧЄ ЄЙ:
ДХЪ СТЪІЙ НАНДЄТЬ НА ТА И СИЛА ВЪІШЬ-
НѢАГО ОСѢНИТЬ ТА· ТѢМЬЖЄ И ІЖЄ РОДИТЬ
СА СТО НАРЄЧЄТЬ СА СНЪ БЖІЙ· 36И СЄ
ЄЛИСАВЕѳЬ ЖЖНКА ТВОЯ И ТА ЗАЧАТЪ СНА
ВЪ СТАРОСТЬ СВОѪ· И СЄ МѢСАЦЬ ШЄСТЪІЙ ЄСТЬ
ЄЙ НАРИЦАЄМѢЙ НЕПЛОДЪВЙ 37ЯКО НЄ ИЗНЕ-

можеть отъ б҃а вьсакъ г҃лъ· 38рече же мариꙗ:
се раба г҃нꙗ бѫди мънѣ по г҃лоу твоѥмоу· и
отиде отъ нѥѩ ангелъ· 39въставъши же
мариꙗ въ ты дьни иде въ горьницѫ съ
тъщаниѥмь въ градъ июдовъ 40и вънидe
въ домъ ꙁахариинъ и цѣлова елисавеѳь·
41и бысть ꙗко оуслъіша елисавеѳь цѣлова-
ниѥ мариино възигра сѧ младеньць радо-
щами въ чрѣвѣ ѥѩ· и испълни сѧ д҃хъмь
с҃тъіимь елисавеѳь 42и възъпи гласъмь
великъмь и рече: бл҃гсловлѥна ты въ же-
нахъ и благословлѥнъ плодъ чрѣва твоѥго·
43и отъ кѫдоу се мънѣ да придеть мати
г҃а моѥго къ мънѣ· 44се бо ꙗко бысть гласъ
цѣлованиꙗ твоѥго въ оушию моѥю възи-

гра сѧ младеньць радощами въ чрѣвѣ
моѥмь· 45и блажена ꙗже вѣрова ꙗко
бѫдеть съвьршениѥ гл҃анъıимъ ѥи оть б҃а·
46и рече мариꙗ: величить дш҃а моꙗ г҃а 47и
въздрадова сѧ дх҃ъ мои о бозѣ съпасѣ
моѥмь· 48ꙗко призьрѣ на съмѣрениѥ рабъı
своѥѩ се бо отъселѣ блажѧть мѧ вьси роди·
49ꙗко сътвори мънѣ велчиѥ сильнъıи и ст҃о
имѧ ѥго· 50и милость ѥго въ родъ и родъ
боѩщиимъ сѧ ѥго· 51сътвори дрьжавѫ
мъıшцеѭ своѥѭи расточи гръдъıѩ мъıс-
лиѭ срьдьца ихъ· 52низъложи сильнъıѩ съ
прѣстолъ и възнесе съмѣренъıѩ· 53алчѫ-
щѧѩ исплъни благъ и богатѧщѧѩ сѧ
отъпоусти тъщѧ· 54приѩтъ из҃лꙗ отрока

своѥго помѧнѫти милость 55ꙗкоже гл҃а къ
оц҃емъ нашимъ авраамоу и сѣмени ѥго до
вѣка· 56прѣбъıсть же мариꙗ съ нѥѭ ꙗко
три мѣсѧцѧ и възврати сѧ въ домъ свои·
57елисавеѳи же испълнишѧ сѧ дьниѥ роди-
ти ѥи и роди сн҃ъ· 58и слъıшашѧ окрьстъ
живѫщеи рождениѥ ѥѩ ꙗко възвеличилъ
ѥсть гь҃ милость своѭ съ нѥѭ и радоваахѫ
сѧ съ нѥѭ· 59и бъıсть въ осмъи дьнь
придошѧ обрѣзатъ отроѵѧте и нарицаа-
хѫ ѥго именемь оц҃а своѥго захариꙗ· 60и
отъвѣщавъши мати ѥго реѵе: ни нъ да
нареѵеть сѧ имѧ ѥмоу иоанъ· 61и рекошѧ къ
нѥи ꙗко ни къто же ѥсть отъ рождениꙗ
твоѥго иже нарицаѥть сѧ именемь тѣмь·

62помаваахѫ же оц҃оу єго како бы хотѣлъ
нарещи єго· 63и испрошь дъщицѫ написа
имѧ єго гл҃ꙗ: иоанъ єсть имѧ ємоу· и
чоудишѧ сѧ вьси· 64отврьзошѧ же сѧ оуста
єго абиє и ꙗзыкъ єго и гл҃ааше благосло-
вѧ б҃а· 65и бысть на вьсѣхь страхъ живѫ-
щихь окрьстъ ихъ и въ вьсеи горьнии ию-
деистѣи повѣдаєми бѣахѫ вьси гл҃и си·
66и положишѧ вьси слышавъшеи на
ср҃дцихъ своихъ гл҃ѭще: чьто оубо отрочѧ се
бѫдеть; и рѫка гн҃ꙗ бѣ съ нимь· 67и за-
хариꙗ оц҃ь єго наплъни сѧ дх҃омь ст҃ымь
и пророчьствова гл҃ꙗ: 68блг҃нъ г҃ь б҃ъ изл҃євъ
ꙗко посѣти и сътвори избавлєниє людємъ
своимъ· 69и въздвиже рогъ спс҃ниꙗ нашего

въ домоу дв҃да отрока своѥго· 70ꙗкоже гл҃а
оусты ст҃ыхъ сѫщиихъ отъ вѣка пр҃къ
ѥго· сп҃сниѥ отъ врагъ нашихъ и из рѫкъ
вьсѣхъ ненавидѧщиихъ насъ· 72сътвори-
ти милость съ оц҃и нашими и помѧнѫти
завѣтъ ст҃ыи свои· 73клѧтвоѭ ѥѭже клѧтъ
сѧ къ авраамоу оц҃оу нашемоу дати намъ
74без страха из рѫкы врагъ нашихъ из-
бавльшемъ сѧ слоужити ѥмоу 75прѣподо-
биѥмь и правьдоѭ прѣдъ нимь вьсѧ дьни
живота нашего· 76и ты отроча пророкъ
вышьнꙗаго нареѵеши сѧ прѣдъидеши бо
прѣдъ лицьмь гн҃ѥмь оуготовати пѫть
ѥго· 77дати разоумъ сп҃сниꙗ людемъ ѥго
въ отпоущениѥ грѣхъ ихъ· 78милосрьдии

ради б҃а нашего въ нихъже посѣтилъ ѥсть
насъ въстокъ съ въıше· 79просвѣтити сѣ-
дѧщѧѩ въ тьмѣ и сѣни съмрьтьнѣ· на-
правити ногъı нашѧ на пѫть мирьнъ·
80отроуѧ же растѣаше и крѣплѣаше сѧ
дх҃ъмь и бѣ въ поустъıнѩхъ до дьне
ѩвлѥниѩ своѥго къ из҃лю·

Бъıсть же въ дьни тъı изиде пове-
лѣниѥ отъ кесара аѵ҃госта написати
вьсѫ вьселѥнѫѭ· 2се написаниѥ пьр-
воѥ бъıсть владѫщоу сориѥѭ
куриниоу· 3и идѣахѫ вьси написатъ сѧ
·в҃·
къжьдо въ свои градъ· 4вьзиде же иосифъ
отъ галилеа из града назареѳьска въ
иоудеѭ въ градъ давъıдовъ иже нарица-

ѥть сѧ виѳлеемъ· ꙁанѥже бѣаше отъ до-
моу и отъ отьчьствиꙗ двдва· 5 написати
сѧ съ мариѥѭ обрѫченоѭ ѥмоу женоѭ сѫ-
щеѭ непраꙁдьноѭ· 6 бысть же ѥгда быс-
та тоу исплънишѧ сѧ дьниѥ родити ѥи·
7 и роди снъ свои пьрвѣньць и повитъ ѥго и
положи и въ ꙗслехь ꙁанѥ не бѣ има мѣста
въ обитѣль· 8 и пастоуси бѣахѫ въ тоиже
странѣ бъдѧще и стрѣгѫще стражѫ нощь-
нѫѭ о стадѣ своѥмь· 9 и се англъ гнь ста оу
нихъ и слава гнꙗ осиꙗ ꙗ и оубоꙗшѧ сѧ
страхъмь велиѥмь· 10 и рече имъ англъ: не
боите сѧ се бо благовѣстоуѭ вамъ радость
великѫ ꙗже бѫдеть вьсѣмъ людьмъ· 11 ꙗко
роди сѧ вамъ дьньсь спсъ ѥже ѥсть хъ гь

ВЪ ГРАДЪ ДАВЪІДОВЪ· 12И СЄ ВАМЪ ЗНАМЄ-
НИЄ ОБРАЩЄТЄ МЛАДЕНЬЦЬ ПОВИТЪ ЛЄЖАЩЬ
ВЪ ЯСЛЄХЪ· 13И ВЪНЕЗАПѢ БЪІСТЬ СЪ
АНГ҃ЛОМЪ МЪНОЖЬСТВО ВОИ НБ҃СЬНЪІНХЪ
ХВАЛЯЩИНХЪ БА҃ И ГЛ҃ЖЩИНХЪ: 14СЛАВА ВЪ
ВЪІШЬНИХЪ БО҃У И НА ЗЄМЛИ МИРЪ ВЪ
ЧЛВ҃ЦѢХЪ БЛАГОВОЛЄНИЄ· 15И БЪІСТЬ ЯКО
ОТИДОША ОТЪ НИХЪ НА НБ҃О АНГ҃ЛИ И ЧЛ҃ЦИ
ПАСТОУСИ РЄКОША ДРОУГЬ КЪ ДРОУГОУ: ПРѢ-
ИДѢМЪ ОУБО ДО ВИѳЛЄЕМА И ВИДИМЪ ГЛ҃Ъ СЬ
БЪІВЪШИИ ИЖЄ ГЪ СЪКАЗА НАМЪ· 16И ПРИДО
ША ПОДВИГЪШЄ СѦ И ОБРѢТОША МАРІЮ ЖЄ
НОСИФЪ И МЛАДЕНЬЦЬ ЛЄЖАЩЬ ВЪ ЯСЛЬХЪ·
17ВИДѢВЪШЄ ЖЄ СЪКАЗАША О ГЛ҃Ѣ ГЛАНѢЕМЬ
О ОТРОЧАТИ СЕМЬ· 18И ВСИ СЛЪІШАВЪШЄ ДИ-

вишѧ сѧ о гл҃анъıхъ отъ пастоухъ къ нимъ·
19 мариꙗ же вьсѧ съблюдааше гл҃ъı си
сълагаѭщи въ ср҃дци своѥмь· 20 и възвра-
тишѧ сѧ пастоуси славѧще и хвалѭще б҃а
о вьсѣхъ ꙗже слъıшашѧ и видѣшѧ ꙗкоже
гл҃ано бъıсть къ нимъ· 21 и ѥгда наплъни
сѧ осмь дьнии да и҆ обрѣжѫть нареченo
бъıсть имѧ ѥмоу і҃с нареченоѥ отъ ангела
прѣжде даже не зачѧтъ сѧ въ чрѣвѣ· 22 и
ѥгда исплънишѧ сѧ дьниѥ очищениꙗ ѥю
по законоу моу҆сеовоу възнесоста родителꙗ
отрочѧ і҃са въ иерсл҃имъ поставити прѣдъ
гм҃ь· 23 ꙗкоже ѥсть писано въ законѣ гн҃и·
ꙗко вьсакъ младеньць мѫжьска полоу
разврьзаꙗ ложесна ст҃о гв҃и нареченъ сѧ·

24и дати жьртвѫ по реченоуоумоу въ за-
конѣ гн҃и дъва гърличища или дъва
пътеньца голѫбина· 25и бѣ чл҃къ въ
иерсл҃имѣ ѥмоуже имѧ сумеонъ· и чл҃къ сь
правьдьнъ и чьстивъ чаѩ оутѣхъı
изл҃ѥвъı и дх҃ъ бѣ ст҃ъ въ нѥмь· 26и бѣ
ѥмоу отъвѣщано дх҃ъмь ст҃ъıимь не ви-
дѣти съмьрти прѣжде даже видить ха҃
гн҃ѩ· 27и приде дх҃ъмь въ цр҃квь и ѥгда
въведоста родителѩ отроча іс҃а сътворити
има по объıчаю законьноуоумоу о нѥмь· 28и
тъ приѩтъ ѥ на рѫкоу своѥю и бл҃гслови
сумеонъ ба҃ и рече: 29нъıнѣ отъпоустиши
раба твоѥго вл҃ко по гл҃оу твоѥмоу съ миръмь·
30ѩко видѣстѣ очи мои сп҃сениѥ твоѥ· 31ѥже

ѥси оуготовалъ прѣдъ лицьмь вьсѣхъ лю-
дии· 32свѣтъ въ окръвениѥ ѩзыкомъ и
славѫ людии твоихъ изл҃ѩ· 33и бѣ иѡсифъ
и мати ѥго чоудѧща сѧ о гл҃ѥмыхъ о
нѥмь· 34и блг҃ословн ѩ сумеонъ и рече къ
марии матери ѥго: се лежить сь на падениѥ
и на въстаѩниѥ мъногомъ въ изл҃и и въ
знамениѥ прѣрочьно· 35и тебѣ же самои
дш҃ѫ проидеть орѫжиѥ да отъкрыѭть сѧ
отъ мъногь ср҃ць помъішлѥниѩ· 36и бѣ
анна прр҃очица дъщи фаноуилова отъ ко-
лѣна асирова· си заматерѣвъши въ
дьньхъ мънозѣхъ живъши съ мѫжемь
седмь лѣтъ отъ дѣвьства своѥго· 37и та
въдова до осми десѧтъ и четъірь лѣтъ

ИЖЄ НЄ ОХОЖДАЛШЄ ОТЪ ЦРК҃ВЄ ПОСТЪИЛЬ Н
ПОЛНТВАШИ СЛОУЖАЩИ НОЩЬ И ДЬНЬ· 38Н ТА
ВЪ ТЪ ЧАСЪ ПРИСТАВЪШИ ИСПОВѢДАЛШЄ СА
ГВ҃И И ГЛАЛШЄ О НЄМЬ ВЬСѢМЪ ЧАЩИНИМЪ
ИЗБАВЛЄНИА ВЪ НЕРС҃ЛИМѢ· 39Н ИКО СЪКОНЬ
ЧАША СА ВЬСА ПО ЗАКОНОУ ГН҃Ю ВЪЗ-
ВРАТИША СА ВЪ ГАЛИЛЄѪ ВЪ ГРАДЪ СВОИ
НАЗАРЄѲЪ· 40ОТРОЧА ЖЄ РАСТѢАШЄ И
КРѢПЛИАШЄ СА ДХ҃ОМЬ ИСПЛЪНИАѪ СА ПРѢ-
МѪДРОСТИ И БЛАГОДАТЬ БЖ҃ИА БѢ НА НЄМЬ·
41И ХОЖДААСТА РОДИТЄЛИ ЄГО ПО ВЬСА ЛѢТА
ВЪ ЕРС҃ЛИМЪ ВЪ ПРАЗДЬНИКЪ ПАСХѢ· 42И ЄГДА
БЪИСТЬ ДЪВОѪ НА ДЄСАТЄ ЛѢТОУ ВЪСХОДА-
ЩЄМЪ ИМЪ ВЪ ЕРС҃ЛИМЪ ПО ОБЫЧАЮ ПРАЗДЬ-
НИКА 43И КОНЬЧАВЪШЄМЪ ДЬНИ ВЪЗВРА-

щаѭщемъ же сѧ имъ оста отрокъ въ
иерс҃лмѣ· и не чоу иосифъ и мати ѥго·
44мьнѣвъша же и҆ въ дроужинѣ сѫщь идос-
та дьне пѫть и искааста ѥго въ рождении
и въ знании· 45и не обрѣтъша ѥго въз-
вратиста сѧ въ ерс҃лмъ възискаѭща ѥго·
46и бысть по трьхъ дьньхь обрѣтоста и҆ въ
цр҃къви сѣдѧщь по срѣдѣ оучитель и
послоушаѭща ихъ и въпрашающа ихъ·
47оужасаахѫ же сѧ вьси послоушаѭщи ѥго о
разоумѣ и отъвѣтѣхъ ѥго· 48и видѣвъша
и҆ дивиста сѧ и къ нѥмоу мати ѥго рече:
чѧдо чьто сътвори нама тако; се оц҃ь твои
и азъ скръбѧща искаховѣ тебе· 49и рече къ
нима: чьто ꙗко искаста мене; не вѣста ли

ꙗко ꙗже сѫть ѻ҃ца моѥго въ тѣхь достоить
ми быти; 50и та не разоумѣста г҃ла иже
рече има· 51и сънидe съ нима и приде въ
назареѳъ· и бѣ повиноуѩ сѧ има· мати же
ѥго съблюдааше вьсѧ г҃лъі сиѩ съла-
гаѭщи въ срьдьци своѥмь· 52і҃с же спѣаше
прѣмѫдростиѭ и тѣлъмь и бл҃годатиѭ
отъ б҃а и чл҃вкъ·

Въ пѧтоѥ же на десѧте лѣто вла-
дъічьствиꙗ тивериꙗ кесара об-
ладаѭщоу поньскоуоумоу пи-
латоу иоудеѥѭ и четврьто-
властьствоуѭщоу галилеѥѭ иродоу фили-
·г҃· поу же братоу ѥго четврьтовластьст-
воуѭщоу итуриѥѭ и трахонитьскоѭ стра-

ноѭ и лусанию четврьтовластьствоуѭ-
щоу авилиниѥѭ· 2при архиереи аннѣ и ка-
иафѣ бысть гл҃ъ бж҃ии къ иоаноу ꙁаха-
рииноу сн҃оу въ поустыни· 3и приде въ вьсѧ
странѫ иерданьскѫ проповѣдаѩ крьщениѥ
на покаание въ отъпоущениѥ грѣховъ·
4ꙗкоже ѥсть писано въ кънигахъ словесы
исаиѩ пр҃ока гл҃ѭща: гласъ въпиѭщааго
въ поустыни оуготовите пѫть гн҃ь правы
творите стьꙁѧ ѥго· 5вьсака дъбрь наплъ-
нить сѧ и вьсака гора и хлъмъ съмѣрить
сѧ и бѫдѫть стрьпътьнаѩ въ праваѩ и
острии въ пѫти гладъкы· 6и оуꙁьрить
вьсака пльть съпасениѥ бж҃иѥ· 7гл҃ааше же
исходѧщиимъ народомъ крьститъ сѧ отъ

НЄГО: НЩАДНИА ЄХИДЬНОВА КЪТО СЪКАЗА
ВАШЪ БѢЖАТИ ОТЪ ГРАДЯЩАГО ГНѢВА;
[8]СЪТВОРИТЄ ОУБО ПЛОДЪІ ДОСТОИНЪІ ПОКАА
НИЮ И НЄ НАЧИНАИТЄ ГЛАТИ ВЪ СЄБѢ ЯКО
ОЦА ИМАМЪ АВРААМА· ГЛѦ БО ВАМЪ ЯКО
МОЖЄТЬ БГЪ ОТЪ КАМЄННИА СЄГО ВЪЗДВИГНѦ-
ТИ ЧАДА АВРААМОУ· [9]ОУЖЄ БО СЄКЪІРА ПРИ
КОРЄНИ ДРѢВА ЛЄЖИТЬ ВЬСАКО ОУБО ДРѢВО НЄ
ТВОРАЩЄЄ ПЛОДА ДОБРА ПОСѢКАЄТЬ И ВЪ
ОГНЬ ВЪМѢТАЄТЬ И СЪГАРАЄТЬ· [10]И ВЪПРА-
ШААХѦ ЄГО НАРОДИ ГЛѦЩЄ: ЧЬТО ОУБО СЪТВО-
РИМЪ; [11]ОТВѢЩАВЪ ЖЄ ГЛААШЄ ИМЪ: ИМѢЯИ
ДВѢ РИЗЪІ ДА ПОДАСТЬ НЄ ИМОУЩОУОУМОУ И
ИМѢЯИ БРАШЬНА ТАКОЖДЄ ДА ТВОРИТЬ·
[12]ПРИДОША ЖЄ И МЪІТАРИЄ КРЬСТИТЪ СѦ И

рекошѧ къ нѥмоу: оучителю чьто сътво-
римъ; 13онъ же рече къ нимъ: ни чьто же
болѥ повелѣнааго вамъ творите· 14въпра-
шаахѫ же и и воини гл҃ѭще: и мы чьто
сътворимъ; и рече къ нимъ: ни кого же оби-
дите ни оклеветаите и довьльни бѫдѣте
оброкы вашими· 15чаѭщемъ же людьмъ и
помъішлѣѭщемъ въ ср҃дьцихъ своихъ о
иоанѣ ѥда тъ ѥсть х҃съ 16отъвѣщаваaше
иоанъ вьсѣмъ гл҃ѩ: азъ оубо водоѭ
крьщаѭ вы грѧдеть же крѣплии мене ѥмоу-
же нѣсмь достоинъ отрѣшити ремене са-
погъ ѥго тъ крьстить вы дх҃ъмь ст҃ыимь
и огньмь· 17ѥмоуже лопата въ рѫцѣ ѥго и
потрѣбить гоумьно своѥ и събереть пьше-

НИЦѪ ВЪ ЖИТЬНИЦѪ СВОѪ А ПЛѢВЪІ СЪЖЕ–
ЖЄТЬ ОГНЬІЛЬ НЄГАСНІЛЪІНІЛЬ· [18]ІЛЪНОГА ЖЄ Н
НИА ОУТѢШАѪ БЛАГОВѢСТОВААШЄ ЛЮДЬІЛЪ·
[19]НРОДЪ ЖЄ ЧЄТВЬРТОВЛАСТЬНИКЪ ОБЛИЧА–
ЄІЛЬ НІЛЬ О НРОДНѪДѢ ЖЄНѢ БРАТА СВОЄГО Н О
ВЬСЄІЛЬ ЗЪЛѢ ЄЖЄ СЪТВОРИ НРОДЪ [20]ПРИЛОЖИ Н
СЄ НАДЪ ВЬСѢІИ Н ЗАКЛЄПЄ НОАНА ВЪ ТЬІЛЬ–
НИЦИ· [21]БЪІСТЬ ЖЄ ЄГДА КРЬСТНША СѪ ВЬСИ
ЛЮДИЄ ІС҃ОУ КРЬЩЬШОУ СѪ Н ІОЛАЩОУ СѪ ОТЪ–
ВРЬЗЄ СѪ НБ҃О Н СЪНИДЄ ДХ҃Ъ СТ҃ЪІИ
ТѢЛЄСЬНЪІНІЛЪ ЗРАКЪІЛЬ ЯКО ГОЛѪБЬ НА НЬ·
И ГЛАСЪ СЪ НБ҃СЄ БЪІСТЬ ГЛ҃Ѫ: ТЪІ ЄСИ СН҃Ъ
ІОИ ВЪЗЛЮБЛЄНЪІИ· О ТЄБѢ БЛ҃ГОВОЛИХЪ· [23]И
ТЪ БѢ І҃С ЯКО ТРЄІЛЪ ДЄСѪТЄІЛЪ ЛѢТЪ НА–
ЧИНАѪ СН҃Ъ СЪІ ЯКО ІЬНІІЛЪ БѢ ІОСИФОВЪ

ИЛИЕВЪ· 24МАТѲАТОВЪ ЛЕУИИНЪ МЕЛХИЕВЪ
ИАННАЕВЪ ИОСИФОВЪ· 25МАТТАѲИЕВЪ АМО-
СОВЪ НАОУМОВЪ ЕСЛИМОВЪ НАГЕОВЪ· 26МАА-
ѲОВЪ МАТАѲИЕВЪ СЕМЕИЕВЪ ИОСИФОВЪ ИЮ-
ДИНЪ· 27ИОАНАНОВЪ РИСАЕВЪ ЗОРОВАВЕЛЕВЪ
САЛАѲИИЛЕВЪ НИРИЕВЪ· 28МЕЛХИЕВЪ АДДИ-
ЕВЪ КОСАМОВЪ ЕЛМОДАМОВЪ ИРОВЪ· 29ИОСИОВЪ
ЕЛИЕЗЕРОВЪ ИОРИМОВЪ МАТѲАТОВЪ ЛЕУИНЪ·
30СУМЕОНОВЪ ИЮДОВЪ ИОСИФОВЪ ИОНАНОВЪ
ЕЛИАКИМОВЪ· 31МЕЛЕАЕВЪ МАИНАНОВЪ МАТ-
ТАѲАЕВЪ НАѲАНОВЪ ДВ҃ДОВЪ· 32ИЕСЕОВЪ ОВИ-
ДОВЪ ВООЗОВЪ САЛМОНОВЪ НААСОНОВЪ· 33АМИ-
НАДАВОВЪ АРАМОВЪ ЕСРОМОВЪ ФАРЕСОВЪ ИЮ-
ДОВЪ· 34ИЯКОВОВЪ ИСАКОВЪ АВРААМОВЪ ФА-
РИНЪ НАХОРОВЪ· 35СЕРОУХОВЪ РАГАВОВЪ ФАЛЕ-

КОВЪ ЄВЄРОВЪ САЛАНЬ· 36КАННОВЪ АРФАКСА-
ДОВЪ СИЛОВЪ НОЄВЪ ЛАМЕХОВЪ· 37МА҃ѲОУСАЛЬ
ЄНОХОВЪ НАЄДОВЪ МАЛЄЛЄИЛОВЪ КАННАНОВЪ
ЄНОСОВЪ СИѲОВЪ АДАМОВЪ БЖ҃ИИ·

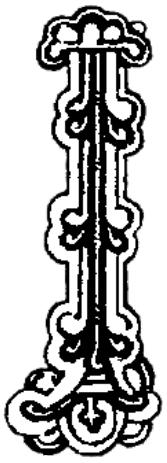

СТ҃Ъ ЖЄ ИСПЛЪНЬ ДХ҃А СТ҃А ВЪЗВРАТИ СА
ОТЪ ИОРДАНА И ВЄДИМАШЕ СА ДХ҃МЬ ВЪ
ПОУСТЫНИ· 2ЧЄТЫРИ ДЄСАТИ ДЬНИИ
ИСКОУШАЄМЪ ДИАВОЛЪМЬ И НЄ ѢСТЬ НИ
ЧЄСО ЖЄ ВЪ ТЫ ДЬНИ· И КОНЬЧАВЪШЄМЪ СА
·Ѧ·
ИМЪ ПОСЛѢДЬ ВЪЗАЛЪКА· 3И РЄЧЄ ИМОУ ДИА-
ВОЛЪ: АЩЄ СН҃Ъ ИСИ БЖ҃ИИ РЬЦИ КАМЄННИЮ СЄМОУ
ДА БЖ҃ДЄТЬ ХЛѢБЪ· 4И ОТЪВѢЩА ІС҃ КЪ ИМОУ
ГЛ҃И: ПИСАНО ИСТЬ ИКО НЄ О ХЛѢБѢ ЄДИНОМЬ
ЖИВЪ БЖ҃ДЄТЬ ЧЛ҃КЪ НЪ О ВЬСѢКОМЬ ГЛ҃Ѣ
БЖ҃ИИ· 5И ВЪЗВЄДЪ І҃И ДИАВОЛЪ НА ГОРЖ ВЫ-

сокѫ показа ѥмоу вьсꙗка ц҃рствиꙗ въсе-
лѥнъıѩ въ ѵасѣ врѣменьнѣ· 6и рече ѥмоу
диꙗволъ: тебѣ дамь власть сиѭ вьсѭ и
славѫ ихъ· ꙗко мънѣ прѣдана ѥсть и
ѥмоуже аще хощѫ прѣдамь ѭ· 7тъı оубо аще
поклониши сѧ прѣдъ мъноѭ бѫдѫть
тебѣ вьсꙗ· 8и отъвѣщавъ і҃с рече ѥмоу: иди
за мъноѭ сотоно· писано бо ѥсть: г҃ви б҃оу
твоѥмоу поклониши сѧ и томоу ѥдиномоу
послоужиши· 9и веде и҆ въ ир҃лмъ и постави
и҆ на крилѣ цр҃квнѣѥмь и рече ѥмоу: аще с҃нъ
ѥси б҃жии врьзи сѧ отъ сѫдоу низъ· 10писа-
но бо ѥсть ꙗко ан҃глмъ своимъ заповѣсть
о тебѣ съхранити тѧ· 11и на рѫкахъ възь-
мѫть тѧ да не о камень прѣтъкънеши

ногъı твоѥѩ· 12и отъвѣщавъ і҃с рече ѥмоу
ꙗко речено ѥсть не искоусиши г҃а б҃а твоѥго·
13и сконьчавъ вьсꙗко искоушениѥ диꙗ-
волъ отиде отъ нѥго до врѣмене· 14и въз-
врати сѧ і҃с въ силѣ д҃хвнѣи въ галилѥѭ·
и вѣсть изиде по вьсеи странѣ о нѥмь· 15и
тъ оучааше на съньмищихъ ихъ славимъ
вьсѣми· 16и приде въ назареѳъ въ нѥмьже
бѣ въспитанъ и вънидe по объıчаѭ своѥ-
моу въ дьнь сѫботьнъıи въ съборище· и
въста чистъ· 17и въдашѧ ѥмоу кънигъı и
исаиѩ пр҃рка· и разгънѫвъ кънигъı обрѣте
мѣсто идеже бѣ написано: 18д҃хъ г҃нь на
мънѣ· ѥгоже ради помаза мѧ· благовѣс-
титъ нищиимъ посъла мѧ· и исцѣлитъ

съкроушенъıѩ срдцьмь· проповѣдати плѣнь-
никомъ отъпоущениѥ и слѣпъıмъ прозьрѣ-
ниѥ· отъпоустити съкроушенъıѩ въ отъ-
радѫ· 19проповѣдати лѣто гнѥ приѩтьно·
20и съгнѫвъ кънигъı въдавъ слоузѣ сѣде
и вьсѣмъ въ съборищи оуи бѣаста зьрѩщи
на нь· 21начѧтъ же глати къ нимъ ꙗко
дьньсь събъıсть сѧ писаниѥ се въ оушию
вашею· 22и вьси съвъдѣтельствоваахѫ
ѥмоу и дивлꙗахѫ сѧ о словесехь благо-
дати исходѧщиихъ из оустъ ѥго и
глаахѫ: не сь ли ѥсть снъ иосифовъ; 23и рече
къ нимъ: вьсако речете ми притъчѫ сиѭ
врачѫ исцѣли сѧ самъ· ѥлико слъıшахомъ
бъıвъшихь въ капернаоумѣ сътвори и сьде

въ отьчьствии своѥмь· 24рече же: аминъ
гл҃ѭ вамъ ꙗко ни которы же пр҃ркъ приѩть
ѥсть въ отьчьствии своѥмь· 25въ истинѫ
же гл҃ѭ вамъ ꙗко мъногы въдовицѧ бѣ-
шѧ въ дьни илиины въ иерсл҃мѣ ѥгда
заключи сѧ нб҃о три лѣта и шесть мѣ-
сѧць ꙗко бысть гладъ по вьсеи земли· 26и
ни къ ѥдинои же ихь посъланъ бысть
илиꙗ тъкъмо въ сарефѳоу сидоньскѫѭ къ
женѣ въдовици· 27и мънози бѣахѫ прока-
жении въ из҃ли при елисеи пр҃цѣ и ни ѥдинъ
же отъ нихъ очисти сѧ тъкъмо нееманъ
сурскыи· 28наплънишѧ же сѧ вьси ꙗрос-
тиѭ на съборищи слышѧще си· 29и въс-
тавъше изгънашѧ и҆ вънъ из града и

ведошѧ и҆ до врьхоу горы на нѥиже градъ
ихъ сътворенъ бѣаше да бышѧ и҆ низъ-
ринѫли· 30онъ же прошьдъ и по срѣдѣ ихъ
идѣаше· 31и вънидe въ каперьнаоумъ въ
градъ галилеискъ· и бѣ оучѧ въ сѫботы·
32и оужасаахѫ сѧ оучении ѥго ꙗко съ
властиѭ бѣ слово ѥго· 33и въ съборищи бѣ
чл҃вкъ имы доуха нечиста· и възъпи
гласъмь велиѥмь 34гл҃ѧ: остани· чьто
ѥсть намъ и тебѣ і҃се назарѧнине; при-
шьлъ ѥси погоубить насъ· вѣмь тѧ къто
ѥси ст҃ыи бж҃ии· 35и запрѣти ѥмоу і҃с гл҃ѧ:
прѣмлъчи и изиде из нѥго· и поврьгъ и҆
бѣсъ по срѣдѣ и изиде из нѥго ни како же
не врѣждь ѥго· 36и бысть оужасъ на вьсѣхъ·

И СЪТАЗААХѪСѦ ДРОУГЪ КЪ ДРОУГОУ ГЛЮЩЄ:
ЧЬТО ЄСТЬ СЛОВО СЄ ꙗКО ВЛАСТИѪ И СИЛОѪ
ВЄЛИТЬ НЄЧИСТЪІИМЪ ДОУХОМЪ И ИСХОДѦТЬ;
37И ИСХОЖДААШЄ ШОУМЪ О НЄМЬ ВЪ ВЬСѦКО
МѢСТО СТРАНЪІ· 38ВЪСТАВЪ ЖЄ ИЗ СЪНЬІМИ-
ЩА ВЪНИДЄ ВЪ ДОМЪ СИМОНОВЪ· ТЬЩА ЖЄ
СНМОНѦ БѢ ОДРЬЖНМА ОГНЬІМЬ ВЄЛИЄМЬ И
ПОЛНШѦ Ѩ О НЄИ· 39И СТАВЪ НАДЪ НЕѪ ЗА-
ПРѢТИ ОГНЮ· И ОСТАВИ ѪѪ· АВИЄ ЖЄ ВЪСТАВЪ-
ШИ СЛОУЖААШЄ ИМЪ· 40ЗАХОДѦЩОУ ЖЄ СЛЪНЬ-
ЦОУ ВЬСИ ЄЛИКО ИМѢѦХѪ БОЛѦЩѦѦ НЕДѪ-
ГЪІ РАЗЛИЧЬНЪІ ПРИВОЖДААХѪ ѦѪ КЪ ИЄМОУ·
ОНЪ ЖЄ НА КОГОЖЬДО НХЪ РѪКѪ ВЪЗЛОЖЬ
ИСЦѢЛѦААШЄ ѦѪ· 41ИСХОЖДААХѪ ЖЄ И БѢСИ ОТЪ
МЪНОГЪ ВЪПИѪЩЄ И ГЛѪЩЄ ꙗКО ТЪІ ЄСИ ХС̄Ъ

сн҃ъ бж҃ии· и ꙁапрѣщаѩ не даѩаше имъ
гл҃ати· ꙗко вѣдѣахѫ х҃а самого сѫща·
42бывъшоу же дьни ишьдъ иде въ поусто
мѣсто и народи искаахѫ ѥго и придошѧ до
нѥго· и дрьжаахѫ и҆ да не бы отъшьлъ отъ
нихъ· 43онъ же рече имъ ꙗко и дроугъіимъ
градомъ подобаѥть ми благовѣстити
цр҃ствиѥ бж҃иѥ· ꙗко на се посъланъ ѥсмь·
43и бѣ проповѣдаѩ на съньмищихъ гали-
леисцѣхъ·

Бысть же належѧщоу ѥмоу народоу ·є҃·
да бышѧ слъішали слово бж҃иѥ и тъ
бѣ стоѩ при ѥꙁерѣ генисаретьсцѣ·
2и видѣ дъва корабица стоѩща
при ѥꙁерѣ· ръібари же ошьдъше отъ нѥѭ

плакаахѫ мрѣжѧ своѩ· 3 вълѣзъ же въ
ѥдинъ отъ корабицоу иже бѣ симоновъ моли
и҆ оть землѩ отъстѫпити мало· и сѣдъ
оучааше ис кораблѩ народъı· 4 ѩкоже прѣста
гл҃ѩ рече къ симоноу: възѣди въ глѫбинѫ
и въметѣте мрѣжѧ вашѧ въ ловитвѫ· 5 и
отъвъщавъ симонъ рече ѥмоу: наставьни-
че об нощь вьсѫ троуждьше сѧ ни чесо же не
ѩхомъ· по гл҃оу же твоѥмоу въврьжемъ
мрѣжѫ· 6 и се сътворьше обѧшѧ множьство
ръıбъ мъного прѣтрьзаахѫ же сѧ мрѣжѧ
ихъ· 7 и поманѫшѧ причѧстьникомъ иже
бѣахѫ въ дроузѣмь корабли да пришьдъ-
ше помогѫть имъ· и придошѧ и наплъ-
нишѧ оба кораблѩ ѩко погрѫжати сѧ има·

8видѣвъ же симонъ петръ припаде къ ко-
лѣнома і҃совома г҃лѧ: изиди отъ мене ꙗко
мѫжь грѣшьнъ ѥсмь г҃и· 9оужасъ бо одрь-
жааше и҆ и вьсѧ иже бѣахѫ съ нимь о
ловитвѣ рыбъ ꙗже ꙗшѧ· 10такожде же
иꙗкова и иоана сына зеведеова ꙗже бѣ-
ста обьщьника симонови· и рече къ симоноу
і҃с: не бои сѧ отъ селѣ чл҃вкы бѫдеши ловѧ·
11и извезъше кораблꙗ на землѭ и
оставльше вьсе въ слѣдъ ѥго идошѧ· 12и
бысть ѥгда бысть въ ѥдиномь отъ
градъ и се мѫжь исплънь прокажениꙗ· и
видѣвъ і҃са падъ ниць моли сѧ ѥмоу г҃лѧ:
г҃и аще хощеши можеши мѧ очистити· 13и
простьръ рѫкѫ коснѫ и҆ рекъ: хощѫ очисти

сѧ· и абиѥ проказа отиде отъ нѥго· 14и тъ
запрѣти ѥмоу ни комоу же не гл҃ати· нъ
шьдъ покажи сѧ иереови и принеси о
оучищении своѥмь ꙗкоже повелѣ моу҆си въ
съвѣдѣтельство имъ· 15прохождааше же
паче слово о нѥмь· и сънимаахѫ сѧ народи
мънози слъıшати и цѣлити сѧ отъ нѥго
отъ недѫгъ своихъ· 16тъ же бѣ отъходѧ въ
поустъıнѭ и молѧ сѧ· 17и бъıсть въ ѥдинъ
отъ дьнии и тъ бѣ оучѧ и бѣахѫ сѣдѧще
фарисеи и законооучителѥ иже бѣахѫ
пришьли отъ вьсакоѩ вьси галиискъı
иоудеискъı и отъ иѥроусалима· и сила гн҃ѣ
бѣ цѣлити ѩ· 18и се мѫжи носѧще на одрѣ
чл҃вка иже бѣ ослаблѥнъ и искаахѫ

вънести и҆ и положити прѣдъ нимь· 19и не
обрѣтъше кѫдоу вънести и҆ народа ради
възлѣзъше на храмъ сквозѣ покровъ
низъвѣсишѧ съ ложьмь по срѣдѣ прѣдъ і҃са·
20и видѣвъ вѣрѫ ихъ рече ѥмоу: чловѣче
отъпоущаѭть ти сѧ грѣси твои· 21и на-
чѧшѧ помъішлѩти кънижьници и фари-
сеи г҃лѭще: къто сь ѥсть иже г҃лѥть хоулѫ;
къто можеть отъпоущати грѣхы тъкъмо
ѥдинъ б҃ъ; 22разоумѣвъ же і҃с помъішлѥ-
ниѩ ихъ отъвѣщавъ рече имъ: чьто по-
мъішлѩѥте въ срд҃цихъ вашихъ; 23чьто
ѥсть оудобѣѥ рещи ослаблѥноуоумоу отъ-
поущаѭть ти сѧ грѣси твои или рещи
въстани и ходи; 24нъ да оувѣсте ѩко

ВЛАСТЬ ИМАТЬ СЫНЪ ЧЛВ҃ЧЬСКЪІИ НА ЗЄМЛИ
ОТЪПОУЩАТИ ГРѢХЪІ· РЄЧЄ ОСЛАБЛЄНОУОУМОУ:
ТЄБѢ Г҃ЛЮ ВЪСТАНИ И ВЪЗЬМИ ЛОЖЕ ТВОЄ И
ИДИ ВЪ ДОМЪ ТВОИ· 25И АБИЄ ВЪСТАВЪ
ПРѢДЪ НИМИ ВЪЗЬМЪ НА НЄМЬ ЖЄ ЛЕЖАШЕ
И ИДЕ ВЪ ДОМЪ СВОИ СЛАВА Б҃А· 26И ОУЖАСЪ
ПРИЄМЪ ВСѦ И СЛАВЛЯАХѫ Б҃А И НАПЛЪ-
НИША СѦ СТРАХОУЬ Г҃ЛЮЩЕ· ЯКО ВИДѢХОМЪ
ПРѢСЛАВЬНА ДЬНЬСЬ· 27И ПО СИХЪ ИЗИДЕ И
ОУЗРѢ МЬЗДОНИЬЦА НИМЕНЬ ЛЄВИ
СѢДЯЩА НА МЪІТЬНИЦИ И РЄЧЄ ИМОУ: ИДИ ПО
МЪНѢ· 28И ОСТАВЬ ВСѦ ВЪСТАВЪ ВЪ СЛѢДЪ
ЄГО ИДЕ· 29И СЪТВОРИ ТРѢЖДЕНИЄ ВЄЛИКО ЛЄ҃ВИ
ИМОУ ВЪ ДОМОУ СВОЄМЬ· И БѢ НАРОДЪ МЪНОГЪ
МЪІТАРЬ И ИНѢХЪ ИЖЕ БѢЯХѫ СЪ НИМИ

възлежѧще· 30и ръпътаахѫ кънижьници
и фарисеи къ оученикомъ ѥго гл҃ѭще: по
чьто съ мытари и грѣшьникы ѣсте и
пиѥте; 31и отъвѣща і҃съ рече къ нимъ: не
трѣбоуѭть съдравии врача нъ болѧщеи·
32не придохъ призъватъ правьдьникъ нъ
грѣшьникы въ покаание· 33они же рекошѧ
къ нѥмоу: по чьто оученици иоанови пос-
тѧть сѧ чѧсто и молитвы творѧть та-
кожде и фарисеистии а твои ѣдѧть и пи-
ѭть; онъ же рече къ нимъ: ѥда можете сн҃ы
брачьныѩ доньдеже женихъ ѥсть съ ни-
ми сътворити постити сѧ; придѫть же
дьниѥ ѥгда отъѧтъ бѫдеть отъ нихъ
женихъ тъгда постѧть сѧ въ ты дьни·

ГЛАШЄ ЖЄ И ПРИТЪЧѪ КЪ НИМЪ ЯКО НИ КТО ЖЄ ПРИСТАВЛЄНИЯ РИЗЪІ НОВЪІ НЄ ПРИСТАВЛЯЄТЬ НА РИЗѢ ВЄТХѢ· АЩЄ ЛИ ЖЄ НИ НОВѢЙ РАЗДЬРЄТЬ И ВЄТХІЙ НЄ ПРИКЛЮЧИТЬ СѦ ПРИСТАВЛЄНИЄ ЄЖЄ ОТЪ НОВАГО· И НИ КТО ЖЄ НЄ ВЪЛИВАЄТЬ ВИНА НОВА ВЪ МѢХЪІ ВЄТХІЯ· АЩЄ ЛИ ЖЄ НИ ПРОСАДИТЬ ВИНО НОВОЄ МѢХЪІ· И ТО ПРОЛѢЄТЬ СѦ И МѢСИ ПОГЪІБНОУТЬ· НЪ ВИНО НОВОЄ ВЪ МѢХЪІ НОВЪІ ВЪЛИВАТИ И ОБОЄ СЪБЛЮДЕТЬ СѦ· И НИ КЪТО ЖЄ ПИВЪ ВЄТХА АБИЄ ХОЩЄТЬ НОВОУОУШОУ· ГЛЄТЬ БО: ВЄТХОЄ ЛОУЧЄ ЄСТЬ·

Бысть же въ сѫботѫ въторопрьвѫѭ ·ѕ·
ити ѥмоу сквозѣ сѣаниꙗ и въстрь-
заахѫ оученици ѥго класы и
ѣдѣахѫ истираѭще рѫками свои-
ми· 2нѣции же отъ фарисеи рекошѧ имъ:
чьто творите ѥгоже не достоить творити
въ сѫботы; 3и отвѣщавъ і҃съ рече къ нимъ:
ни ли сего чьли ѥсте ѥже сътвори дв҃дъ
ѥгда възалка самъ и иже съ нимь бѣахѫ;
4како вънидe въ домъ бж҃ии и хлѣбы
прѣдъложениꙗ приимъ ѣсть и дасть и
сѫщиимъ съ нимъ ихъже не достоꙗаше
ѣсти тъкъмо иереомъ ѥдинѣмъ· 5и гл҃аашe
имъ ꙗко г҃ь ѥсть сынъ чл҃вчьскыи сѫботѣ·
6бысть же и въ дрѫгѫѭ сѫботѫ вънити

ѥмоу въ съборище и оучити· и бѣ чловѣкъ
тоу и рѫка ѥмоу деснаꙗ бѣ соуха· 7и на-
зираахѫ и҆ кънижьници и фарисеи аще въ
сѫботѫ исцѣлить и҆ да обрѧщѫть рѣчь на
нь· 8онъ же вѣдѣаше помъıшлѥниꙗ ихъ и
рече чл҃коу имѫщоуоумоу соухѫ рѫкѫ: въс-
тани и стани по срѣдѣ· онъ же въставъ
ста· 9рече же і҃с къ нимъ: въпрошѫ въı аще
достоить въ сѫботъı добро сътворити или
зъло сътворити; д҃шѫ сп҃сти или погоубити;
10и възьрѣвъ на вьсѧ ꙗ рече ѥмоу: простьри
рѫкѫ твоѭ· онъ же прострѣтъ и оутврьди
сѧ рѫка ѥмоу ꙗко и дроугаꙗ· 11они же
исплънишѧ сѧ безоумиꙗ и г҃лаахѫ дроугъ
къ дроугоу чьто бъıшѧ сътворили і҃сви·

12БЫСТЬ ЖЕ ВЪ ДЬНИ ТЫ ИЗИДЕ ВЪ ГОРѪ
МОЛИТЪ СѦ И БѢ ОБ НОЩЬ ВЪ МОЛИТВѢ БЖ҃ИИ·
И ЄГДА БЫСТЬ ДЬНЬ ПРИГЛАСИ ОУЧЕНИКЫ
СВОЮ· И ИЗБЬРАВЪ ОТЪ НИХЪ ДЪВА НА
ДЕСѦТЕ ЮЖЕ И АПОСТОЛЫ НАРЕЧЕ· СИМОНА
ЄГОЖЕ ИМЕНОВА ПЕТРА И АНДРѢЮ БРАТА ЄГО·
ИЮКОВА И ИОАНА· ФИЛИПА· ВАРѲОЛОМЕА·
МАТѲЕА И ФОМѪ· ИЮКОВА АЛФЕОВА И СИМОНА
НАРИЦАЄМААГО ЗИЛОТА· ИЮДѪ ИЮКОВЛЮ И
ИЮДѪ ИСКАРИОТЬСКААГО· ИЖЕ БЫСТЬ И
ПРѢДАТЕЛЬ· 17И СЪШЕДЪ СЪ НИМИ СТА НА
МѢСТѢ РАВЬНѢ· И НАРОДЪ ОУЧЕНИКЪ ЄГО И
МЪНОЖЬСТВО МЪНОГО ЛЮДИИ ОТЪ ВЬСЕЮ ИОУ-
ДЕЮ И ИЕР҃СЛИМА И ПОМОРИЮ ТУРЬСКА И
СИДОНЬСКА· 18ИЖЕ ПРИДОШѦ ПОСЛОУШАТЪ ЄГО

И ИСЦѢЛИТЪ Сѧ ОТЪ НЕДѫГЪ СВОИХЪ И
СТРАЖДѫЩЕИ ОТЪ ДХ҃Ъ НЕЧИСТЪІИХЪ ЦѢ-
ЛѢАХѫ Сѧ· 19И ВЬСЬ НАРОДЪ ИСКАШЕ ПРИ-
КАСАТИ Сѧ ЇЄЛЬ ЇАКО СИЛА ИЗ НЇЕГО ИСХОЖ-
ДАШЕ И ИСЦѢЛѢАШЕ ВЬСѢ· 20И ТЪ ВЪЗВЕДЪ
ОЧИ СВОИ НА ОУЧЕНИКЪІ СВОѦ ГЛ҃АШЕ: БЛАЖЕ-
НИ НИЩИИ ДХ҃ЪМЬ ЇАКО ВАШЕ ЇЕСТЬ ЦР҃ЬСТВИЇЄ
БЖ҃ИЇЄ· 21БЛАЖЕНИ АЛЧѫЩЕИ НЫІНѢ ЇАКО НА-
СЫТИТЕ Сѧ· БЛАЖЕНИ ПЛАЧѫЩЕИ Сѧ НЫІНѢ
ЇАКО ВЪСМѢЄТЕ Сѧ· 22БЛАЖЕНИ БѫДЕТЕ ЇЕГДА
ВЪЗНЕНАВИДѧТЬ ВЪІ ЧЛ҃ЦИ И ЇЕГДА РАЗ-
ЛѫЧѧТЬ ВЪІ И ПОНОСѧТЬ И ПРОНЕСѧТЬ ИМѧ
ВАШЕ ЇАКО ЗЪЛО СН҃А ЧЛ҃ЧЬСКАГО РАДИ·
23ВЪЗРАДОУИТЕ Сѧ ВЪ ТЪ ДЬНЬ И ВЪЗИГ-
РАИТЕ Сѧ СЕ БО МЬЗДА ВАША МЪНОГА ВЪ

НБ҃СЕХЪ· ПО СИХЪ БО ТВОРѢАХѪ ПРО҃КОМЪ ОЦ҃И
ИХЪ· 24ОБАЧЕ ГОРЕ ВАМЪ БОГАТЪІИМЪ ꙗКО
ВЪСПРИѦСТЕ ОУТѢХѪ ВАШѪ· 25ГОРЕ ВАМЪ НА-
СЪІЩЕНИИ ꙗКО ВЪЗАЛЪЧЕТЕ СѦ· ГОРЕ ВАМЪ
СМѢѬЩЕИ СѦ НЪІНѢ ꙗКО ВЪЗДРЪІДАѤТЕ И
ВЪСПЛАЧЕТЕ СѦ· 26ГОРЕ ѤГДА РЕКѪТЬ ДОБРѢ О
ВАСЪ ВЬСИ ЧЛ҃ЦИ· ПО СЕМОУ БО ТВОРѢАХѪ
ЛЪЖИИМЪ ПРО҃КОМЪ ОЦ҃И ИХЪ· 27НЪ ВАМЪ ГЛ҃Ѭ
СЛЪІШѦЩИИМЪ: ЛЮБИТЕ ВРАГЪІ ВАШѦ· ДОБРО
ТВОРИТЕ НЕНАВИДѦЩИИМЪ ВАСЪ· 28БЛАГО-
СЛОВИТЕ КЛЬНѪЩѦѦ ВЪІ· МОЛИТЕ СѦ ЗА
ТВОРѦЩѦѦ ВАМЪ ОБИДѪ· 29БИѬЩОУОУМОУ
ТѦ ВЪ ЛАНИТѪ ПОДАИ И ДРОУГѪѬ· И ОТЪ-
ѤМЛѬЩОУОУМОУ ТЕБѢ РИЗѪ И СРАЧИЦѦ НЕ
ВЪЗБРАНИ· 30ВЬСАКОМОУ ЖЕ ПРОСѦЩОУОУМОУ ОУ

ТЄБЄ ДАН И ОТЪ ОТЪИМАЮЩАГО ТВОЯ НЄ
ИСТАЗАН· 31И ЯКОЖЄ ХОЩЄТЄ ДА ТВОРЯТЪ
ВАМЪ ЧЛОВѢЦИ И ВЪІ ТВОРИТЄ ИМЪ ТАКО-
ЖДЄ· 33И АЩЄ ЛЮБИТЄ ЛЮБЯЩАЯ ВЪІ КАЯ
ВАМЪ ХВАЛА ЄСТЬ; ИБО И ГРѢШЬНИЦИ ЛЮ-
БЯЩАЯ ИХЪ ЛЮБЯТЬ· 34И АЩЄ БЛАГО ТВО-
РИТЄ БЛАГО ТВОРЯЩИИМЪ ВАМЪ КАЯ ВАМЪ
ХВАЛА ЄСТЬ ИБО И ГРѢШЬНИЦИ ТОЖДЄ ТВО-
РЯТЬ· 35И АЩЄ ВЪЗАИМЪ ДАЄТЄ ОТЪ ИИХЪЖЄ
ЧАЄТЄ ВЪСПРИЯТИ КАЯ ВАМЪ ХВАЛА ЄСТЬ
ИБО И ГРѢШЬНИЦИ ГРѢШЬНИКОМЪ ВЪЗАИМЪ
ДАЮТЬ ДА ВЪСПРИИМУТЬ РАВЬНО· 36ОБАЧЄ
ЛЮБИТЄ ВРАГЪІ ВАША ДОБРО ТВОРИТЄ ВЪЗА-
ИМЪ ДАИТЄ ИИ ЧЄСО ЖЄ НЄ ЧАЮЩЄ· И БУДЄТЬ
МЬЗДА ВАША МЪНОГА И БУДЄТЄ С҃НОВЄ

ВЫШЬНѦАГО· ѦКО ТЪ БЛАГЪ ЄСТЬ НА НЕ-
ВЪЗБЛАГОДАТЬНЫѦ И ЗЪЛЫѦ· 36БѪДѢТЕ
ОУБО МИЛОСТИВИ ѦКОЖЕ И ОЦ҃Ь ВАШЬ МИЛО-
СТИВЪ ЄСТЬ· 37И НЕ СѪДИТЕ ДА НЕ СѪДѦТЬ
ВАМЪ· НЕ ОСѪЖДАИТЕ ДА НЕ ОСѪДѦТЬ ВАСЪ·
ОТЪПОУЩАИТЕ И ОТЪПОУСТѦТЬ ВЫ· 38ДАИТЕ
И ДАСТЬ СѦ ВАМЪ· МѢРѪ ДОБРѪ НАТЪКАНѪ
И ПОТРѪСЬНѪ И ПРѢЛИѦѪЩѪ СѦ ДАДѦТЬ НА
ЛОНО ВАШЕ· ТОѪ БО МѢРОѪ ЄѪЖЕ МѢРИТЕ
ВЪЗМѢРИТЬ СѦ ВАМЪ· 39РЕЧЕ ЖЕ ПРИТЪЧѪ
ИМЪ: ЕДА МОЖЕТЬ СЛѢПЬЦЬ СЛѢПЬЦА ВОДИ-
ТИ; НЕ ОБА ЛИ ВЪ ѦМѪ ВЪПАДЕТА СѦ;
40НѢСТЬ ОУЧЕНИКЪ НАДЪ ОУЧИТЕЛЬМЬ СВО-
ИМЬ· СЪВРЬШЬНЪ ЖЕ ВЬСѦКЪ БѪДЕТЬ ѦКОЖЕ
ОУЧИТЕЛЬ ЄГО· 41ЧЬТО ЖЕ ВИДИШИ СѪЧЬЦЬ

НЖЄ ЄСТЬ ВЪ ОЦѢ БРАТА ТВОЄГО А БРЬВНА
НЄЖЄ ЄСТЬ ВЪ ОЦѢ ТВОЄМЬ НЄ УЮЄШИ; 42ЛИ
КАКО МОЖЄШИ РЄЦИ БРАТОУ ТВОЄМОУ: БРАТЄ
ОСТАВИ ДА ИЗЫМѪ СѪЧЬЦЬ НЖЄ ЄСТЬ ВЪ ОЦѢ
ТВОЄМЬ САМЪ БРЬВНА ВЪ ОЦѢ ТВОЄМЬ НЄ
ВИДѪ; ЛИЦЄМѢРЄ ИЗЫМИ ПРЬВѢЄ БРЬВНО ИЗ
ОУЄСЄ ТВОЄГО И ТЪГДА ПРОЗЬРИШИ ИЗѪТИ
СѪЧЬЦЬ НЖЄ ВЪ ОЦѢ БРАТА ТВОЄГО· 43НѢСТЬ
БО ДРѢВО ДОБРО ТВОРѪ ПЛОДА ЗЪЛА· НИ ДРѢВО
ЗЪЛО ТВОРѪ ПЛОДА ДОБРА· 44ВЬСѪКО БО ДРѢВО
ОТЪ ПЛОДА СВОЄГО ПОЗНАЄТЬ СѪ· НЄ ОТЪ
ТРЬНИѪ БО УЄШѪТЬ СЛОКЪВИ НИ ОТЪ КѪПИ-
НЫ ГРОЗДА ОБЪИМЛѪТЬ· 45БЛАГЪІИ ЧЛ҃КЪ
ОТЪ БЛАГАГО СЪКРОВИЩА СРЬДЬЦА СВОЄГО
ИЗНОСИТЬ БЛАГОЄ· И ЗЪЛЪІИ ЧЛ҃КЪ ОТЪ

ꙁълааго съкровища срьдьца своѥго из-
носить ꙁълоѥ· отъ избытъка бо срьдьца
гл҃ѭтъ оуста ѥго· 46чьто же мѧ ꙁовете г҃и
г҃и а не творите ꙗже гл҃ѭ; 47вьсакъ грѧдыи
къ мънѣ и слышѧи словеса моꙗ и творѧ ꙗ
съкажѫ вамъ комоу ѥсть подобьнъ· 48по-
добьнъ ѥсть чл҃коу ꙁиждѫщоу храминѫ·
иже ископа и оуглѫби и положи основаниѥ
на камени· наводию же бывъшоу припаде
рѣка храминѣ тои и не може двигнѫти
ѥѩ· основана бо бѣ на камени· 49а слы-
шавыи и не сътворь подобьнъ ѥсть чл҃коу
съꙁъдавъшоу храминѫ на ꙁемли беꙁ
основаниꙗ· ѥиже приразн сѧ рѣка и абиѥ

разори сѧ· и бъıсть раздроушениѥ храми-
нъı тоѩ велиѥ·

Егда съконча вьсѧ гл҃ъı сиѩ въ
слоухъı людемъ вънидє въ ка-
перьнаоумъ· 2 сътьникоу же нѣко-
ѥмоу рабъ болѧ зълѣ оумираашє иже
бѣ ѥмоу чьстьнъ· 3 слъıшавъ же о і҃сѣ посъла
·з҃· къ нѥмоу старьцѧ иоудеискъı молѧ ѥго да
прищьдъ сп҃сєть раба ѥго· 4 они же при-
шьдъше къ і҃су молѣахѫ и҆ тъщьно гл҃ѭще
ꙗко достоинъ ѥсть ѥже аще даси ѥмоу·
5 лѭбить бо ѩзъıкъ нашь и съборище тъ
съзъда намъ· 6 і҃съ же идѣаше съ ними ѥще
же ѥмоу не далечє сѫщѫ отъ домоу посъла
къ нѥмоу сътьникъ дроугъı гл҃ѧ: г҃и не

движи сѧ· нѣсмь бо достоинъ да подъ
кровъ мои вънидеши· 7тѣмьже ни себе дос-
тоина сътворихъ прити къ тебѣ· нъ рьци
словъмь и исцѣлѣѥть отрокъ мои· 8ибо азъ
чл҃вкъ ѥсмь подъ властели оучинѥнъ
имѣѩ подъ собоѭ воинъı· и гл҃ю семоу: иди
и идеть· и дроугоумоу: приди и придеть· и
рабоу моѥмоу: сътвори се и сътворить· 9и
слъıшавъ се і҃с чоуди сѧ ѥмоу и обращь сѧ
послѣдоуѭщоуоумоу народоу рече: гл҃ю вамъ
ни въ из҃ли толикъı вѣръı обрѣтохъ· 10и
възвращьше сѧ въ домъ посълании обрѣ-
тошѧ болѧщааго раба и исцѣлѣвъша· 11и
бъıсть въ прочии идѣаше і҃съ въ градъ
нарицаѥмъıи наинъ и съ нимь идѣахѫ

оученици єго и народъ мъногъ· 12ꙗкоже
приближи сѧ къ вратомъ градоу и се из-
ношаахѫ оумьръшь сн҃ъ єдиночѧдъ мт҃ри
своєи· и та бѣ въдова· и народъ отъ града
мъногъ бѣ съ нєѭ· 13и видѣвъ ѭ г҃ь мило-
срьдова ѭ и рече єи: не плачи сѧ· 14и при-
стѫпль коснѫ въ одръ· носѧщеи же сташѧ
и рече: юноше тебѣ гл҃ѭ въстани· 15и сѣде
мрьтвъıи и начѧ гл҃ати· и въдасть и҆
матери єго· 16приѭтъ же страхъ вьса и
славлѧахѫ б҃а гл҃ѭще ꙗко прр҃окъ велии
въста въ насъ и ꙗко посѣти б҃ъ людии
своихъ· 17и изиде слово се по вьсеи июдеи о
нємь и по вьсеи странѣ· 18и възвѣстишѧ
иоаноу оученици єго о вьсѣхъ сихъ· и

призъвавъ дъва ѥтера отъ оученикъ сво-
ихъ иоанъ 19 посла къ і҃сви г҃лѧ: ты ли ѥси
грѧдыи или иного чаѥмь; 20 пришьдъша
же къ нѥмоу мѫжа рѣсте: иоанъ крьс-
титель посъла ны къ тебѣ г҃лѧ: ты ли
ѥси грѧдыи ли иного чаѥмъ; 21 въ тъ часъ
исцѣли мъногы отъ недѫгъ и ранъ и
доухъ зълъ и мъногомъ слѣпомъ дарова
прозьрѣниѥ· 22 и отъвѣщавъ і҃съ рече има:
шьдъша възвѣстита иоанови ꙗже ви-
дѣста и слышаста ꙗко слѣпии прози-
раѭть· хромии ходѧть· прокажении очи-
щаѭть сѧ· глоусии слышѧть· мрьтвии
въстаѭть· нищии благовѣстоуѭть· 23 и
блаженъ ѥсть иже аще не съблазнить сѧ о

ЛѢНЄ· 24ОТЪШЬДЪШЕЛА ЖЄ ВѢСТЬНИКОЛА
НОАНОВОЛА НАЧѦТЪ ГЛАТИ О НОАНЄ: ЧЄСО
ИѮНДОСТЄ ВЪ ПОЧСТЪІНѪ ВИДѢТЪ; ТРЬСТИ
ЛИ ВѢТРОМЬ ДВИЖЄМЪІ; 25НЪ ЧЄСО ИѮНДОСТЄ
ВИДѢТЪ; ЧЛ҃ВКА ЛИ ЛѦКЪКАМИ РИѮАМИ
ОДѢНА; СЄ ИЖЄ ВЪ ОДЄЖДИ СЛАВЬНѢ И ПИЦИ
СѦЩЄ ВЪ Ц҃РСКИХЪ СѦТЬ· 26НЪ ЧЄСО ИѮНДОСТЄ
ВИДѢТЪ ПР҃ОКА ЛИ; ЄИ ГЛ҃Ѫ И ЛИШЄ ПР҃ОКА· 27СЬ
ЄСТЬ О НЄМЬЖЄ ПИСАНО ЄСТЬ: СЄ АѮЪ ПОСЪІ-
ЛАѪ АНГ҃ЛЪ МОИ ПРѢДЪ ЛИЦЄМЬ ТВОИМЬ ИЖЄ
ОУГОТОВАЄТЬ ПѦТЬ ТВОИ ПРѢДЪ ТОБОѪ·
28ГЛ҃ѪЖЄ БАПЪ: БОЛИИ РОЖДЄНЪІИХЪ ЖЄНА-
ИМИ ПР҃ОРОКЪ НОАНА КРЬСТИТЄЛѪ НИ КЪТО ЖЄ
НѢСТЬ· МЬНИИ ЖЄ ВЪ Ц҃РСТВИИ БЖ҃ИИ БОЛИИ
ЕГО ЄСТЬ· 29И ВЬСИ ЛЮДИЄ СЛЪІШАВЪШЕ И

мытаре оправъдишѧ б҃а крьщьше сѧ крь-
щениѥмь иоановомъ· 30фарисеи же и за-
коньници съвѣтъ б҃жии отъврьгошѧ въ
себѣ не крьщьше сѧ отъ нѥго· 31рече же г҃ь:
комоу оуподоблѭ чл҃вкы рода сего и комоу
сѫть подобьни; 32подобьни сѫть дѣти-
щемъ сѣдѧщемъ на тръжищихъ и при-
глашаѭщемъ дроугъ дроуга и гл҃ѭщемъ:
пискахомъ вамъ и не плѧсасте· ръıда-
хомъ вамъ и не плакасте сѧ· 33приде бо
иоанъ крьститель ни хлѣба ѣдъı ни вина
пиѩ· и гл҃ете: бѣсъ имать· 34приде сн҃ъ
чл҃вчьскъıи ѣдъı и пиѩ и гл҃ете: се чл҃къ
ѩдьца и винопиица дроугъ мытаремъ и
грѣшьникомъ· 35и оправьди сѧ прѣмѫд-

рость отъ чѧдъ своихъ· 36молѩаше же и҆
нѣкъıи отъ фарисеи да бъı ѣлъ съ нимь и
въшьдъ въ домъ фарисеовъ възлеже· 37и се
жена въ градѣ ꙗже бѣ грѣшьница оувѣ-
дѣвъши ꙗко възлежить въ храминѣ фа-
рисеовѣ принесъши алавастръ мура 38и
ставъши зади при ногоу ѥго плачѫщи сѧ
начѧтъ моучити нозѣ ѥго сльзами и вла-
съı главъı своѥѩ отираше и облобъıзааше
нозѣ ѥго и мазааше муръмь· 39видѣвъ же
фарисеи възъвавъı ѥго рече въ себѣ гл҃ѩ: сь
абъı бъıль прⷪ҇къ вѣдѣль оубо бъı къто и
какова жена ꙗже прикасаѥть сѧ ѥмь· ꙗко
грѣшьница ѥсть· 40отвѣщавъ же і҃с рече
ѥмоу симоне: имамъ ти нѣчьто рещи· онъ

же рече: оучителю рьци· 41дъва длъжьника
бѣста заимодавьцоу нѣкоѥмоу· ѥдинъ
длъжьнъ бѣ пѧтию сътъ динарии а дроу-
гы пѧтиѭ десѧтъ· 42не имѫщема же има
въздати обѣма отъда· которыи оубо ѥю
паче възлюбить и҃; 43отъвѣщавъ же симонъ
рече: непьщоуѭ ꙗко ѥмоуже мъножаѥ отъ-
да· онъ же рече ѥмоу: правъ сѫдилъ ѥси· 44и
обращь сѧ къ женѣ симоноу рече: видиши ли
сиѭ женѫ; вънидохъ въ домъ твои воды
на нозѣ мои не дасть· си же сльзами омочи
нозѣ мои и власы своими отьре· 45лобъза-
ниꙗ ми не дасть· си же отънѥлиже вънидохъ
не прѣста облобызаѭщи нозѣ мои·
46елеѥмъ главы моѥѩ не помаза· си же

мѹръмь помаза нозѣ мои· 47ѥгоже ради
гл҃ѭ ти: отъпоущаѭть сѧ ѥи грѣси мъно-
зи и ꙗко възлюби мъного· а ѥмоуже мьнѥ
отъпоущаѥть сѧ мьньшьми любить· 48рече
же ѥи: отъпоущаѭть сѧ тебѣ грѣси· 49и
начѧшѧ възлежѧщеи съ нимь гл҃ати въ
себѣ: къто сь ѥсть ꙗко и грѣхъı отъпоу-
щаѥть; рече же къ женѣ: вѣра твоꙗ сп҃се тѧ
и иди съ миръмь·

Бъıсть же по томь и тъ прохождааше
сквозѣ градъı и веси проповѣдоуѩ и
благовѣстоуѩ цр҃ствиѥ бж҃иѥ и оба
на десѧте съ нимь· 2и женъı ѥди-
нъı ѩже бѣахѫ исцѣленъı отъ дх҃ъ зълъ и
·н҃· болѣзнии мариꙗ нарицаѥмаꙗ магда-

лъіни из нѥѩже изиде седмь бѣсъ· 3и
иоанна жена хоузаниѧ приставьника иро-
дова и соусана и инъі мъногъі ѩже слоу-
жаахѫ ѥмоу отъ имѣнии своихъ· 4разоу-
мѣѭщоу же народоу мъногоу и грѧдѫщемъ
отъ вьсѣхъ градъ къ нѥмоу рече г҃ь
притъчѫ сиѭ къ нимъ· 5изиде сѣѩи сѣ-
ѩтъ сѣмене своѥго и ѥгда сѣѩаше ово паде
при пѫти и попьрано бъість и пътицѧ
н҃бсьнъіѩ позобашѧ ѥ· 6а дроугоѥ паде на
камене и прозѧбъ оусъше занѥ не имѣаше
влагъі· 7а дроугоѥ паде по срѣдѣ трьниѩ и
въздрасте трьниѥ и подави ѥ· 8а дроугоѥ
паде на земли добрѣ и прозѧбъ сътвори
плодъ съторицеѭ· 9въпрашаахѫ же и҆ оуче-

ници єго гл҃ѭще: чьто єсть притьча си;
10 онъ же рече имъ: вамъ дано єсть вѣдѣти
таинъı цесарьствиꙗ бж҃иꙗ а прочиимъ въ
притъчахъ· да видѧще не видѧтѧ и
слъıшѧще не разоумѣѭть· 11 єсть же
притъча си: сѣмѧ єсть слово бж҃иє· 12 а иже
при пѫти сѫть слъıшѧщеи· потомь же ·
придеть диꙗволъ и възьметь слово отъ
ср҃дца ихъ да не вѣръı имъше сп҃сени бѫ-
дѫть· 13 а иже на камени иже єгда оуслъı-
шѧть съ радостиѭ приимѫть слово· и сии
корене не имѫть иже въ врѣмѧ вѣрѫ
ємлѭть и въ врѣмѧ напасти остѫпа-
ѭть· 14 а падъшеє въ трьнии си сѫть
слъıшавъшеи и отъ печали и богатьст-

вниѧ и сластьми житиискыими ходѧще
подавлѣѭть сѧ и не до врьха плода тво-
рѧть· 15а иже на земли добрѣ сии сѫть иже
добръмь ср҃дцьмь и благъмь слъішѧще
слово дрьжѧть и плодъ творѧть въ трь-
пѣнии· си г҃лѧ възгласи имѣѩ оуши слъі-
шати да слъішить· 16ни къто же оубо свѣ-
тильника въжегъ покръіваѥть ѥго съсѫ-
домъ или подъ одръ подълагаѥть· нъ на
свѣщьникъ възлагаѥть да въходѧщии
видѧть свѣтъ· 17нѣсть бо таино ѥже не
ѩвить сѧ ни оутаѥноѥ ѥже не бѫдеть по-
знано и въ ѩвлѥниѥ придеть· 18блѭдѣте
сѧ оубо како слъішите· иже бо имаать
дасть сѧ ѥмоу и иже не имаать и ѥже

мьнить сѧ нмѣѩ отъиметь сѧ отъ нѥго·
19придошѧ же къ нѥмоу мати и братиѩ
ѥго и не можаахѫ бесѣдовати народъмь·
20и възвѣстишѧ ѥмоу гл҃ѭще ꙗко мт҃и
твоꙗ и братиꙗ твоꙗ вънѣ стоѩть ви-
дѣти тѧ хотѧще· 21онъ же отъвѣщавъ
рече къ нимъ: мт҃и моꙗ и братиꙗ моꙗ си
сѫть слъішѧщеи слово божиѥ и творѧще ѥ·
22бъість же въ ѥдинъ отъ дьнии и тъ
вълѣзе въ корабль и оученици ѥго· и рече къ
нимъ: прѣꙗдемъ на онъ полъ ѥзера· и
вънидошѧ· 23ꙗдѫщемъ же имъ оусъпе и
съниде боура вѣтрьна въ ѥзеро и исконь-
чаваахѫ сѧ и влаахѫ сѧ· 24пристѫпльше
же възбоудишѧ и҆ гл҃ѭще: наставьниче

НАСТАВЬНИЧЕ ПОГЫБНЕМЪ· ОНЪ ЖЕ ВЪСТАВЪ
ЗАПРѢТИ ВѢТРОУ И ВЪЛЪНЕНИЮ ВОДЬНОУОУ-
МОУ И ОУЛЕЖЕ И БЫСТЬ ТИШИНА· 25И РЕЧЕ ИМЪ:
КЪДЕ ЕСТЬ ВѢРА ВАША; ОУБОЯВЪШЕ ЖЕ СѦ
ЧОУДИШѦ СѦ ГЛ҃ЯЩЕ КЪ СЕБѢ; КЪТО ОУБО СЬ
ЕСТЬ ЯКО И ВѢТРОМЪ ВЕЛИТЬ И ВОДѢ И ПО-
СЛОУШАЯТЬ ЕГО· 26И ПРѢЯДОША НА ЗЕМЛЯ
ГАДАРИНЬСКѦ ЯЖЕ ЕСТЬ ОБ ОНЪ ПОЛЪ ГАЛИ-
ЛЕЯ· 27ИШЕДЪШОУ ЖЕ ЕМОУ НА ЗЕМЛЯ СРѢТЕ И҆
МѦЖЬ НѢКЫИ ОТЪ ГРАДА ИЖЕ ИМѢ БѢСЫ
ОТЪ ЛѢТЪ МЪНОГЪ И ВЪ РИЗѦ НЕ ОБЛАЧААШЕ
СѦ И ВЪ ХРАМѢ НЕ ЖИВѢАШЕ НЪ ВЪ ГРОБѢХЪ·
28ОУЗЬРѢВЪ ЖЕ І҃СА ВЪЗЪПИВЪ ПРИПАДЕ КЪ
НЕМОУ И ГЛАСЪМЬ ВЕЛИКЪМЬ РЕЧЕ: ЧЬТО ЕСТЬ
МЪНѢ И ТЕБѢ І҃СЕ С҃НОУ Б҃А ВЫШЬНѢАГО МОЛЯ

ти сѧ не мѫчи мене· 29прѣщааше бо дх҃ови
нечистоуоумоу изити отъ чл҃ка отъ
мъногъ бо лѣтъ въсхъіщааше и҆ и вѧза-
ахѫ и҆ ѫжи желѣзны и пѫты стрѣгѫще и҆
и растрьгаѩ ѫзы гонимъ бъіваше бѣ-
съмь сквозѣ поустъінѩ· 30въпроси же и҆ і҃с
гл҃ѧ: чьто ти имѧ ѥсть; онъ же рече: легеонъ·
ꙗко бѣси мънози вънидошѧ въ нь· 31и мо-
лѣахѫ и҆ да не повелить имъ въ бездьнѫ
ити· 32бѣ же тоу стадо свинии мъного па-
сомо въ горѣ· и молишѧ и҆ да провелить имъ
въ тъі вънити и повелѣ имъ· 33и ищьдъше
же бѣси отъ чл҃ка вънидошѧ въ свиниѩ и
оустрьми сѧ стадо по брѣгоу въ езеро и
истопе· 34видѣвъше же пасѫщеи бъівъшеѥ

бѣжашѧ и възвѣстишѧ въ градѣхъ и въ
селѣхъ· 35и изидошѧ видѣти бывъшеѥ и
придошѧ къ і҃сови· и обрѣтошѧ сѣдѧща
чл҃вка из нѥгоже изидошѧ бѣси облъчена
и съмыслѧща при ногоу і҃своу· и оубоѩшѧ
сѧ· 36възвѣстишѧ же имъ видѣвъшеи
како сп҃се сѧ бѣсьновавъіи· 37и молишѧ и҆
вьсь народъ области гергесиньскъіѩ отити
отъ нихъ ѩко страхъмь великъмь одрь-
жими бѣахѫ· онъ же вълѣзъ въ корабль
възврати сѧ· 38молѣаше же сѧ ѥмоу мѫжь
из нѥго же изидошѧ бѣси да бы съ нимь
былъ· отъпоусти же и҆ і҃съ гл҃ѩ: 39възврати
сѧ въ домъ твои и повѣдаи ѥлико ти
сътвори б҃ъ· и иде по вьсемоу градоу пропо-

вѣдаꙗ ѥлико сътвори ѥмоу і҃съ· 40бъıсть же
ѥгда възврати сѧ і҃съ приꙗтъ и҆ народъ·
бѣахѫ бо вьси чаꙗще ѥго· 41и се приде мѫжь
ѥмоуже бѣ имѧ иаиръ и тъ кънѧзь
съборищоу бѣ· и падъ при ногоу і҃совоу мо-
лѣаше и҆ вънити въ домъ свои· 42ꙗко дъщи
ѥдиночѧда бѣ ѥмоу ꙗко дъвоѭ на десѧте
лѣтоу и та оумираaше· ѥгда же идѣаше
народи оугнѣтаахѫ и҆· 43и жена сѫщи въ
точении кръви отъ дъвою на десѧте лѣтоу
ꙗже врачемъ издаꙗвъши вьсе имѣниѥ
своѥ ни отъ ѥдиного же може исцѣлѣти·
44пристѫпльши съзади коснѫ сѧ въскри-
лии ризъı ѥго и абиѥ ста токъ кръвѣ ѥѩ·
45и рече і҃с: къто ѥсть коснѫвъıи сѧ мънѣ;

отъмѣтаѭщемъ же сѧ вьсѣмъ рече петръ
и иже бѣахѫ съ нимь: наставьниче народи
оугнѣтаѭть тѧ и гнѣтѫть тѧ· и гл҃ѥши
къто ѥсть косноувъı сѧ мънѣ; 46ис҃ же рече:
прикоснѫ сѧ мънѣ нѣкъто азъ бо чоухъ
силѫ ишьдъшѫ из мене· 47видѣвъши же
жена ꙗко не оутаи сѧ трепещѫщи приде и
падъши прѣдъ нимь за нѭже винѫ кос-
нѫ сѧ ѥмь повѣда прѣдъ вьсѣми людьми
и ꙗко исцѣлѣ абиѥ· 48онъ же рече ѥи: дрьзаи
дъщи вѣра твоꙗ сп҃се тѧ иди въ миръ·
49еще же ѥмоу гл҃ѭщоу приде нѣкъıи отъ
архисунагога гл҃ꙗ ѥмоу ꙗко оумрѣ дъщи
твоꙗ не движи оучителꙗ· 50ис҃ же слъıшавъ
отъвѣща ѥмоу гл҃ꙗ: не бои сѧ тъкъмо

вѣроуи и сп҃сена бѫдеть· 51пришьдъ же въ
домъ не да вънити съ собоѭ ни комоу же
тъкъмо петроу и иѡаноу и иꙗковоу и оц҃оу
отроковици и матери· 52ръıдаахѫ же вьси и
плакаахѫ сѧ ѥѩ· онъ же рече: не плачите сѧ
нѣсть оумръла дв҃ца нъ съпить· 53и рѫга-
ахѫ сѧ ѥмоу вѣдѫще ꙗко оумрѣтъ· 54онъ
же изгънавъ вънъ вьсѧ и имъ ѭ за рѫкѫ
възгласи гл҃ꙗ: отроковице въстани· 55и
възврати сѧ дх҃ъ ѥѩ и въскрьсе абиѥ· и
повелѣ дати ѥи ѣсти· 56и оужасоста сѧ ро-
дителꙗ ѥѩ· онъ же запрѣти има ни комоу
же не повѣдати бъıвъшааго·

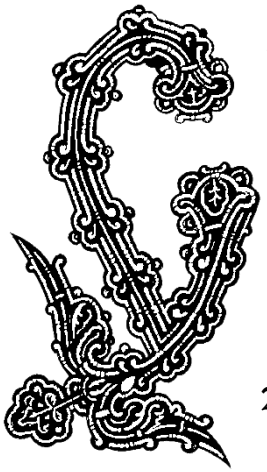

Възъвавъ же оба на десѧте оученика ·ѳ҃·
своꙗ дасть имъ силѫ и власть на
вьсѣхъ бѣсѣхъ и недѫгы цѣлити·
2и посъла ꙗ проповѣдати цр҃ствиѥ
бж҃иѥ и исцѣлити болѧщѧꙗ· 3и рече къ
нимъ: ни чесо же възьмѣте на пѫть ни
жьзла ни пиры ни хлѣба ни сърeбра ни
дъвою ризоу имѣти· 4и въ ньже домъ
вънидете тоу прѣбываите и отъ тѫдоу
исходите· 5и ѥлико не приимѫть васъ исхо-
дѧще отъ града того прахъ отъ ногъ ва-
шихъ истрѧсѣте въ съвѣдѣниѥ на нꙗ·
6исходѧще же прохождаахѫ сквозѣ вьси
благовѣстоуѭще и исцѣлꙗѭще вьсѫдоу·
7слъіша же иродъ четврьтовластьць бы-

ваѭщаꙗ отъ нѥго вьсꙗ и не домъıш-
лꙗаше сѧ ꙁане гл҃ѥмо бѣ отъ ѥтеръ ꙗко
иоанъ въста отъ мрьтвъıихъ· 8отъ инѣхъ
же ꙗко илиꙗ ꙗви сѧ· отъ дроугъıихъ же
ꙗко прⷪ҇къ нѣкъı отъ дрѣвьниихъ въскрьсе·
9и рече иродъ: иоана азъ оусѣкнѫхъ· къто
же ѥсть сь о нѥмьже азъ слъıшѫ таковаꙗ;
и искааше видѣти и҆̀· 10и възвращьше сѧ
апостоли повѣдашѧ ѥмоу ѥлико сътво-
ришѧ· и поѥмъ ꙗ отиде ѥдинъ на мѣсто
поусто града нарицаѥмааго виѳъсаида·
11народи же разоумѣвъше по нѥмь идошѧ·
и приимъ ꙗ гл҃аше имъ о цр҃ьствии бж҃ии и
трѣбоуѭщѧꙗ исцѣлѣниꙗ цѣлꙗаше·
12дьнь же начѧтъ прѣкланꙗти сѧ· при-

стѫпльша же оба на десѧте рѣсте ѥмоу:
отъпоусти народы да шьдъше въ
окрьстьнѧѩ веси и села витаѭть и обрѧ-
щѫть брашьно ꙗко сьде на поустѣ мѣстѣ
ѥсмъ· 13реѵе же имъ: дадите имъ вы ѣсти·
они же рѣшѧ: не имамы сьде вѧще пѧти
хлѣбъ и рыбоу дъвою аще оубо не мы
шьдъше въ вьсѧ люди сиѩ коупимь
брашьна· 14бѣаше бо мѫжь ꙗко пѧть ты-
сѧщь· реѵе же къ оуѵеникомъ своимъ: поса-
дите ѩ на споды по пѧти десѧтъ· 15и
сътворишѧ тако и посадишѧ вьсѧ· 16при-
ѥмъ же пѧть хлѣбъ и обѣ рыбѣ възьрѣвъ
на небо благослови ѩ и съломи и даꙗаше
оуѵеникомъ прѣдъложити народоу· 17и

ѣдошѧ и насъıтишѧ сѧ вьси· и възѧшѧ
избъıвъшеѥ имъ оукроухъ коша дъва на
десѧте· 18и бъıсть ѥгда молѩаше сѧ ѥдинъ
съ нимь бѣахѫ оученици ѥго· и въпроси ѩ
гл҃ѩ: кого мѧ непьщоуѭть народи бъıти;
19они же отъвѣщавъше рѣшѧ: иоана крьс-
тителѩ· ини же илиѭ· ови же ѩко прр҃окъ
ѥдинъ древьниихъ въскрьсе· 20рече же имъ:
въı же кого мѧ глаголѥте бъıти; отъ-
вѣщавъ же петръ рече: х҃а бж҃иѩ· 21онъ же
запрѣщь имъ повелѣ ни комоу же не гл҃ати
сего· 22рекъ ѩко подобаѥть сн҃оу чл҃ѵскоумоу
мъного пострадати и искоушеноу бъıти
отъ старьць и архиереи и кънижьникъ и
оубиѥноу бъıти и третии дьнь въстати·

23 глаше же вьсѣмъ: иже хощеть по мънѣ
нти да отъвьржеть са себе и да възьметь
кръстъ свои по вьса дьни и ходить по
мънѣ· 24 иже бо аще хощеть дшѫ своѭ
спасти погоубить ѭ· а иже погоубить дшѫ
свою мене ради спсетъ ѭ· 25 каꙗ бо польза
чл҃коу аще приобрѣщеть вьсь миръ а себе по-
гоубить или отъщетить; 26 иже бо аще по-
стыдить са мене и моихъ словесъ сего сн҃ъ
чловѣчьскыи постыдить са егда при-
деть въ славѣ своеи и отьчи и ст҃ыихъ
ан҃глъ· 27 глѫ же вамъ въ истинѫ сѫтъ
нѣции отъ сьде стоѧщихъ иже не имѫть
въкоусити съмьрти доньдеже оузьрѧть
цр҃ьствие бж҃ие· 28 бъıсть же по словесехъ

СНХЪ ꙗКО ДЬННН ОСЛЬ Н ПОНЛЪ ІС ПЄТРА Н
НОАНА Н НꙖКОВА ВЪЗНДЄ НА ГОРꙖ ПОЛОЛНТЪ
СА· 29Н БЪІСТЬ ЄГДА ПОЛꙖАШЄ СА ВНДѢННЄ
ЛНЦА ЄГО ННО Н ОДѢННЄ ЄГО БѢЛО БЛНСЦАꙖ
СА· 30Н СЄ ПЛЖА ДЪВА СЪ ННЛЬ ГЛꙖЩА ꙖЖЄ
БѢСТА ПОУ҆СЄН Н НЛНꙖ 31ꙖВЛЬША СА ВЪ СЛАВѢ
ГЛАСТА ЖЄ НСХОДЪ ЄГО НЖЄ ХОТѢАШЄ КОНЬ-
ЧАТН ВЪ ЄРСАЛНЛѢ· 32ПЄТРЪ ЖЄ Н СЖЩАꙖ СЪ
ННЛЬ БѢАХЖ ОТЖГЪЧЄНН СЪНЪЛЬ· ОЧБОЧЖ-
ДЬШЄ ЖЄ СА ВНДѢША СЛАВЖ ЄГО Н ОБА ПЛЖА
СТОꙖЩА СЪ ННЛЬ· 33Н БЪІСТЬ ЄГДА РАЗЛЖ-
ЧНСТА СА ОТЪ НЄГО РЄЧЄ ПЄТРЪ КЪ ІСОВН:
НАСТАВННЧЄ ДОБРО ЄСТЬ НАМЪ СЬДЄ БЪІТН Н
СЪТВОРНЛЪ СКННННꙖ ТРН ЄДННЖ ТЄБѢ Н
ЄДННЖ ПОУ҆СНН Н ЄДННЖ НЛНН· НЄ ВѢДЪІ ЄЖЄ

гл҃аше· 34се же ѥмоу гл҃ющоу бысть облакъ и
осѣни ꙗ· и оубоꙗшѧ же сѧ въшьдъшема же
онѣма въ облакъ· 35и гласъ бысть изъ об-
лака гл҃ꙗ: се ѥсть сн҃ъ мои възлюблѥнъıи
того послоушаите· 36и ѥгда бысть гласъ
обрѣте сѧ і҃с ѥдинъ и ти оумълчашѧ и ни
комоу же не възвѣстишѧ въ тъı дьни ни
чесо же о тѣхъ ꙗже видѣшѧ· 37бысть же въ
прочии дьнь съшьдъшемъ имъ съ горъı
сърѣте и҆ народъ мъногъ· 38и се мѫжь из
народа възъпи гл҃ꙗ: оучителю молѭ ти сѧ
призьри на сынъ мои ꙗко ѥдиночѧдъ ми
ѥсть· 39и се дх҃ъ ѥмлѥть и҆ и вънезаапѫ
въпиѥть и прѫжаѥть сѧ съ пѣнами и
едъва оходить отъ нѥго съкроушаꙗ и҆· 40и

молихъ сѧ оученикомъ твоимъ да ижде-
нѫть и҆ и не възмогошѧ· 41отъвѣщавъ же
і҃с рече: ѡ роде невьрьнъ и развращенъ доколѣ
бѫдѫ въ васъ и трьплѭ вы; приведи ми
с҃нъ свои сѣмо· 42ѥще же грѧдѫщоу ѥмоу по-
врьже и҆ бѣсъ и сътрѧсе· запрѣти же і҃с д҃хоу
нечистоуоумоу и исцѣли отрока и въдасть
и҆ о҃цоу ѥго· 43дивлѣахѫ же сѧ вьси о вели-
чьствии б҃жии· вьсѣмъ же чюдѧщемъ сѧ о
вьсехъ ꙗже творѧаше і҃съ рече ко оученикомъ своимъ: 44въложите вы въ оуши ваши
словеса си· с҃нъ бо ч҃лчьскъıи имать прѣ-
дати сѧ въ рѫцѣ чловѣчьсцѣ· 45они же не
разоумѣшѧ г҃ла сего· бѣ бо прикровенъ отъ
нихъ да не ощютѧть ѥго· и боꙗахѫ сѧ

въпросити ѥго о гл҃ѣ семь· 46въниде же
помъıшлѥниѥ въ нѩ къто ихъ вѧщеи бъı
бъıлъ· 47іс҃ъ же вѣдъı помъıшлѥниѥ ср҃дьца
ихъ приѥмъ отроуѧ постави ѥ оу себе 48и
реуе имъ: иже аще прииметь отроуѧ се въ
имѧ моѥ· мѧ приѥмлеть· и иже аще при-
ѥмлѥть мѧ приѥмлѥть пославъшааго
мѧ· иже бо мьнии ѥсть въ вьсѣхъ васъ сь
ѥсть вѧщеи· 49отъвѣщавъ же иоанъ реуе:
наставьниуе видѣхомъ ѥтера о имени тво-
ѥмь изгонѧща бѣсъı и възбранихомъ ѥмоу
ꙗко въ слѣдъ не ходить съ нами· 50и реуе
къ нѥмоу іс҃ъ: не браните нѣсть бо на въı·
иже бо нѣсть на въı по васъ ѥсть· 51бъıсть
же ѥгда съконьчаваахѫ сѧ дьниѥ въс-

хождению ѥго и тъ оутврьди лице своѥ въ
иер҃лимъ ити· 52и посъла вѣстьникъı прѣдъ
лицьмь своимь· и шьдъше вънидошѧ въ
весь самарꙗньскѫ да оуготоваѭть ѥмоу·
52и не приѧша ѥго ꙗко лице ѥго бѣ грѧдъı
въ иер҃лимъ· видѣвъша же оученика ѥго
иꙗковъ и иоанъ рѣсте: г҃и хощеши ли речевѣ
да огнь сънидеть съ н҃бсе и поꙗсть ѩ ꙗко-
же илиꙗ сътвори; обращь же сѧ ꙁапрѣти
има и рече: не вѣста сѧ отъ коѥго д҃ха
ѥста· с҃нъ бо ч҃лвчскъıи нѣсть пришьлъ
д҃шь ч҃лчьскъ погоубитъ нъ съпастъ· и
идошѧ въ инѫ весь· 57бъıсть же идѫщемъ
имъ по пѫти рече нѣкъıи къ нѥмоу: идѫ по
тебѣ ꙗможе колиждо идеши г҃и· 58и рече

ѥмоу і҃с: лисицѧ ꙗзвинꙑ имѫть и птицѧ
нб҃сьнꙑѩ гнѣзда а с҃нъ чл҃чьскꙑи не
имать къде главꙑ подъклонити· 59 рече же
дроугоуоумоу: ходи въ слѣдъ мене· онъ же
рече: г҃и повели ми древлѥ шьдъшоу погрети
о҃ца моѥго· 60 рече же ѥмоу і҃с: остави мрьт-
вꙑѩ погрети своѩ мрьтвьцѧ тꙑ же шьдъ
възвѣщаи ц҃рствиѥ б҃жиѥ· 61 рече же и дроу-
гꙑи: идѫ по тебѣ г҃и древлѥже повели ми
отъвѣщати ми сѧ иже сѫть въ домоу
моѥмь· 62 рече же ѥмоу і҃с: ни къто же въз-
ложь рѫкꙑ своѥѩ на рало и зьрѩ въспѧть
оуправлѥнъ ѥсть въ ц҃рствиѥ б҃жиѥ·

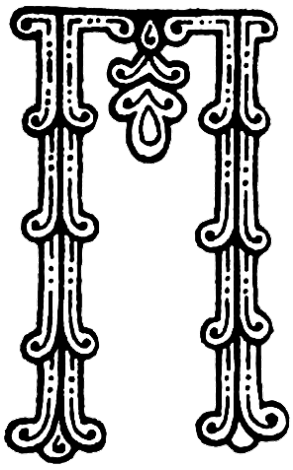

По сихъ же ꙗви г҃ь и инѣхъ седмь
десѧтъ· и посла ꙗ по дъвѣма предъ
лицьмь своимь· въ вьсꙗкъ градъ и
мѣсто ꙗможе хотѣаше самъ ити·
2 г҃лаше же къ нимъ: жатва оубо мънога а
·і· дѣлатель мало· молите сѧ оубо г҃ноу жат-
вѣ да изведеть дѣлателꙗ на жѧтвѫ
своѭ· 3 идѣте· се азъ посъıлаю въı ꙗко
агньцѧ по средѣ влъкъ· 4 не носите въла-
галища ни врѣтища ни сапогъ и ни кого
же на пѫти не цѣлоуите· 5 въ ньже домъ
вънидете колижьдо прьвѣѥ г҃лѣте: миръ
домоу семоу· 6 и аще бѫдеть тоу с҃нъ мира
поѵиѥть на нѥмь миръ вашь· аще ли ни
къ вамъ възвратить сѧ· 7 въ томъ же

домоу прѣбываите ѣдѫще и пиѭще ꙗже
сѫть оу нихъ· достоинъ бо ѥсть дѣлатель
мьздꙑ своѥѩ· не прѣходите из домоу въ
домъ· 8и въ ньже градъ колижьдо въходи-
те и приѥмлѭть вꙑ ѣдите прѣдълагаѥ-
маꙗ вамъ· 9и цѣлите недѫжьнꙑѩ иже
сѫть въ нѥмь· и гл҃ите имъ: приближи сѧ
на вꙑ цр҃ьствиѥ бж҃иѥ· 10въ нь же колижь-
до градъ въходите· и не приѥмлѭть васъ
шьдъше на распѫтиꙗ ѥго рьцѣте: 11и прахъ
прилѣпшеи насъ отъ града вашего
отътрѧсаѥмъ вамъ· обаче се вѣдите ꙗко
приближи сѧ на вꙑ цр҃ьствиѥ бж҃иѥ· 12гл҃ѭ
же вамъ ꙗко содомлꙗнемъ отърадьнѣѥ
бѫдеть въ тъ дьнь неже градоу томоу·

13 горе тебѣ хоразинъ· горе тебѣ виѳъсаида·
ꙗко аще въ турѣ и сидонѣ бъıшѧ силъı
бъıлъı бъıвъшѧѩ въ ваю древлѥ оубо въ
врѣтищи и попелѣ сѣдѧще покаꙗли сѧ
бъıшѧ· 14 обаче туроу и сидоноу отърадьнѣѥ
бѫдеть на сѫдѣ неже вама· 15 и тъı ка-
перънаоуме до нб҃се възнесъıи сѧ до ада
низъведеши сѧ· 16 слоушаѩи васъ мене слоу-
шаѥть· и слоушаѩи мене слоушаѥть по-
сълавъшааго мѧ· и отъмѣтаѩи сѧ васъ
мене сѧ отьмѣтаѥть· а отъмѣтаѩи сѧ
мене отъмѣтаѥть сѧ посълавъшааго мѧ·
17 възвратишѧ же сѧ седмь десѧтъ съ ра-
достию гл҃юще: г҃и и бѣси повиноуѭть сѧ
намъ о имени твоѥмь· 18 рече же имъ: ви-

дѣхъ сотонѫ ꙗко млънниѭ съ нб҃се падъ-
ша· 19се дахъ вамъ власть настѫпати на
змиѩ и скорпиѩ и на вьсѫ силѫ врагоу· и
ни чьто же васъ не врѣдить· 20обаче о семь
не радоуите сѧ ꙗко доуси вамъ повиноу-
ѭть сѧ· радоуите же сѧ ꙗко имена ваша
написана сѫть на нб҃сехъ· 21въ тъ часъ
въздрадова сѧ доухъмь і҃с и рече: исповѣ-
даѭ ти сѧ оч҃е г҃и нб҃си и земли ꙗко оута-
илъ ѥси се отъ прѣмѫдрыихъ и разоумьнъ
и отъкры се младеньцемъ· еи оч҃е ꙗко тако
бысть благоволѥниѥ прѣдъ тобоѭ· 22и об-
ращь сѧ къ оученикомъ рече: вьсꙗ мънѣ
прѣдана бышѧ отъ оц҃а моѥго· и ни къто
же не вѣсть къто ѥсть сн҃ъ тъкъмо оц҃ъ· и

къто ѥсть оц҃ъ тъкъмо сн҃ъ и ѥмоуже аще
хощеть сн҃ъ ꙗвити· 23и обращь сѧ къ
оученикомъ ѥдинѣмъ рече: блажени очи
видѧщии ꙗже видите· 24гл҃ѭ бо вамъ ꙗко
мънози пр҃оци и ц҃ре въсхотѣшѧ видѣти
ꙗже въі видите и не видѣшѧ· и слъішати
ꙗже слъішите и не слъішашѧ· 25и се за-
коньникъ нѣкъіи приде къ іс҃ови искоушаѭ
и҆ и гл҃ꙗ: оучителю чьто сътворь животъ
вѣчьнъіи наслѣдьствоуѭ; 26онъ же рече къ
нѥмоу въ законѣ чьто писано ѥсть; како
чьтеши; 27онъ же отъвѣщавь рече: възлю-
биши г҃а б҃а своѥго вьсѣмь ср҃дцьмь своимь
и вьсеѭ доушеѭ своеѭ и вьсеѭ крѣпостиѭ
своѥѭ и вьсѣмь помъішлѥниимь своимь и

ближьнꙗаго твоѥго ꙗко самъ сѧ· 28рече же
ѥмоу: правъ отъвѣща· се твори и живъ бѫ-
деши· 29онъ же хотѧ оправьдити сѧ самъ
рече къ і҃сови: и къто ѥсть ближьнии мои;
30отъвѣщавъ же і҃с рече: чл҃вкъ нѣкыи
съхождааше оть иерс҃лма въ ерихѡ· и въ
разбоиникы въпаде иже и съвлѣкъше и҆ и
ꙗзвы възложьше отидошѧ оставльше и҆
ѥлѣ жива сѫща· 31по приключаѭ же иереи
нѣкыи съхождааше пѫтьмъ тѣмь и ви-
дѣвъ мимо иде· 32такожде и леѹ҆итъ бывъ
на томь мѣстѣ пришьдъ и видѣвъ мимо
иде· 33самарѣнинъ же нѣкыи грѧды при-
де надъ нь и видѣвъ и҆ милосрьдова· 34и
пристѫпль обѧза строупы ѥго възливаѭ

елеи и вино· въсаждь же и҆ на свои скотъ
приведе и҆ въ гостиницѫ и прилежа ѥмь· 35и
на оутриꙗ ишьдъ изьмъ дъва сърєбрьни-
ка дасть гостиньникоу и рєчє ѥмоу: при-
лежи ѥмь и ѥже аще приижди вєши азъ ѥг-
да възвращѫ сѧ въздамь ти· 36къто оубо
отъ тѣхъ трии ближьнии мьнить ти сѧ
бъıти въпадъшоуоумоу въ разбоиникъı;
37онъ же рєчє: сътворивъıи милость съ нимь·
рєчє же ѥмоу і҃с: иди и тъı твори такожде·
38бъıсть же ходѧщемъ имъ и тъ въниде
въ вьсь єтєрѫ· жєна же єтєра имєньмь мар-
ѳа приѩтъ и҆ въ домъ свои· 39и сєи бѣ сєст-
ра нарицаѥмаꙗ мариꙗ ꙗже и сѣдъши при
ногоу і҃совоу слъıшааше слово ѥго· 40и марѳа

мълвлꙗаше о мънозъ слоужьбѣ· ставъши
же рече: г҃и не брѣжеши ли ꙗко сестра моꙗ
єдинѫ мѧ остави слоужити; рьци оубо єи
да ми поможеть· 41отъвѣщавъ же рече єи і҃с:
марѳа марѳа печеши сѧ и мълвиши о
мънозѣ· 42єдино же єсть на потрѣбѫ·
мариꙗ бо благѫѭ чѧсть избьра ꙗже не
отъиметь сѧ отъ нєѩ·

Н бъість сѫщоу ємоу на мѣстѣ ·а҃і·
єдиномь молѧщоу сѧ· ꙗко прѣста
рече єдинъ оученикъ єго къ нємоу:
г҃и наоучи нъі молити сѧ ꙗкоже
иоанъ наоучи оученикъі своꙗ· 2рече же имъ
єгда молите сѧ г҃лите: О҃че нашь иже єси
на н҃бсехъ· да свѧтить сѧ имѧ твоє· да

ПРИДЄТЬ ЦРЬСТВИЄ ТВОЄ· ДА БѫДЄТЬ ВОЛѪ
ТВОѪ ꙗКО НА НБСИ И НА ЗЄМЛИ· 3ХЛѢБЪ НАШЬ
НАСѫЩЬНЪІИ ДАЖДЬ НАМЪ ДЬНЬСЬ· 4И ОСТАВИ
НАМЪ ДЪЛЪГЪІ НАШѪ ꙗКО И МЫ ОСТАВЛѪ-
ЕМЪ ДЪЛЪЖЪНИКОМЪ НАШИМЪ· И НЕ ВЪВЕДИ
НАСЪ ВЪ НАПАСТЬ· НЪ ИЗБАВИ НЪІ ОТЪ НЕ-
ПРИѪЗНИ· 5И РЄЧЄ КЪ НИМЪ: КЪТО ОТЪ ВАСЪ
ИМАТЬ ДРОУГЪ ИДЄТЬ КЪ НЄМОУ ПОЛОУНОЩИ
И РЄЧЄТЬ ЄМОУ: ДРОУЖЄ ДАЖДЬ МИ ВЪЗАИМЪ
ТРИ ХЛѢБЫ· 6ЄЛЬМАЖЄ ДРОУГЪ МИ ПРИДЄ СЪ
ПѫТИ КЪ МЪНѢ И НЄ ИМАМЬ ЧЄСО ПОЛОЖИТИ
ПРѢДЪ НИМЬ· 7И ТЪ ИЗЪ ѫТРЬѪДОУ ОТЪВѢ-
ЩАВЪ РЄЧЄТЬ: НЄ ТВОРИ МИ ТРОУДА· ОУЖЄ
ДВЬРИ ЗАТВОРЄНЫ СѫТЬ И ДѢТИ МОѪ СЪ
МЪНОЮ НА ЛОЖИ СѫТЬ· НЄ МОГОУ ВЪСТАТИ

ДАТЪ ТЕБѢ· 8ГЛ҃Ѭ ЖЕ ВАМЪ: АЩЕ НЕ ДАСТЬ
ЄМОУ ВЪСТАВЪ ЗАНЄ ЄСТЬ ДРОУГЪ ЄМОУ· НЪ
ЗА БЕЗОЧЬСТВО ЄГО ВЪСТАВЪ ДАСТЬ ЄМОУ
ЄЛИКО ТРѢБОУЄТЬ· 9И АЗЪ ВАМЪ ГЛ҃Ѭ: ПРОСИТЕ
И ДАСТЬ СѦ ВАМЪ· ИЩАТЕ И ОБРѦЩЕТЕ· ОУДА-
РАИТЕ И ОТЪВРЬЗЕТЬ СѦ ВАМЪ· 10ВЬСѢКЪ БО
ПРОСѦИ ПРИЄМЛЄТЬ· И ИЩѦИ ОБРѢТАЄТЬ·
ОУДАРАѬЩОУОУМОУ ОТЪВРЬЗЕТЬ СѦ· 11КОТОРА-
АГО ЖЕ ОТЪ ВАСЪ ОЦ҃Ь ВЪСПРОСИТЬ СН҃Ъ СВОИ
ХЛѢБА· ЕДА КАМЕНЬ ПОДАСТЬ ЄМОУ; ИЛИ
РЫБЫ· ЕДА ВЪ РЫБЫ МѢСТО ПОДАСТЬ ЄМОУ
ЗМИЮ· 12ИЛИ АЩЕ ПРОСИТЬ АИЦА· ЕДА ПО-
ДАСТЬ ЄМОУ СКОРПИѬ; 13АЩЕ ОУБО ВЫ ЗЪЛИ
СѪЩЕ ОУМѢЄТЕ ДАѦНИѦ БЛАГАѦ ЧѦДОМЪ
ВАШИМЪ ДАѦТИ КОЛЬМИ ПАЧЕ ОЦ҃Ь ВАШЬ СЪ

нб҃се дасть дх҃ъ ст҃ыи просѧщиимъ оу нѥго·
14и бѣ изгонѧ бѣсъ и тъ бѣ нѣмъıи·
бъıсть же бѣсоу изгънаноу прогл҃а нѣмъıи·
и дивлѣахѫ сѧ народи· 15ѥдини же отъ
нихъ рѣшѧ: о вельзѣвоулѣ кънѧзи бѣсъ
изгонить бѣсъı· 16дроузии же искоушаѭще
знамениꙗ отъ нѥго искаахѫ съ нб҃се· 17онъ
же вѣдъı ихъ помъıшлѥниꙗ рече имъ:
вьсꙗко цр҃ствиѥ раздѣль сѧ само въ себѣ
запоустѣѥть· и домъ на домъ падаѥть·
18аще же и сотона самъ въ себѣ раздѣли сѧ
како станеть цр҃ство ѥго; ꙗко гл҃лѥте о
вельзѣвоулѣ изгонѧщь мѧ бѣсъı· 19аще же
азъ о вельзевоулѣ изгонѭ бѣсъı сн҃ове ва-
ши о комь изгонѧть; сего ради ти бѫдѫть

вамъ сѫдиꙗ· 20аще ли же о прьстѣ бж҃ии
изгонѭ бѣсы оубо постиже на васъ царь-
ствиѥ бж҃иѥ· 21ѥгда крѣпъкыи оуорѫжь сѧ
хранить свои дворъ· въ мирѣ сѫть имѣниꙗ
ѥго· 22а понѥже крѣплеи нашьдъ побѣдить
и҆ вьсꙗ орѫжиꙗ ѥго отьметь на нꙗже
оупъвааше и користь ѥго раздаѥть· 23иже
нѣсть съ мъноѭ на мѧ ѥсть· и иже не
събираѥть съ мноѭ растачаѥть· 24ѥгда же
нечистъıи дх҃ъ изидеть отъ чл҃ка прѣхо-
дить сквозѣ безводьнаꙗ мѣста ищѧ по-
коꙗ и не обрѣтаꙗ гл҃еть: възвращѫ сѧ въ
домъ мои отънѭдѫже изидъ· 25и пришьдъ
обрѣтаѥть и҆ пометенъ и оукрашенъ·
26тъгда изидеть и поиметь дроугъıихъ

горьшь седмь дх҃ъ и въшьдъше живѫть
тоу· и бъıваѭть послѣдьнıаѩ чл҃коу то-
моу горьша прьвъıихъ· 27бъıсть же ѥгда
гл҃аашє си въздвигъши нѣкаꙗ жена гласъ
отъ народа рече ѥмоу: блаженоѥ чрѣво ношь-
шеѥ тѧ и сьсьца ꙗже ѥси съсалъ· 28онъ же
рече: тѣмьже оубо блажени слъıшѧщеи слово
бж҃иѥ и хранѧще ѥ· 29народомъ же
събираѭщемъ сѧ начѧтъ гл҃ати: родъ сь
лѫкавьнъ ѥсть· знамениꙗ ищеть и зна-
мениѥ не дасть сѧ ѥмоу тъкъмо знаме-
ниѥ ионъı прⷪ҇ка· 30ꙗкоже бо бъıсть иона
знамениѥ ниневитомъ тако бѫдеть и
сн҃ъ чл҃вчскъıи родоу семоу· 31царица южь-
скаꙗ въстанеть на сѫдъ съ мѫжи рода

сего и осѫдить ѩ· ꙗко приде отъ коньць
землѧ слъішати прѣмѫдрости соломонѧ и
се мъножаѥ соломона сьде· 32мѫжи нине-
витьсции въскрьснѫть на сѫдъ съ родъмь
симъ и осѫдѧть и҆· ꙗко покаꙗша сѧ въ
проповѣдь ионинѫ и се мъножаѥ ионъі сьде·
33ни къто же оубо свѣтильника въжегъ въ
съкровѣ полагаѥть· ни подъ спѫдъмь нъ
на свѣщницѣ· да въходѧщеи видѧть
свѣтъ· 34свѣтильникъ тѣлоу ѥсть око·
ѥгда оубо око твоѥ просто бѫдеть и вьсе
тѣло твоѥ свѣтьло бѫдеть· а понѥже лѫ-
каво бѫдеть и тѣло твоѥ тьмьно бѫдеть·
35блюди оубо еда свѣтъ иже ѥсть въ тебѣ
тьма ѥсть· 36аще оубо тѣло твоѥ вьсе

СВѢТЬЛО БѫДЕТЬ НЄ ИЛЪІ ЧѪСТИ ЄДИНЪІ
ТЬІЛЬНЪІ· БѫДЕТЬ СВѢТЬЛО ВЬСЄ· ѦКО СЄ
ЄГДА СВѢТИЛЬНИКЪ БЛИСЦАННѢЛЬ ПРОСВѢ–
ЩАЄТЬ ТѪ· 37ЄГДА ЖЄ ГЛ҃ААШЄ ПОЛѦАШЄ Н҃
ФАРИСЄИ ЄДИНЪ ДА ОБѢДОУЄТЬ ОУ НЄГО·
ВЪШЬДЪ ЖЄ ВЪЗЛЄЖЄ· 38ФАРИСѢИ ЖЄ ВИДѢВЪ
ДИВИ СѪ ѦКО НЄ ПРѢЖДЄ КРЬСТИ СѪ ПРЬВѢЄ
ОБѢДА· 39РЄУЄ ЖЄ Г҃Ь КЪ НЄМОУ: НЫНѢ ВЫ ФА–
РИСЄИ ВѢНѢШЬНЄЄ СТЬКЛЬНИЦИ И ЛИСѢ ОЧИ–
ЩАЄТЄ· А ВѢНѪТРЬНѦѦ ВАША ПЛѢНА СѪТЬ
ХѢЩЄНИѦ И ЗѢЛОБЫ· 40БЕЗОУМЬНИ· НЄ НЖЄ ЛИ
ЄСТЬ СѢТВОРИЛЪ ВѢНѢШЬНЄЄ И ВѢНѪТРЬНЄЄ
СѢТВОРИ; 41ОБАЧЄ СѪЩАѦ ДАДИТЄ ЛИЛОСТЫ–
НѪ· И СЄ ВЬСѦ ЧИСТА ВАМЪ СѪТЬ· 42НЪ ГОРЄ
ВАМЪ ФАРИСЄОМЪ ѦКО ДЄСѪТИНѪ ДАЄТЄ ОТЪ

мѧтъı и пиганъ и вьсѩкого ꙁелиѩ и мимо
ходите сѫдъ и любъвь бж҃иѭ· си же подо-
бааше сътворити и онѣхъ не оставлѩти·
43горе вамъ фарисеи ѩко любите прѣдъ-
сѣданиѩ на съньмищихъ и цѣлованиѩ
на тръжищихъ· 44горе вамъ книжьници и
фарисеи и лицемѣри иже ѥсте ѩко гроби не
вѣдоми и чл҃вци ходѧщеи врьхоу не вѣ-
дѧть· 45отъвѣщавъ же ѥдинъ отъ ꙁа-
коньникъ рече ѥмоу: оучителю се гл҃ѩ и
намъ досаждаѥши· 46онъ же рече: и вамъ
ꙁаконьникомъ горе ѩко накладаѥте на
чл҃къı брѣмена не оудобь носима а сами ни
ѥдинѣмь же прьстъмь вашимь прикаса-
ѥте сѧ брѣменехъ· 47горе вамъ ѩко ꙁижде-

те гробы прⷪ҇ркъ· оц҃и же ваши избишѧ ѩ·
48оубо съвѣдѣтельствоуѥте и волѭ имате
дѣломъ отц҃ь вашихъ· ꙗко ти оубо изби-
шѧ ѩ вы же зиждете ихъ гробы· 49сего ра-
ди и прѣмѫдрость бж҃иꙗ рече: посълѭ въ
нѩ прⷪ҇кы и апостолы· и отъ нихъ оубиѭть
и ижденѫть· 50да мьстить сѧ кръвь вьсѣхъ
прⷪ҇къ проливаѥмаꙗ отъ сложениꙗ вьсего
мира отъ рода сего· 51отъ кръве авелꙗ пра-
вьдьнааго до кръве захариѩ погыбъ-
шааго междоу олътарьмь и храмъмь· ѥи
гл҃ѭ вамъ: възищеть сѧ отъ рода сего·
52горе вамъ законьникомъ ꙗко възѧсте
ключь разоумѣнию· сами не вънидете и
въходѧщеимъ възбранисте· 53гл҃ѭщю же

ѥмоу сице начѧшѧ кънижьници и фари-
сеи лютѣ ꙗко гнѣвати сѧ и прѣстаꙗти и҆
о мъножаишиихъ· 54лаѭще ѥго и ищѫще
оуловити нѣчьто отъ оустъ ѥго да на нь
възгл҃ѭть·

Онихъже сънемъшемъ сѧ тьмамъ ·в҃і·
народа ꙗко попираахѫ дроугъ дроу-
га начѧтъ гл҃ати къ оученикомъ
своимъ прьвѣѥ: вънемлѣте себѣ отъ
кваса фарисеиска ѥже ѥсть лицемѣриѥ· 2ни
чьто же покръвено ѥсть ѥже не отъкръıѥть
сѧ и таино ѥже не разоумѣѥть сѧ· 3занѥ
ѥлико въ тьмѣ рекосте въ свѣтѣ оуслъı-
шить сѧ и ѥже къ оухоу гл҃аасте въ таи-
лищихь проповѣсть сѧ на кровѣхъ· 4гл҃ѭ же

ВАШЪ ДРОУГОМЪ СВОИМЪ: НЄ ОУБОИТЄ СѦ ОТЪ
ОУБИВАЮЩИХЪ ТѢЛО И ПОТОМЬ НЄ ИМѪЩЄМЪ
ЛИХА УЄСО СЪТВОРИТИ· 5СЪКАЗАЖ ЖЄ ВАМЪ
КОГО СѦ ОУБОИТЄ· ОУБОИТЄ СѦ ИМѪЩАГО
ВЛАСТЬ ПО ОУБИЄНИИ ВЪВРѢЩИ ВЪ ГЄШНѪ· ИЄ
ГЛѪ ВАМЪ ТОГО ОУБОИТЄ СѦ· 6НЄ ПАТЬ ЛИ
ПѢТИЦЬ ЦѢНИТЬ СѦ ПѢНАЗЄМА ДѢВѢМА И
НИ ЄДИНА ОТЪ НИХЪ НѢСТЬ ЗАБЪВЄНА
ПРѢДЪ БМЬ· 7НЪ И ВЛАСИ ГЛАВЪІ ВАШЄѪ ВЬСИ
ИЦЬТЄНИ СѪТЬ· НЄ ОУБОИТЄ СѦ ОУБО МЪНОЗѢХЪ
ПѢТИЦЬ СОУЛѢИШЄ ЄСТЄ ВЪІ· 8ГЛѪ ЖЄ ВАМЪ
ВЬСѦКЪ ИЖЄ КОЛИЖЬДО ИСПОВѢСТЬ О МЪНѢ
ПРѢДЪ ЧЛОВѢКЪІ И СНЪ ЧЛОВѢЧЬСКЪІИ ИСПО-
ВѢСТЬ Й ПРѢДЪ АГГЛЪІ БЖИИ· 9А ОТЪ-
ВЬРГЪІИ СѦ МЄНЄ ПРѢДЪ ЧЛОВѢКЪІ ОТЪВЬР-

женъ бѫдеть прѣдъ ан҃глы бж҃ии· 10и
вьсꙗкъ иже речеть слово на сн҃ъ чловѣчь-
скыи отъпоустить сѧ ѥмоу· а иже влас-
вимисаѥть на дх҃ъ ст҃ыи не отъпоустить
сѧ ѥмоу· 11ѥгда же приведѫть вы на събо-
рища и власти и владыѵьствиꙗ не пьцѣ-
те сѧ како или чьто помыслисте или чьто
речете· 12ст҃ыи бо дх҃ъ наоучить вы въ тъ
часъ ꙗже подобаѥть гл҃аати· 13рече же
ѥмоу ѥдинъ отъ народа: оучителю рьци
братоу моѥмоу да раздѣлить съ мъноѭ
достоꙗниѥ· 14онъ же рече ѥмоу: чловѣче
къто мѧ постави сѫдиѭ ли дѣлителѧ
надъ вами; 15рече же къ нимъ: блюдѣте сѧ
и храните сѧ отъ вьсꙗкого лихоимьст-

ВНІА· ІАКО НЄ ОТЪ ИЗБЪІТЪКА КОЛОУЖЬДО
ЖИВОТЪ ЄГО ЄСТЬ ОТЪ НІЛЄННІА ЄІЛОУ· 16РЄУЄ
ЖЄ ПРИТЪЧЮ КЪ НИІМЪ ГЛІА: ЧЛКОУ НЄКОЄІЛОУ
БОГАТОУ ОУГОБЬЗИ СА НИВА· 17И ПОМЪІШЛІАА-
ШЄ ВЪ СЄБЄ ГЛІА: ЧЬТО СЪТВОРЮ; ІАКО НЄ ИМАМЪ
КЪДЄ СЪБЬРАТИ ПЛОДЪ МОИХЪ· 18И РЄУЄ: СЄ
СЪТВОРЮ· РАЗОРЮ ЖИТЬНИЦЮ МОЮ И БОЛЬШЮ
СЪЗИЖДЮ И СЪБЄРЮ ТОУ ВЬСА ЖИТА МОЮ И
БЛАГАІА МОЮ· 19И РЄКЮ ДШИ МОЄИ: ДШЄ ИМА-
АШИ МЪНОГО ДОБРО ЛЄЖАЩЄ НА МЪНОГА ЛЄТА·
ПОЧИВАИ ѢЖДЬ ПИИ ВЄСЄЛИ СА· 20РЄУЄ ЖЄ ЄІЛОУ
БЪ: БЄЗОУМЬНЄ ВЪ СИІ НОЩЬ ДШЮ ТВОЮ ИС-
ТАЗАЮТЬ ОТЪ ТЄБЄ· А ІАЖЄ ОУГОТОВА КОЛОУ
БЮДЮТЬ; 21ТАКО СЪБИРАІАИ СЄБѢ А НЄ ВЪ БЪ
БОГАТѢІАИ· СЄ ГЛІА ВЪЗГЛАСИ: ИМѢІАИ ОУШИ

слъıшати да слъıшить· 22рече же къ оуче-
никомъ своимъ: сего ради гл҃ѭ вамъ не
пьцѣте сѧ дш҃еѭ вашеѭ чьто ѣсте ни тѣ-
лъмь въ чьто облъчете сѧ· 23дш҃а больши
ѥсть пищѧ и тѣло одеждѧ· 24съмотрите
вранъ ꙗко не сѣѭть ни жьнѫть· имъже
нѣсть съкровища ни хранилища· и б҃ъ пи-
тѣѥть ѩ· кольми паче вы ѥсте лоучьше
пътиць· 25къто же отъ васъ пекы сѧ мо-
жеть приложити тѣлѣ своѥмь лакъть
ѥдинъ; 26аще оубо ни мала чесо можете
чьто о прочиихъ печете сѧ; 27смотрите
кринъ како растѫть не троуждаѭть сѧ
ни прѧдѫть· гл҃ѭ же вамъ ꙗко ни соло-
монъ въ вьсеи славѣ своѥи облѣче сѧ ꙗко

ЄДИНЪ ОТЪ СИХЪ· [28]АЩЄ ЛИ ЖЄ ТРѢБѫ ДѢЛЬСЬ
НА СЄЛѢ СѫЩѫ И ОУТРѢ ВЪ ПЄЩЬ ВЪЛѢТА-
ЄМОУ БЪ ТАКО ОДѢЄТЬ КОЛЬМИ ПАУЄ ВАСЪ
МАЛОВѢРИ· [29]И ВЪІ НЄ ИЩАТЄ ЧЬТО ИМАТЄ
ѢСТИ И ЧЬТО ПИТИ И НЄ ВЪЗНОСИТЄ СѪ·
[30]ВЬСѢХЪ БО СИХЪ ѦЗЪЩИ МИРА СЄГО ИЩѫТЬ·
ВАШЬ ЖЄ ОЦЬ ВѢСТЬ ЯКО ТРѢБОУЄТЄ СИХЪ·
[31]ОБАЧЄ ИЩАТЄ ЦРЬСТВІЯ БЖІЯ И СИ ВЬСѪ
ПРИЛОЖѫТЬ СѪ ВАМЪ· [32]НЄ БОИ СѪ МАЛОЄ СТА-
ДО ЯКО БЛАГОИЗВОЛИ ОЦЬ ВАШЬ ДАТИ ВАМЪ
ЦРСТВИЄ· [33]ПРОДАДИТЄ ИМѢНІЯ ВАША И
ДАДИТЄ ИМОСТЬІНѪ· СЪТВОРИТЄ СЄБѢ ВЪЛА-
ГАЛИЩА НЄ ВЄТЪШАѪЩА СЪКРОВИЩЄ НЄ ОСКѪ-
ДѢЄМО НА НБЄСЄХЪ· ИДЄЖЄ ТАТЬ НЄ ПРИБЛИ-
ЖАЄТЬ СѪ НИ ТЬЛА ТЬЛИТЬ· [34]ИДЄЖЄ БО ЄСТЬ

съкровище ваше тоу и ср҃дце ваше бѫдеть·
35 да бѫдѫть чрѣсла ваша прѣпоꙗсана и
свѣтильници горѫще· 36 и вы подобьни
чл҃вкомъ чаѭщемъ г҃а своѥго когда въз-
вратить сѧ отъ брака· да пришьдъшоу и
тлъкнѫвъшоу абиѥ отврьзѫть ѥмоу·
37 блажени раби ти ꙗже пришьдъ г҃ь обрѧ-
щеть бъдѩщѧ· аминъ г҃лѭ вамъ ꙗко
прѣпоꙗшеть сѧ и посадить ꙗ и минѫвъ
послоужить имъ· 38 любо въ въторѫѭ любо
въ третиѭѭ стражѫ придеть и обрѧщеть
тако блажени сѫть раби ти· 39 се же вѣди-
те ꙗко аще бы вѣдѣлъ господинъ храми-
ны въ кыи часъ тать придеть бъдѣлъ
оубо бы и не далъ бы подъкопати домоу

своѥго· 40и вы бѫдѣте готови ꙗко въ ньже
часъ не мьните сынъ чл҃вчьскыи придеть·
41рече же ѥмоу петръ: г҃и къ намъ ли
притъчѫ сиѭ г҃лѥши ли къ вьсѣмъ; 42рече
же г҃ь: къто оубо ѥсть вѣрьныи приставь-
никъ и мѫдрыи ѥгоже поставитъ г҃ь
надъ челꙗдиѭ своѥѭ даꙗти въ времѧ
житомѣрениѥ; 43блаженъ рабъ тъ ѥгоже
пришьдъ г҃ь обрѧщеть творѧща тако· 44въ
истинѫ г҃лѭ вамъ ꙗко надъ вьсѣмъ имѣ-
ниѥмь своимь поставить и҆· 45аще ли же
речеть рабъ тъ въ ср҃дци своѥмь: коснить
г҃ь мои прити и начьнеть бити рабы и
рабыниѧ ѣсти и пити и оупивати сѧ·
46придеть господинъ раба того въ ньже

дьнь не чаѥть и въ годинѫ въ нѭже не
вѣсть· и протешеть и҆ и чѧсть ѥго съ не-
вѣрьнъıми положить· 47тъ же рабъ вѣдѣ-
въıи волѭ г҃а своѥго и не оуготовавъ ли не
сътворь по воли ѥго биѥнъ бѫдеть мъного·
48не вѣдѣвъıи же сътворь достоинаꙗ ра-
намъ биѥнъ бѫдеть малъı· вьсꙗкомоу же
ѥмоуже дано бъıсть мъного мъного изи-
щеть сѧ отъ нѥго· и ѥмоуже прѣдашѧ
мъного· лишьша просѧть отъ нѥго· 49огнꙗ
придохъ въврѣщь въ землѭ чьто хощѫ
аще оуже възгорѣ сѧ; 50крьщениѥмь же
имамъ крьстити сѧ и како оудрьжѫ сѧ
доньдеже коньчаѥть сѧ; 51мьните ли ꙗко
мира придохъ датъ на землѭ; ни г҃лѭ

вамъ нъ раздѣлєниꙗ· 52бѫдеть бо отъ-
селѣ пѧтъ въ єдиномь домоу раздѣленъ·
триє на дъва и дъва на три· 53и раз-
дѣлѧть сѧ отьць на сн҃ъ и сн҃ъ на оц҃а·
мати на дъщерь и дъщи на матерь· све-
кръı на невѣстѫ своѭ и невѣста на све-
кровь своѭ· 54гл҃аашє же и народомъ: єгда
оузьрите облакъ въсходѧщь отъ западъ
абиє гл҃єте ꙗко тѫча грѧдеть и бъıва-
єть тако· 55и єгда югъ дъıшѫщь гл҃єте
ꙗко варъ бѫдеть и бъıваать· 56ѹ҆покрити
лице небоу и земли оумѣєте искоушати а
врѣмене сего како не искоушаєте; 57чьто же
и о себѣ не сѫдите правьдъı; 58єгда бо
грѧдеши съ сѫпьремь твоимь къ кьнѧзю

на пѧти даждь дѣланиѥ избыти отъ
нѥго да не привлѣчеть тебе къ сѫдии и
сѫдиꙗ тѧ прѣдасть слоузѣ и слоуга тѧ
въсадить въ тьмьницѫ· 59 гл҃ѭ тебѣ: не
имаши изити отъ тоудѣ доньдеже и по-
слѣдьнии трьхътъ въздаси·

Прилоучишѧ же сѧ нѣции етери въ ·г҃·
то врѣмѧ повѣдаѭще ѥмоу о га-
лилеихъ ихъже кръвь пилатъ
съмѣси съ жръствами ихъ· 2 и отъ-
вѣщавъ і҃с рече имъ: мьните ли ꙗко гали-
леане сии грѣшьнѣише паче вьсѣхъ гали-
леане бѣшѧ ꙗко тако пострадашѧ; 3 ни
гл҃ѭ вамъ· нъ аще не покаѥте сѧ вьси
такожде погъıбнете· 4 или они осмь на де-

сѧте на нѩже паде стлъпъ силоуамьскъ и
поби ѩ· мьните ли ꙗко ти длъжьнѣише
бѣшѧ паче вьсѣхъ чл҃къ живѫщихъ въ
иерс҃лмѣ; 5ни г҃лѭ вамъ· нъ аще не покаѥте
сѧ вьси такожде погъıбнете· 6г҃ла же сиѭ
притъчѫ: смоковьницѫ имѣаше нѣкъто
ѥтеръ въ виноградѣ своѥмь въсажденѫ и
приде ищѧ плода на нѥи и не обрѣте· 7рече
же къ винареви: се три лѣта прихождѫ ищѧ
плода на смоковьници сеи и не обрѣтаѭ·
посѣци ю въскѫѭ и ꙁемлю опраꙁнѣѥть;
8онъ же отъвѣщавъ рече ѥмоу: г҃и остави ѭ
и се лѣто доньдеже ѭ окопаѭ окрьстъ и
осъıплѭ гноимь· 9и аще оубо сътворить
плодъ· аще ли же ни въ грѧдѫщеѥ посѣче-

ши ѭ· 10бѣ же оучѧ і҃с на ѥдиномь отъ
съборищь въ сѫботы· 11и се жена д҃хъ имѫ-
щи недѫжьнъ осмь на десѧте лѣтъ и бѣ
сълѫка и не могѫщи въсклонити сѧ оти-
нѫдъ· 12оузьрѣвъ же ѭ і҃с пригласи и рече ѥи:
жено отъпоущена ѥси отъ недѫга твоѥго·
13и възложи на нѭ рѫцѣ и абиѥ простре сѧ
и славлѣаше б҃а· 14отъвѣщавъ же архису-
нагогь негодоуѩ занѥ въ сѫботѫ исцѣли
і҃с г҃лааше народоу: шесть дьнии ѥсть въ
нѩ же достоить дѣлати· въ ты оубо при-
ходѧще цѣлите сѧ а не въ дьнь сѫботь-
ныи· 15отъвѣща къ нѥмоу г҃ь и рече: лице-
мѣри къждо васъ въ сѫботѫ не отрѣшить
ли волоу своѥго или осьла отъ ѩслии и ведъ

НАПАЮТЬ· [16]СНѪ ЖЄ ДѢЩЄРЄ АВРААМЛѪ СѪ-
ЩѪ ѪЖЄ СѢВѦЗА СОТОНА СЄ ОСЛОЄ НА ДЄСѦТЄ
ЛѢТО НЄ ПОДОБАШЄ ЛИ РАЗДРѢШИТИ ЄѪ ОТЪ
ѪЗА СЄѪ ВЪ ДЬНЬ СѪБОТЬНЪІИ· [17]И СЄ ГЛѪЩОУ
ЄМОУ СТЪІДѢАХѪ СѦ ВЬСИ ПРОТИВЛѢЮЩИИ
СѦ ЄМОУ· И ВЬСИ ЛЮДИЄ РАДОВААХѪ СѦ О
ВЬСѢХЪ СЛАВЬНЪІИХЪ БЪІВАЮЩИИХЪ ОТЪ
НЄГО· [18]ГЛАШЄ ЖЄ: КОМОУ ПОДОБЬНО ЄСТЬ
ЦРСТВИЄ БЖИЄ И КОМОУ ОУПОДОБЛѪ Є; [19]ПО-
ДОБЬНО ЄСТЬ ЗЬРЬНОУ ГОРОУШЬНОУ ЄЖЄ ПРИ-
ЄМЪ ЧЛКЪ ВЪВРЬЖЄ ВЪ ВРЬТОГРАДЪ СВОИ И
ВЪЗРАСТЄ И БЪІСТЬ ДРЕВО ВЄЛИКО И ПТИЦѦ
НЕБЄСЬНЪІѪ ВЪСЄЛИШѦ СѦ ВЪ ВѢТВИ ЄГО·
[20]ПАКЪІ РЄУЄ КОМОУ ОУПОДОБЛѪ ЦРСТВИЄ БЖИЄ·
[21]ПОДОБЬНО ЄСТЬ КВАСОУ ЄЖЄ ПРИЄМЪШИ ЖЄ-

на съкры въ мѫцѣ трии полъ спѫдиꙗ
доньдеже въкысе вьса· 22и прохождааше
сквозѣ грады и вьси оучѧ ихъ і҃с и шьст-
виѥ творѧ въ иер҃слмъ· 23рече же нѣкыи къ
нѥмоу: г҃и аще мало ѥсть сп҃сающиихъ сѧ;
онъ же рече къ нимъ: 24подвизаите сѧ
вънити сквозѣ тѣснаꙗ врата· ꙗко мъно-
зи г҃лѭ вамъ възищѫть вънити и не
възмогѫть· 25отънѥлѣже оубо въстанеть
господинъ домоу и затворѧть двьри и на-
чьнете вънѣ стоꙗти и тлѣщи въ двьри
г҃лѭще: г҃и г҃и отврьзи намъ· и отъвѣщавъ
речеть вамъ: не вѣдѣ васъ отъкоудоу ѥс-
те· 26тогда начьнете г҃лати: ѣхомъ прѣдъ
тобоѭ и пихомъ и на распѫтиихъ на-

шихъ оучилъ ны ѥси· 27и речеть гл҃ю вамъ
не вѣдѣ васъ отъкѫдоу ѥсте· отъстѫпите
отъ мене вьси дѣлателѥ неправьдѣ· 28тоу
бѫдеть плачь и скрьжьтъ зѫбомъ· ѥгда
оузьрите авраама и исаака и иꙗкова и
вьсꙗ прр҃ькы въ цр҃ьствии бж҃ии вы же из-
гонимы вънъ· 29и придѫть отъ въстокъ и
западъ и сѣвера и юга и възлѧгѫть въ
цр҃ствии божии· 30и се сѫть послѣдьнии иже
бѫдѫть прѣдьнии· и сѫть прѣдьнии иже
бѫдѫть послѣдьнии· 31въ тъ дьнь при-
стѫпишѧ ѥдини фарисеи гл҃ѭще ѥмоу:
изиди и иди отъ сѫдоу ꙗко иродъ хощеть
тѧ оубити· 32и рече имъ: шьдъше рьцѣте
лисоу томоу се изгонѭ бѣсы и исцѣлѥниꙗ

творѭ дьньсь и оутрѣ и въ третии конь-
чаѭ· 33обаче подобаать ми дьньсь и оутрѣ
въ онъ дьнь ити· ꙗко прⷪ҇ркоу не възможьно
ѥсть погыбнѫти кромѣ ирⷭ҇лма· 34иерⷭ҇лиме
иерⷭ҇лиме избивъıи прⷪ҇ркъı и камениѥмь по-
бивая посъланъıѩ къ тебѣ· коль кратъı
въсхотѣхъ събьрати чѧда твоꙗ ꙗкоже
кокошь гнѣздо своѥ подъ крилѣ и не въс-
хотѣсте· 35се оставлꙗѥть сѧ вамъ домъ
вашь· гⷭ҇лѭ же вамъ ꙗко не имате видѣти
мене доньдеже придеть ѥгда речете благо-
словлѥнъ грѧдъıи въ имѧ гⷭ҇не·

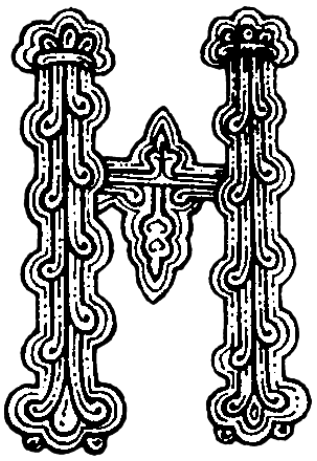

И бꙑсть ѥгда вънидє і҃с въ домъ
нѣкоѥго кънѧза фарисеиска въ
сѫботѫ хлѣба ѣстъ и ти бѣахѫ
назираѭще и҆̀· 2и се чл҃вкъ нѣкꙑи
имꙑ водьнꙑ трѫдъ бѣ прѣдъ нимь· 3и
·д҃і·
отъвѣщавъ і҃с рече къ законьникомъ и
фарисеомъ гл҃ѧ: аще достоить въ сѫботѫ
цѣлити; 4они же оумлъчашѧ· и приимъ и҆̀
исцѣли и҆̀ и отъпоусти и҆̀· 5и отъвѣщавъ къ
нимъ рече: котораго васъ осьлъ или волъ въ
стѫденьць въпадеть и не абиѥ истрьг-
неть ѥго въ дьнь сѫботьнꙑи; 6и не въз-
могошѧ ѥмоу отъвѣщати къ семоу· 7гл҃аше
же къ зъванꙑимъ притъчѫ одрьжѧ како
прѣдъсѣданиѩ избираахѫ гл҃ѧ къ нимъ:

8ѥгда зъванъ бѫдеши нѣкоторыимь на
бракъ не сѧди на прѣдьнимь мѣстѣ ѥда
къто чьстьнѣи тебе бѫдеть зъванъıихъ·
9пришьдь зъвавъı тѧ и оного речеть ти:
даждь семоу мѣсто· и тогда начьнеши съ
стѫдъмь послѣдьнѥѥ мѣсто дрьжати·
10нъ ѥгда зъванъ бѫдеши шьдъ сѧди на
послѣдьниимь мѣстѣ да ѥгда придеть
зъвавъıи тѧ речеть ти: дроуже посѧди въı-
ше· тогда бѫдеть ти слава прѣдъ вьсѣми
сѣдѧщиими съ тобоѭ· 11ꙗко вьсакъ въз-
носѧи сѧ съмѣрить сѧ и съмѣраѭи сѧ въз-
несеть сѧ· 12г҃лааше же и къ зъвавъшоумоу
и҃: ѥгда твориши обѣдъ ли вечерѭ не зови
дроугъ твоихъ ни братиѩ твоеѩ ни рож-

дениꙗ твоѥго ни сѫсѣдъ богатъ· еда коли
и ти тѧ такожде възовѫть и бѫдеть ти
въздаꙗниѥ· 13нъ ѥгда твориши пиръ зови
нищѧꙗ маломощи хромъı слѣпъı· 14и бла-
женъ бѫдеши ꙗко не имѫть ти чесо въз-
дати ти· въздасть бо ти сѧ въ въскрѣ-
шениѥ правьдьнъıхъ· 15слъıшавъ же ѥдинъ
отъ възлежѧщиихъ съ нимь си рече ѥмоу:
блаженъ иже сънѣсть обѣдъ въ ц҃рьствии
б҃жии· 16онъ же рече ѥмоу: чл҃къ нѣкъıи
сътвори вечерѫ великѫ и зъва мъногъı· 17и
посъла рабъ свои въ годъ вечери рещи зъва-
нъıимъ: придѣте ꙗко оуже оуготована
сѫть вьса· 18и начѧшѧ въкоупѣ отърица-
ти сѧ вьси· прьвъıи рече ѥмоу: село коупихъ

И ИМААМЪ НОУЖДѪ ИЗИТИ И ВИДѢТИ Ѥ·
МОЛѪ ТѦ ИМѢИ МѦ ОТЬРОЧЬНА· 19И ДРОУГЪІИ
РЕЧЕ СѪПРѪГЪ ВОЛОВЬНЪІИХЪ КОУПИХЪ ПѦТЬ
И ХОЩѪ ИСКѪСИТЪ ИХЪ· МОЛѪ ТѦ ИМѢИ МѦ
ОТЪРОЧЬНА· 20И ДРОУГЪІ РЕЧЕ ЖЕНѪ ПОѦХЪ И
СЕГО РАДИ НЕ МОГѪ ПРИТИ· 21И ПРИШЬДЪ РАБЪ
ТЪ ПОВѢДА ГОСПОДИНОУ СВОѤМОУ СЕ· ТОГДА
РАЗГНѢВАВЪ СѦ Г҃Ь ДОМОУ РЕЧЕ РАБѪ СВОѤМОУ:
ИЗИДИ СКОРО НА РАСПѪТИѦ И СТЬГНЫ ГРАДОУ
И НИЩѦѦ И БѢДЬНЪІѦ И ХРОМЪІѦ И СЛѢ-
ПЪІѦ ВЪВЕДИ СѢМО· 22И РЕЧЕ РАБЪ: Г҃И БЪІСТЬ
ѤЖЕ ПОВЕЛѢ И ѤЩЕ МѢСТО ѤСТЬ· 23И РЕЧЕ Г҃Ь РА-
БОУ: ИЗИДИ НА ПѪТИ И ХАЛѪГЫ И ОУБѢДИ
ВЪНИТИ ДА НАПЛЪНИТЬ СѦ ДОМЪ МОИ· 24Г҃ЛѪ
БО ВАМЪ ѦКО НИ ѤДИНЪ ЖЕ МѪЖЬ ТѢХЪ

ꙁъванъıихь не въкоусить моѥѩ вечерѧ·
мънози бо сѫть ꙁъвании мало же избь-
ранъıихъ· 25идѣахѫ же съ нимь народи
мънози и обращь сѧ рече къ нимъ: 26аще
къто грѧдеть къ мънѣ и не възненави-
дить оц҃а своѥго и матере и женъı и чѧдъ
и братиѩ и сестръ ѥще же и дш҃ѧ своеѩ не
можеть мои оученикъ бъıти· 27и иже не
носить кр҃ста своѥго и въ слѣдъ мене грѧ-
деть не можеть бъıти мои оученикъ· 28къто
бо отъ васъ хотѧ стлъпъ съꙁьдати не
прѣжде ли сѣдъ ращьтеть доволъ аще
имать иже ѥсть на съврьшениѥ; 29да не
ѥгда положить основаниѩ и не можеть
съврьшити· вьси видѧщеи начьнѫть рѫ-

гати сѧ ѥмоу 30 гл҃ѭще ꙗко сь чл҃вкъ на-
чѧтъ ꙁьдати и не може съврьшити· 31 ли
кыи ц҃рь идыи къ иномоу ц҃рю сънити сѧ на
брань не сѣдъ ли прѣжде съвѣщаваѥть
аще сильнъ ѥсть съ десѧтиѭ тысѧщь
сърѣсти грѧдѫщааго съ дъвѣма десѧть-
ма тысѧщама на нь; 32 аще ли же ни· ѥще
далече ѥмоу сѫщоу молитвѫ посълавъ мо-
лить сѧ о мирѣ· 33 тако оубо вьсакъ отъ васъ
иже не отъречеть сѧ вьсего своѥго имѣниꙗ
не можеть мои быти оученикъ· 34 добро ѥсть
соль· аще же соль обоуꙗѥть о чемь осолить
сѧ· 35 ни въ ꙁемли ни въ гнои трѣбѣ ѥсть·
вънъ исыплѭть ѭ· имѣꙗи оуши слышa-
ти да слышить·

Бѣахѫ же къ нѥмоу приближаѭще сѧ
вьси мъıтаре и грѣшьници послоу-
шатъ ѥго· 2и роптаахѫ фарисеи и
кънижьници г҃лѭще ꙗко сь грѣшь-
никъı приѥмлеть и съ ними ѣсть· 3рече же
·єі҃·
къ нимъ притъчѫ сиѭ г҃лѩ: 4къı чл҃вкъ
отъ васъ имъı съто овьць и погоубль ѥди-
нѫ отъ нихъ не оставить ли девѧти де-
сѧтъ и девѧти въ пустъıни и идеть въ
слѣдъ погъıбъшѧѩ доньдеже обрѧщеть
ѭ; 5и обрѣтъ възлагаать на рамѣ свои
радоуѩ сѧ· 6и пришьдъ въ домъ съзъıва-
ѥть дроугъı и сѫсѣдъı г҃лѧ имъ: радоуите
сѧ съ мноѭ ꙗко обрѣтохъ овьцѫ моѭ
погъıбъшѫѭ· 7г҃лѭ вамъ ꙗко тако радость

бѫдеть на нб҃се о ѥдиномь грѣшьницѣ
каѭщи сѧ неже о девѧти десѧтъ и девѧ-
ти праведьницѣхъ иже не требоуѭть по-
кааниꙗ· 8ли каꙗ жена имѫщи десѧть
драхмъ аще погоубить драхмѫ ѥдинѫ не
въжизаѥть ли свѣтильника и помететь
храминъı и ищеть прилежьно доньдеже
обрѧщеть; 9и обрѣтъши съзъıваѥть дроу-
гъı и сѫсѣдъıнꙗ гл҃ѭщи: радоуите сѧ съ
мъноѭ ꙗко обрѣтохъ драхмѫ ѭже погоу-
бихъ· 10тако гл҃ѭ вамъ радость бъıваѥть
прѣдъ анг҃лъı бж҃ии о ѥдиномь грѣшьни-
цѣ каѭщиимь сѧ· 11рече же г҃ь: чловѣкъ нѣ-
къıи имѣ дъва съıна· 12и рече мьнии съıнъ
ѥю оц҃оу: оч҃е даждь ми достоинѫ чѧсть

НИЛѢННѪ· И РАЗДѢЛИ НИЛА НИЛѢННІЄ· 13И НЄ ПО
ЛЪНОЗѢХЪ ДЬНЬХЪ СЪБЬРАВЪ ВЬСЄ ИЛЬННИ
СЪІНЪ ОТИДЄ НА СТРАНѪ ДАЛЄѶЄ И ТОѶ РАС-
ТОѶИ НИЛѢННІЄ СВОІЄ ЖИВЪІ БЛѪДЬНО· 14НЖ-
ДИВЪШОѶ ЖЄ ИЛОѶ ВЬСА БЪІСТЬ ГЛАДЪ КРѢ-
ПЪКЪ НА СТРАНѢ ТОИ И ТЪ НАѶѪТЪ ЛИША-
ТИ СѪ· 15И ШЬДЪ ПРИЛѢПИ СѪ ЄДИНОИЛЬ ОТЪ
ЖИТЄЛЬ ТОІѪ СТРАНЪІ· И ПОСЪЛА Ѩ НА СЄЛА
СВОІѪ ПАСТЪ СВИННИ· 16И ЖЄЛАЛШЄ НАСЪІТИ-
ТИ ѶРѢВО СВОІЄ ОТЪ РОЖЬЦЬ ІѪЖЄ ѢДѢАХѪ
СВИННІѪ· И НИ КЪТО ЖЄ НЄ ДАІѪАШЕ ИЛОѶ·
17ВЪ СЕБѢ ЖЄ ПРИШЬДЪ РЄѶЄ: КОЛИКОѶ НАИЛЬ-
НИКЪ ѺЦА МОЄГО И ИЗБЪІВАѪТЬ ХЛѢБИ АЗЪ
ЖЄ СЬДЄ ГЛАДЪИЛЬ ГЪІБНѪ· 18ВЪСТАВЪ ИДѪ КЪ
ѺЦОѶ МОЄМОѶ И РЄКѪ ИЛОѶ: ѺѶЄ СЪГРѢШИХЪ НА

нб҃о и прѣдъ тобоѭ· 19оуже нѣсмь достоинъ
нарешти сѧ сынъ твои· сътвори мѧ ꙗко
ѥдиного отъ наимьникъ твоихъ· 20и въс-
тавъ иде къ оц҃оу своѥмоу· ѥще же ѥмоу
далече сѫщоу оузьрѣ и҆ оц҃ь ѥго и милъ ѥмоу
бысть· и текъ паде на выѭ ѥго и обло-
бызаи҆· 21рече же ѥмоу сынъ: оч҃е съгрѣшихъ
на небо и прѣдъ тобоѭ· оуже нѣсмь досто-
инъ нарещи сѧ сн҃ъ твои· 22рече же оц҃ь къ ра-
бомъ своимъ: изнесѣте одеждѫ прьвѫѭ и
облѣцѣте и҆· и дадите прьстень на рѫкѫ
ѥго и сапогы на нозѣ· 23и приведъше тельць
оупитаныи заколѣте· и ѣдъше да весе-
лимъ сѧ· 24ꙗко сн҃ъ мои сь мрьтвъ бѣ и
оживе · изгыблъ бѣ и обрѣте сѧ· и начѧ-

ША ВЄСЄЛИТИ СѦ· 25БѢ ЖЄ С҃НЪ ЄГО СТАРѢИ НА
СЄЛѢ· И ꙗКО ГРѦДЪІ ПРИБЛИЖИ СѦ КЪ ДОМОУ
СЛЪІША ПѢНИѦ И ЛИКЪІ· 26И ПРИЗЪВАВЪ
ЄДИНОГО ОТЪ РАБЪ ЪПРАШАѦШЄ: ЧЬТО ОУБО
СИ СѦТЬ; 27ОНЪ ЖЄ РЄЧЄ ЄМОУ ꙗКО БРАТЪ ТВОИ
ПРИДЄ И ЗАКЛА О҃ЦЬ ТВОИ ТЄЛЬЦЬ ОУПИТА-
НЪІИ ꙗКО СЪДРАВА Е҆́ ПРИѦТЪ· 28РАЗГНѢ-
ВАВЪ ЖЄ СѦ И НЄ ХОТѢѦШЄ ВЪНИТИ· О҃ЦЬ ЖЄ
ЄГО ИШЬДЪ МОЛѢѦШЄ Е҆́· 29ОНЪ ЖЄ ОТЪВѢ-
ЩАВЪ РЄЧЄ О҃ЦОУ СВОЄМОУ: СЄ КОЛИКО ЛѢТЪ РАБО-
ТАѬ ТЕБѢ И НИ КОЛИ ЖЄ ЗАПОВѢДИ ТВОЄѦ
НЄ ПРѢСТѬПИХЪ И МЪНѢ НИ КОЛИ ЖЄ НЄ ДАЛЪ
ЄСИ КОЗЬЛѦТЄ ДА СЪ ДРОУГЪІ МОИМИ ВЪЗВЄ-
СЄЛИЛЪ СѦ БЪІХЪ· 30ИГДА ЖЄ С҃НЪ ТВОИ СЬ
ИЗѢДЪШИ ТВОЮ ИМѢНИЄ СЪ ЛЮБОДѢИЦАМИ

приде закла ѥмоу тельць питомъıи· 31онъ
же рече ѥмоу: чѧдо тъı вьсегда съ мъноѭ
ѥси и вьса моѩ твоѩ сѫть· 32възвеселити
же сѧ и въздрадовати подобааше ꙗко
братъ твои сь мрътвъ бѣ и оживе изгъı-
блъ бѣ и обрѣте сѧ·

Глааше же и къ оученикомъ своимъ: ·ѕі·
чл҃вкъ етеръ бѣ богатъ иже имѣаше
приставьникъ· и тъ оклеветанъ бъıсть
къ нѥмоу ꙗко растачаѩ имѣниѥ ѥго· 2и
призъвавъ и҆ рече ѥмоу: чьто се слъıшѫ о
тебѣ; въздаждь отъвѣтъ о приставлѥ-
нии домъвьнѣѥмь· не възможеши бо къ
томоу домоу строити· 3рече же въ себѣ
приставьникъ домоу: чьто сътворѭ ꙗко г҃ь

ЛЮИ ОТЪЄМЛЄТЬ СТРОЄНИЄ ДОМОУ ОТЪ ЛЄНЄ;
КОПАТИ НЄ ЛОГѦ ХЛѦПАТИ СТЪІЖДѦ СѦ·
4РАЗОУМЂѪ ЧЬТО СЪТВОРѪ· ДА ЄГДА ОТЪ-
СТАВЛЄНЪ БѪДѪ ОТЪ СТРОЄНИѪ ДОМОУ ПРИ-
ИМѪТЬ МѦ ВЪ ДОМЪІ СВОѦ· 5И ПРИЗЪВАВЪ
ЄДИНОГО КОГОЖЬДО ДОЛЖЬНИКЪ ГОСПОДИНА
СВОЄГО ГЛѦШЄ ПЬВОУОУМОУ: КОЛИЦЂМЬ ДЛЪ-
ЖЬНЪ ЄСИ ГОСПОДИНОУ МОЄМОУ; 6ОНЪ ЖЄ РЄЧЄ
ЄМОУ: СЪТОМЬ МЂРЪ ОТЪ ОЛЂА· И РЄЧЄ ЄМОУ:
ПРИИМИ БОУКЪВИ ТВОѦ И СѢДЪ СКОРО НАПИ-
ШИ ПѦТЬ ДЄСѦТЪ· 7И ПОТОМЬ ДРОУГОУОУМОУ
РЄЧЄ: ТЪІ КОЛИЦЂМЬ ДЛЪЖЬНЪ ЄСИ; ОНЪ ЖЄ
РЄЧЄ: СЪТОМЬ КОРЄЦЬ ПЪШЄНИЦѦ· И ГЛА ЄМОУ:
ПРИИМИ БОУКЪВИ ТВОѦ И НАПИШИ ОСЬМЬ ДЄ-
СѦТЪ· 8И ПОХВАЛИ ГЪ ИКОНОМА НЄПРАВЬДЬ-

НААГО ꙗКО МѪДРѢ СЪТВОРИ· ꙗКО СН҃ВЕ ВѢКА
СЕГО МѪДРѢИШЕ ПАЧЕ СН҃ВЪ СВѢТА ВЪ РОДѢ
СВОѤМЬ СѪТЬ· 9И АЗЪ ВАМЪ Г҃ЛѪ: СЪТВОРИТЕ
СЕБѢ ДРОУГЫ ОТЪ МАМОНИНЫ НЕПРАВЬДЫ
ДА ѤГДА ОСКОУДѢѤТЕ ПРИИМѪТЬ ВЫ ВЪ
ВѢЧЬНЫѦ КРОВЫ· 10ВѢРЬНЫИ ВЪ МАЛѢ И ВЪ
МЬНОЗѢ ВѢРЬНЪ ѤСТЬ· И НЕПРАВЬДЬНЫ ВЪ
МАЛѢ И ВЪ МЪНОЗѢ НЕПРАВЬДЬНЪ ѤСТЬ·
11АЩЕ ОУБО ВЪ НЕПРАВЬДЬНѢМЬ МАМОНѢ
ВѢРЬНИ НЕ БЫСТЕ ВЪ ИСТИНЬНѢЕМЬ КЪТО
ВАМЪ ВѢРѪ ИМЕТЬ; 12И АЩЕ ВЪ ЩОУЖЕМЬ
ВѢРЬНИ НЕ БЫСТЕ ВАШЕ КЪТО ДАСТЬ ВАМЪ;
13НИ КЫИ ЖЕ РАБЪ НЕ МОЖЕТЬ ДЪВѢМА ГОСПО-
ДИНОМА РАБОТАТИ· ИЛИ БО ѤДИНОГО ВЪЗНЕ-
НАВИДИТЬ А ДРОУГААГО ВЪЗЛЮБИТЬ· ИЛИ

ѥдиного дрьжить сѧ а о дроузѣмь небрѣщи
въчьнеть· не можете б҃оу работати и ма-
монѣ· 14слъішаахѫ же се вьси и фарисеи
сърєбролюбьци сѫще и подражаахѫ и҆̀· 15и
рече имъ: въі ѥсте оправьдаѭще себе прѣдъ
чл҃вкъі· б҃ъ же вѣсть ср҃дца ꙗко ѥже ѥсть
прѣдъ чл҃окъі въісоко мрьзость прѣдъ б҃гъмь
ѥсть· 16законъ и прроци до иоана· отъ толи
ц҃рствиѥ б҃жиѥ б҃лгвѣстоуѥть сѧ· и вьсакъ
въ нѥ ноудить сѧ· 17оудобѣѥ же ѥсть небоу
и землі прѣити нѥже отъ закона ѥдинои
чрьтѣ погъібнѫти· 18въсꙗкъ поущаꙗи же-
нѫ своѭ и приводѧ инѫ прѣлюбъі дѣѥть· и
женѧи сѧ поущеноѭ отъ мѫжа прѣлюбъі
творить· 19чл҃вкъ же нѣкъіи бѣ богатъ и

облачааше сѧ въ порфурѫ и въ вуссъ веселѧ
сѧ на вьсакъ дьнь свѣтьло· 20нищь же бѣ
етеръ именемъ лазарь иже лежааше при
вратѣхъ ѥго гноинъ 21и желаѩ насыти-
ти сѧ отъ кроупиць падаѭщихъ отъ тра-
пезы богатааго· нъ и пьси приходѧще об-
лизаахѫ гнои ѥго· 22бысть же оумрѣти
нищоуоумоу и несеноу быти ан҃глы на лоно
авраамлѥ· оумрѣтъ же богатыи и погребо-
шѧ и҃· 23и сы въ адѣ възведъ же очи свои
сы въ мѫкахъ оузрѣ авраама издалече и
лазара на лонѣ ѥго· 24и тъ възглашь рече:
Ѡ҃че авраамѥ помилоуи мѧ и посъли ла-
зара да омочить коньць прьста своѥго въ
водѣ и оустоудить ѩзыкъ мои ѩко стра-

ждѫ въ пламени семь· 25рече же авраамъ:
чѧдо помѧни ꙗко въсприѩлъ ѥси ты бла-
гаꙗ твоꙗ въ животѣ твоѥмь и лазарь та-
кожде зълаꙗ· нынѣ же сьде оутѣшаѥть
сѧ а ты страждеши· 26и надъ вьсѣми сими
междѫ нами и вами пропасть велиꙗ оут-
врьди сѧ ꙗко да хотѧщеи минѫти отъ
сѫдоу къ вамъ не възмогѫть ни иже отъ
тѫдоу къ намъ прѣходѧть· 27рече же: молѭ
тѧ оубо о҃че да и҆ посълѥши въ домъ о҃ца
моѥго· 28имаамъ бо пѧть братиѩ ꙗко да
засъвѣдѣтельствоуѥть имъ да не и ти
придѫть на мѣсто се мѫчьноѥ· 29г҃ла же
авраамъ: имѫть мосеа и пр҃ркы да послоу-
шаѭть ихъ· 30онъ же рече: ни о҃че аврааме

нъ аще кьто отъ мрьтвыхъ идеть къ
нимъ покаѭть сѧ· 31рече же ѥмоу: аще моу̏-
сеа и пророкъ не послоушаѭть ни аще къто
отъ мрьтвыхъ въскрьснеть вѣры не имѫть·
Рече же къ оученикомъ: не възможь-
но ѥсть да не придѫть съблазни· ·з҃і·
горе же томоу имьже придѫть· 2оунѣѥ
ѥмоу бы было аще бы камень жрьновь-
ныи възложенъ на выѭ ѥго и въврь-
женъ въ море неже да съблажнѧѥть ма-
лыихъ сихъ ѥдиного· 3вънемлѣте себѣ: аще
съгрѣшить братъ твои запрѣти ѥмоу· и
аще покаѥть сѧ отъпоусти ѥмоу· 4и аще
седмишьди дьньмь съгрѣшить въ тѧ и
седмишьди обратить сѧ къ тебѣ г҃лѭ:

каѭ сѧ· отъпоусти ѥмоу· 5и рекошѧ апл҃ои
къ г҃оу: приложи намъ вѣрѫ· 6рече же г҃ь: аще
бъıсте имѣли вѣрѫ ꙗко зрьно гороушьно
г҃лали бъıсте сукаминѣ сеи: въздери сѧ и
въсади сѧ въ море· и послоушала бъı васъ·
7которъıи же отъ васъ рабъ имѣѭ орѫщь
или пасѫщь иже пришьдъшоу ѥмоу съ села
речеть ѥмоу: абиѥ минѫвъ възлѧзи; 8а не
ли речеть ѥмоу: оуготоваи чьто вечераѭ и
прѣпоꙗсавъ сѧ слоужи ми доньдеже ѣмь и
пиѭ и потомь ѣси и пиѥши; 9ѥда имаать
хвалѫ рабоу томоу ꙗко сътвори повелѣноѥ;
не мьнѭ· 10тако и въı ѥгда сътворите по-
велѣнаꙗ вамъ г҃лѣте ꙗко раби недостои-
ни ѥсмь ѥже длъжьни бѣхомъ сьтворити

сътворихомъ· 11и бысть идѫщоу ѥмоу въ
иер҃лимъ и тъ прохождааше междоу сама-
риѥѭ и галилеѥѭ· 12и въходѧщоу ѥмоу въ
вьсь нѣкѫѭ· и сърѣте и҆ десѧть прокаженъ
мѫжь иже сташѧ издалече 13и ти въз-
несошѧ гласъ гл҃ѭще: і҃се наставьниче по-
милоуи ны· 14и видѣвь ѩ рече имъ: шьдъ-
ше покажѣте сѧ иереомъ· и бысть идѫ-
щемъ имъ ищистишѧ сѧ· 15ѥдинъ же отъ
нихъ видѣвъ ꙗко исцѣлѣ възврати сѧ съ
гласомъ великомъ славѧ б҃а· 16и паде ниць
на ногоу ѥго хвалѫ ѥмоу въздаѩ и тъ бѣ
самаранинъ· 17отьвѣщавъ же і҃с рече: не де-
сѧть ли ищистишѧ сѧ; а девѧтъ 18како
не обрѣтошѧ сѧ възвращьше сѧ дати сла-

БЖ БОУ; ТЪКЪМО НИОПЛЄМЕНЬНИКЪ СЬ· [19]И РЄУЄ
ИМОУ: ВЪСТАНИ НДИ ВѢРА ТВОЯ СПСЄ ТА·
[20]ВЪПРОШЄНЪ ЖЄ БЪІВЪ ОТЪ ФАРИСЄН КЪГДА
ПРИДЄТЬ ЦРСТВИЄ БЖИЄ ОТЪВѢЩА ИМЪ И
РЄУЄ: НЄ ПРИДЄТЬ ЦРСТВИЄ БЖИЄ СЪ СЪМЬ-
НѢНИЄМЬ· [21]НИ РЄКЖТЬ: СЄ СЬДЄ ЛИ ОВЪДЄ· СЄ БО
ЦРСТВИЄ БЖИЄ ВЪНЖТРЬЖДЖ ВЪ ВАСЪ ЄСТЬ·
[22]РЄУЄ ЖЄ КЪ ОУЧЄНИКОМЪ: ПРИДЖТЬ ДНИ
ЄГДА ВЪЖДЄЛѢЄТЄ ЄДИНОГО ДНИИ СНА
ЧЛВЧСКАГО ВИДѢТИ И НЄ ОУЗЬРИТЄ· [23]И РЄ-
КЖТЬ ВАМЪ: СЄ СЬДЄ СЄ ОВЪДЄ ХЪ· НЄ ИЗЫДѢТЄ
НИ ПОЖЄНѢТЄ· [24]ЯКО БО МЛЪНИИ БЛИСЦАЖЩИ
СА ОТЪ ПОДЪНЄБЄСНЪІА НА ПОДЪНЄБЄСНЖЖ
СВЬТИТЬ СА ТАКО БЖДЄТЬ СНЪ ЧЛСКЪІИ ВЪ
ДЬНЬ СВОИ· [25]ПРѢЖДЄ ЖЄ ПОДОБАЛТЬ ИМОУ

мъного пострадати и искоушеноу быти
отъ рода сего· 26и ꙗкоже бысть въ дьни но-
ѥвы тако бѫдеть и въ дьни сн҃а чл҃вскаагo·
27ѣдѣахѫ и пиꙗхѫ женѣахѫ сѧ и посага-
ахѫ до нѥгоже дьне вънидe ноѥ въ ковь-
чегъ и приде потопъ и погоуби вьсѧ· 28та-
кожде и ꙗкоже бысть въ дьни лотовы
ѣдѣахѫ и пиꙗхѫ коуповаахѫ и продаꙗ-
ахѫ саждаахѫ зъдаахѫ· 29въ ньже дьнь
изиде лотъ отъ содомлѣнъ одъжди жоу-
пелъ и огнь съ нб҃се и погоуби вьсѧ· 30по
томоужде бѫдеть и дьнь въ ньже сн҃ъ
чл҃вчскыи ꙗвить сѧ· 31въ тъ дьнь иже
бѫдеть на кровѣ и съсѫди ѥго въ домоу да
не сълазить възѧтъ ихъ· и иже на селѣ

такожде да не възвратить сѧ въспѧть·
32помнаите женѫ лотовѫ· 33и иже аще
възищеть дш҃ѧ своєѩ ѩ сп҃сти погоубить
ѩ· и иже погоубить ѩ живить ѩ· 34гл҃ѭ
вамъ: въ тѫ нощь бѫдете дъва на ложи
єдиномь· єдинъ поємлѭть а дроугъı ос-
тавлѩѭть· 35бѫдете дъвѣ въкоупѣ мелѭ-
щи· єдинѫ поємлѭть а дроугоуѭ остав-
лѩѭть· дъва бѫдете на селѣ· єдинъ по-
ємлѭть а дроугъı оставлѩѭть· 36и отъвѣ-
щавъше гл҃ашѧ ємоу: къде г҃и; онъ же рече
имъ: идеже тѣло тоу орьли съномлѭть сѧ·

Гл҃аашe жe и притъчѫ къ нимъ како ·ні·
подобаѥть вьсегда молити сѧ и не
стоужати си [2]гл҃ѩ: сѫдии нѣкъıи бѣ въ
нѣкоѥмь градѣ б҃а не боѩ сѧ и чл҃вкъ не
срамлѣѩ сѧ· [3]въдовица же бѣ въ градѣ
томь и прихождааше къ нѥмоу гл҃ѭщи:
мьсти мене отъ сѫпьра моѥго· [4]и не хотѣа-
ше на длъзѣ врѣмени· по сихъ же рече въ
себѣ: аще и б҃а не боѭ сѧ ни чл҃вкъ срамлѣѭ
сѧ [5]нъ занѥ творить ми троудъ въдовица
си да мьщѫ ѥѩ да не до коньца прихо-
дѭщи застоить мене· [6]рече же г҃ь: слъıши-
те чьто сѫдии неправьдьнъıи гл҃ѥть· [7]а
б҃ъ не имать ли сътворити мьсти избь-
ранъıхъ своихь въпиѭщиихъ къ нѥмоу

дьнь и нощь и трьпить на нихъ; 8гл҃ѭ
вамъ ꙗко сътворить мьсть ихъ въскорѣ·
обаче сн҃ъ чл҃чьскъ пришьдъ обрѧщеть ли
си вѣрѫ на ꙁемли; 9рече къ дроугъıимъ
оупъвающиимъ собоѭ ꙗко сѫть правьдь-
ници и хоулѧщеи прочѧѩ притъчѫ сиѭ:
10чл҃ка дъва въꙁидоста въ цр҃кве помо-
литъ сѧ· ѥдинъ фарисеи а дроугъıи мъı-
тарь· 11фарисеи же ставъ сице въ себѣ мо-
лѣаше сѧ гл҃ꙗ: бе҃ хвалѫ тебѣ вьꙁдаѭ ꙗко
нѣсмь ꙗко и прочии чл҃вци грабителѥ не-
правьдьници прѣлюбодѣици или ꙗко и сь
мьꙁдоимьць· 12пощѭ сѧ дъва кратъı въ
сѫботѫ· десѧтинѫ даѭ отъ вьсего ѥлико
притѧжѫ· 13а мъıтарь иꙁдалече стоѩ не

хотѣаше ни оучиѭ своѥѭ възвести на нб҃о
нъ биꙗаше пьрси своꙗ гл҃ꙗ бж҃е: милостивъ
бѫди мънѣ грѣшьникоу· 14гл҃ѭ вамъ съни-
де сь оправьданъ въ домъ свои паче оного·
ꙗко вьсакъ възносѧи сѧ съмѣрить сѧ и
съмѣрѣѭи сѧ възнесеть сѧ· 15приношаахѫ
же къ нѥмоу и младьньцѧ да бы сѧ ихъ
коснѫлъ· видѣвъше же оученици прѣщаа-
хѫ имъ· 16іс҃ же призъва ꙗ гл҃ꙗ: не дѣите
дѣтии приходити къ мънѣ и не браните
имъ таковыхъ бо ѥсть цр҃ствиѥ бж҃иѥ·
аминь 17гл҃ѭ вамъ: иже аще не приметь
цр҃ствиꙗ бж҃иꙗ ꙗко отроча не имать въни-
ти въ нѥ· 18и въпроси іс҃ви нѣкыи кънѧзь
гл҃ꙗ: оучителю благыи чьто сътворь жи-

ВОТЪ ВѢЧЬНЪІИ НАСЛѢДЬСТВОУІЖ; [19]РЄЧЄ ЖЄ
ІИСОУ ІС: ЧЬТО МА ГЛЄШИ БЛАГА; НИ КЪТО ЖЄ
БЛАГЪ ТЪКЪМО ЄДИНЪ БЪ· [20]ЗАПОВѢДИ ВѢСИ
НЄ ОУБИИ· НЄ ПРѢЛЮБЪІ СЪТВОРИ· НЄ ОУКРАДИ·
НЄ ЛЪЖЬ СЪВѢДѢТЄЛЬ БЖДИ· ЧЬТИ ОЦА ТВО-
ЄГО И МАТЄРЄ ТВОІЖ· [21]ОНЪ ЖЄ РЄЧЄ: ВЬСА СИ
СЪХРАНИХЪ ИЗЪ ЮНОСТИ МОЄІЖ· [22]СЛЪІШАВЪ
ЖЄ ІС РЄЧЄ ІМОУ: ЄЩЄ ЄДИНОГО НЄ ДОКОНЬЧАЛЪ
ЄСИ· ВЬСА ЄЛИКО ІМАМШИ ПРОДАЖДЪ И РАЗ-
ДАИ НИЩИИМЪ ІМѢТИ ІМАМШИ СЪКРОВИЩЄ
НА НБСЄ И НДИ ПО МЪНѢ· [23]ОНЪ ЖЄ СЛЪІШАВЪ
СИ ПОНСКРЪБЬНЪ БЪІСТЬ БѢ БО БОГАТЪ ЗѢЛО·
[24]ВИДѢВЪ ЖЄ ІС ПОНСКРЪБЬНА БЪІВЪША РЄЧЄ:
КАКО НЄ ОУДОБЬ ІМІЩИИМЪ БОГАТЬСТВИЄ
ВЪ ЦРСТВИЄ БЖИЄ ВЪНИТИ· [25]ОУДОБѢЄ БО

ѥсть вельбѫдоу сквозѣ оуши игълинѣ про-
ити неже богатоу въ цр҃ствиѥ бж҃иѥ въни-
ти· 26рекошѧ же слъішавъшеи: къто можеть
спс҃енъ быти; 27онъ же рече: не възможьнаꙗ
отъ чл҃вкъ възможьна отъ б҃а сѫть· 28рече
же петръ: се мы оставихомъ вьсꙗ и по тебѣ
идохомъ· 29онъ рече имъ: аминь гл҃ѭ вамъ
ꙗко ни къто же ѥсть иже оставить домъ
ли родителꙗ ли братиѭ ли сестры ли женѫ
ли чѧда цр҃ствиꙗ бж҃иꙗ ради 30иже не
въсприиметь мъножицеѭ въ врѣмѧ се и въ
вѣкъ грѧдѫщии животъ вѣчьнъіи· 31по-
имъ же оба на десѧте рече къ нимъ: се
въсходимъ въ иер҃лимъ и съконьчаѭть сѧ
вьсꙗ писанаꙗ пр҃кы о сн҃ѣ чл҃вѣчсцѣмь·

32 прѣдадѧть бо и҆ ꙗзыкомъ и порѫгаѭть
сѧ ѥмоу и досадѧть ѥмоу и заплюѭть и҆
33 и бивъше оубиѭть и҆ и третии дьнь въс-
крьснеть· 34 и ти ни чесо же отъ сихъ не ра-
зоумѣшѧ· и бѣ гл҃ъ сь съкровенъ отъ нихъ
и не разоумѣваахѫ гл҃ѥмыхъ· 35 бысть же
ѥгда приближи ти сѧ і҃сви въ ерихѡ҆ слѣ-
пьць нѣкыи сѣдѣаше при пѫти 36 слы-
шавъ же народъ мимо ходѧщь въпра-
шааше: чьто оубо ѥсть се; 37 повѣдашѧ же
ѥмоу ꙗко і҃с назаранинъ мимо ходитъ· 38 и
тъ възъпи гл҃ꙗ: і҃се сн҃оу дв҃довъ помилоуи
мѧ· 39 и прѣдъидѫщеи прѣщаахѫ ѥмоу да
оумлъчить· онъ же паче зѣло въпиꙗаше
гл҃ꙗ: сн҃оу дв҃дѡвъ помилоуи мѧ· 40 ставъ же

і҃с повелѣ привести и҆ къ себѣ· приближьшоу
же сѧ ѥмоу къ нѥмоу въпроси и҆ 41г҃лѩ: чьто
хощеши да ти сътворѭ; онъ же рече: г҃и да
прозьрѫ· 42і҃с же рече ѥмоу: прозьри· вѣра твоѩ
с҃псе тѧ· 43и абиѥ прозьрѣ и въ слѣдъ ѥго
идѣаше славѧ б҃а· и вьси людиѥ видѣвъше
въздашѧ хвалѫ богови·

Н въшьдъ прохождааше і҃с въ ерихѡ̈· ·ѳ҃і·
2и се мѫжь именемь нарицаѥмъіи
закхеи· и сь бѣ старѣи мъітаремъ·
и тъ бѣ богатъ· 3и искааше видѣ-
ти і҃са къто ѥсть· и не можааше народъмь
ꙗко тѣлъмь маль бѣ· 4и прѣдьтекъ въз-
лѣзе на сукоморіѭ да видить і҃са ꙗко тѫ-
дѣ хотѣаше мимо ити· 5и ꙗко приде на

ИЄСТО ВЪЗЬРѢВЪ ІС̀ ВИДѢ Й̀ И РЄЧЄ КЪ НЄМОУ:
ЗАКХЄЄ ПОТЪЩАВЪ СѦ СЪЛѢЗИ· ДЬНЬСЬ БО ПО-
ДОБАЄТЬ ИИ ВЪ ДОМОУ ТВОЄМЬ БЪІТИ· 6И ПО-
ТЪЩАВЪ СѦ СЪЛѢЗЄ И ПРІѦТЪ Й̀ РАДОУѦ СѦ·
7И ВИДѢВЬШЄ Й̀ РЪПЪТААХОУ ГЛѦЩЄ ЯКО КЪ
ГРѢШЬНѪ МѪЖОУ ВЪНИДЄ ВИТАТЪ· 8СТАВЪ
ЖЄ ЗАКХЄИ РЄЧЄ КЪ ГО̀У: СЄ ПОЛЪ НМѢНИЯ МО-
ЄГО Г̀Н ДАМЬ НИЩИИМЪ· И АЩЄ ЄСМЬ ЧНМЬ
КОГО ОБИДѢЛЪ ВЪЗВРАЩѪ ЧЄТВОРИЦЄѪ· 9РЄЧЄ
ЖЄ КЪ НЄМОУ ІС̀ ЯКО ДЬНЬСЬ СП̀СЄНИЄ ДОМОУ
СЄМОУ БЪІСТЬ· ЗАНЄ И СЬ СН̀Ъ АВРААМЬ ЄСТЬ·
10ПРИДЄ БО СН̀Ъ ЧЛВ̀ЧЬСКЪІИ ВЪЗИСКАТЪ · И
СП̀АСТЪ ПОГЪІБЪШАГО· 11СЛЪІШАЩЄМЪ ЖЄ
ИМЪ СЄ ПРИЛОЖЬ ПРИТЪЧѪ РЄЧЄ ЗАНЄЖЄ ТЪ
БѢ БЛИЗЬ ЄРЀЛИМА И МЬНѦАХОУ ЯКО АБИЄ

хощеть ц҃рствиѥ бж҃иѥ ꙗвити сѧ· 12рече же:
чл҃къ ѥдинъ добра рода иде на странѫ да-
лече приѩти себѣ ц҃рствиѥ и възвратитъ
сѧ· 13призъвавъ же десѧть рабъ своихъ и
дасть имъ десѧть мънасъ и рече къ
нимъ: коуплѭ дѣите доньдеже придѫ·
14граждане же ѥго ненавидѣахѫ ѥго и по-
сълаша молитвѫ въ слѣдъ ѥго г҃лѭще: не
хощемъ сѥмоу да ц҃рствоуеть надъ нами·
15и бъıсть ѥгда сѧ възврати приимъ ц҃рст-
виѥ и рече: да пригласѧтъ ѥмоу рабъı тъı
имъже дасть сърeбро да оувѣсть какѫ коуп-
лѭ сѫть сътворили· 16приде же прьвъı г҃лѩ:
г҃и мънасъ твоꙗ придѣла десѧть мънасъ·
17и рече ѥмоу: благъıи рабе и добръıи ꙗко о

ПАЛЂ ВѢРЬНЪ БЪІСТЬ БЖДИ ОБЛАСТЬ НІЛЪІ
НАДЪ ДЕСАТНІѪ ГРАДЪ· 18И ПРИДЕ ВЪТОРЪІ ГЛѪ:
ГН ПЪНАСЪ ТВОѪ СТВОРИ ПАТЬ ПЪНАСЪ·
19РЄЧЄ ЖЕ И ТОІЛОУ И ТЪІ БЖДИ НАДЪ ПАТНІѪ
ГРАДЪ· 20И ДРОУГЪІ ПРИДЕ ГЛѪ: ГН СЄ ПЪНАСЪ
ТВОѪ ІЖЕ НІЛѢХЪ ПОЛОЖЕНѪ ВЪ ОУБРОУСѢ·
21БОѪАХЪ БО СѪ ТЕБЕ ЯКО ЧЛВКЪ ЯРЪ ЄСИ·
ВЪЗЕІЛЛЕШИ ЄГОЖЕ НЕ ПОЛОЖЬ И ЖЬНЕШИ ЄГО–
ЖЕ НЕ СѢВЪ· 22ГЛА ЄІЛОУ: ОТЪ ОУСТЪ ТВОНХЪ
СѪЖДѪ ТИ ЗЪЛЪІИ РАБЄ· ВѢДѢАШЕ ЯКО АЗЪ
ЧЛВКЪ ЯРЪ ЄСІЛЬ ВЪЗЕІЛЛѪ ЄГОЖЕ НЕ ПОЛО–
ЖИХЪ И ЖЬНѪ ЄГОЖЕ НЕ СѢХЪ· 23И ПО ЧЬТО НЕ
ВЪДАСТЬ МОЄГО СЪРЕБРА ПѢНѪЖЬНИКОІЛЪ; И
АЗЪ ПРИШЬДЪ СЪ ЛИХВОѪ ИСТѪЗАЛЪ Б
ЪІІЛЪ· 24И ПРѢДЪСТОѪЩИНІЛЪ РЄЧЕ: ВЪЗІІЂТЕ

отъ нѥго мънасѧ и дадите имѫщоуоумоу
десѧть мънасъ· 25и рѣшѧ ѥмоу: г҃и имать
десѧть мънасъ· 26г҃лѭ же вамъ ꙗко вьса-
комоу имѫщоумоу дадѧть а отъ не имѫ-
щааго и ѥже имать отъимѫть отъ нѥго·
27обаче врагы моѩ ты не хотѣвъшѧѩ
мънѣ да ц҃рь быимъ былъ надъ ними при-
ведѣте сѣмо и исѣцѣте ѩ прѣдъ мъноѭ·
28и се рѣкъ идѣаше прѣди въсходѧ въ
иер҃лимъ· 29и бысть ꙗко приближи сѧ въ
виѳфагиѭ и виѳаниѭ къ горѣ нарицаѥ-
мѣи елеонъ посла дъва оученикъ своихъ
30г҃лѩ: идѣта въ прѩмьнѭѭ весь въ нѭже
въходѧща обрѧщета жрѣбѧ привѧзано на
нѥже ни къто же къде отъ ч҃лкъ не въсѣде·

отърѣшша ѥ приведѣта· 31и аще къто вы
въпрашаѥть почьто отърѣшаѥта ѥ тако
речета ѥмоу ꙗко г҃ь трѣбоуѥть ѥго· 32шьдъ-
ша же посланаꙗ обрѣте ꙗкоже рече има·
33отърѣшаѭщема же има жрѣбѧ рѣшѧ гос-
подиѥ ѥго къ нима: чьто отърѣшаѥта
жрѣбѧ; 34она же рѣсте ꙗко г҃ь трѣбоуѥть
ѥго· 35и приведосте ѥ къ і҃сви и възврьгъше
ризы своꙗ на жрѣбѧ въсадишѧ і҃са·
36идѫщю же ѥмоу постилаахѫ ризы своꙗ
по пѫти· 37приближаѭщоу же сѧ ѥмоу абиѥ
къ низъхождению горѣ елеоньсцѣи начѧтъ
вьсе мъножьство оученикъ радоуѭще сѧ
хвалити б҃а гласъмь велиѥмь о вьсѣхъ си-
лахъ ꙗже видѣшѧ 38г҃лѭще: б҃лгословенъ

грѧдꙑ ц҃рь въ имѧ г҃не миръ на нб҃си и
слава въ вꙑшниихъ· 39и ѥдини фарисеи
отъ народа рѣшѧ къ нѥмоу: оучителю за-
прѣти оученикомъ твоимъ· 40и отъвѣщавъ
рече имъ: г҃лѭ вамъ ꙗко аще и сии оумлъ-
чѧть камениѥ въпити имать· 41и ꙗко
приближи сѧ видѣвъ градъ плака сѧ о
нѥмь г҃лѩ 42ꙗко аще бꙑ разоумѣлъ въ
дьнь сь твои и тꙑ ꙗже къ мироу твоѥмоу·
нꙑнѣ же оукрꙑ сѧ отъ очию твоѥю· 43ꙗко
придѫть дниѥ на тѧ и обложѧть вразн
твои острогъ о тебѣ и обидѫть тѧ и осѧ-
дѫть тѧ вьсѫдѫ 44и разбиѭть тѧ и чѧда
твоꙗ въ тебѣ и не оставѧть въ тебѣ ка-
мене на камени понѥже не разоумѣ врѣ-

мене посѣщению твоѥмоу· 45и въшьдъ въ
црⷭ҇квь начѧтъ изгонити продаѭщѧѩ въ
нѥи и коупоуѭщѧѩ 46гл҃ѧ имъ: писано ѥсть·
храмъ мои храмъ молитвѣ ѥсть· вы же
сътвористе и҆ врьтьпъ разбоиникомъ· 47и
бѣ оучѧ въ црⷭ҇кви по вьса дьни· архиереи же
и кънижьници искаахѫ ѥго погоубити и
старѣишины людемъ· 48и не обрѣтаахѫ
чьто сътворѧть ѥмоу· людиѥ бо вьси дрь-
жаахѫ сѧ ѥго послоушаѭще·

Н бысть въ ѥдинъ отъ дьнии тѣхъ
оучѧщю ѥмоу въ црⷭ҇кви и благо-
вѣстоуѭщоу сташѧ сѧ архиереи и
кънижьници съ старьци 2и рѣшѧ
·к҃· гл҃ѭще къ нѥмоу: рьци намъ коѥѭ облас-

тиѭ се твориши и къто ѥсть давъıи тебѣ
область сиѭ; 3отъвѣщавъ же рече къ нимъ:
въпрошѫ вы и азъ ѥдиного словесе и рьцѣте
ми: 4крьщениѥ иоаново съ небесе ли бѣ или
отъ чл҃вкъ; 5они же помъıшлѣахѫ въ себѣ
гл҃ѭще ꙗко аще речемъ отъ не҃бсе речеть по
чьто не вѣровасте ѥмоу; 6аще ли речемъ отъ
чл҃къ людиѥ вьси камениѥмь побиѭть
нъı· извѣстьно бо бѣ людемъ ꙗко иоанъ
пр҃къ бѣ· 7и отъвѣщашѧ: не вѣмъ отъ кѫ-
доу· 8і҃съ же рече имъ: ни азъ гл҃ѭ вамъ
коѥѭ властиѭ се творѭ· 9начѧтъ же къ
людемъ гл҃ати притъчѫ сиѭ· чл҃къ наса-
ди виноградъ и въдасть и҆ дѣлателемъ и
отиде на лѣта мънога· 10и въ врѣмѧ по-

съла къ дѣлателемъ рабъ да отъ плода
винограда дадѧть ѥмоу· дѣлателѥ же
бивъше и҆ поустишѧ тъщь· 11и приложи
дроугъı посълати рабъ· они же и того бивъ-
ше и досаждьше ѥмоу поустишѧ тъщь· 12и
приложи третии посълати· они же и сего
оуѩзвьше изгънашѧ· 13рече же г҃ь вино-
града: чьто сътворѭ; послѭ с҃нъ мои въз-
любленъıи· негли сего видѣвъши оусрам-
лѩѭть сѧ· 14видѣвъше же и҆ дѣлателѥ
мъıшлѣахѫ дроугъ къ дроугоу г҃лѭще: сь
ѥсть наслѣдьникъ придѣте оубиѥмъ и҆
да наше бѫдеть достоѩниѥ· 15и изведъше
и҆ вънъ из винограда оубишѧ· чьто оубо
сътворить имъ г҃нъ винограда; 16придеть

и погоубить дѣлателѩ сиѩ и въдасть
виноградъ инѣмъ· слъıшавъше же рѣшѧ:
да не бѫдеть· 17онъ же възьрѣвъ на нѩ
рече: чьто оубо ѥсть писаноѥ се камень ѥго-
же не врѣдоу сътворишѧ зиждѫщеи сь бъı-
сть въ главѫ ѫгълоу; 18вьсакъ падъı на
камене томь съкроушить сѧ· а на нѥмьже
падеть сътьреть и҆· 19и възискашѧ архи-
ереи и кънижьници възложити на нь
роуцѣ въ тъ часъ и оубоѩшѧ сѧ людии·
разоумѣшѧ бо ѩко къ нимъ рече притъчѫ
сиѭ· 20и съглѧдавъше посълаша засѣдь-
никъı творѧщѧ сѧ правьдьници сѫще да
имѫть и҆ въ словеси да бъıшѧ и҆ прѣдали
владъıчьствоу и области воѥводъı· 21и

въпросишѧ и҆ гл҃ѭще: оучителю вѣмъ ꙗко
право гл҃ѥши и оучиши и не на лица зьриши
нъ въ истинѫ пѫти бж҃ию оучиши· 22до-
стоить ли намъ кесареви дань дати ли ни;
23разоумѣвъ же льсть ихъ рече къ нимъ:
чьто мѧ искоушаѥте; 24покажите ми пѣ-
нѧзь· чии имать образъ и написаниѥ;
отъвѣщавъше рѣшѧ: кесаревъ· 25онъ же рече
къ нимъ: въздадите оубо ꙗже сѫть кеса-
рева кесареви· и ꙗже сѫть бж҃иꙗ бв҃и· 26и не
могошѧ зазьрѣти гл҃а ѥго прѣдъ людьми·
и дивльше сѧ о отъвѣтѣ ѥго оумлъчашѧ·
27пристѫпльше же едини отъ садоукеи
гл҃ѭщеи въскрѣшению не быти въпрашаа-
хѫ и҆ 28гл҃ѭще: оучителю моӱси написалъ

ѥсть намъ аще комоу братъ оумреть имы
женѫ и тъ бещѧдъ оумреть· да поиметь
женѫ ѥго братъ и въскрѣсить сѣмѧ брата
своѥго· 29седмь оубо братиѩ бѣ· и прьвы
поѥмь женѫ оумрѣтъ бещѧдьнъ· 30и по-
ѩтъ въторыи женѫ и тъ оумрѣтъ бещѧ-
дьнъ· и третии поѩтъ ѭ· такожде и вьси
седмь оумьрѣшѧ не оставльше чѧдъ· 32по-
слѣжде же вьсѣхъ и жена оумрѣтъ· 33въ
въскрѣшениѥ оубо котораго ихъ бѫдеть
жена; седмь бо имѣшѧ ѭ женѫ· 34и отъ-
вѣщавъ і҃съ рече имъ: с҃нове вѣка сего же-
нѧть сѧ и посагаѭть· 35а съподобльшеи сѧ
вѣкъ тъ оулоучити и въскрѣшениѥ ѥже
отъ мрьтвыихъ ни женѧть сѧ ни поса-

гаѭть 36ни оумрѣти потомь могѫть· равь-
ни бо сѫть анг҃лмъ и с҃нве сѫть б҃жии въс-
крѣшению с҃нве сѫще· 37а ꙗкоже въстаѭть
мрьтвии и моӱси съказа при кѫпинѣ ꙗко-
же г҃леть г҃а б҃а авраамлꙗ и б҃а исакова и
б҃а иꙗковлꙗ· 38б҃ъ же нѣсть мрьтвъıихъ
нъ живъıихъ вьси бо томоу живи сѫть·
39отъвѣщавъше ѥдини кънижьници рѣшѧ:
оучителю добрѣ рече· 40къ томоу же не съмѣ-
ахѫ ѥго въпрашати ни чьсо же· 41рече же къ
нимъ: како г҃лѭть нѣции х҃а бъıти с҃на
дв҃два; а самъ дав҃дъ г҃леть въ кънн-
гахъ псаломьскъıихъ: рече г҃ь г҃ви моѥмоу
сѧди о деснѫѭ мене 43доньдеже положѫ
врагъı твоѩ подъножию ногама твоима·

44 дв҃дъ и҆ оубо г҃ь нарицаѥть то како ѥмоу
ѥсть с҃нъ; слъішѧщемъ же вьсѣмъ людемъ
рече къ оученикомъ своимъ: 46 въ немлѣте
отъ кънижьникъ хотѧщиихъ въ одеж-
дахъ ходити и любѧщиихъ цѣлованиꙗ
на тръжищихъ и прѣдъсѣданиꙗ на събо-
рищихъ и прѣдъзъваниꙗ на обѣдѣхъ и
на вечерꙗхъ· 47 иже изѣдаѭть домы въдо-
вицъ и виноѭ далече молѧть сѧ· си при-
имѧть осѫждениѥ больше

Възьрѣвъ же видѣ въмѣтаѭщѧꙗ ·к҃а·
дары своꙗ въ газофилакиѭ бога-
тыꙗ· 2 видѣвъ же нѣкѫѭ въдо-
вицѫ оубогѫ въмѣтаѭщѫ тоу
дъвѣ лептѣ 3 и рече: въ истинѫ г҃лѭ вамъ

ИКО ВЪДОВИЦА СИ ОУБОГАИ БОЛИ ВЬСѢХЪ
ВЪВРЬЖЕ· 4ВЬСИ БО СИ ОТЪ ИЗБЪІТЪКА СВОЕГО
ВЪВРЬГОША ВЪ ДАРЪ БОУ А СИ ОТЪ ЛИШЕНИА
СВОЕГО ВЬСЕ ИЛѢНИЕ СВОЕ ЕЖЕ ИЛѢАШЕ
ВЪВРЬЖЕ· 5И ЄДИНѢИХЪ ГЛЖЩЕИХЪ О ЦРЬКЪВИ
ИКО КАМЕНИЕМЬ ДОБРЪІХЪ И СЪСЖДЪІ ОУКРА-
ШЕНА ЄСТЬ РЄЧЄ: 6СИ ИЖЕ ВИДИТЕ ПРИДЖТЬ
ДЬНИЕ ВЪ ИЖЕ НЕ ОСТАНЕТЬ КАМЕНЬ НА
КАМЕНИ ИЖЕ НЕ РАЗОРИТЬ СА· 7ВЪПРОСИША ЖЕ
И ГЛЖЩЕ: ОУЧИТЕЛЮ КЪГДА ОУБО СИ БЖДЖТЬ
И ЧЬТО ЄСТЬ ЗНАМЕНИЕ ЄГДА ХОТАТЬ СИ
БЪІТИ; 8ОНЪ ЖЕ РЄЧЄ: БЛЮДЄТЕ СА ДА НЕ
ПРѢЛЬШТЕНИ БЖДЕТЕ· МЪНОЗИ БО ПРИДЖТЬ
ВЪ ИМА МОЕ ГЛЖЩЕ АЗЪ ЄСМЬ И ВРѢМА ПРИ-
БЛИЖИ СА· НЕ ИДЄТЕ ВЪ СЛѢДЪ ИХЪ· 9ЄГДА

же оуслышите брани и нестроѥниꙗ не оубо-
ите сѧ подобаѥть бо симъ прѣже быти нъ
не оу абиѥ коньчина· 10тъгда гл҃аше имъ:
въстанеть ꙗзыкъ на ꙗзыкъ и цр҃ство
на цр҃ство· 11трѫси же велици по мѣста и
гладн и мори бѫдѫть страхованиꙗ же и
знамениꙗ съ нб҃се велиꙗ бѫдѫть· 12прѣжде
же сихъ вьсѣхъ възложѧть на вы рѫкы
своꙗ и ижденѫть прѣдаѭще на съборища
и тьмьницѧ ведомы къ цр҃емъ и влады-
камъ имене моѥго ради· 13прилоучить же
вамъ въ съвѣдѣтельство· 14положите оубо
на срд҃цихь вашихъ не прѣжде пооучати
сѧ отъвѣщати· 15азъ бо дамь вамъ оуста
и прѣмѫдрость ѥиже не възмогѫть проти-

ВИТИ СѦ НИ ОТЪВѢЩАТИ ВЬСИ ПРОТИВЛЯѪ-
ЩИИ СѦ ВАМЪ· [16]ПРѢДАНИ ЖЄ БѪДЄТЄ РОДИ-
ТЄЛИ И БРАТИЄѪ И РОДОМЪ И ДРОУГЪІ И ОУМЬР-
ТВѦТЬ ОТЪ ВАСЪ· [17]И БѪДЄТЄ НЄНАВИДИМИ
ВЬСѢМИ ИМЄНЕ МОЄГО РАДИ· [18]И ВЛАСЪ ОТЪ ГЛА-
ВЪІ ВАШЕѦ НЄ ПОГЪІБНЄТЬ· [19]ВЪ ТЬРПѢНИИ
ВАШЕМЬ СЪТѦЖИТЄ ДШ̄Ѧ ВАШѦ· [20]ИГДА ЖЄ
ОУЗРИТЄ ОБСТОИМЪ ВОИ НЕРЛ̄ИМЪ ТЪГДА РА-
ЗОУМѢЙТЄ ЯКО ПРИБЛИЖИ СѦ ЗАПОУСТѢНИЄ
ЄМОУ· [21]ТЪГДА СѪЩИ ВЪ ІЮДЕИ ДА БѢГА-
ЮТЬ ВЪ ГОРЪІ· И ИЖЄ ПОСРѢДѢ ЄГО ДА ИСХО-
ДѦТЬ· И ИЖЄ ВЪ СТРАНАХЪ ДА НЄ ВЪХОДѦТЬ
ВЪ НЬ· [22]ЯКО ДЬНИЄ ІЛЬЩЕНИЮ СИ СѪТЬ· ДА
ИСПЛЪНѦТЬ СѦ ВЬСѪ НАПИСАНАѪ· [23]ГОРЄ ЖЄ
НЕПРАЗДЬНЪІИМЪ И ДОЯЩИИМЪ ВЪ ТЪІ

дьни· бѫдеть бо бѣда велиꙗ на ꙁемли и
гнѣвъ на людьхъ сихъ· 24и падѫть въ
остриѥ меча· и плѣнени бѫдѫть въ ꙗꙁы-
кы вьсѧ· и иер҃слмъ бѫдеть попираѥмъ
ꙗꙁыкы доньдеже съконьчаѭть сѧ врѣ-
мена ꙗꙁыкъ· 25и бѫдѫть ꙁнамениꙗ въ
сл҃нци и лоунѣ и ꙁвѣꙁдахъ и на ꙁемли
тѫга ꙗꙁыкомъ отъ нечааниꙗ шоума
морьскааго и възмѫщениꙗ· 26иꙁдыхаѭ-
щемъ чл҃вкомъ отъ страха и чааниꙗ идѫ-
щиихъ на вьселѥнѫѭ· силы бо нб҃сьныꙗ
двигнѫть сѧ· 27и тогда оуꙁьрѭть сынъ
чл҃вчскыи идѫщь на облацѣхъ съ силоѭ и
съ славоѭ мъногоѭ· 28небо и ꙁемлꙗ мимо
идеть а словеса моꙗ не имѫть минѫти·

29 въ немлѣте же себѣ ѥда когда отѧго-
тѣѭть срⷣца ваша обѣдениимь и пиѩ-
ньствиимь и печальми житиискъіми и
наидеть на въі въ незапѫ дьнь тъ· 30 ꙗко
сѣть бо придеть на вьсѧ сѣдѩщѧѩ на
лици вьсеѩ землѩ· 31 бъдите оубо на вьсако
врѣмѧ молѧще сѧ да съподобите сѧ оубѣ-
жати вьсѣхъ сихъ хотѧщиихъ бъіти и
стати прѣдъ съінъмь чⷭ҇лвчьскомъ· 32 бѣ же
въ дьни оучѧ въ црькви а нощиѭ исходѧ
въдворѣаше сѧ въ горѣ нарицаѥмѣи еле-
онъ· и вьси людиѥ из оутра прихождаахѫ
къ нѥмоу въ црькъвь послоушатъ ѥго·

Приближааше же сѧ праздьникъ ·к҃в·
опрѣснокъ нарицаѥмыи пасха· 2и
искаахѫ архиереи и книжьници како
и҆ быша оубили· боѩхѫ бо сѧ людии·
3въниде же сотона въ июдѫ· нарицаѥмааго
искариотъ сѫща отъ числа обою на десѧте·
4и шьдъ г҃ла архиереомъ и воѥводамъ како
имъ предасть и҆· и въздрадовашѧ сѧ и
съвѣщаша дати ѥмоу сърeбро 6и исповѣдѣ·
и искаше подобьна врѣмене да и҆ предасть
имъ без народа· 7приде же дьнь опрѣснокъ
въ ньже подобьно бѣ жрьти пасхѫ· 8и по-
съла петра и иоана рекъ: шьдъша оугото-
ваита намъ пасхѫ да ѣмъ· 9она же рѣсте
ѥмоу: къде хоштеши да оуготоваѥвѣ; 10онъ

же рече има: се въшьдъшема вама въ
градъ срѧщеть вы чл҃къ въ скѫдьльницѣ
водѫ носѧ· по нѥмь идѣта въ домъ въ
ньже въходить· 11и рьцѣта гн҃оу домоу
гл҃еть ти оучитель къде ѥсть обитѣль иде-
же пасхѫ съ оученикы моими сънѣмь; 12и
тъ вама покажеть горьницѫ велиѭ по-
стъланѫ· и тоу оуготоваита· 13шьдъша
обрѣте ꙗкоже рече има и оуготовасте пас-
хѫ· 14и ѥгда бысть година възлеже и оба
на десѧте апостола съ нимь· 15и рече къ
нимъ: желѣниѥмь се въжделѣхъ пасха ѣс-
ти съ вами прѣжде даже не примѫ мѫкы·
16гл҃ѭ бо вамъ ꙗко отъселѣ не имамь ѣсти
отъ нѥго доньдеже коньчаѥть сѧ въ

ц҃рствии бж҃ии· 17и приимъ чашѫ хвалѫ
въздавъ рече: приимѣте се и раздѣлите
себѣ· 18гл҃ѭ бо вамъ: отъселѣ не имамь пити
отъ плода лозьнааго доньдеже ц҃рствиѥ
бж҃иѥ придеть· 19и приимъ хлѣбъ хвалѫ
въздавъ прѣломи и дасть имъ гл҃ѭ: се
ѥсть тѣло моѥ даѥмоѥ за вы· се творите
въ моѭ памѧть· 20и чашѫ такожде по
вечерѩнии гл҃ѭ: си чаша новыи завѣтъ
моѥѭ кръвиѭ ѩже за вы проливаѥть сѧ·
21обаче се рѫка прѣдаѭщааго мѧ съ мноѭ
ѥсть на трапезѣ· 22и сн҃ъ оубо чл҃чьскыи по
нареченоуоумоу идеть· обаче горе чл҃вкоу
томоу имьже прѣданъ бѫдеть· 23и ти на-
чашѧ искати въ себѣ которыи оубо бѫ-

деть отъ нихъ хотѧи сътворити се; 24бы-
сть же и пьрꙗ въ нихъ кыи мьнить сѧ
ихъ быти болѥи· 25онъ же рече имъ: ц҃рие
ꙗзыкъ оустоꙗть имъ и обладаѭщеи
ими благодѣтелѥ нарицаѭть сѧ· 26вы же
не тако· нъ болии въ васъ да бѫдеть ꙗко
мьнии и старѣи ꙗко слоужѧ· 27кыи бо болии
възлежѧи ли или слоужѧи; не възлѣжаи
ли; азъ же по средѣ васъ ѥсмь ꙗко слоужѧи·
28вы же ѥсте пребывъшеи съ мною въ на-
пастехъ моихъ· 29и азъ завѣщаваѭ вамъ
ꙗкоже завѣща мънѣ оц҃ь мои ц҃рство· 30да
ѣсте и пиѥте на трапѣзѣ моѥи въ ц҃рст-
вии моѥмь и сѧдете на прѣстолѣхъ соу-
дѧще обѣма на десѧте колѣнома издра-

ИЛЕВОМА· 31РЕЧЕ ЖЕ ГЬ: СИМОНЕ СИМОНЕ СЕ СОТОНА
ПРОСИТЬ ВАСЪ ДА БЫ СѢЯЛЪ ЯКО ПЬШЕНИЦѪ·
32АЗЪ ЖЕ МОЛИХЪ СѦ О ТЕБѢ ДА НЕ ОСКОУДѢ-
ЄТЬ ВѢРА ТВОЯ· И ТЫ НѢКЪГДА ОБРАШТЬ
СѦ ОУТВРЬДИ БРАТИѪ ТВОѪ· 33ОНЪ ЖЕ РЕЧЕ
ЄМОУ: ГИ СЪ ТОБОЮ ГОТОВЪ ЄСМЬ И ВЪ ТЬМЬ-
НИЦѪ И ВЪ СЪМРЬТЬ ИТИ· 34ОНЪ ЖЕ РЕЧЕ: ГЛѪ
ТИ ПЕТРЕ НЕ ВЪЗГЛАСИТЬ КОКОТЪ ДЬНЬСЬ
ДОНДЕЖЕ ТРИ КРАТЫ ОТЪВРЬЖЕШИ СѦ ОТЪ
МЕНЕ НЕ ВѢДѢТИ· 35И РЕЧЕ ИМЪ: ЄГДА ПО-
СЪЛАХЪ ВЫ БЕЗ ВЛАГАЛИЩА И БЕС ПИРЫ И БЕС
САПОГЪ ЕДА ЧЕСО ЛИШЕНИ БЫСТЕ; ОНИ ЖЕ РЕШѦ:
НИ ЧЕСО ЖЕ· 36РЕЧЕ ЖЕ ИМЪ: НЪ НЫНѢ ИЖЕ
ИМАТЬ ВЛАГАЛИЩА ДА ВЪЗМЕТЬ ТАКОЖДЕ
И ПИРѪ· И ИЖЕ НЕ ИМАТЬ ДА ПРОДАСТЬ РИЗѪ

своѭ и коупить ножь· 37гл҃ѭ бо вамъ ꙗко
ѥще писаноѥ се подобаѥть да съконьча-
ѥть сѧ о мънѣ ѥже и съ беꙁаконьникъı
въмѣни сѧ· ибо ѥже о мънѣ коньчинѫ
имать· 38они же рѣшѧ: г҃и се ножа сьде дъва·
онъ же рече имъ: довольно ѥсть· 39и ишьдъ
иде по объıчаю въ горѫ елеоньскѫ· по нѥмь
же идошѧ оученици ѥго· 40бъıвъ же на мѣс-
тѣ рече имъ: молите сѧ да не вьнидете въ
напасть· 41и самъ отъстѫпи отъ нихъ
ꙗко врьжениѥ камени и поклонь колѣнѣ
молѣаше сѧ 42гл҃ꙗ: о҃че аще волиши мимо
неси чашѫ сиѭ отъ мене· обаче не моꙗ волꙗ
нъ твоꙗ бѫдеть· 43ꙗви же сѧ ѥмоу ан҃глъ съ
н҃бсе оукрѣплꙗѧ и҆· 44и бъıвъ въ подвиꙁѣ

прилѣжьнѣѥ молѣаше сѧ· и бысть потъ
ѥго ꙗко каплѣ кръве каплѭщѧꙗ на зем-
лю· 45и въставъ отъ молитвы и приде къ
оученикомъ обрѣте ѧ съпѧщѧ отъ печали·
46и рече имъ: чьто съпите; въставъше
молите сѧ да не вънидете въ напасть·
47ѥще же ѥмоу г҃лѭщоу се народъ и нарица-
ѥмыи иоуда ѥдинъ отъ обою на десѧте
прѣдъ ними идѣаше· и пристѫпи къ і҃соу
лобъзатъ ѥго· се бо бѣ знамениѥ далъ имъ·
ѥгоже лобъжѫ тъ ѥсть· 48і҃с же рече ѥмоу:
иоудо лобъзаниимь ли с҃на чл҃чьскааго прѣ-
даѥши; 49видѣвъше же иже бѣахѫ о нѥмь
бываѥмоѥ рѣшѧ ѥмоу: г҃и аще оударимъ
ножемь; 50и оудари ѥдинъ нѣкыи отъ нихъ

АРХИЄРЄОВА РАБА И ОТЪРѢЗА ИМОУ ОУХО ДЄСНОЄ·
51ОТЪВѢЩАВЪ ЖЄ ІС РЄУЄ: ОСТАВИТЄ ДО СЄГО· И
КОСНЖВЪ ВЪ ОУХО ЄГО ИСЦѢЛИ Е̑· 52РЄУЄ ЖЄ ІС КЪ
ПРИШЬДЪШИМЪ НА НЬ АРХИЄРЄОМЪ И СТРА-
ТИГОМЪ ЦР҃КВЬНЪІИМЪ И СТАРЬЦЄМЪ: ЯКО
НА РАЗБОИНИКА ЛИ ИЗИДОСТЄ СЪ МЄЧИ И ДРЬ-
КОЛЬМИ ЯТИ МЄНЄ; 53ПО ВЬСА ДЬНИ СЖЩОУ ИМ
СЪ ВАМИ ВЪ ЦР҃КВИ НЄ ПРОСТРѢСТЄ РЖКЪІ НА
МА· НЪ СЄ ЄСТЬ ВАША ГОДИНА И ОБЛАСТЬ
ТЬМЬНАА· 54ИМЪШЄ ЖЄ Е̑ И ВЪВЄДОША Е̑ ВЪ
ДОМЪ АРХИЄРЄОВЪ· ПЄТРЪ ЖЄ НДѢАШЄ ВЪ СЛѢДЪ
ИЗДАЛЄУЄ· 55ВЪЗГНѢЩЬШЕМЪ ЖЄ ИМЪ ОГНЬ
ПОСРѢДѢ ДВОРА И ВЪКОУПѢ СѢДЪШЕМЪ СѢДѢ-
АШЄ ПЄТРЪ ПО СРѢДѢ ИХЪ· 56ОУЗЬРѢВЪШИ ЖЄ Е̑
РАБЪІИИ ЄТЄРА СѢДАЩА ПРИ СВѢЩИ И ВЪЗЬ-

рѣвъши на нь рече: и сь съ нимь бѣ· 57онъ же
отъврьже сѧ ѥго гл҃ѧ: не знаѭ ѥго жено· 58и
не по мъногоу дроугъıи видѣвъ и҆ рече: и тъı
отъ нихъ ѥси· петръ же рече: чл҃че нѣсмь· 59и
мимо шьдъши ꙗко годинѣ ѥдинои инъ
етеръ крѣплꙗше сѧ гл҃ѧ въ истинѫ и сь съ
нимь бѣ ибо галилеи ѥсть· 60рече же петръ:
чл҃че не вѣмь ѥже гл҃еши· и абиѥ ѥще гл҃ѭ-
щоу ѥмоу възгласи коуръ· 61и обращь сѧ г҃ь
възьрѣ на петра и помѧнѫ петръ слово гн҃ѥ
ꙗкоже рече ѥмоу ꙗко прѣжде даже не въз-
гласить коуръ трикратъı отъврьжеши сѧ
мене· 62и ишьдъ вънъ плака сѧ горько· 63и
мѫжи дрьжѧще і҃са рѫгаахѫ сѧ ѥмоу биѭ-
ще· 64и закръıвъше и҆ биꙗахѫ по лицѫ въпра-

шаахѫ же и г҃лѭще: прорьци къто ѥсть
оударии тѧ; 65и ина мънога хоулѧще
г҃лаахѫ на нь· 66и ꙗко бъıсть дьнь събьра-
шѧ сѧ старьци людьсции и архиереи и
кънижьници и ведошѧ и҆ на съньмъ свои
г҃лѭще: аще тъı ѥси х҃ъ рьци намъ· 67рече же
имъ: аще вамъ рекѫ не имете вѣръı· 68аще
же и въпрошѫ въı не отъвѣщаѥте ми ни
поустите· 69отъселѣ бѫдеть с҃нъ чл҃вчьскъıи
сѣдѧ о деснѫѭ силъı б҃жиѩ· 70рѣшѧ же вьси:
тъı ли оубо ѥси с҃нъ б҃жии; онъ же къ нимъ
рече: въı г҃лѥте ꙗко азъ ѥсмь· 71они же рѣшѧ:
чьто ѥще трѣбоуѥмъ свѣдѣтельства; сами
бо слъıшахомъ отъ оустъ ѥго·

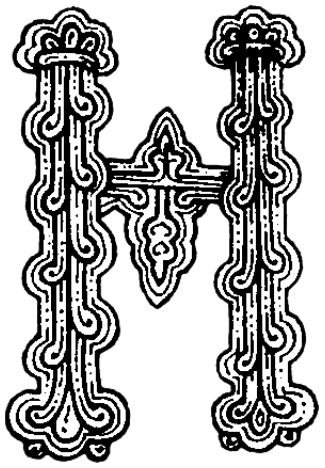

въставъше вьсе мъножьство ихъ ·кг·
ведошѧ и҆ къ пилатоу· 2начѧшѧ
же на нь вадити гл҃ѭще: сего обрѣ-
тохомъ развращаѭща ѩзыкъ
нашь и възбранѩѭща даѩти кесареви
дань гл҃ѭща себе х҃а ц҃рѩ быти· 3пилатъ же
въпроси и҆ гл҃ѩ: ты ли ѥси ц҃рь июдеомъ; онъ
же отъвѣщавъ рече ѥмоу: ты гл҃ѥши· 4пи-
латъ же рече къ архиереомъ и къ народоу: ни
коѥѩ же вины не обрѣтаѭ въ чл҃вцѣ семь·
5они же крѣплѣахѫ сѧ гл҃ѭще ѩко раз-
вращаѥть люди оучѧ по вьсеи июдеи на-
чьнъ отъ галилеѩ до сьде· 6пилатъ же
слышавъ галилеѭ въпроси и҆: аще чл҃къ га-
лилеискъ ѥть; 7и разоумѣвъ ѩко отъ об-

ласти иродовъı ѥсть посъла и҆ къ иродоу
сѫщоу и томоу въ иероусалимѣ въ дьни тъı·
8 иродъ же видѣвъ і҃са радъ бъıсть ꙁѣло· бѣ
бо желѣѭ отъ многъ врѣменъ видѣти и҆
ꙁаниѥ слъıшааше мънога о нѥмь и надѣ-
аше сѧ ꙁнамениѥ етеро видѣти отъ нѥго
бъıваемо· 9 въпрашааше же и҆ словесъı мъно-
гъı· онъ же ни ѵесо же не отъвѣщаваaше
ѥмоу· 10 стоѣахѫ же архиереи и кънижьници
прилѣжьно вадѧще на нь· 11 оукорь же и҆ иродъ
съ вои своими и порѫгавъ сѧ облъкъ и҆ въ
ризѫ свѣтьлѫ възврати и҆ къ пилатови·
12 бъıсте же си дроуга иродъ же и пилатъ въ
тъ дьнь съ собоѭ· прѣжде бо бѣасте враж-
дѫ имѫща междоу собоѭ· 13 пилатъ же

съзъвавъ архиереѩ и кънѧзѧ и люди 14 рече
къ нимъ: приведосте ми чл҃ка сего ꙗко раз-
вращаѭща люди· и се азъ истѧзавъ
прѣдъ вами не обрѣтохъ ни ѥдиноѩ о
чл҃вцѣ семь винꙑ ꙗже на нь вадите· 15 нъ
ни иродъ· посꙑлахъ бо и҆ къ нѥмоу и се ни
чьто же достоино съмрьти сътворено ѥсть о
нѥмь· 16 показавъ оубо отъпоущѫ и҆· 17 по-
трѣбѫ же имѣаше на вьса празьдьникꙑ
отъпоущати имъ ѥдиного· 18 възъпиша же
вьси народи гл҃ѭще: възьми сего отъпоусти
же намъ варавѫ· 19 иже бѣ за ѥдинѫ кра-
молѫ бꙑвъшѫѭ въ градѣ и оубиство
въврьженъ въ тьмьницѫ· 20 пакꙑ же пи-
латъ възгласи хотѧ отъпоустити і҃са·

21ОНИ ЖЄ ВЪПИѢАХѫ ГЛѪЩЄ: ПРОПЬНИ Й̑ ПРО-
ПЬНИ· 22ОНЪ ЖЄ ТРЄТИНЦЄѪ РЄЧЕ КЪ НИМЪ:
ЧЬТО БО СЪТВОРИ ЗЪЛО; НИ ЧЬСО ЖЄ ДОСТОИНА
СЪМРЬТИ ОБРѢТОХЪ О НЄМЬ· ПОКАЗАВЪ Й̑ ОУБО
ОТЪПОУЩѪ· 23ОНИ ЖЄ ПРИЛЄЖАХУ ГЛАСЪІ ВЄ-
ЛИИ ПРОСѪЩЄ ЄГО НА ПРОПѦТИЄ· И ОУСТОѢАХѫ
ГЛАСИ ИХЪ И АРХИЄРЄИСТИИ· 24ПИЛАТЪ ЖЄ ПО-
СѪДИ БЫТИ ПРОШЄНИЄ ИХЪ· 25ОТЪПОУСТИ ЖЄ
ИМЪ ВЪСАЖДЄНАГО ВЪ ТЫМЬНИЦѪ ЗА КРА-
ЖОЛѫ И ОУБИЙСТВО ЄГОЖЄ ПРОШАХУ А ІС̄А
ПРѢДАСТЬ ВОЛИ ИХЪ· И ЯКО Й̑ ПОБЄДОША ЄМЪ-
ШЄ СИМОНА ЄДИНОГО КУРИНѢА ГРАДЖЩА СЪ
СЄЛА ЗАДѢША ЄМОУ КР̄СТЪ НОСИТИ ПО І̄СѢ·
27ИДѢАШЄ ЖЄ ВЪ СЛѢДЪ ЄГО МЪНОГЪ НАРОДЪ
ЛЮДИИ И ЖЄНЪІ ЯЖЄ И ВИѢАХѫ СѦ И

плакаахѫ сѧ ѥго· 28обращь же сѧ і҃съ къ
нимъ рече: дъщери иер҃лимьскы не плачите
сѧ о мънѣ· обаче себе плачите сѧ и чѧдъ
вашихъ· 29ꙗко се дьниѥ грѧдѫть въ нѩже
рекѫть: блажени неплодъви и чрѣва ꙗже
не родишѧ и съсьци иже не доишѧ· 30тъгда
начьнѫть г҃лати горамъ: падѣте на ны
и хлъмомъ покрыите ны· 31ꙁаниѥ аще въ
сырѣ дрѣвѣ си творѧть въ соусѣ чьто
бѫдеть; 32ведѣахѫ же и ина дъва ꙁъло-
дѣꙗ съ нимь оубитъ· 33и ѥгда приде на
мѣсто нарицаѥмоѥ краниѥво тоу и҆ распѧ-
шѧ и ꙁълодѣꙗ ѥдиного о деснѫѭ а дроу-
гааго о лѣвѫѭ распѧшѧ· 34і҃с же г҃лааше: о҃че
отъпоусти имъ не вѣдѧть бо сѧ чьто тво-

рѧще· раздѣлѣѭще же ризы ѥго метаахѫ
жрѣбиѩ· 35и стоѩахѫ людиѥ зьрѧще· под-
ражахѫ же и҆ кънѧзи гл҃ѭще съ ними:
инѣхъ ѥсть съпаслъ да сп҃сеть и сѧ аще
ѥсть х҃съ сынъ бж҃ии избьранъıи· 36рѫга-
ахѫ же сѧ ѥмоу и воини пристѫпаѭще и
оцьтъ придѣѭще ѥмоу 37и гл҃ѭще: аще ты
ѥси ц҃рь июдеискъ сп҃си сѧ самъ· 38бѣ же и
написаниѥ написано надъ нимь къни-
гами елиньскаими и римьскаими и еврей-
скаими: се ѥсть ц҃рь июдеискъ· 39ѥдинъ же
отъ обѣшеноую зълодѣю хоулѩаше и҆ гл҃ѩ:
аще ты ѥси х҃съ сп҃си сѧ самъ и ны·
40отъвѣщавъ же дроугъıи прѣщааше ѥмоу
гл҃ѩ: ни ли ты боиши сѧ б҃а; ѩко въ томь-

же осѫжденъ ѥси· 41и вѣ оубо въ правьдѫ
достоинаꙗ бо ꙗже дѣлаховѣ въсприѥмлѥ-
вѣ· а сь же ни чесо же зъла сътвори· 42и
гл҃аше і҃сви помѧни мѧ г҃и ѥгда придеши
въ цр҃ствии своѥмь· 43рече же ѥмоу і҃с: аминъ
гл҃ѭ тебѣ дьньсь съ мъноѭ бѫдеши въ раи·
44бѣ же година шестаꙗ· и тьма бъість по
вьсеи земли до годинъі девѧтъіѧ· 45сл҃нцоу
омьрькъшоу· и катапетазмата цр҃квьнаꙗ
раздьра сѧ на дъвоѥ· 46и възгласивъ гла-
съмь великъмь і҃с рече: оч҃е въ рѫцѣ твои
прѣдаѭ дх҃ъ мои· и се рекъ издъше· 47ви-
дѣвь же сътьникъ бъівъшеѥ прослави б҃а
гл҃ꙗ: въ истинѫ чл҃ѻкъ сь правьдьнъ бѣ· 48и
вьси пришьдъшеи на позоръ сь видѧще

БЪІВЪШАІА БИЖЩЄ ПЬРЬСИ СВОІА ВЪЗВРАЩА-
АХѫ Сѧ· 49СТОІАХѫ ЖЄ ВЬСИ ЗНАЄІИ ЄІОУ
ИЗДАЛЄУА И ЖЄНЪІ ВЪШЬДЪШАІА СЪ ИНІЛЬ
ОТЪ ГАЛИЛЄІА ЗЬРѧШТА СИХЪ· 50И СЄ ІѦЖЬ
ИІЛЄНЄІЪ ИОСИФЪ СЪВѢТЬНИКЪ СЪІ ІѦЖЬ
БЛАГЪ И ПРАВЬДЬНЪ· 51СЬ НЄ БѢ ПРИСТАЛЪ
СЪВѢТѢ И ДѢЛѢ НХЪ· ОТЪ АРИІАѳЄА ГРАДА
ІЮДЄНСКА· ИЖЕ ЧАІАШЕ И ТЪ ЦРСТВІА
БЖІА· 52СЬ ПРИСТѫПЛЬ КЪ ПІЛАТОУ ИСПРОСИ
ТѢЛО ІСВО· И СЪНЄІЪ Є ОБИТЪ Є ПЛАЩАНИ-
ЦЄѪ И ПОЛОЖИ Є ВЪ ГРОБѢ ИСѢЧЄНѢ ВЪ ИЄІЬ-
ЖЕ НЕ БѢ НИ КЪТО ЖЕ НИ КОГДА ЖЕ ПОЛОЖЄНЪ·
54И ДЬНЬ БѢ ПАРАСКЄВГИ И СѫБОТА СВИТАЛ-
ШЕ· 55ВЪ СЛѢДЪ ЖЕ ШЬДЪША ЖЕНЪІ ІѦЖЕ
БѢАХѫ ПРИШЬЛЪІ СЪ ИНІЛЬ ОТЪ ГАЛИЛЄІА ВИ-

дѣшѧ гробъ и ꙗко положено бысть тѣло
ѥго· 56 възвращѧ же сѧ оуготовашѧ арома-
ты и муро и въ сѫботѫ оубо оумлъчашѧ по
заповѣди·

Въ ѥдинъıи же сѫботъı зѣло рано при-
дошѧ женъı на гробъ несѫщѧ ꙗже ·к҃д·
оуготовашѧ ароматъı и нѣкъıѩ
съ ними· 2 обрѣтошѧ же камень
отъваленъ отъ гроба· 3 и въшьдъшѧ
не обрѣтошѧ тѣлесе г҃а і҃са· 4 и бъıсть не-
домъıслѧщемъ сѧ имъ о семь· и се мѫжа
дъва стасте въ нихъ въ ризахъ бльщѧ-
щахъ сѧ· 5 пристрашьнамъ же бъıвъшамъ
имъ и поклоньшамъ лица на землѭ· рекос-
та къ нимъ: чьто ищете живааго съ мрьт-

въıими; 6нѣсть сьде нъ въста· помѧнѣте
ꙗкоже гл҃а вамъ єште съı въ галилеи 7гл҃ꙗ
ꙗко подобаѥть сн҃оу чл҃чьскоуоумоу прѣда-
ноу бъıти въ рѫцѣ чловѣкъ грѣшьникъ и
распѧтоу бъıти и третии дьнь въскрьс-
нѫти· 8и помѧнѫшѧ гл҃ъı ѥго· 9и възвра-
щьшѧ сѧ отъ гроба възвѣстишѧ вьса си
ѥдиномоу на десѧте и вьсѣмъ прочиимъ·
10бѣаше же магдалъıни мариꙗ и иоана и
мариꙗ иꙗковлꙗ и прочѧꙗ съ ними ꙗже и
гл҃аахѫ къ ап҃ломъ си· 11и ꙗвишѧ сѧ прѣдъ
ними ꙗко блѧди гл҃и ихъ и не имѣахѫ
имъ вѣръı· 12петръ же въставъ тече къ гро-
боу и приникъ видѣ ризъı ѥдинъı лежѧщѧ
и иде въ себѣ дивѧ сѧ бъıвъшоуоумоу· 13и се

дъва отъ нихъ бѣста идѫща въ тъжде
дьнь въ вьсь отъстоѩщѫѭ стадии шесть
десѧтъ отъ иероусалима ѥиже имѧ ема-
оусъ· 14и та бесѣдоваста къ себѣ о вьсѣхъ
приключьшиихъ сѧ сихъ· 15и бысть бесѣ-
доуѭщема има и сътѧзаѭщема сѧ самъ
і҃съ приближь сѧ идѩаше съ нима· 16очи же
ѥю дьржасте сѧ да ѥго не познаѥта· 17рече
же къ нима: чьто сѫть словеса си о нихъже
сътѧзаѥта сѧ къ себѣ идѫща и ѥста
дрѧхла; 18отъвѣщавъ же ѥдинъ ѥмоуже
имѧ клеопа рече къ нѥмоу: ты ли ѥдинь
пришьльць ѥси въ иероусалимѣ и не чоу
бывъшиихъ въ немь въ дьни сиѧ; 19и рече
има: кыихъ; она же рѣста ѥмоу: ѩже о і҃сѣ

назарꙗнинѣ иже бꙑсть мѫжь прⷪ҇ркъ си-
льнъ дѣлъмь и словъмь прѣдъ богъмь и
вьсѣми людьми· 20и како и҆̀ прѣдашѧ архи-
ереи и кънѧзи наши на осѫждениѥ съмьрти
и распѧшѧ и҆̀· 21мꙑ же надѣꙗахомъ сѧ
ꙗко сь ѥсть хотѧаи избавити изⷭ҇ла· нъ и
надъ вьсѣми сими третии се дьнь имать
дьньсь отънелиже си бꙑшѧ· 22и женꙑ ѥте-
рꙑ отъ насъ оужасишѧ нꙑ бꙑвъшѧ рано
оу гроба 23и не обрѣтъше тѣлесе ѥго придошѧ
глаголѭщѧ и ꙗвлѥниѥ аньгела видѣшѧ
иже гⷭ҇лѭть жива· 24и идошѧ ѥдини отъ
насъ къ гробоу и обрѣтошѧ тако ꙗко иже и
женꙑ рекошѧ самого же не видѣшѧ· 25и тъ
реѵе къ нима: ѡ несъмꙑсльна и мьдьльна

сьрдьцьмь вѣровати о вьсѣхъ ꙗже гл҃ашѧ
пророци· 26не тако ли подобаше пострадати
х҃оу и вънити въ славѫ своѭ· 27и начьнъ
отъ моӱсеа и отъ вьсѣхъ пророкъ съказа-
аше има отъ вьсѣхъ кънигъ ꙗже бꙗахѫ о
нѥмь· 28и приближишѧ сѧ въ вьсь въ нѭже
идꙗаста и тъ творꙗаше сѧ далече ити·
29и нѫждааста и҆̀ глаголѭща: облѧзи съ
нама· ꙗко при вечерѣ ѥсть и прѣклонилъ сѧ
ѥсть дьнь· и вънидe съ нима облещь· 30и
бъıсть ꙗко възлеже съ нима и приимъ
хлѣбъ бл҃гс҃лви и прѣломль даꙗше има·
31онѣма же отъвьрзоста сѧ очи и познаста
и҆̀· и тъ ищезе отъ нею· 32и рѣста къ себѣ: не
сьрдьце ли наю горѧ бѣ въ наю ѥгда

г҃лааше къ нама на пѫти и ꙗко съка-
зааше нама писаниꙗ· 33и въставъша въ
тъ ч҃асъ възвратиста сѧ въ иероусалимъ и
обрѣтоста съвъкоуопльша сѧ ѥдиного на
десѧте и иже бꙗахѫ съ ними· 34г҃лѭща: въ
истинѫ въста х҃ъ и ꙗви сѧ симоноу· 35и та
повѣдаста ꙗже бъішѧ на пѫти и ꙗко сѧ
позна има въ прѣломлении хлѣба· 36си же
имъ г҃лѭщемъ самъ і҃съ ста по срѣдѣ ихъ и
г҃ла имъ: миръ вамъ· 37оубоꙗвъше же сѧ и
пристрашьни бъівъше мьнѧахѫ д҃хъ ви-
дѧще· 38и рече имъ: чьто съмѫщени ѥсте и
по чьто помъішлѥниꙗ въходѧть въ срьдь-
ца ваша; 39видите рѫцѣ мои и нозѣ мои
ꙗко самъ азъ ѥсмь· осѧжите мѧ и видите

ꙗко доухъ плъти и кости не имаать ꙗко-
же мѧ видите имѫща· 40и се рекъ показа
имъ рѫцѣ и нозѣ· 41ѥще же не вѣроуѭщемъ
имъ отъ радости и чоудѧщемъ сѧ рече имъ:
имате ли чьто сънѣдьно сьде; 42они же да-
шѧ ѥмоу ръıбъı печенъı чѧсть и отъ
бьчелъ сътъ· 43и приимъ прѣдъ ними ѣсть·
44рече же имъ: се сѫть словеса ꙗже г҃лахъ къ
вамъ ѥще съı съ вами· ꙗко подобаѥть
съконьчати сѧ вьсѣмъ написанъıимъ въ
законѣ мосеовѣ и въ пророцѣхъ и въ псалъ-
мѣхъ о мънѣ· 45тогда отъвьрьзе имъ оумъ
да разоумѣѭть писаниꙗ· 46и рече имъ ꙗко
тако писано ѥсть и тако подобааше по-
страдати х҃оу и въскрьснѫти отъ мьрът-

въıихъ третии дьнь· 47и проповѣдати сѧ
въ имѧ ѥго покаанию и оставлѥнию грѣ-
хомъ въ вьсѣхъ ꙗзъıцѣхъ начьнъше отъ
иероусалима· 48въı же ѥсте съвѣдѣтелѥ симъ·
49и се азъ посълю обѣтованиѥ оц҃а моѥго на
въı· въı же сѧдѣте въ градѣ иероусалимь-
сцѣ доньдеже облѣчете сѧ силоѭ съ въıше·
50изведъ же ꙗ вънъ до виѳаниꙗ и въз-
двигъ рѫцѣ свои благослови ꙗ· 51и бъıсть
ѥгда благословлꙗаше ꙗ отъстѫпи отъ нихъ
и възношааше сѧ на небо· 52и ти поклонь-
ше сѧ ѥмоу възвратишѧ сѧ въ иероуса-
лимъ съ радостиѭ великоѭ· 53и бѣахѫ въı-
инѫ въ цьрькъви хвалꙗще и благословѧ-
ще б҃а· аминъ·

ПРОХОР

ЄВАНГЄЛНЄ ОТЪ НОАНА

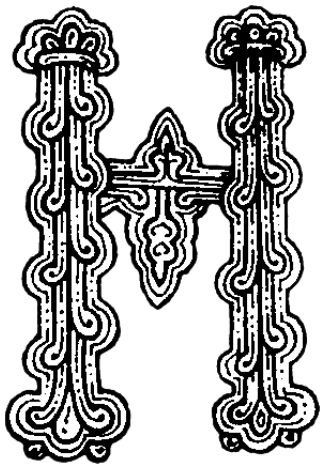

СКОНН БѢ СЛОВО· Н СЛОВО БѢ ОТЪ БА· Н ·А·
БЪ БѢ СЛОВО· 2СЄ БѢ НСКОНН ОУ БА· 3Н
ТѢМЬ ВСА БЪІША Н БЄZ НЄГО НН
ЧЬТО ЖЄ НЄ БЪІСТЬ ЄЖЄ БЪІСТЬ· 4ВЪ
ТОМЬ ЖНВОТЪ БѢ Н ЖНВОТЪ БѢ СВѢТЪ ЧЛО-
ВѢКОМЪ· 5Н СВѢТЪ ВЪ ТЬМѢ СВЬТНТЬ СѦ Н
ТЬМА ЄГО НЄ ОБАТЪ· 6БЪІСТЬ ЧЛВКЪ ПО-
СЪЛАНЪ ОТЪ БА НМА ЄМОУ НОАНЪ· 7ТЪ ПРНДЄ
ВЪ СЪВѢДѢТЄЛЬСТВО ДА СЪВѢДѢТЄЛЬСТВОУ-
ЄТЬ О СВѢТѢ ДА ВЬСН ВѢРѪ НМѪТЬ НМЬ· 8НЄ
БѢ ТЪ СВѢТЪ НЪ ДА СЪВѢДѢТЄЛЬСТВОУЄТЬ

о свѣтѣ· 9бѣ свѣтъ истиньнъıи иже про-
свѣщаѥть всѧкого чл҃ка грѧдѫща въ миръ·
10въ мирѣ бѣ и миръ тѣмь бъıсть и миръ
ѥго не позна· 11въ своѩ приде и свои ѥго не
приѩшѧ· 12ѥлико же ихъ приѩтъ и҆ дасть
имъ область чѧдомъ бж҃иѥмъ бъıти вѣроу-
ѭщемъ въ имѧ ѥго· 13иже ни отъ кръви ни
отъ похоти плътьскъıѧ ни оть похоти
мѫжьскъı нъ отъ б҃а родишѧ сѧ· 14и слово
плъть бъıсть и въсели сѧ въ нъı и видѣ-
хомъ славѫ ѥго славѫ ѩко ѥдиночѧдааго
отъ оц҃а испълнь благодати и истинъı·
15иоанъ съвѣдѣтельствова о немь и възъ-
ва гл҃ѧ: сь бѣ ѥгоже рѣхъ грѧдъıи по мънѣ
прѣдъ мъноѭ бъıсть ѩко пьрвѣи мене бѣ·

16И ОТЪ ИСПЪЛНЕНИѦ ЄГО МЫ ВЬСИ ПРИѦ-
ХОМЪ БЛАГОДАТЬ ВЪЗ БЛАГОДАТЬ· 17ѦКО ЗА-
КОНЪ МОСЕОМЬ ДАНЪ БЫСТЬ· БЛАГОДАТЬ И ИС-
ТИНА ІС҃ ХМ҃Ь БЫСТЬ· 18БА҃ НИ КЪТО ЖЕ НИ КЪДЕ
ЖЕ НЕ ВИДѢ· ТЪКЪМО ЄДИНОЧѦДЫИ СН҃Ъ СЫ
ВЪ ЛОНѢ ОТЬЧИ ТЪИ ИСПОВѢДА· 19И СЕ ЄСТЬ
СЪВѢДѢТЕЛЬСТВО ИѠАНОВО ЄГДА ПОСЪЛАШѦ
ИЮДЕИ ОТЪ ИЕРОУСАЛИМА ИЕРЕѦ И ЛЕВЪГИТЫ
ДА ВЪПРОСѦТЬ ЄГО: ТЫ КЪТО ЄСИ· 20И ИСПО-
ВѢДА И НЕ ОТЪВЬРЖЕ СѦ· И ИСПОВѢДА ѦКО НѢ-
СМЬ АЗЪ ХС҃Ъ· 21И ВЪПРОСИШѦ ЖЕ И҆: КЪТО ОУБО
ТЫ ЄСИ; ИЛИѦ ЛИ ЄСИ; И ГЛ҃А: НѢСМЬ· ПРР҃КЪ
ЛИ ЄСИ ТЫ; И ОТЪВѢЩА: НИ· 22РѢШѦ ЖЕ ЄМОУ:
КЪТО ЄСИ; ДА ОТЪВѢТЪ ДАМЪ ПОСЪЛАВЪ-
ШИИМЪ НЫ· ЧЬТО ГЛАГОЛЄШИ О ТЕБѢ СА-

мѡмь· 23реѵе же: азь гласъ въпиѭщааго въ
поустъіни· исправите пѫть г҃нь ꙗкоже реѵе
исаиꙗ пророкъ· 24и посълании бꙗахѫ отъ
фарисеи 25и въпросишѧ и҆ и рѣшѧ ѥмоу: чьто
оубо крьщаѥши аще тъі нѣси х҃съ ни илиꙗ
ни пр҃ркъ; 26отъвѣща имъ иоанъ г҃лѧ: азъ
крьщаѭ въ водѣ по срѣдѣ же васъ стоить
ѥгоже не вѣсте· 27тъ ѥсть грѧдъіи по мънѣ
ꙗко пьрвѣи мене бѣ· ѥмоуже нѣсмь досто-
инъ да отрѣшѫ ремень сапогоу ѥго· 28си въ
виѳании бъішѧ об онъ полъ иордана идеже
бѣ иѡанъ крьстѧ· 29въ оутрѣи дьнь видѣ
иоанъ і҃са грѧдѫща къ себѣ и г҃ла о нѥмь: се
агньць б҃жии възємлѭи грѣхъі вьсего мира·
30сь ѥсть о нѥмьже азъ рекохъ по мънѣ

идеть мѫжь иже прѣдъ мъноѭ бъıсть ꙗко
прьвѣи мене бѣ· 31и азъ не вѣдѣахъ ѥго·
нъ да ꙗвить сѧ изл҃ѥви сего ради придохъ
азъ въ водѣ крьстѧ· 32и съвѣдѣтельст-
вова иоанъ гл҃ѩ ꙗко видѣхъ дх҃ъ съходѧщь
и грѧдѫщь на нь ꙗко голѫбь съ нб҃се и прѣ-
бъıсть на нѥмь· 33и азъ не вѣдѣахъ ѥго
нъ посълавъи мѧ крьститъ въ водѣ тъ
мънѣ рече: надъ ньже оузьриши дх҃ъ съхо-
дѧщь и прѣбъıваѭщь на нѥмь сь ѥсть
крьстѧи дх҃ъмь ст҃ъıимь· 34и азъ видѣхъ и
съвѣдѣтельствовахъ ꙗко сь ѥсть съıнъ
бж҃ии· 35въ оутрѣи же дьнь пакъı стоꙗше
иоанъ и отъ оученикъ ѥго дъва· 36и оузьрѣ
іс҃а идѫща и гл҃а: се агньць бж҃ии· 37и слъı-

шаста и҆ оба оученика гл҃ѭщь и по і҃сѣ
идоста· 38обращь же сѧ і҃с и видѣвъ ꙗ по
себѣ идѫща гл҃а има: чьсо ищета; она же
рѣста ѥмоу: равви· ѥже гл҃ѥть сѧ съказа-
ѥмо оучителю· къде живеши; 39гл҃а има:
придѣта и видита· придоста же и видѣ-
ста къде живѣше· и прѣбъіста оу нѥго
дьнь тъ· година же бѣ ꙗко десѧтаꙗ· 40бѣ
же андреа братъ симона петра ѥдинъ отъ
обоѭ слъішавъшоую отъ иоана и по нѥмь
шьдъшоуѭ· 41обрѣте сь прѣжде брата сво-
ѥго симона и гл҃а ѥмоу: обрѣтохомъ месиѭ·
ѥже ѥсть съказаѥмъіи х҃съ· 42и приведе и҆
къ і҃сви· възьрѣвъ же на нь і҃с рече: тъі ѥси
симонъ с҃нъ ионинъ тъі наречеши сѧ кифа·

ИЖЕ СЪКАЗАЮТЬ СА ПЕТРЪ· 43ВЪ ОУТРѢН ЖЕ
ВЪСХОТѢ ІС ИЗНТИ ВЪ ГАЛИЛЕѪ И ОБРѢТЕ
ФИЛИПА И ГЛА ИМОУ: ГРАДИ ПО МЪНѢ· 44БѢ
ЖЕ ФИЛИПЪ ОТЪ ВИ҃ѳЪСАНДЬСКА ГРАДА АНД-
РЕОВА И ПЕТРОВА· 45И ОБРѢТЕ ФИЛИПЪ НА҃ѳА-
НАИЛА И ГЛА ИМОУ: ИГОЖЕ ПИСА МОИСИ ВЪ ЗА-
КОНѢ И ПРОРОЦИ ОБРѢТОХОМЪ ІСА СНА ИОСИФОВА
ИЖЕ ОТЪ НАЗАРЕ҃ѳА· 46И ГЛА ИМОУ НА҃ѳАНА-
ИЛЪ: ОТЪ НАЗАРЕ҃ѳА МОЖЕТЬ ЛИ ЧЬТО ДОБРО
БЫТИ; ГЛА ИМОУ ФИЛИПЪ: ПРИДИ И ВИЖДЬ·
47ВИДѢВЪ ЖЕ ІС НА҃ѳАНАИЛА ГРАДЯЩА КЪ ИМ-
МОУ И ГЛА О НЕМЬ: СЕ ВЪИСТИННѪ ИЗЛИТѢИНЪ
ВЪ НЕМЬЖЕ ЛЬСТИ НѢСТЬ· 48ГЛА ИМОУ НА҃ѳА-
НАИЛЪ: КАКО МѪ ЗНАЕШИ; ОТЪВѢЩАВЪ ЖЕ ІС
РЕЧЕ ИМОУ: ПРѢЖДЕ ДАЖЕ НЕ ВЪЗГЛАСИ ТЕБЕ

филипъ сѫща подъ смоковьницеѭ видѣхъ
тѧ· 49 отъвѣща наѳанаилъ и гл҃а ѥмоу: рав-
ви тъı ѥси сн҃ъ божии тъı ѥси цр҃ь изл҃въ·
50 отъвѣща іс҃ и рече ѥмоу: зане рѣхъ ти
ꙗко видѣхъ тѧ подъ смоковьницеѭ вѣроу-
ѥши· больша сихъ оузьриши· 51 и гл҃а ѥмоу:
аминъ аминъ гл҃ѭ вамъ: отъселѣ оузьрите
нб҃о отъвьрсто и ангелъı божиѩ въсходѧщѧ
и низъходѧщѧ надъ сн҃а чловѣчьскааго·

Н въ третии дьнь бракъ бъıсть въ
кана галилеи и бѣ тоу мати іс҃ва·
2 зъванъ же бѣ іс҃ и оученици ѥго на
бракъ· 3 и недоставъшоу виноу гл҃а
мати іс҃ва къ нѥмоу: вина не имѫть· 4 гл҃а
·в҃·
ѥи іс҃: чьто ѥсть мънѣ и тебѣ жено; не оу

приде година моꙗ· 5гл҃а мати ѥго слоу-
гамъ: ѥже аще гл҃еть вамъ сътворите· 6бѣ-
ше же тоу водоносъ камѧнъ шесть лежѧщь
по оучищенню июдеискоу въмѣстѧщь по
дъвѣма ли по трьмъ мѣрамъ· 7гл҃а имъ іс҃:
напълните водоносъı водъı· и напълнишѧ
до вьрха· 8и гл҃а имъ: поучьрпѣте нъıнѣ и
принесѣте архитриклинови· они же принесо-
шѧ· 9ꙗкоже въкоуси архитриклинъ вина
бъıвъшааго отъ водъı и не вѣдѣше отъ
кѫдоу ѥсть а слоугъı вѣдꙗахѫ поучьрпъ-
шеи водѫ· и възгласи жениха архитри-
клинъ 10и гл҃а ѥмоу: вьсакъ чловѣкъ прѣж-
де доброѥ вино полагаѥть и ѥгда оупи-
ѭть сѧ тогда хоуждеѥ· тъı же съблюде

ДОБРОЮ ВИНО ДОСЕЛѢ· 11СЄ СЪТВОРИ ЗНАМЕНИЄМЪ
НАЧАТЪКЪ ІС̄ ВЪ КАНА ГАЛИЛЕИ ИВИ СЛАВѫ
СВОѭ И ВѢРОВАША ВЪ НЬ ОУЧЕНИЦИ ЕГО· 12ПО
СЕМЬ СЪНИДЕ ІС̄ ВЪ КАПЕРЪНАОУМЪ САМЪ И
МТ̄И ЕГО И БРАТИИ ЕГО И ОУЧЕНИЦИ ЕГО И
ТОУ НЄ МЪНОГЪІ ДЬНИ ПРѢБЪІСТЬ· 13И БЛИЗЪ
БѢ ПАСХА ІЮДЕНСКА И ВЪНИДЕ ІС̄ ВЪ ЕРОУСА-
ЛИМЪ 14И ОБРѢТЕ ВЪ ЦРК̄ВИ ПРОДАѬЩАѪ ВО-
ЛЪІ И ОВЬЦА И ГОЛѪБИ И ПѢНѪЖЬНИКЪІ СѢ-
ДАЩА· 15И СЪТВОРИ ЯКО БИЧЬ ОТЪ ВЬРВИ И ИЗ-
ГЪНА ВСѪ ИС ЦРК̄ВЕ ОВЬЦА И ВОЛЪІ И ТЪРЖЬ-
НИКОМЪ РАСЪІПА ПѢНѪЗѪ И ДЪСКЪІ ОПРОВЬР-
ЖЕ· 16И ПРОДАѬЩИМЪ ГОЛѪБИ РЄЧЕ: ВЪЗЬМѢ-
ТЕ СИ ОТЪСѪДОУ НЕ ТВОРИТЕ ДОМОУ ОЦ̄А МОЕГО
ДОМОУ КОУПЛЬНААГО· 17ПОМѪНѪША ЖЕ ОУЧЕ-

ници єго ꙗко написано єсть: жалость до-
моу твоєго сънѣсть мѧ· 18отъвѣщашѧ же
июдеи и рекошѧ ємоу: коє знамениє ꙗвлꙗ-
єши намъ ꙗко си твориши; 19отъвѣща і҃с и
рече имъ: разорите цьркъвь сиѭ и трьми
дьньми въздвигнѫ ѭ· 20рѣшѧ же июдеи:
четъıрьми десѧтъı и шєстиѭ лѣтъ съзъ-
дана бъıсть цьркъı си а тъı ли трьми дьнь-
ми въздвигнеши ѭ; 21онъ же г҃лааше о
цьркъви тѣла своєго· 22єгда же въста отъ
мьртвъıихъ помѧнѫшѧ оученици єго ꙗко
се г҃лааше и вѣрѫѭшѧ кънигамъ и словеси
єже рече і҃с· 23єгда же бѣ въ иер҃лмѣхъ въ
пасхѫ въ праздьникъ мънози вѣровашѧ
въ имѧ єго видѧще знамениꙗ єго ꙗже

творѣаше· 24самъ же і҃съ не въдаꙗше себе въ
вѣрѫ ихъ имьже самъ вѣдѣаше вьсѧ· 25и
ꙗко не трѣбоваaше да къто съвѣдѣтель-
ствоуѥть о чл҃вцѣ· самъ бо вѣдѣаше чьто
бѣаше въ чл҃вцѣ·

Бѣ же чловѣкъ етеръ отъ фарисеи· имѧ
ѥмоу никодимъ· кънѧзь июдеискъ·
2сь приде къ і҃сви нощиѭ и рече ѥмоу:
равви вѣмь ꙗко отъ б҃а ѥси при-
шьлъ оучитель· ни къто же бо не можеть
·г҃· знамении сихъ творити ꙗже тъі твориши
аще не бѫдеть б҃ъ съ нимь· 3отъвѣщавъ і҃с
и рече ѥмоу: аминъ аминъ г҃лѭ тебѣ аще
къто не родить сѧ съвъіше не можеть вѣ-
дѣти ц҃рьствиꙗ б҃жиꙗ· 4г҃ла къ нѥмоу ни-

КОДНИЛЪ: КАКО ЛОЖЕТЬ ЧЛ҃ВКЪ РОДНТИ СѦ
СТАРЪ СЪІ; НДА ЛОЖЕТЬ ВЪТОРИЦЕЖ ВЪ ЖТРО-
БѪ ВЪЛѢСТИ ЛІ҃ТРЕ СВОЕѪ И РОДНТИ СѦ; 5ОТЪ-
ВѢЩА І҃С И РЕЧЕ НЕЛОУ: АМНН҃Ъ АМНН҃Ъ ГЛ҃Ж
ТЕБѢ АЩЕ КЪТО НЕ РОДНТЬ СѦ ВОДОЖ И ДХ҃ЪІЛЬ
НЕ ЛОЖЕТЬ ВЪНИТИ ВЪ Ц҃РСТВО БОЖНЕ· 6РОЖ-
ДЕНОЕ БО ОТЪ ПЛЪТИ ПЛЪТЬ ЕСТЬ И РОЖДЕНОЕ
ОТЪ ДХ҃А ДХ҃Ъ ЕСТЬ· 7НЕ ДИВИ СѦ ЯКО РѢХЪ
ТИ ПОДОБАЕТЬ ВАМЪ РОДНТИ СѦ СЪВЪІШЕ·
8ДХ҃Ъ ИДЕЖЕ ХОЩЕТЬ ДЪІШЕТЬ И ГЛАСЪ ЕГО
СЛЪІШНШИ НЪ НЕ ВѢСИ ОТЪ КЖДОУ ПРИХО-
ДНТЪ И КАМО ИДЕТЬ· ТАКЪ ЕСТЬ ВСАКЪ РО-
ЖЕНЪІИ ОТЪ ДХ҃А· 9ОТЪВѢЩА НИКОДНМЪ И РЕЧЕ
НЕЛОУ: КАКО МОГЖТЬ СИ БЪІТИ; 10ОТЪВЪЩА І҃С
И РЕЧЕ НЕЛОУ: ТЪІ ЕСИ ОУЧНТЕЛЬ ІЗ҃РЛ҃ВЪ И СИХЪ

ли не вѣси; 11аминъ аминъ гл҃ѭ тебѣ ꙗко
ꙗже вѣмъ гл҃емъ и ѥже видѣхомъ съвѣ-
дѣтельствоуѥмъ и съвѣдѣтельства на-
шего не приѥмлѥте· 12аще ꙁемьна рѣхъ
вамъ и не вѣроуѥте· како аще рекѫ вамъ
нб҃есьнаꙗ въроуете; 13ни къто же възиде на
нб҃о тъкъмо съшьдъıи съ нб҃есе сн҃ъ чл҃вчь-
скъıи съи на нб҃си· 14и ꙗко моӱси възнесе
ꙁмиѭ въ поустъıни тако подобаѥть въꙁ-
нести сѧ сн҃оу чл҃вчьскоуоумоу· 15да всакъ
въроуꙗи въ нь не погъıбнеть нъ имать жи-
вота вѣчьнааго· 16тако бо възлюби бг҃ъ мира
ꙗко сн҃а своѥго ѥдиночѧдааго дасть да
вьсакъ вѣроуꙗи въ него не погъıбнетъ нъ
имать живота вѣчьнааго· 17не посъла бо

б҃ъ с҃на своѥго въ миръ да сѫдить мироу нъ
да сп҃сть сѧ миръ ѥго ради· 18вѣроуѧи въ нь
не бѫдеть осѫжденъ а не вѣроуѩи оуже осѫж-
денъ ѥсть ꙗко не вѣрова въ имѧ ѥдино-
чѧдааго с҃на б҃жиꙗ· 19се же ѥсть сѫдъ ꙗко
свѣтъ приде въ миръ и възлюбишѧ чл҃вци
паче тьмѫ неже свътъ бешѧ бо ихъ дѣла
зъла· 20всакъ бо дѣлаѩ зълаꙗ ненави-
дить свѣта и не приходить къ свѣтоу да
не обличѧть сѧ дѣла ѥго· 21а творѧи исти-
нѫ грѧдеть къ свътоу да ꙗвѧть сѧ дѣла
ѥго ꙗко о б҃зѣ сѫть съдѣлана· 22по сихъ
въниде і҃с и оученици ѥго въ июдеискѫѭ
землѭ и тоу живꙗаше и крьщаше· 23бѣ же
иоанъ крьстѧ въ енонѣ близъ салима ꙗко

ВОДЪІ МЪНОГЪІ БѢХѫ ТОУ· И ПРИХОЖДААХѫ И
КРЪЩААХѫ Сѧ· 24НЄ ОУ БО БѢ ВЪСАЖДЄНЪ ВЪ
ТЪМЬНИЦѫ ИОАНЪ· 25БЪІСТЬ ЖЄ СЪТѧЗАНИЄ
ОТЪ ОУЧЄНИКЪ ИОАНОВЪ СЪ ИЮДЄИ О ОЧИЩЄ-
НИИ· 26И ПРИДОША КЪ ИОАНОУ И РѢША ИМОУ:
РАВВИ ИЖЄ БѢ СЪ ТОБОѭ ОБ ОНЪ ПОЛЪ ИЄРДАНА
ИМОУЖЄ ТЪІ СЪВѢДѢТЄЛЬСТВОВА СЄ ТЪ КРЬ-
ЩАЄТЬ И ВЬСИ ГРАДѫТЬ КЬ ИМОУ· 27ОТЪ-
ВѢЩА ИОАНЪ И РЄЧЄ: НЄ МОЖЄТЬ ЧЛВКЪ ПРИ-
ИМАТИ НИ ЧЬСО ЖЄ АЩЄ НЄ БѫДЄТЬ ИМОУ ДАНО
СЪ НБЄСЄ· 28ВЪІ САМИ МЪНѢ СЪВѢДѢТЄЛЬСТ-
ВОВАСТЄ ЯКО РѢХЪ НѢСМЬ АЗЪ ХС НЪ ПО-
СЪЛАНЪ ИСМЬ ПРѢДЪ ИНМЬ· 29ИМѢЯИ НЕВѢС-
Тѫ ЖЕНИХЪ ЄСТЬ А ДРОУГЪ ЖЕНИХОВЪ СТОЯ И
ПОСЛОУШАЯ ЄГО РАДОСТИѭ РАДОУЄТЬ Сѧ ЗА

ГЛАСЪ ЖЕНИХОВЪ· СИ ОУБО РАДОСТЬ МОЯ ИСПЪЛ–
НИ СѦ· 30ИНОШОУ ПОДОБАЕТЬ РАСТИ А МЪНѢ
МЬНИТИ СѦ· 31ГРѦДЪІИ СЪВЪІШЕ НАДЪ ВЬСѢ–
ЛИ ЕСТЬ· ИЖЄ ОТЪ ЗЄМЛѦ ОТЪ ЗЄМЛѦ ЕСТЬ
И ОТЪ ЗЄМЛѦ ГЛЕТЬ· ГРѦДЪІИ СЪ НБ̄ЕСЕ НАДЪ
ВЬСѢЛИ ЕСТЬ 32ИЖЕ ВИДѢ И СЛЪІША СЕ СЪВѢ–
ДѢТЕЛЬСТВОУЕТЬ И СЪВѢДѢТЕЛЬСТВА ЕГО НИ
КЪТО ЖЕ ПРИЕМЛЕТЬ· 33ПРИИМЪІИ ЕГО СЪВѢ–
ДѢТЕЛЬСТВО ЗАПЕЧАТЬЛѢ ЯКО БГ̄Ъ ИСТИ–
НЬНЪ ЕСТЬ· 34ЕГОЖЕ БО ПОСЪЛА БГ̄Ъ ГЛЪІ БЖ̄ІЯ
ГЛЕТЬ НЕ ВЪ МѢРѪ БО БГ̄Ъ ДАСТЬ ДХ̄А· 35ОЦЬ
ЛЮБИТЬ СЫ̄НА И ВЬСѪ ДАСТЬ ВЪ РѪЦѢ ЕГО· 36ВѢ–
РОУЮЩИ ВЪ СЫ̄НА ИМАТЬ ЖИВОТЪ ВѢЧЬНЪІИ· А
НЖЕ НЕ ВѢРОУЕТЬ ВЪ СЫ̄НА НЕ ОУЗЬРИТЬ ЖИВО–
ТА· НЪ ГНѢВЪ БЖ̄ИИ ПѢБЪІВАЕТЬ НА НЄМЬ·

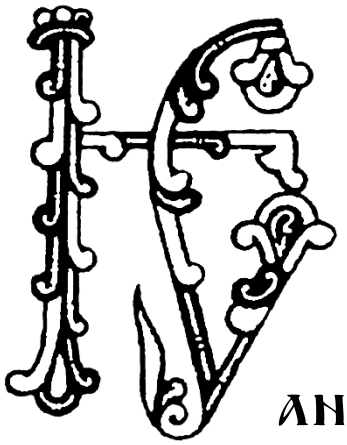

Егда же оувѣдѣ г҃ь ꙗко оуслъıшашѧ
фарисеи ꙗко і҃съ мъножаишѧ оуче-
никъı творить и крьщаѥть неже ио-
анъ· 2а і҃съ самъ не крьщааше нъ оуче-
ници ѥго· 3остави июдеѭ и иде пакъı въ
·д҃·
галилеѭ· 4достоѣаше же ѥмоу проити скво-
зѣ самариѭ· 5приде же і҃съ въ градъ сама-
реискъ нарицаѥмъı соухарь близъ вьси ѭже
дасть иꙗковъ иосифоу съıноу своѥмоу· 6бѣ
же тоу стѫденьць иꙗковль· і҃съ же троуждь
сѧ оть пѫти сѣдѣаше тако на стѫденьци·
година же бѣ ꙗко шестаꙗ· 7приде жена
отъ самариꙗ почрѣтъ водъı· г҃ла ѥи і҃съ:
даждь ми пити· 8оученици бо ѥго ошьли
бѣахъ въ градъ да брашьно коупѧть· 9г҃ла

ѥмоу жена самарѧнъіни: како тъі иоудеи
съі отъ мене пити просиши женъі самарѧ-
нъінꙗ сѫщѧ; не прикасаѭть бо сѧ иоудеи
самарѣнехъ· 10отъвѣща і҃съ и рече: аще бъі
вѣдѣла даръ б҃жии и къто ѥсть глаголꙗи
ти даждь ми пити тъі бъі просила оу нѥго
и далъ ти бъі водѫ живѫ· 11г҃ла ѥмоу жена:
г҃и ни почрьпальника имаши и стоуде-
ньць глѫбокъ ѥсть· отъ кѫдоу оубо имаа-
ши водѫ живѫ; 12еда тъі болии ѥси о҃ца на-
шего иꙗкова иже дасть намъ стоуденьць
и тъ из нѥго пи и съінове ѥго и скоти ѥго;
13отъвѣща і҃съ и рече ѥи: вьсꙗкъ пиꙗи отъ
водъі сеꙗ въжѧждеть сѧ пакъі· 14а иже
пиѥть отъ водъі ѭже азъ дамь ѥмоу не

имать въждѧдати сѧ въ вѣкъ· нъ вода
ѭже азъ дамь ѥмоу бѫдеть въ нѥмь ис-
точьникъ водъı истѣкаѭщѧѩ въ жи-
вотъ вѣчьнъıи· 15гл҃а къ нѣмоу жена: г҃и
даждь ми сиѭ водѫ да ни жѧждѫ ни при-
хождѫ почьрьпатъ· 16гл҃а ѥи і҃съ: иди при-
зови мѫжъ твои и приди сѣмо· 17отъвѣща
жена и рече ѥмоу: не имамъ мѫжа· гл҃а ѥи
і҃съ добрѣ рече ꙗко мѫжа не имамъ· 18пѧть
бо мѫжъ имѣла ѥси и нъıнѣ ѥгоже имаши
нѣсть ти мѫжъ· се въ истинѫ рече· 19гл҃а
ѥмоу жена: г҃и виждѫ ꙗко пророкъ ѥси тъı·
20оц҃и наши въ горѣ сеи поклонишѧ сѧ и въı
гл҃ѥте ꙗко въ иероусалимѣ ѥсть мѣсто иде-
же кланꙗти сѧ подобаѥть· 21гл҃а ѥи і҃съ:

жено вѣрѫ ми ими ꙗко идеть година ѥгда
ни въ горѣ сеи ни въ ерс҃лимѣхъ поклоните
сѧ оц҃оу· 22 вы кланꙗѥте сѧ ѥже не вѣсте· мы
кланꙗѥмъ сѧ ѥже вѣмь· ꙗко спс҃ениѥ отъ
иоудеи ѥсть· 23 нъ придеть година и нынѣ
ѥсть ѥгда истиньнии поклоньници покло-
нѧть сѧ оц҃оу дх҃ъмь и истиноѭ· ибо оц҃ь
тацѣхъ ищеть кланꙗѭщихъ сѧ ѥмоу·
24 дх҃ъ ѥсть б҃ъ· и иже кланꙗѥть сѧ ѥмоу
дх҃ъмь и истиноѭ достоить кланꙗти сѧ·
25 гл҃а ѥмоу жена: вѣмь ꙗко месиꙗ придеть
нарицаѥмы хс҃ъ· ѥгда тъ придеть въз-
вѣстить намъ вьсѧ· 26 гл҃а ѥи іс҃ъ: азъ ѥсмь
гл҃ꙗи съ тобоѭ· 27 и тогдаже придошѧ оуче-
ници ѥго и чѫждаахѫ сѧ ꙗко съ женоѭ

ГЛАШЄ И НИ КЪТО ЖЄ НЄ РЄЧЄ ИМОУ: ЧЄСО ИЩЄ-
ШИ ИЛИ ЧЬТО ГЛЄШИ СЪ НИМЬ; [28]ОСТАВИ ЖЄ
ВОДОНОСЪ СВОИ ЖЄНА И ИДЄ ВЪ ГРАДЪ· И ГЛА
ЧЛВКОМЪ: [29]ПРИДЄТЄ ВИДИТЄ ЧЛВКА ИЖЄ РЄЧЄ
ИМ ВЬСА ИЛИКО СЪТВОРИХЪ· ИДА ТЪ ЄСТЬ ХСЪ;
[30]ПРИДОША ЖЄ ИЗ ГРАДА И ИДЄАХѪ КЪ НИ-
МОУ· [31]МЄЖДѪ ЖЄ СИМЬ МОЛИАХѪ Й ОУЧЄНИЦИ
ЄГО ГЛѪЩЄ: РАВВИ ѢЖДЬ· [32]ОНЪ ЖЄ РЄЧЄ ИМЪ:
АЗЪ БРАШЬНО ИМАМЪ ѢСТИ ЄГОЖЄ ВЪІ НЄ ВѢС-
ТЄ· [33]ГЛААХѪ ЖЄ ОУЧЄНИЦИ ЄГО КЪ СЄБѢ: ИДА
КЪТО ПРИНЄСЄ ИМОУ ѢСТИ; [34]ГЛА ИМЪ ІСЪ: МОЄ
БРАШЬНО ЄСТЬ ДА СЪТВОРѪ ВОЛЮ ПОСЪЛАВЪ-
ШАГО МѪ И СЪВРЬШѪ ДѢЛО ЄГО· [35]НЄ ВЪІ ЛИ
ГЛЄТЄ ЯКО ЄЩЄ ЧЄТЬІРЄ МѢСАЦИ СѪТЬ И ЖАТ-
ВА ПРИДЄТЬ· СЄ ГЛЮ ВАМЪ ВЪЗВЕДѢТЄ ОУИ

ВАШИ И ВИДИТЕ НИВЪІ ꙗКО ПЛАВЪІ СѪТЬ КЪ
ЖѦТВѢ ОУЖЕ· 36И ЖЪНѦИ МЬЗДѪ ПРИИМЕТЬ
И СЪБИРАЄТЬ ПЛОДЪ ВЪ ЖИВОТЪ ВѢЧЬНЪІИ·
ДА СѢꙖИ ВЪКОУПѢ РАДОУЄТЬ СѦ И ЖЬНѦИ·
37О СЕМЬ БО СЛОВО ЄСТЬ ИСТИНЬНОЄ ꙗКО ИНЪ
ЄСТЬ СѢꙖИ И ИНЪ ЄСТЬ ЖЬНѦИ· 38АЗЪ ЖЕ
ПОСЛАХЪ ВЪІ ЖѦТЪ ИДЕЖЕ ВЪІ НЕ ТРОУДИСТЕ
СѦ· ИНИ ТРОУДИШѦ СѦ И ВЪІ ВЪ ТРОУДЪ ИХЪ
ВЪНИДОСТЕ· 39ОТЪ ГРАДА ЖЕ ТОГО МЪНОЗИ
ВѢРОВАШѦ ВЪ НЬ ОТЪ САМАРꙖНЪ ЗА СЛОВО
ЖЕНѢ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВОУѬЩИ ꙗКО РЕЧЕ МИ
ВЬСѦ ЄЛИКО СЪТВОРИХЪ· 40ЄГДА ЖЕ ПРИДОШѦ
КЪ НЄМОУ САМАРꙖНЕ МОЛꙖАХѪ ЄГО ДА БЪІ
ПРѢБЪІЛЪ ОУ НИХЪ· И ПРѢБЪІСТЬ ТОУ ДЪВА
ДЪНИ· 41И МЪНОЗИ ПАЧЕ ВѢРОВАШѦ ЗА СЛОВО

ѥго· 42женѣ же гл҃аахѫ ꙗко оуже не за твоѭ
бесѣдѫ вѣроуѥмъ· сами бо слъıшаахомъ и
вѣмь ꙗко ѥсть въ истинѫ съпасъ мироу
христосъ· 43по дъвою же дьню изиде отъ
тѫдоу и иде въ галилеѭ· самъ бо іс҃ъ съвѣ-
дѣтельствова ꙗко прр҃окъ въ своѥмь отьчь-
ствии не имать чьсти· 45ѥгда же приде
въ галилеѭ приѩшѧ и҆ галилеане вьсꙗ ви-
дѣвъше ѥлико сътвори въ иер҃лмѣхъ въ праз-
дьникъ· и ти бо придошѧ въ праздьникъ·
46приде же іс҃ъ пакъı въ кана галилеискѫ
идеже сътвори отъ водъı вино· бѣ же нѣ-
къıи цесарь мѫжь ѥгоже съıнъ болѣше въ
каперънаоумѣ· 47сь слъıшавъ ꙗко исоусъ
приде отъ иѭдеꙗ въ галилеѭ и иде къ

нѥмоу и молꙗаше и҆ да сънидеть исцѣ-
литъ сынъ ѥго хотꙗаше бо оумрѣти· 48рече
исоусъ къ немоу: аще знамении и чоудесъ
не видите не имате вѣры ꙗти· 49глагола
къ нѥмоу цесаревъ мѫжь: г҃и сънидн прѣж-
де даже не оумьреть отроча моѥ· 50и глаго-
ла ѥмоу исоусъ: иди сынъ твои живъ ѥсть·
и вѣрѫ имъ чловѣкъ словеси ѥже рече ѥмоу
исоусъ и идѣше· 51и абиѥ съходѧщоу ѥмоу се
раби ѥго сърѣтошѧ и҆ глаголѭще ѥмоу ꙗко
с҃нъ твои живъ ѥсть· 52въпрашааше же го-
дины отъ нихъ: въ кыи часъ соулѣѥ ѥмоу
бысть; рѣшѧ же ѥмоу ꙗко вьчера въ годи-
нѫ семѫѭ остави и҆ огнь· 53разоумѣвъ же
отьць ѥго ꙗко та година бѣ въ нѭже рече

ѥмоу исоусъ: сынъ твои живъ ѥсть· и вѣрова
самъ и домъ ѥго вьсь· 54се пакы въторое
знамениѥ сътвори исоусъ пришьдъ отъ
иѭдеѩ въ галилеѭ·

По сихъ же бѣ праздьникъ июдеискъ·
и вънидe исоусъ въ ѥроусалимъ· 2ѥсть
же въ иѥроусалимѣхъ на овьчи коу-
пѣли ꙗже нарицаѥть сѧ евреискы
·є҃· виѳезда пѧть притворъ имѫщи· 3въ тѣхъ
лежааше мъножьство болѧшиихъ слѣпъ
хромъ соухъ чаѭщиихь движениѥ водѣ·
4аньгелъ бо господьнь на вьсѧ лѣта мы-
ꙗше сѧ въ кѫпѣли и възмѫщааше водѫ· и
иже прѣжде вълажааше по възмѫщении
воды съдравъ бываaше ꙗцѣмь же недѫ-

ГЪПЛЬ ОДЬРЖИПЪ БЪІВАЛШЕ· 5БѢ ЖЕ ИДИНЪ
ТОУ ЧЛОВѢКЪ ТРИ ДЕСѦТЕ И ОСЬМЬ ЛѢТЪ ИМѢІ
ВЪ НЕДѪГЪ СВОЕМЬ· 6СЕГО ВИДѢВЪ ІСОУСЪ И
РАЗОУМѢВЪ ЯКО МЪНОГА ЛѢТА ОУЖЕ ИМЕА-
ШЕ ГЛАГОЛА ЕМОУ: ХОЩЕШИ ЛИ ЦѢЛЪ БЪІТИ;
7ОТЪВѢЩА ЕМОУ НЕДѪЖЬНЪІИ: ГН҃И ЧЛОВѢКА
НЕ ИМАМЪ ДА ЕГДА ВЪЗМѪТНТЬ СѦ ВОДА
ВЪВЬРЖЕТЬ МѦ ВЪ КѪПѢЛЬ· ЕГЪДА ЖЕ ПРИ-
ХОЖѪ АЗЬ ИНЪ ПРѢЖДЕ МЕНЕ ВЪЛАЗИТЬ·
8ГЛАГОЛА ЕМОУ ІСОУСЪ: ВЪСТАНИ ВЪЗЬІИИ
ОДРЪ ТВОИ И ИДИ ВЪ ДОМЪ ТВОИ· 9И АБИЕ
ЦѢЛЪ БЪІСТЬ ЧЛОВѢКЪ И ВЪЗѦ ОДРЪ СВОИ И
ХОЖДАШЕ· БѢ ЖЕ СѪБОТА ВЪ ТЪ ДЬНЬ· 10ГЛА-
ГОЛАХѪ ЖЕ ИѪДЕИ ІСЦѢЛѢВЪШОУОУМОУ:
СѪБОТА ЕСТЬ И НЕДОСТОИТЬ ТЕБѢ ВЪЗѦТИ

одра твоѥго· 11онъ же отъвѣща имъ: иже
мѧ сътвори цѣла тъ мънѣ рече: възьми
одръ твои и ходи· 12въпросишѧ же и҆̀: къто
ѥсть чловѣкъ рекъıи тебѣ възьми одръ
твои и ходи; 13исцѣлѣвъıи же невѣдꙗаше
къто ѥсть· исоусъ бо оуклони сѧ народоу
сѫщоу на мѣстѣ· 14по томь же исоусъ обрѣте
и҆̀ въ цьркъви и рече ѥмоу: се цѣлъ ѥси
кътомоу не съгрѣшаи да не горе ти чьто
бѫдеть· 15и иде чловѣкъ и повѣда иѭде-
омъ ꙗко исоусъ ѥсть иже мѧ сътвори цѣла·
16и сего ради гонѣахѫ июдеи ісоуса и
искаахѫ ѥго оубити· занѥ си творꙗаше въ
сѫботѫ· 17ісоусъ же отъвѣщаваaше имъ:
оц҃ь мои доселѣ дѣлаѥть и азъ дѣлаѭ·

18сего ради паче искахѫ ѥго июдеи оубити·
ꙗко не тъкмо разарꙗше сѫботѫ нъ и оц҃а
своѥго гл҃аше б҃а равьнъ сѧ творѧ б҃оу· 19отъ-
вѣща же і҃с и рече имъ: аминъ аминъ гл҃ѭ
вамъ не можеть с҃нъ творити о себѣ ни чесо
же аще не ѥже видить оц҃а творѧща· ꙗже бо
онъ творить си и с҃нъ творить· 20оц҃ь бо
любитъ с҃на и вьсе показаѥть ѥмоу ꙗже
самъ творить· и больша сихъ показаѥть
ѥмоу дѣла да въі чоудите сѧ· 21ꙗко бо оц҃ь
въскрѣшаѥть мьртвъіѩ и живить тако
же и с҃нъ ꙗже хощеть живить· 22оц҃ь бо не
сѫдить ни комоу же нъ сѫдъ вьсь дасть
с҃нови· 23да вьси чьтѫть с҃на ꙗкоже
чьтѫть оц҃а· иже не чьтеть с҃на не чьтеть

ОЦА ИЖЄ ПОСЪЛА ИГО· [24]АМИНЪ АМИНЪ ГЛѦ
ВАМЪ ИКО СЛОУШАѦИ СЛОВЄСЄ МОЄГО И ВѢРѦ
ИМЛѦИ ПОСЪЛАВЪШОУОУМОУ ИМѦ ИМАТЬ ЖИ–
ВОТА ВѢЧЬНАГО И НА СѦДЪ НЄ ПРИДЄТЬ НЪ
ПРѢИДЄТЬ ОТЪ СЪМЬРТИ ВЪ ЖИВОТЪ· [25]АМИНЪ
АМИНЪ ГЛѦ ВАМЪ ИКО ГРѦДЄТЬ ГОДИНА И
НЪІНѢ ЄСТЬ ИГДА МЬРТВИИ ОУСЛЪІШАТЬ
ГЛАСЪ СНА БОЖИѦ И СЛЪІШАВЪШЄ ОЖИВѦТЬ·
[26]ИКОЖЄ БО ОЦЬ ЖИВОТА ИМАТЬ ВЪ СЕБѢ ТАКО
ДАСТЬ И СНОВИ ЖИВОТЪ ИМѢТИ ВЪ СЕБѢ· [27]И
ОБЛАСТЬ ДАСТЬ ИМОУ И СѦДЪ ТВОРИТИ ИКО
СНЪ ЧЛОВѢЧЬСКЪ ЄСТЬ· [28]НЄ ДИВИТЄ СѦ СЕМОУ·
ИКО ГРѦДЄТЬ ГОДИНА ВЪ НѦЖЄ ВЬСИ СѦЩИ
ВЪ ГРОБѢХЪ ОУСЛЪІШАТЬ ГЛАСЪ ИГО [29]И ИЗЫ–
ДѦТЬ СЪТВОРЬШИИ БЛАГАѦ ВЪ ВЪСКРѢШЄ–

ниѥ живота а сътворьшии зълаꙗ въ въс-
крѣшениѥ сѫда· 30не могѫ азъ о себѣ тво-
рити ни чьсо же· ꙗко слъішѫ и сѫждѫ и
сѫдъ мои правьдьнъ ѥсть· ꙗко не ищѫ
волѧ моѥѩ нъ волѧ посълавъшааго мѧ
оц҃а· 31аще азъ съвѣдѣтельствоуѭ о мънѣ
съвѣдѣтельство моѥ нѣсть истиньно· 32инъ
ѥсть съвѣдѣтельствоуѭи о мънѣ· и вѣмъ
ꙗко истиньно ѥсть съвѣдѣтельство ѥго
ѥже съвѣдѣтельствоуѥть о мънѣ· 33вы
посъласте къ иѡаноу и съвѣдѣтельствова
о истинѣ· 34азъ же не отъ чл҃вкъ съвѣ-
дѣтельство приѥмлѭ· нъ си гл҃ѭ да вы
сп҃сени бѫдете· 35онъ бѣ свѣтильникъ горѧ
и свѣтѧ· вы же хотѣсте въздрадовати сѧ

въ годинѫ свьтѣниꙗ ѥго· 36азъ же имамъ
съвѣдѣтельство боле иоанова· дѣла бо ꙗже
дасть мънъ оц҃ь та съвьршаѭ· та дѣла
ꙗже творѫ съвѣдѣтельствоуѭть о мънѣ
ꙗко оц҃ь мѧ посъла· 37и посълавъıи мѧ оц҃ь
тъ съвѣдѣтельствова о мънѣ· ни гласа
ѥго ни къде же слъıшасте· ни видѣниꙗ ѥго
видѣсте· 38и словесе ѥго не имате прѣбъı-
ваѭща въ васъ· зане ѥгоже тъ посъла
семоу въı вѣръı не ѥмлѥте· 39испъıтаите
книгъı ꙗко въı мьните въ нихъ имѣти
живота вѣчьнааго и тъı сѫть съвѣдѣ-
тельствоуѭщѧ о мънѣ· 40и не хощете прити
къ мънѣ да живота имате· 41славъı отъ
чл҃вкъ не приѥмлѭ· 42нъ разоумѣхъ въı

ꙗко любъве въ себѣ бж҃иꙗ не имаате· 43азъ
придохъ въ имѧ оц҃а моѥго и не приѥмлѥте
мене· аще инъ придеть въ имѧ своѥ того
приѥмлете· 44како вы можете вѣровати
славѫ дроугъ отъ дроуга приѥмлѭще и
славы ꙗже отъ ѥдиноѵѧдааго сн҃а божиꙗ
не ищете; 45не мьните ꙗко азъ на вы рекѫ
къ оц҃оу· ѥсть иже гл҃ѧи на вы моуси на
негоже вы оупъвасте· 46аще бо бысте вѣрѫ
имѣли мосеѡви вѣрѫ ꙗли бысте и мънѣ· о
мънѣ бо тъ писа· 47аще ли того кънигамъ
вѣры не емлете како моимъ глаголомъ
вѣрѫ имете;

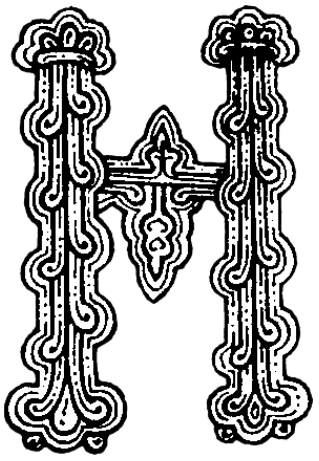

По семь иде і҃с на онъ полъ моря ти-
веръядьска 2и по нѥмь идяаше
народъ мъногъ яко видяахѫ зна-
мениꙗ ꙗже творяаше на недѫжь-
·ѕ҃· нъіихъ· 3възиде же на горѫ ісоусъ и тоу сѣ-
дѣаше съ оученикъі своими· 4бѣ же близъ
пасха праздьникъ июдеискъ· 5възведъ же
і҃съ очи свои и видѣвъ ꙗко мъногъ народъ
идеть къ нѥмоу г҃ла филипоу: чимь коу-
пимъ хлѣбъі да ѣдѧть си; 6се же гл҃ааше
искоушаꙗ и҆ самъ бо вѣдѣаше чьто хотѧ
сътворити· 7отъвѣща ѥмоу филипъ: дъвѣ-
ма сътома сърєбрьникъ хлѣби не довьлѣ-
ѭть имъ· да къжьдо мало чьто приимєть·
8г҃ла ѥмоу ѥдинъ отъ оученикъ ѥго андреа

братъ симоноу петроу: 9ѥсть отроучищь сьде
иже имать пѧть хлѣбъ ꙗчьменьнъ и
дъвѣ рыбѣ· нъ си чьто сѫть селикоу наро-
доу; 10рече же і҃съ: сътворите чл҃вкы
възлещи· бѣ же трава мънога на мѣстѣ·
възлеже оубо мѫжъ числъмь ꙗко пѧть
тысѫщь· 11приꙗтъ же хлѣбы і҃съ и хвалѫ
въздавъ дасть оученикомъ и оученици
възлежѧщиимъ· такожде и отъ рыбоу
ѥлико хотѣахѫ· 12и ꙗко насытишѧ сѧ г҃ла
оученикомъ своимъ: съберѣте избытъкы
оукроухъ да не погыбнеть ни чьто же·
13събьрашѧ же и наплънишѧ дъва на
десѧте коша оукроухъ отъ пѧти хлѣбъ
ꙗчьнѧнъіихъ иже избъішѧ ѣдъшиимъ·

14чл҃вци же видѣвъше ѥже сътвори зна-
мениѥ і҃съ гл҃аахѫ ꙗко сь ѥсть въ истинѫ
пр҃ркъ грѧдъıи въ миръ· 15і҃с же разоумѣвъ
ꙗко хотѧть прити да въсхъıтѧть и҆ и
сътворѧть ц҃ра отиде пакъı въ горѫ ѥдинъ·
16и ꙗко поздѣ бъıсть сънидошѧ оученици
ѥго на море 17и вълѣзъше въ корабль
ѣдꙗахѫ на онъ полъ морꙗ въ каперъна-
оумъ· и тьма бъıсть и не оу бѣ къ нимъ
пришьлъ і҃с· 18море же вѣтроу великоу дъıха-
ѭщоу въстаꙗше· 19гребъше же ꙗко дъва
десѧтѣ и шесть стадии или три десѧти
оузьрѣшѧ і҃са ходѧща по морю и близъ ко-
раблꙗ бъıвъшоу оубоꙗшѧ сѧ· 20онъ же гл҃а
имъ: азъ ѥсмь не боите сѧ· 21хотѣхѫ же

приѧти и҆ въ корабль· и абиѥ бъıсть
корабль на ꙁемли въ нѭже ѣдꙗахѫ· 22въ
оутрѣи же дьнь народъ иже стоꙗаше об онъ
полъ морꙗ видѣвъше ꙗко кораблꙗ иного не
бѣ тоу тъкъмо ѥдинъ тъ въ ньже въни-
дошѧ оученици ѥго и ꙗко не въниде съ
оученикъı своими і҃с въ корабль нъ ѥдини
оученици ѥго вънидошѧ· 23и ини придо-
шѧ корабли отъ тивериꙗдъı близъ мѣста
идеже ѣшѧ хлѣбъı хвалѫ вьꙁдавъшю г҃оу·
24и ѥгда видѣшѧ народи ꙗко і҃са не бъıсть
тоу ни оученикъ ѥго вълѣꙁошѧ сами въ
кораблꙗ и придошѧ въ каперънаоумъ ищѫ-
ще исоуса· 25и обрѣтъше и҆ об онъ поль морѧ
рѣшѧ ѥмоу: равви къгда сѣмо приде; 26отъ-

вѣща і҃с и рече: аминъ аминъ глаголю
вамъ ищете мене не ꙗко видѣсте знаме-
ниꙗ нъ ꙗко ѣсте хлѣбъı и насъıтисте сѧ·
27дѣлаите не брашьно гъıбнѫщеѥ нъ
брашьно прѣбъıваѭщеѥ въ животѣ вѣчь-
нѣемь ѥже с҃нъ чловѣчьскъıи дасть вамъ·
сего бо отьць знамена богъ· 28рѣшѧ же къ
нѥмоу: чьто сътворимъ да дѣлаѥмъ дѣла
б҃жиꙗ; 29отъвѣща исоусъ и рече имъ: се ѥсть
дѣло божиѥ да вѣроуѥте въ тъ ѥгоже по-
съла онъ· 30рѣшѧ же ѥмоу: коѥ оубо тъı
твориши знамениѥ да видимъ и вѣрѫ
имемъ тебѣ; чьто дѣлаѥши; 31отьци наши
ѣшѧ манѫ въ поустъıни· ꙗкоже ѥсть пи-
сано хлѣбъ съ небесе дасть имъ ѣсти· 32рече

же имъ исоусъ: аминъ аминъ глаголю
вамъ не моуси дасть вамъ хлѣбъ съ небесе
нъ отьць мои даѥть вамъ хлѣбъ истинь-
нъıи съ небесе· 33хлѣбъ бо божии ѥсть съхо-
дѧи съ нб҃се и даıаи животъ всемоу мироу·
34рѣшѧ же ӥкъ нѥмоу: г҃и вьсегда даждь
намъ хлѣбъ сь· 35рече же имъ ісоусъ: азъ
ѥсмь хлѣбъ животьнъıи· грѧдъıи къ мънѣ
не имаать възалъкати сѧ и вѣроуıаи въ
мѧ не имать въждѧдати сѧ ни когъда
же· 36нъ ръхъ вамъ ıако видѣсте мѧ и не
вѣроуѥте· 37вьсе ѥже дасть мънѣ отьць къ
мънѣ придеть· и грѧдѫщааго къ мънѣ не
ижденѫ вънъ· 38ıако сънидохъ съ небесе да
не творѭ волıа моѥıа нъ волѭ посълавъ-

шааго мѧ· 39се же ѥсть волꙗ посълавъшаа-
го мѧ отьца да вьсе ѥже дасть мънѣ
отьць не погоублю отъ нѥго нъ въскрѣшѫ и҆
въ послѣдьнии дьнь· 40се же ѥсть волꙗ
отьца моѥго да вьсь видѧи сꙑна и вѣроу-
ꙗи въ нь имать животъ вѣчьнꙑи и въс-
крѣшѫ и҆ азъ въ послѣдьнии дьнь· 41ръпъ-
таахѫ же иѭдеи о нѥмь ꙗко рече азъ ѥсмь
хлѣбъ съшьдꙑи съ небесе· 42и глаголаахѫ:
не сь ли ѥсть исоусъ сꙑнъ иосифовъ ѥмоуже
мꙑ знаѥмъ отьца и матере; како оубо сь
глаголѥть ꙗко съ небесе сънидохъ; 43отъ-
вѣща исоусъ и рече имъ: не ръпъщѣте меж-
дѫ собоѭ· 44ни къто же не можеть прити къ
мънѣ аще не отьць посълавꙑи мѧ при-

влѣчеть ѥго· и азъ въскрѣшѫ и҆ въ по-
слѣдьнии дьнь· 45ѥсть писано въ проро-
цѣхъ: и бѫдѫть вьси оучени бг҃омь·
вьсѩкъ слъішавъіи оц҃а и навъікъ при-
деть къ мънѣ· 46не ѩко отьца видѣлъ
ѥсть къто· тъкъмо съіи отъ бг҃а сь видѣ
оц҃а· 47аминъ аминъ гл҃ѭ вамъ: вѣроуѩи
въ мѧ имать живота вѣчьнааго· 48азъ
ѥсмь хлѣбъ животьнъіи· 49отьци ваши
ѣшѧ манѫ въ поустъіни и оумрѣшѧ· 50сь
ѥсть хлѣбъ съходѧи съ небесе да аще къто
отъ нѥго ѣсть не оумьреть· 51азъ ѥсмь
хлѣбъ живъіи съшьдъи сь небесе· аще къто
сънѣсть отъ хлѣба сего живъ бѫдеть въ
вѣкъ· хлѣбъ бо иже азъ дамь плъть моѩ

ЄСТЬ ЇЖЄ АЗЪ ДАМЬ ЗА ЖИВОТЪ ВЬСЕГО
МИРА· 52ПЬРѢАХѫ ЖЄ СѦ ИЮДЄИ МЄЖДѫ СОБОѪ
ГЛАГОЛЮЩЄ: КАКО МОЖЄТЬ СЬ ПЛЪТЬ СВОЮ
ДАТИ НАМЪ ѢСТИ; 53РЄЧЄ ИМЪ ИСОУСЪ: АМИНЪ
АМИНЪ ГЛАГОЛЮ ВАМЪ: АЩЄ НЄ ѢСТЄ ПЛЪТИ
СЪІНА ЧЛОВѢЧЬСКАГО И ПИЄТЄ КРЪВИ ЄГО
ЖИВОТА НЄ ИМАТЄ ВЪ СЄБѢ· 54ѢДЫІ ПЛЪТЬ
МОЮ И ПИѪИ КРЪВЬ МОЮ ИМАТЬ ЖИВОТЪ
ВѢЧЬНЫІИ И АЗЪ ВЪСКРѢШЮ ѺИ ВЪ ПОСЛѢДЬ-
НИИ ДЬНЬ· 55ПЛЪТЬ БО МОЯ ИСТИННЬНО ЄСТЬ
БРАШЬНО И КРЪВЬ МОЯ ИСТИННЬНО ЄСТЬ ПИВО·
56ѢДЫІ МОЮ ПЛЪТЬ И ПИѪИ МОЮ КРЪВЬ ВЪ
МЪНѢ ПРѢБЫВАЄТЬ И АЗЪ ВЪ ИЄМЬ· 57ЯКО-
ЖЄ ПОСЪЛА МЯ ЖИВЫІИ ОТЬЦЬ И АЗЪ ЖИВЮ
ОТЬЦА РАДИ И ѦДЫІИ МЯ И ТЪ ЖИВЪ БѪ-

деть мене ради· 58се ѥсть хлѣбъ съшьдъıи
съ небесе не ꙗкоже ѣшѧ оц҃и ваши маньнѫ
и оумрѣшѧ· ѣдъıи хлѣбъ сь живъ бѫдеть
въ вѣкъ· 59си рече на съборищи оучѧ въ
каперънаоумѣ· 60мъноꙁи же слъıшавъшеи
отъ оученикъ ѥго рекошѧ: жестоко ѥсть
слово се· къто можеть ѥго слоушати; 61вѣ-
дъı же исоусъ въ себѣ ꙗко ръпъщѫть о семь
оученици ѥго рече имъ: се ли въı блаꙁнить;
62аще оубо оуꙁьрите съıна чловѣчьскааго
въсходѧща идеже бѣ прѣжде; 63дх҃ъ ѥсть
иже живить· отъ плъти нѣсть пользꙗ ни
коѥꙗ же· глаголъı ꙗже аꙁъ глаголахъ
вамъ доухъ сѫть и животъ сѫть· 64нъ
сѫть отъ васъ дроуꙁии иже не вѣроуѭть·

вѣдꙗаше бо испьрва исоусъ къто сѫть
невѣроуѭщеи и къто ѥсть хотѧи прѣдати
и҆̀. 65и глаголааше: сего ради рѣхъ вамъ ꙗко
ни къто же не можеть прити къ мънѣ
аште не бѫдеть дано ѥмоу отъ отьца
моѥго· 66отъ сего мънози отъ оученикъ ѥго
идошѧ въспѧть и кътомоу не хождаахѫ
сь нимь· 67рече же і҃съ обѣма на десѧте: ѥда
и въı хощете ити; 68отъвѣща ѥмоу симонъ
петръ: г҃и къ комоу идемъ; глаголъı живо-
та вѣчьнааго имааши· 69и мъı вѣрова-
хомъ ꙗко тъı ѥси х҃съ съıнъ б҃а живааго·
70отъвѣща имъ і҃съ: не азъ ли васъ дъва
на десѧте избърахъ; и отъ васъ ѥдинъ
диѣволъ ѥсть· гл҃ааше же июдѫ симонова

НСКАРНОТА· СЬ БО ХОТѢАШЕ ПРѢДАТИ Н҃
ЄДИНЪ СЪІ ОТЪ ОБОЮ НА ДЕСАТЕ·

·ѕ·

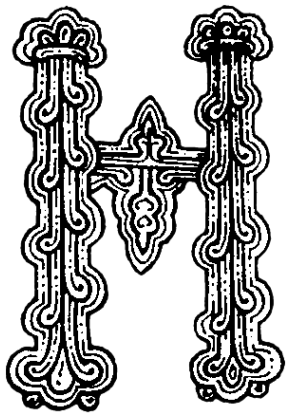

ХОЖДАЛАШЕ ІС҃Ъ БЪ ГАЛИЛЕН· НЕ
ХОТѢШЕ БО БЪ ІОУДЕН ХОДИТИ ꙗКО
НСКАЛАХѫ ЄГО ІОУДЕН ОУБИТИ· 2БѢ
ЖЕ БЛИЗЪ ПРАЗДЬНИКЪ ІОУДЕНСКЪ
СКИНОПИГИА· 3РЕКОША ЖЕ КЪ НЄМОУ БРАТИꙗ
ЄГО: ПРѢИДИ ОТЪСѫДОУ И ИДИ БЪ ІОУДЕѩ ДА
И ОУЧЕНИЦИ ТВОИ ВИДАТЬ ДѢЛА ТВОꙗ ꙗЖЕ
ТВОРИШИ· 4НИ КЪТО ЖЕ БО НИ ѢСО ЖЕ ВЪ
ТАИНѢ ТВОРИТЬ И ИЩЕТЬ САМЪ ꙗВѢ БЪІТИ·
АЩЕ СИ ТВОРИШИ ꙗВИ СѫБСѢМОУ МИРОУ· 5НИ
БРАТИꙗ БО ЄГО ВѢРОВАХѫ ВЪ НЄГО· 6ГЛАГОЛА
ЖЕ ИМЪ ІС҃Ъ: ВРѢМꙗ МОЄ НЕ ОУ ПРИДЕ· А ВРѢМꙗ
ВАШЕ ВЬСЕГДА ЄСТЬ ГОТОВО· 7НЕ МОЖЕТЬ МИРЪ

ненавидѣти васъ мене же ненавидить·
ꙗко азъ съвъдѣтельствоуѭ о нѥмь ꙗко
дѣла ѥго зъла сѫть· 8възидѣте въ праздь-
никъ сь· азъ не възидѫ въ праздьникъ
ꙗко врѣмѧ моѥ не оу приближи сѧ· 9си рекъ
оста самъ въ галилеи· 10ѥгда же възи-
дошѧ братиꙗ ѥго тогда и самъ възиде не
ꙗвѣ нъ ꙗко отаи· 11иоудеи же искахѫ ѥго
въ праздьникъ· и гл҃аахѫ: къде ѥсть онъ;
12и ръпътъ мъногь бѣ о нѥмь въ наро-
дѣхъ· ови гл҃аахѫ ꙗко благъ ѥсть· ини же
гл҃аахѫ: ни· нъ льстить народъı· 13ни къıи
же оубо ꙗвѣ гл҃ааше о нѥмь страха ради
иоудеискааго· 14абиѥ же въ прѣполовлѥниѥ
праздьника възиде і҃съ въ црькъвь и

оучааше· 15и дивлꙗхѫ сѧ иоудеи глаголѭ-
ще: како оубо сь оумѣѥть кънигъı не
оучивъ сѧ; 16отъвѣща і҃съ и рече имъ: моѥ
оучениѥ нѣсть моѥ нъ посълавъшааго мѧ·
17аще къто хощеть волю ѥго творити ра-
ꙁоумѣѥть оучениѥ коѥ отъ бога ѥсть или
аꙁъ о себѣ г҃лѭ· 18г҃лꙗи о себѣ славъı своѥꙗ
ищеть· а ищѧи славъı посълавъшааго и҆ сь
истиньнъ ѥсть и неправьдъı въ нѥмь
нѣсть· 19не моуси ли дасть вамъ ꙁаконъ; и
ни къто же отъ васъ творить ꙁакона· чьто
мене ищете оубити; 20отъвѣща народъ и
рече: бѣсъ ли имаши; къто тебе ищеть
оубити; 21отъвѣща і҃съ и рече имъ: ѥдино
дѣло сътворихъ и вьси дивите сѧ· 22сего

РАДИ ІОУСИ ДАСТЬ ВАМЪ ОБРѢЗАНИЄ НЕ ЯКО
ОТЪ ІОСЕА ЄСТЬ НЪ ОТЪ ОТЬЦЬ· И ВЪ СѪБОТѪ
ОБРѢЗАЄТЕ ЧЛ҃КА· 23АЩЕ ОБРѢЗАНИЄ ПРИ-
ЄМЛЄТЬ ЧЛ҃КЪ ВЪ СѪБОТОУ ДА НЕ РАЗОРИТЬ
СѪ ЗАКОНЪ ІОСЕОВЪ НА МѪ ЛИ ГНѢВАЄТЕ СѪ
ЯКО ВЬСЕГО ЧЛ҃КА СЪДРАВА СЪТВОРИХЪ ВЪ
СѪБОТѪ; 24НЕ СѪДИТЕ НА ЛИЦА НЪ ПРАВЬДЬ-
НЪІИ СѪДЪ СѪДИТЕ· 25Г҃ЛАХѪ ЖЕ ЄТЕРИ ОТЪ
ЄР҃СЛИМЛѪНЪ: НЕ СЬ ЛИ ЄСТЬ ЄГОЖЕ ІЩѪТЬ
ОУБИТИ; 26И СЕ НЕ ОБИНѪЯ СѪ Г҃ЛЄТЬ И НИ ЧЬСО
ЖЕ ЄМОУ НЕ Г҃ЛѪТЬ· ЄДА КАКО РАЗОУМѢША
КЪНѪЗИ ЯКО СЬ ЄСТЬ Х҃С҃Ъ; 27НЪ СЕГО ВѢМЬ
ОТЪКѪДОУ ЄСТЬ· А Х҃С҃Ъ ЄГДА ПРИДЕТЬ НИ
КЪТО ЖЕ ЄГО НЕ ВѢСТЬ ОТЪКѪДОУ БѪДЕТЬ·
28ВЪЗЪВА ЖЕ ВЪ ЦР҃КВИ ОУЧѪ І҃С҃Ъ И Г҃ЛѪ: И

мене вѣсте и вѣсте отъкѫдоу ѥсмь· и о себѣ
не придохъ· нъ ѥсть истиньнъ посълавъıи
мѧ ѥгоже въı не вѣсте· 29азъ и҆ вѣмь · ꙗко
отъ нѥго ѥсмь и тъ мѧ посъла· 30и искаа-
хѫ иоудеи ꙗти и҆ и ни къто же не възложи
рѫкъı нань ꙗко не оу бѣ пришьла година
ѥго· 31отъ народа же мънози вѣровашѧ въ
нь и гл҃аахѫ ꙗко х҃съ ѥгда придеть еда
больша знамениѣ сътворитъ ꙗже сь ѥсть
сътворилъ; 32слъıшашѧ же фарисеи народъ
ръпъщѫщь о нѥмь се и посълашѧ архиереи и
фарисеи слоугъı да имѫть и҆· 33рече же і҃съ:
ѥще мало врѣмѧ съ вами ѥсмь и идѫ къ
посълавъшоуоумоу мѧ· 34поищете мене и не
обрѧщете и идеже ѥсмь азъ въı не можете

ПОИТИ· [35]РѢША ЖЄ ИЮДЄИ КЪ СЄБѢ: КАМО СЬ
ХОЩЄТЬ ИТИ ИАКО МЪІ НЄ ОБРѦЩЄМЪ ЄГО; ЄДА
ВЪ РАСѢАННИЄ ЄЛИННЪСКО ХОШТЄТЬ ИТИ И ОУЧИ-
ТИ ЄЛЬЛИННЪІ; [36]ЧЬТО ЄСТЬ СЛОВО СЄ ЄЖЄ РЄЧЄ:
ВЪЗЫЩЄТЕ МЄНЄ И НЄ ОБРѦЩЄТЕ И ИДЄЖЄ ЄСМЬ
АЗЪ ВЪІ НЄ МОЖЄТЕ ПОИТИ; [37]ВЪ ПОСЛѢДЬНИИ
ДЬНЬ ВЄЛИКЪІИ ПРАЗДЬНИКЪ СТОѦАШЄ І҃СЪ И
ЗЪВААШЄ ГЛ҃Ѧ: АЩЄ КЪТО ЖАЖДЄТЬ ДА
ПРИДЄТЬ КЪ МЪНѢ И ПИЄТЬ· [38]ВѢРОУЮИ ВЪ
МѦ ИАКОЖЄ КЪНИГЪІ РЄКОША РѢКЪІ ОТЪ ЧРѢ-
ВА ЄГО ИСТЄКѦТЬ ВОДЪІ ЖИВЪІ· [39]СЄ ЖЄ РЄЧЄ О
ДС҃Ѣ ИЖЄ ХОТѦАХѪ ПРИИМАТИ ВѢРОУЮЩИИ
ВЪ НЄГО· НЄ ОУ БѢ ДХ҃Ъ СТ҃ЪІИ ДАНЪ ИАКО І҃СЪ
НЄ ОУ БѢ ПРОСЛАВЛЄНЪ· [40]МЪНОЗИ ЖЄ ОТЪ
НАРОДА СЛЪІШАВЪШЄ СЛОВЄСА СИ ГЛ҃АХѪ: СЄ

ѥсть въ истинѫ пророкъ· 41дроузии же
гл҃аахѫ: се ѥсть хс҃ъ· дроузии гл҃аахѫ: еда
отъ галилеѩ хс҃ъ придеть; 42не кънигъı ли
рекошѧ ꙗко отъ сѣмене давъıдова и отъ
виѳлеомьскааго градьца идеже бѣ да-
въıдъ придеть хс҃ъ· 43распьрѧ же бъıсть въ
народѣ ѥго ради· 44етери же отъ нихъ хо-
тѣахѫ ꙗти и҆· нъ ни къто же не възложи
на нь рѫкоу· 45придошѧ же слоугъı къ архи-
ереомъ и фарисеомъ и рекошѧ имъ ти: по
чьто не приведосте ѥго; 46отъвѣщашѧ слоу-
гъı: ни коли же тако ѥсть гл҃аалъ чл҃вкъ
ꙗко сь чл҃вкъ· 47отъвъщашѧ имъ фарисеи:
еда и въı прѣльщени бъıсте; 48еда къто
отъ кънѧзь вѣрова въ нь ли отъ фарисеи;

49нъ народъ сь иже не вѣсть ꙁакона про-
клѧти сѫть· 50гл҃а никодимъ къ нимъ при-
шьдъи къ нѥмоу нощиѭ ѥдинъ съі отъ
нихъ: 51еда ꙁаконъ нашь сѫдить чл҃коу
аще не слъішить отъ нѥго прѣжде и раꙁоу-
мѣѥть чьто творить; 52отъвѣщашѧ и
рекошѧ ѥмоу: еда и тъі отъ галилеѩ ѥси;
испъітаи и виждъ ꙗко отъ галилеѩ
пророкъ не приходить· 53и иде къжьдо въ
домъ свои·

Іс҃ъ же иде въ горѫ елеоньскѫ· 2оутро же
пакъі приде въ цр҃квь и вьси людие
идѣахѫ къ нѥмоу и сѣдъ оучааше ѩ·
·н҃· 3приведошѧ же кънижьници и фарисеи къ
нѥмоу женѫ въ прѣлюбодѣѩнии ѩтѫ· и

поставльше ѭ по срѣдѣ 4гл҃ашѧ ѥмоу:
оучителю си жена ѩта ѥсть нъінѣ въ прѣ-
любодѣѩнии· 5а въ законѣ намъ моуси
повелѣ таковъіѩ камениѥмь побивати·
тъі же чьто гл҃еши; 6се же рѣшѧ искоушаѭще
и҆ да бъішѧ имѣли на нь чьто гл҃ати· іс҃ъ
же низъ поклонь сѧ прьстъмь писааше на
земли· 7ѩкоже прилежаахѫ въпрашаѭще и҆
въсклони сѧ и рече имъ: иже васъ без грѣха
ѥсть прѣжде врьзи камень на нѭ· 8и па-
къі поклонь сѧ писааше на земли· 9они же
слъішавъше и совѣстию обличаѥми исхож-
даахѫ ѥдинъ по ѥдиномоу начьнъше отъ
старецъ до послѣдьниихъ· и оста іс҃ъ
ѥдинъ и жена стоѩшти по срѣдѣ· 10въс-

клонь же сѧ і҃съ и ни ѥдиного же видѣвъ
развѣ женꙑ рече ѥи: жено къде сѫть иже на
тѧ важдаахѫ; ни кꙑи же ли тебе осѫди;
11она же рече: ни кꙑи же г҃и· рече ѥи і҃съ: ни
азъ тебе осѫждаѭ· иди и отъселѣ не
съгрѣшаи къ томоу· 12пакꙑ же имъ і҃съ рече
г҃лѭ: азъ ѥсмь свѣтъ вьсемоу мироу· хо-
дѧи по мънѣ не имать ходити въ тьмѣ
нъ имаать свѣтъ животьнꙑи· 13рѣшѧ же
ѥмоу фарисеи: тꙑ о себѣ самъ съвѣдѣтель-
ствоуѥши· съвѣдѣтельство твоѥ нѣсть
истиньно· 14отъвѣща і҃съ и рече имъ: аще
азъ съвѣдѣтельствоуѭ о мънѣ самомь
съвѣдѣтельство моѥ истиньно ѥсть· ꙗко
вѣмь отъкѫдоу придохъ и камо идѫ· вꙑ

же не вѣсте отъкѫдоу грѧдоу и камо идѫ·
15 вы же по плъти сѫдите· азъ не сѫждѫ
ни комоу же· 16 аще ли сѫждѫ азъ сѫдъ мои
истиньнъ ѥсть ꙗко ѥдинъ нѣсмь· нъ азъ
и посълавы мѧ оц҃ь· 17 въ законѣ вашемь
писано ѥсть ꙗко дъвоѭ чл҃вкоу съвѣдѣ-
тельство истиньно ѥсть· 18 азъ ѥсмь съвѣ-
дѣтельствоуꙗ о мънѣ самомь и съвѣдѣ-
тельствоуѥть о мьнѣ посълавыи мѧ оц҃ь·
19 гл҃ашѧ ѥмоу: къто ѥсть оц҃ь твои; отъ-
вѣща іс҃: ни мене вѣсте ни отьца моѥго· аще
мѧ бысте вѣдѣли и оц҃а моѥго бысте вѣ-
дѣли· 20 сиѩ гл҃ы гл҃а іс҃ъ въ газофулакии
оучѧ въ црькъви и ни къто же не ꙗтъ ѥго
ꙗко не оу бѣ пришьла година ѥго· 21 рече же

НИЛЪ ПАКЪІ ІС: АЗЪ НДЖ Н ВЪЗНЩЄТЄ МЄНЄ Н
ВЪ ГРѢСѢ ВАШЄМЬ ОУМЬРЄТЄ· ЯКО ЯМОЖЄ АЗЪ
НДЖ ВЪІ НЄ МОЖЄТЄ ПРИТИ· 22ГЛААХЖ ЖЄ НОУ-
ДЄН: ЄДА СА САМЪ ОУБИЄТЬ; ЯКО ГЛАГОЛЄТЬ
ЯМОЖЄ АЗЪ НДЖ ВЪІ НЄ МОЖЄТЄ ПРИТИ· 23Н
РЄУЄ НИЛЪ ІСЪ: ВЪІ ОТЪ НИЖЬНИХЪ ЄСТЄ АЗЪ
ОТЪ ВЪІШЬНИХЪ ЄСМЬ· ВЪІ ОТЪ СЕГО МИРА
ЄСТЄ АЗЪ ОТЪ СЕГО МИРА НѢСМЬ· 24РЄКОХЪ ОУБО
ВАМЪ ЯКО ОУМЬРЄТЄ ВЪ ГРѢСѢХЪ ВАШИХЪ·
АЩЄ БО ВѢРЪІ НЄ ИМЛЄТЄ ЯКО АЗЪ ЄСМЬ ОУМ-
РЄТЄ ВЪ ГРѢСѢХЪ ВАШИХЪ· 25ГЛААХЖ ЖЄ ЄМОУ
НОУДЄН: ТЪІ КЪТО ЄСИ; И РЄУЄ НИЛЪ ІСЪ: НАЧА-
ТЪКЪ ЯКО И ГЛАХЪ ВАМЪ· 26МЪНОГО ИМАМЪ
ГЛАТИ И СЖДИТИ· НЪ ПОСЪЛАВЪІ МА
ИСТИНЬНЪ ЄСТЬ· И АЗЪ ЯЖЄ СЛЪІШАХЪ ОТЪ

нѥго си глаголѭ въ вьсемь мирѣ· и не ра-
зоумѣшѧ ꙗко о отьци имъ гл҃аше· 28рече
же имъ і҃съ: ѥгда възнесете съіна чл҃вчь-
скааго тогда разоумѣѥте ꙗко азъ ѥсмь и
о себѣ ни чесо же не творѫ нъ ꙗкоже наоучи
мѧ оц҃ь си гл҃ѭ· 29и посълавъі мѧ оц҃ь съ
мъноѭ ѥсть· не остави мене ѥдиного оц҃ь
ꙗко азъ оугодьна ѥмоу творѫ вьсегда· 30си
гл҃ѭщоу ѥмоу мънози вѣровашѧ въ нѥго·
31гл҃аше же і҃с къ вѣровавъшиимъ къ нѥ-
моу иоудеомъ: аще въі прѣбѫдете въ словеси
моѥмь въ истинѫ оученици мои бѫдете·
32и разоумѣѥте истинѫ и истина свобо-
дить въі· 33отъвѣщашѧ же ѥмоу: сѣмѧ
авраамлѥ ѥсмь и ни комоу же не

работахомъ ни коли же· како тъı гл҃ѥши
ꙗко свободъ бѫдете; 34отъвѣща имъ іс҃ъ:
аминъ аминъ гл҃ѭ вамъ ꙗко вьсакъ тво-
рѧи грѣхъ рабъ ѥсть грѣхоу· 35а рабъ не
прѣбъıваѥть въ домоу въ вѣкъı съıнъ же
прѣбъıваѥть въ вѣкъı· 36аще бо съıнъ въı
свободить въ истинѫ своводъ бѫдете·
37вѣмь ꙗко сѣмѧ авраамлѥ ѥсте нъ ищете
мене оубити ꙗко слово моѥ не вьмѣщаѥть
сѧ въ въı· 38азъ ꙗже видѣхъ оу оц҃а моѥго
гл҃ѭ и въı оубо ꙗже видѣсте оу оц҃а вашего
творите· 39отъвѣщашѧ и рѣшѧ ѥмоу:
отьць нашь авраамъ ѥсть· гл҃а имъ іс҃ъ:
аще чѧда авраамлꙗ бъıсте бъıли дѣла ав-
раамлꙗ творили бъıсте· 40нъıнѣ же ищете

мене оубити чл҃вка иже истинѫ вамъ
гл҃аахъ ꙗже слъішахъ отъ б҃а· сего авраамъ
нѣсть творилъ· 41въі творите дѣло оц҃а ва-
шего· рѣшѧ же ѥмоу: мъі отъ любодѣаниꙗ
нѣсмь рождени· мъі ѥдиного оц҃а имаамъ
б҃а· 42рече же имъ іс҃ъ: аще б҃ъ оц҃ь вашь бъі
бъілъ любили мѧ бъісте азъ бо отъ б҃а
изидохъ и придохъ· не о себѣ бо придохъ нъ
тъ мѧ посъла· 43по чьто бесѣдъі моѥꙗ не
разоумѣѥте; ꙗко не можете слъішати сло-
весе моѥго· 44въі отъ оц҃а диꙗвола ѥсте и
похоти отьца вашего хощете творити· онъ
чл҃вкооубиица бѣ испрьва и въ истинѣ не
стоить ꙗко нѣсть истинъі въ нѥмь· ѥгда
гл҃ѥть лъжѫ отъ своихъ гл҃ѥть· ꙗко лъжъ

ѥсть и оц҃ь ѥго· 45азъ же ꙁаниѥ истинѫ гл҃ѭ
не ѥмлѥте вѣры мънѣ· 46къто отъ васъ
обличаѥть мѧ о грѣсѣ; аще истинѫ гл҃ѭ
почьто вы не ѥмлѥте вѣры мънѣ; 47иже
ѥсть отъ б҃а глаголъ бж҃ии послоушаѥть·
сего ради вы не послоушаѥте ꙗко отъ б҃а
нѣсте· 48отъвѣщашѧ иоудеи и рекошѧ ѥмоу:
не добрѣ ли гл҃ѥмъ мы ꙗко самарꙗнинъ
ѥси ты и бѣсъ имаши; 49отъвѣща і҃съ: азъ
бѣса не имамъ нъ чьтѫ оц҃а моѥго и вы не
чьтете мене· 50азъ же не ищѫ славы моѥꙗ·
ѥсть ищѧи и сѫдѧ· 51аминъ аминъ гл҃ѭ
вамъ: аще къто слово моѥ съблюдеть
съмьрьти не имать видѣти въ вѣкъ·
52рекошѧ же ѥмоу иоудеи: нынѣ

разоумѣхомъ ꙗко бѣсъ имаши· авраамъ
оумрѣтъ и прⷪ҇рци· и ты гл҃ѥши ꙗко аще къто
слово моѥ съблюдеть не имать въкоусити
съмьрьти въ вѣкъ· 53еда ты болии ѥси оц҃а
нашего авраама иже оумьрѣтъ и пророци
оумьрѣшѧ; кого сѧ самъ твориши; 54отъ-
вѣща і҃съ: аще азъ славлю сѧ самъ слава
моꙗ ни чьто же ѥсть· ѥсть оц҃ь мои славѧи
мѧ ѥгоже вы гл҃ѥте ꙗко б҃ъ нашь ѥсть· 55и
не познаѥте ѥго· азъ же вѣмь и҆· и аще рекѫ
ꙗко не вѣмь ѥго бѫдѫ подобьнъ вамъ
лъжъ· нъ вѣмь и҆ и слово ѥго съблюдаѭ·
56авраамъ оц҃ь вашъ радъ бы былъ да бы
видѣлъ дьнь мои и видѣ и въздрадова
сѧ· 57рекошѧ же иоудеи къ нѥмоу: пѧть

десѧтъ лѣтъ не оу имаши· авраама ли ѥси
видѣлъ; 58 рече имъ і҃съ: аминъ аминъ г҃лѭ
вамъ прѣже даже не бъість авраамъ азъ
ѥсмь· 59 възѧшѧ же камениѥ да вьрьгѫтъ
на нь· і҃съ же съкръі сѧ и изиде изъ црькьве·
и прошъдь по срѣдѣ ихъ идѧаше и хож-
даааше·

Имимо идъі і҃съ видѣ чловѣка
слѣпа отъ рожьства· 2 и въпросишѧ
и҆ оученици ѥго г҃лѭще: рауви къто
съгрѣши сь ли или родителѧ ѥго да
слѣпъ роди сѧ; 3 отъвѣща і҃съ: ни сь съгрѣши
·ѳ҃·
ни родителѧ ѥго нъ да ѩвѧть сѧ дѣла
божиѩ на нѥмь· 4 мънѣ подобаѥть дѣла-
ти дѣла посълавъшааго мѧ доньдеже

дьнь ѥсть· придеть же нощь ѥгда ни къто
же не можеть дѣлати· 5ѥгда же въ мирѣ
ѥсмь свѣтъ ѥсмь мироу· 6си рекъ плинѫ на
землю и сътвори бръниѥ отъ плюновениꙗ и
помаза ѥмоу оуи бръниѥмъ· 7и рече ѥмоу:
иди оумъıи сѧ въ кѫпѣли силоуамьстѣ
ѥже съказаѥть сѧ посъланъ шьдъ же и
оумъı сѧ и приде видѧ· 8сѫсѣди же и иже и҆
бѣахѫ видѣли прѣжде ꙗко слѣпъ бѣ г҃ла-
ахѫ: не сь ли ѥсть сѣдѧи и просѧ; 9ови г҃ла-
ахѫ: ꙗко сь ѥсть· дроузии же г҃лаахѫ: по-
добьнъ ѥмоу ѥсть· онъ же г҃лааше ꙗко азъ
ѥсмь· 10г҃лаахѫ же ѥмоу: како ти сѧ отъ-
врьзоста оуи· 11отъвѣща онъ и рече: чл҃вкъ
нарицаѥмъıи і҃съ бръниѥ сътвори и пома-

ꙁа оуи мои и рече ми: иди въ кѫпѣль си-
лоуамлѭ и оумъıи сѧ· шьдъ же и оумъıвъ
сѧ прозьрѣхъ· 12рекошѧ же ѥмоу: къто сь
ѥсть; гл҃а: не вѣмь· 13ведошѧ же и҆ къ фари-
сеомъ иже бѣ иногда слѣпъ· 14бѣ же сѫбота
ѥгда сътвори бръниѥ і҃съ и отъвьрьꙁе ѥмоу
оуи· 15пакъı же въпрашаахѫ и҆ фарисеи ка-
ко прозьрѣ· онъ же рече имъ: бръниѥ положи
мънѣ на оуиѭ и оумъıхъ сѧ и виждѫ·
16гл҃аахѫ же ѥдини отъ фарисеи: нѣсть сь
отъ б҃а чл҃вкъ ꙗко сѫботъı не чьтеть·
дроузии же гл҃аахѫ: како можеть чл҃вкъ
грѣшьнъ сица ꙁнамениꙗ творити; и рас-
пьрѧ бѣ въ нихъ· 17гл҃ашѧ же слѣпьцоу
пакъı: тъı чьто гл҃ѥши о нѥмь ꙗко отвьрꙁе

оуи твои; онъ же рече ꙗко пророкъ ѥсть· 18не
ꙗшѧ же вѣры иоудеи о нѥмь ꙗко бѣ слѣпъ
и прозьрѣ доньдеже възгласишѧ родителꙗ
того прозьрѣвъшааго· 19и възгласишѧ ꙗ
гл҃ѭще: сь ли ѥсть сынъ ваѭ ѥгоже вы
гл҃ѥта ꙗко слѣпъ роди сѧ; како оубо нынѣ
видить; 20отъвѣщаста имъ родителꙗ ѥго
и рекоста вѣ вѣвѣ ꙗко сь ѥсть сынъ наѭ и
ꙗко слѣпъ роди сѧ· 21како же нынѣ видить
не вѣвѣ· или къто ѥмоу отъвьрьзе оуи вѣ
не вѣвѣ· самого въпросите самъ въздрастъ
имать· самъ о себѣ да гл҃ѥть· 22си рекоста
родителꙗ ѥго ꙗко боꙗста сѧ иоудеи· оуже бо
бѧахѫ сѧ съложили иоудеи да аще къто
исповѣсть х҃а отълѫченъ съборища бѫдеть·

23сего ради родителꙗ ѥго рекоста ꙗко въз-
драстъ имать самого въпросите· 24възъ-
вашѧ же въторое чловѣка иже бѣ слѣпъ и
рекошѧ ѥмоу: даждь славѫ б҃оу· мы вѣмь
ꙗко чловѣкъ сь грѣшьнъ ѥсть· 25отъвѣща
онъ и рече: аще грѣшьникъ ѥсть не вѣмь·
ѥдино вѣмь ꙗко слѣпъ бѣхъ нынѣ же
виждѫ· 26рекошѧ же ѥмоу пакы: чьто съ-
твори тебѣ; како отъвьрьзе очи твои;
27отъвѣща имъ: рекохъ вамъ и не слы-
шасте· чьто ѥще хощете слышати; ѥда и
вы хощете оученици ѥго быти; 28они же
оукоришѧ и҆ и рѣшѧ ѥмоу: ты оученикъ ѥси
того мы же моусеови ѥсмь оученици· 29мы
вѣмь ꙗко моусеови г҃ла б҃ъ· сего же не вѣмъ

отъкѫдоу ѥсть· 30отъвѣща чл҃вкъ и рече
имъ: о семь бо дивьно ѥсть ꙗко вы не вѣсте
отъкѫдоу ѥсть и отъвьрьзе очи мои· 31вѣмь
же ꙗко грѣшьнъіихъ б҃ъ не послоушаѥть·
нъ аще къто богочьтьць ѥсть и волю ѥго
творить того послоушаѥть· 32отъ вѣка
нѣсть слъішано ꙗко отъвьрьзе къто очи
слѣпоурожденоу· 33аще сь не бы отъ б҃а былъ
не моглъ бы творити ни чесо же· 34отъвѣ-
щашѧ и рекошѧ ѥмоу: въ грѣсѣхь родилъ
сѧ ѥси вьсь и ты ли ны оучиши; и изгъ-
нашѧ же и҆ вънъ· 35слъішавъ же і҃съ ꙗко
изгънашѧ и҆ вънъ и обрѣтъ и҆ рече ѥмоу:
ты вѣроуѥши ли въ съінъ б҃жии; 36отъвѣ-
ща онъ и рече: и къто ѥсть г҃и да вѣрѫ имѫ

въ нь; 37рече ѥмоу і҃съ: и видѣлъ и҆ ѥси и
г҃лѧи съ тобоѭ тъ ѥсть· 38онъ же рече: вѣ-
роуѭ г҃и· и поклони сѧ ѥмоу· 39и рече і҃съ: на
сѫдъ азъ въ сь миръ придохъ· да невидѧ-
щеи видѧть и видѧщеи слѣпи бѫдѫть·
40слъıшашѧ же отъ фарисеи си сѫщии съ
нимь и рѣшѧ ѥмоу: еда и мъı слѣпи ѥсмь;
41рече имъ і҃съ: аще бъıсте слѣпи бъıли не
бъıсте имѣли грѣха· нъıнѣ же г҃лѥте ꙗко
видимъ и грѣхъ вашь прѣбъıваѥть·

Аминъ аминъ г҃лѭ вамъ: не въходѧи
двьрьми въ дворъ овьчии нъ прѣ-
лазѧ инѫдоу тать ѥсть и раз-
боиникъ· 2а въходѧи двьрьми
·і· пастъıрь ѥсть овьцамъ· 3семоу вратарь

отъврьзаѥть и овьца гласъ ѥго слъішѧть
и своѩ овьцѧ глашаѥть по имени и из-
гонить ѩ· 4и ѥгда своѩ овьцѧ ижденеть
прѣдъ ними ходить и овьцѧ по нѥмь
идѫть ꙗко вѣдѧть гласъ ѥго· 5по щѫж-
демь же не идѫть нъ бѣжѧть отъ нѥго
ꙗко не знаѭть щоуждиихъ гласа· 6сиѭ
притъчѫ рече имъ і҃съ· они же не разоумѣшѧ
чьто бѣшѧ ꙗже г҃лааше имъ· 7рече имъ
пакъі і҃съ: аминъ аминъ г҃лѭ вамъ азъ
ѥсмь двьрь овьцамъ· 8вьсе ѥлико ихъ приде
прѣжде мене татиѥ сѫть и разбоиници
нъ не послоушашѧ ихъ овьцѧ· 9азъ ѥсмь
двьрь· мъноѭ аще къто вънидеть сп҃сеть
сѧ· и вънидеть и изидеть и пажить об-

рѧщеть· 10тать не приходить нъ да оук-
радеть и оубиѥть и погоубить· азъ при-
дохъ да животъ имѫть и лише имѫть·
11азъ ѥсмь пастоухъ добръıи· пастоухъ
добръıи доушѫ своѭ полагаѥть за овьцѧ·
12а наимьникъ иже нѣсть пастъıрь ѥмоуже
не сѫть овьцѧ своѩ видить вълкъ грѧ-
дѫщъ и оставлѩѥть овьцѧ и бѣгаѥть· и
вълкъ расхъıтить ѩ и распѫдить овьцѧ·
13а наимьникъ бѣжить ѩко наимьникъ
ѥсть и небрѣжеть о овьцахъ· 14азъ ѥсмь
пастъıрь добръıи· и знаѭ моѩ и знаѭть
мѧ моѩ· 15ѩкоже знаѥть мѧ оц҃ь и азъ
знаѭ оц҃а и дш҃ѫ моѭ полагаѭ за овьцѧ·
16и инъı овьцѧ имаамь ѩже не сѫть отъ

двора сего и тъı ми подобаѥть привести и
гласъ мои оуслъıшѧть и бѫдеть ѥдино
стадо и ѥдинъ пастъıрь· 17сего ради мѧ
оц҃ь любить ꙗко азъ полагаѭ дш҃ѫ моѭ
да пакъı приимѫ ѭ· 18ни къто же възь-
меть ѥѩ отъ мене нъ азъ полагаѭ ѭ о
себѣ· область имамъ положити ѭ и об-
ласть имамъ пакъı приѩти ѭ· сиѭ запо-
вѣдь приѩхъ отъ оц҃а моѥго· 19распьрꙗ же
пакъı бъıсть въ иоудеихъ за словеса си·
20гл҃аахѫ же мънози отъ нихъ: бѣсъ
имать и неистовъ ѥсть· чьто ѥго послоу-
шаѥте; 21ини гл҃аахѫ: си гл҃и не сѫть бѣсь-
нѫѭщааго сѧ· еда бѣсъ можеть слѣпомъ
очи отъврѣсти; 22бъıшѧ же тогда свѧще-

нию въ иєроусалимѣхъ и зима бѣ· 23и
хождааше і҃съ въ црькъви въ притворѣ со-
ломони· 24обидошѧ же и҆ иоудеи и гл҃аахѫ
ємоу: доколѣ дш҃ѧ нашѧ възємлєши; аще
тъі єси х҃съ рьци намъ не обинѫю сѧ·
25отъвѣща имъ і҃съ: рѣхъ вамъ и не вѣ-
роуєте· дѣла ꙗже азъ творю въ имѧ отьца
моєго та съвѣдѣтельствоуѭть о мънѣ·
26нъ въі не вѣроуєте· нѣсте бо отъ овьць
моихъ· ꙗкоже рекохъ вамъ· 27овьцѧ моꙗ
гласа моєго послоушаѭть и азъ знаѭ ꙗ и
по мънѣ идѫть· 28и азъ животъ вѣчь-
нъіи даѭ имъ· и не погъібнѫть въ вѣкъ и
не въсхъітить ихъ ни къто же отъ рѫкъі
моєꙗ· 29оц҃ь мои иже дасть мънѣ болии

вьсѣхъ ѥсть· и ни къто же не можеть въс-
хъıтити ихъ отъ рѫкъı оц҃а моѥго· 30азъ и
оц҃ь ѥдино ѥсвѣ· 31възѧшѧ же камениѥ
иоудеи да и҆ побиѭть· 32отъвѣща имъ іс҃ъ:
мънога дела добра ꙗвихъ вамъ отъ оть-
ца моѥго· за коѥ дѣло камениѥ на мѧ ме-
щете; 33отъвѣщашѧ ѥмоу иѭдеи гл҃ѭще: о
добрѣ дѣлѣ камениꙗ не мещемъ на тѧ нъ
о власфимии ꙗко тъı чловѣкъ съı твориши
сѧ самъ бг҃ъ· 34отъвѣща имъ іс҃: нѣсть ли
писано въ законѣ вашемь ꙗко азъ рѣхъ
бози ѥсте; 35аще онъı нарече богъı къ
нимъже бъıсть слово бж҃иѥ и не могѫть сѧ
разорити кънигъı· 36ѥгоже оц҃ь свѧти и
посъла въ миръ въı глѥте ꙗко власфими-

саѥши ꙁаниѥ рекохъ ꙗко сꙑнъ бж҃ии ѥсмь·
37аще не творю дѣлъ оц҃а моѥго не имете ми
вѣрꙑ· 38аще ли творю аще и мънѣ вѣрꙑ не
ѥмлѥте дѣломь моимъ вѣрѫ имете да ра-
ꙁоумѣѥте и вѣрѫ имете ꙗко въ мънѣ оц҃ь
и азъ въ оц҃и· 39и искаахѫ же ѥго пакꙑ
ꙗти и изиде отъ рѫкъ ихъ· 40и иде пакꙑ
на онъ полъ иордана на мѣсто идеже бѣ
иоанъ прѣжде крьстѧ и прѣбꙑсть тоу· 41и
мънози придошѧ къ нѥмоу и гл҃аахѫ ꙗко
иоанъ оубо ꙁнамениꙗ не сътвори ни ѥди-
ного же· вьсꙗ же ѥлико рече иоанъ о семь ис-
тина бѣ· 42и мънози вѣровашѧ въ нѥго тоу·

Бѣ же ѥдинъ болѧ лазарь отъ ви- ·аі·
ѳаниѩ градьца мариина и марѳы
сестры ѥѩ· 2бѣ же мариѩ помаза-
вьшиѩ г҃а мурьмь и отьръши
нозѣ ѥго власы своими· ѥѩже братъ
лазарь болѣаше· 3посъластѣ же сестрѣ ѥго
къ нѥмоу г҃лѭщи: г҃и се ѥгоже любиши
болить· 4слъішавъ же і҃с рече: си болѣзнь
нѣсть къ съмрьти нъ о славѣ б҃жии да
прославить сѧ с҃нъ б҃жии ѥѭ· 5люблѩаше же
і҃с марѳѫ и сестрѫ ѥѩ и лазарѩ· 6ѥгда же
слъіша ѩко болить тогда прѣбъість на
нѥмьже бѣ мѣстѣ дъва дьни· 7потомь же
г҃ла оученикомъ: идѣмъ въ иоудеѭ пакъі·
8г҃лашѧ ѥмоу оученици ѥго: равви нъінѣ

ИСКААХѫ ТЄБЄ КАМЄННИТИ ПОБИТИ ИОУДЄИ·
И ПАКЪІ ЛИ ИДЄШИ ТАМО; 9ОТЪВѢЩА ІС: НЄ
ДЪВѢ ЛИ НА ДЄСѧТЄ ГОДИНѢ ЄСТѢ ВЪ ДЬНИ;
АЩЄ КЪТО ХОДИТЬ ВЪ ДЬНЄ НЄ ПОТЪКНЄТЬ
Сѧ ЯКО СВѢТЪ МИРА СЄГО ВИДИТЬ· 10АЩЄ ЛИ
КЪТО ХОДИТЬ НОЩИѫ ПОТЪКНЄТЬ Сѧ ЯКО
СВѢТА НѢСТЬ О НИМЬ· 11СИ РЄКЪ И ПОСЄМЬ ГЛА
МЛЪ: ЛАЗАРЬ ДРОУГЪ НАШЬ ОУСЪПЄ· НЪ ИДѫ
ДА ВЪЗБѫЖДѫ ѺИ· 12РЄКОША ЖЄ ОУЧЄНИЦИ ЄГО:
ГН АЩЄ ОУСЪПЄ СПСЄНЪ БѫДЄТЬ· 13РЄЧЄ ЖЄ ІС О
СЪМЬРТИ ЄГО ОНИ ЖЄ МЬНѢША ЯКО О ОУСЪ-
ПЄНИИ СЪНОУ ГЛЄТЬ· 14ТОГДА РЄЧЄ МЛЪ ІС НЄ
ОБИНѫША Сѧ: ЛАЗАРЬ ОУМРѢ 15И РАДОУѫ Сѧ ВАСЪ
РАДИ ДА ВѢРѫ ИМЄТЄ ЯКО НЄ БѢХЪ ТОУ НЪ
ИДѢМЪ КЪ ИМОУ· 16РЄЧЄ ЖЄ ѳОМА НАРИЦА-

ѥмъıи близньць къ оучеником: идѣмъ и
мъı да оумьремъ съ нимь· 17пришьдъ же і҃с
въ виѳаниѭ обрѣте и҆ четъıри дьни оуже
имѫща въ гробѣ· 18бѣ же виѳаниꙗ близъ
иероусалима ꙗко пѧть на десѧте попь-
рищь· 19мъноѕи же отъ иоудеи бѣахѫ при-
шъли къ марѳѣ и марии да оутѣшѧть и о
братѣ ѥѭ· 20марѳа же ѥгда оуслъıша ꙗко
і҃с грѧдеть сърѣте и҆ а мариꙗ дома сѣдѣаше·
21рече же марѳа къ і҃усови: г҃и аще бъı сьде
бъıлъ не бъı братъ мои оумьрлъ· 22нъ и
нъıнѣ вѣмь ꙗко ѥгоже колижьдо просиши
отъ б҃а дасть тебѣ б҃ъ· 23г҃ла ѥи і҃с: въскрьс-
неть братъ твои· 24г҃ла ѥмоу марѳа: вѣмь
ꙗко въскрьснеть въ въскрѣшениѥ въ пос-

лѣдьнии дьнь· 25реѵе же і҃с: азъ ѥсмь жи-
вотъ и въскрѣшениѥ· вѣроуѩи въ мѧ аще
оумьреть оживеть· 26и вьсѩкь живъıи и вѣ-
роуѩ въ мѧ не оумьреть въ вѣкъ· имеши ли
вѣроу семоу; 27г҃ла ѥмоу: еи г҃и азъ вѣроуѭ
ꙗко тъı ѥси х҃съ с҃нъ б҃жии грѧдъıи въ миръ·
28и се рекъши иде и призъва мариѭ сестрѫ
своѭ отаи рекъши: оучитель се ѥсть и зо-
веть тѧ· 29она же ꙗко оуслъıша въста скоро
и иде къ нѥмоу· 30не оуже бѣ пришьлъ і҃с въ
вьсь нъ бѣ на мѣстѣ еще идеже сърѣте и҆
марѳа· 31иоудеи же сѫщеи съ нѥѭ въ домоу
и оутѣшаѭще ѭ видѣвъше мариѭ ꙗко
скоро въста и изиде по нѥи идошѧ г҃лѭще
ꙗко идеть на гробъ да плачеть сѧ тоу·

32мариꙗ же ꙗко приде идеже бѣ і҃с ви-
дѣвъши и паде ѥмоу на ногоу г҃лѭщи
ѥмоу: г҃и аще бы былъ сьде не бы мои
братъ оумьрлъ· 33і҃с же ꙗко видѣ ѭ плачѫ-
щѫ сѧ и пришъдьшѧꙗ съ нѥѭ иоудеꙗ пла-
чѫщѧ сѧ ꙁапрѣти д҃хоу и възмѫти сѧ
самъ 34и рече: къде положисте и҆; г҃лашѧ
ѥмоу: г҃и приди и виждь· 35и просльꙁи сѧ і҃съ·
36г҃лаахѫ же иоудеи: виждь како люблꙗа-
ше и҆· 37нѣции же отъ нихъ рекошѧ: не мо-
жаше ли сь отъврьꙁъіи очи слѣпоуоумоу съ-
творити да и сь не оумьреть; 38і҃с же пакы
прѣтѧ въ себѣ приде къ гробоу· бѣ же пещера
и камень лежааше на нѥи· 39г҃ла же і҃с:
възьмѣте камень· г҃ла ѥмоу сестра оумьръ-

ШАГО МАРѳА: ГН ОУЖЄ СМРЬДИТЬ· ЧЄТВРЂ-
ДЬНЄВЬНЪ БО ЄСТЬ· 40ГЛА ЄН ІС: НЄ РЄКОХЪ ЛИ
ТИ ЯКО АЩЄ ВЂРОУЄШИ ОУЗРИШИ СЛАВѢ
БЖИѢ; 41ВЪЗАША ЖЄ КАМЄНЬ ИДЄЖЄ БЂ ОУМЬ-
РЪШИ ЛЄЖА· ІС ЖЄ ВЪЗВЄДЪ ОЧИ ГОРЂ И РЄЧЄ: ОТЦЄ
ХВАЛѢ ТЄБЂ ВЪЗДАѢ ЯКО ОУСЛЪША МѢ·
42АЗЪ ЖЄ ВЂДЂАХЪ ЯКО ВЬСЄГДА МЄНЄ ПО-
СЛОУШАЄШИ НЪ НАРОДА РАДИ СТОѦЩАГО
ОКРЬСТЪ РЂХЪ ДА ВЂРОУ ИМѢТЬ ЯКО ТЪІ МѢ
ПОСЪЛА· 43И СЄ РЄКЪ ГЛАСЪМЬ ВЄЛИКЪМЬ ВЪЗЪ-
ВА: ЛАЗАРЄ ГРѦДИ ВЪНЪ· 44И ИВНЄ ИЗИДЄ
ОУМЬРЪШИ ОВѦЗАНЪ НОГАМА И РѦКАМА ОУКРО-
НМЬ И ЛИЦЄ ЄГО ОУБРОУСЪМЬ ОБѦЗАНО· И ГЛА
ИМЪ ІС: РАЗДРЂЩИТЄ Ѥ И НЄ ДЂИТЄ ЄГО ИТИ·
45МЪНОЗИ ЖЄ ОТЪ ИОУДЄЙ ПРИШЪДЪШЄ КЪ

марии и видѣвъше ѥже сътвори і҃с вѣрова-
шѧ въ нѥго· 46ѥдини же отъ нихъ идошѧ
къ фарисеомъ и решѧ имъ ѥже сътвори і҃с·
47събьрашѧ же архиереи и фарисеи съборъ и
г҃лаахѫ: чьто сътворимъ ꙗко чл҃вкъ сь
знамениꙗ мънога творить; 48аще оста-
вимъ и҆ тако вьси вѣрѫ имѧть въ нь и
придѫть римлꙗне и възьмѫть и мѣсто и
ꙗзъікъ нашъ· 49ѥдинъ же нѣкъіи отъ нихъ
каиꙗфа архиереи съі лѣтоу томоу рече имъ:
въі не вѣсте ни чесо же 50ни помъішлꙗѥте
ꙗко оуниѥ ѥсть вамъ да ѥдинъ чл҃вкъ
оумьреть за люди а не вьсь ꙗзъікъ по-
гъібнеть· 51сего же о себѣ не рече· нъ архиереи
съі лѣтоу томоу прорече ꙗко хотѣаше і҃съ

оумрѣти за люди· 52и не тъкъмо за люди
нъ да и чѧда божиꙗ расточенаꙗ събереть
въ ѥдино· 53отъ того же дьне съвъщашѧ
да и҆ бъішѧ оубили· 54і҃с же кътомоу не ꙗвѣ
хождааше въ иоудеихъ нъ иде отътѫдоу
въ странѫ близъ поустъінꙗ въ ефремъ на-
рицаѥмъіи градъ и тѫ живѣаше съ оуче-
никъі своими· 55бѣ же близъ пасха июдеи-
ска и възидошѧ мънози въ иер҃лмъ отъ
странъі прѣжде пасхъі да очистѧть сѧ·
56искаахѫ же і҃са и г҃лаахѫ къ себѣ въ
цр҃кве стоꙗште: чьто сѧ мьнить вамъ
ꙗко не имать ли прити въ праздьникъ;
57дашѧ бо архиереи и фарисеи заповѣдь да

аще къто ощѫтить и҆ къде бѫдеть по-
вѣсть да имѫть и҆·

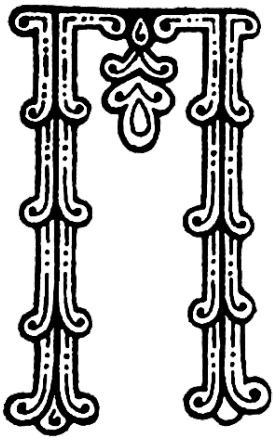

Прѣжде шести дьни пасхы приде і҃с ·ві҃·
въ виѳаниѭ идеже бѣ лазарь
оумьрыи егоже въскрѣси из мьрт-
выихъ· 2сътворишѧ же емоу вечерѫ
тоу и марѳа слоужааше· лазарь же единъ
бѣ отъ възлежѧщиихъ съ нимь· 3мариꙗ
же приимъши литрѫ мура нарда писти-
киꙗ мьногоцѣньныꙗ помаза нозѣ і҃совѣ
и отьре власы своими нозѣ его· храмина же
напълни сѧ отъ вонꙗ мурьныꙗ· 4г҃ла же
единъ отъ оученикъ его июда симонъ ис-
кариотьскыи иже хотѣаше прѣдати и҆:
5чесо ради муро се не продано бысть на

трьхъ сътѣхь сърєбрьникъ и дано нищи-
имъ; 6се же рєчє нє ꙗко о нищиихъ пєчааше
сѧ нъ ꙗко тать бѣ и рачицѫ имъі и
въмѣтаѥмаꙗ ношааше· 7рєчє же і҃с: нє дѣи
ѥѩ· въ дьнь погрєбєниꙗ моѥго съблюдєть
ѭ· 8нищѧꙗ бо вьсєгда съ собоѭ имаатє
мєнє жє нє вьсєгда имаатє· 9разоумѣ жє
народъ мъногъ отъ иоудєи ꙗко тоу ѥсть и
придошѧ нє і҃са ради тъкъмо нъ да и ла-
зарꙗ видѧть ѥгожє въскрѣси отъ мрьт-
въіихъ· 10съвѣщашѧ жє архиєрєи да и ла-
зарꙗ оубиѭть· 11ꙗко мънози ѥго ради
идѣахѫ иоудєи и вѣроваахѫ въ і҃са· 12въ
оутрѣи жє дьнь народъ мъногъ пришьдъи
въ праздьникъ слъішавъшє ꙗко і҃с идєть

въ иероусалимъ 13приꙗшѧ вѣиѥ отъ фу-
никъ и изидошѧ противѫ ѥмоу и зъваа-
хѫ гл҃юще: ѡсана благословлѥнъ грѧдъıи
въ имѧ гн҃ѥ цр҃ь изл҃ѥвъ· 14обрѣтъ же іс҃ ось-
лѧ въсѣде на нѥ ꙗкоже ѥсть писано: 15не
бои сѧ дъщи сиѡнова се цр҃ь твои грѧдеть
сѣдѧ на жрѣбѧте осьли· 16сихъ же не разоу-
мѣшѧ оученици ѥго прѣжде· нъ ѥгда про-
слави сѧ іс҃ тогда помѧноушѧ ꙗко си бѣ-
шѧ о нѥмь писана· и си сътворишѧ ѥмоу·
17съвѣдѣтельствовааше же народъ иже бѣ
сь нимь ѥгда лазарꙗ възгласи отъ гроба
и въскрѣси ѥго отъ мрьтвъıихъ· 18сего ради
и противѫ изиде ѥмоу народъ ꙗко слъı-
шашѧ и҆ сътворьша се знамениѥ· 19фарисеи

же рекошѧ къ себѣ: видите ꙗко ни каꙗ же
польза ѥсть· се вьсь миръ по нѥмь иде·
20бѧахѫ же елини нѣции отъ въшьдъ-
шихъ да поклонѧть сѧ въ праздьникъ·
21си же пристѫпишѧ къ филипоу иже бѣ
отъ видъсаиды галилеискъıѩ и молꙗхѫ
и҆ гл҃ѭще: г҃и хощемъ і҃са видѣти· 22приде
филипъ и гл҃а аньдреови· и пакъı аньдреꙗ
и филипъ гл҃аста і҃сови· 23і҃съ же отъвѣща
има гл҃ꙗ: приде година да прославить сѧ
съıнъ чловѣчьскъıи· 24аминъ аминъ гл҃ѭ
вамъ: аще зьрьно пьшеничьно падъ въ
земли не оумьреть то ѥдино прѣбъıваѥть·
аще ли оумьреть мъногъ плодъ сътворить·
25любѧи дш҃ѫ своѭ погоубить ѭ и нена-

видѧи дш҃ѧ своѥѩ въ мирѣ семь въ живо-
тѣ вѣчьнѣемь съхранить ѭ· 26аще къто
мънѣ слоужить по мънѣ да ходить· и
идеже азъ ѥсмь тѫ и слоуга мои бѫдеть·
аще къто мънѣ слоужитъ почьтеть и҆ оц҃ь·
27нъінѣ дш҃а моѩ възмѫти сѧ и чьто
рекѫ; оч҃е сп҃си мѧ отъ годинъі сеѩ; нъ сего
ради придохъ на годинѫ сиѭ· 28отьче про-
слави имѧ твоѥ· приде же гласъ съ небесе: и
прославихъ и пакъі прославлю· 29народъ же
стоѩ и слъішавъ гл҃аахѫ: громъ бъість·
ини гл҃аахѫ: ангелъ гл҃а ѥмоу· 30отъвѣща
іс҃ъ и рече: не мене ради гласъ сь бъість нъ
васъ ради· 31нъінѣ сѫдъ ѥсть мироу семоу·
нъінѣ кънѧзь мира сего изгънанъ бѫ-

ДЄТЬ БЪНЪ· 32И АЗЪ АЩЄ БЪЗНЄСЄНЪ БѪДѪ
ОТЪ ЗЄМЛИ ВЬСѪ ПРИВЛѢКѪ КЪ СЄБѢ· 33СЄ ЖЄ
ГЛАШЄ ЗНАМЄНАИ КОЄМЪ СЪМЬРЬТНѪ ХО-
ТѢАШЄ ОУМРѢТИ· 34ОТЪВѢЩА ЄМОУ НАРОДЪ:
МЫ СЛЫШАХОМЪ ОТЪ ЗАКОНА ЯКО ХС̄Ъ ПРѢ-
БЫВАЄТЬ ВЪ ВѢКЫ· И КАКО ТЫ ГЛЄШИ
ВЪЗНЄСТИ СѪ ПОДОБАЄТЬ СЫНОУ ЧЛВ̄ЧЬСКОУ-
ОУМОУ; КЪТО СЬ ЄСТЬ СЫНЪ ЧЛВ̄ЧЬСКЫИ;
35РЄЧЄ ЖЄ ИМЪ ІС̄Ъ: ЄЩЄ МАЛО ВРѢМА СВѢТЪ ВЪ
ВАСЪ ЄСТЬ· ХОДИТЄ ДОНЬДЄЖЄ СВѢТЪ ИМАА-
ТЄ ДА ТЬМА ВАСЪ НЄ ИМЄТЬ· И ХОДѪИ ВЪ
ТЬМѢ НЄ ВѢСТЬ КАМО ИДЄТЬ· 36ДОНЬДЄЖЄ
СВѢТЪ ИМАТЄ ВѢРОУИТЄ ВЪ СВѢТЬ ДА СЫНО-
ВЄ СВѢТОУ БѪДЄТЄ· СИ ГЛА ІС̄Ъ И ОШЬДЪ СЪКРЫ
СѪ ОТЪ ИХЪ· 37ТОЛИКА ЖЄ ЗНАМЄНИА СЪ-

творьшоу ѥмоу прѣдъ ними не вѣроваахѫ
въ нь· 38да слово исаиꙗ пророка събѫдеть
сѧ ѥже рече: г҃и къто вѣрова слоухоу наше-
моу и мъıшьца г҃нꙗ комоу отъкръı сѧ; 39се-
го ради не можаахѫ вѣровати ꙗко пакъı
рече исаиꙗ: 40ослѣпи очи ихъ и окаменилъ
ѥсть срьдьцѧ ихъ да не видѧть очима и не
разоумѣѭть ср҃дцьмь и обратѧть сѧ и
исцѣлѭ ꙗ· 41си же рече исаиꙗ ѥгда видѣ
славѫ ѥго и г҃ла о нѥмь· 42обаче оубо и отъ
кънѧзь мънози вѣровашѧ въ нь· нъ фа-
рисеи ради не исповѣдаахѫ да не ис събо-
рища изгънани бѫдѫть· 43възлюбишѧ
бо паче славѫ чл҃вчьскѫ неже славѫ бо-
жиѭ· 44іс҃ъ же възъва и рече: вѣроуѭи въ

мѧ не вѣроуѥть въ мѧ нъ въ посълавъ-
шааго мѧ· 45и видѩи мѧ видить по-
сълавъшааго мѧ· 46азъ свѣтъ въ миръ
придохъ да вьсѧкъ вѣроуѩи въ мѧ въ
тьмѣ не прѣбѫдеть· 47и аще къто оуслъı-
шить гл҃ъı моѩ и не вѣроуѥть азъ не сѫж-
дѫ ѥмоу· не придохъ бо да сѫждѫ мироу нъ
да съпасѫ миръ· 48отъмѣтаѩи сѧ мене и
не приѥмлѧ гл҃ъ моихъ имать сѫдѧш-
тааго ѥмоу· слово ѥже гл҃ахъ то сѫдить
ѥмоу въ послѣдьнии дьнь· 49ѩко азъ о себѣ
не гл҃ахъ· нъ пославъı мѧ отьць тъ мънѣ
заповѣдь дасть чьто рекѫ и чьто въз-
гл҃ѭ· 50и вѣмь ѩко заповѣдь ѥго животъ

вѣчьнъıи ѥсть· ꙗже оубо азъ гл҃ѭ ꙗкоже
рече мънѣ отьць тако гл҃ѭ·

Прѣжде праздьника пасхъı вѣдъı і҃с ·м҃·
ꙗко приде ѥмоу година да прѣи-
деть отъ мира сего къ оц҃оу· възл-
любль своꙗ сѫщаꙗ въ вьсемь мирѣ
до коньца възлюби ꙗ· [2]и вечери бъıвъши
диꙗволоу оуже въложьшоу въ ср҃дце июдѣ
симоновоу искариотьскоуоумоу да ѥго прѣ-
дасть· [3]вѣдъı же і҃с ꙗко вьсꙗ дасть ѥмоу
оц҃ь въ рѫцѣ и ꙗко отъ б҃а изиде и къ б҃оу
идеть· [4]въставъ съ вечерѧ положи ризъı
своꙗ и приимъ лентии прѣпоꙗса сѧ· [5]по-
томь вълиꙗ водѫ въ оумъıвальницѫ и на-
чѧтъ оумъıвати ногъı оученикомъ и оти-

рати лентиѥмь имьже бѣ прѣпоꙗсанъ· 6при-
де же къ симоноу петроу и гл҃а ѥмоу тъ: г҃и
ты ли мои оумъıѥши нозѣ; 7отъвѣща і҃с и
рече ѥмоу: ѥже азъ творѫ ты не вѣси нъıнѣ
разоумѣѥши же по сихъ· 8гл҃а ѥмоу петръ:
не оумъıѥши моѥю ногоу въ вѣкъ· отъвѣща
ѥмоу і҃с: аще не оумъıѭ тебе не имаши
чѧсти съ мъноѭ· 9гл҃а ѥмоу симонъ петръ:
г҃и не нозѣ мои тъкъмо нъ и рѫцѣ и главѫ·
10гл҃а ѥмоу і҃с: измъвенъıи не трѣбоуѥть
тъкъмо нозѣ оумъıти· ѥсть бо вьсь чистъ·
и въı чисти ѥсте нъ не вьси · 11вѣдꙗаше бо
прѣдаѭщааго и҃· сего ради рече ꙗко не вьси
чисти ѥсте· 12ѥгда оумъı і҃с нозѣ оуче-
никомъ своимъ приѩтъ ризъı своѩ и въз-

леже пакы рече имъ: вѣсте ли чьто сътво-
рихъ вамъ; 13 вы глашаѥте мѧ оучитель и
г҃ь и добрѣ гл҃ѥте ѥсмь бо· 14 аще оубо азъ
оумыхъ ваши нозѣ г҃ь и оучитель и вы
дълъжьни ѥсте дроугъ дроугоу оумывати
нозѣ· 15 образъ бо дахъ вамъ да ꙗкоже азъ
сътворихъ вамъ и вы творите· 16 амин
амин гл҃ѭ вамъ нѣсть рабъ болии гос-
подина своѥго ни ап҃лъ болии посълавъ-
шааго и҃· 17 аще си вѣсте блажени ѥсте аще
творите ꙗ· 18 не о вьсѣхъ васъ гл҃ѭ· азъ бо
вѣмь ꙗже избърахъ нъ да кънигы
събѫдѫть сѧ: ꙗды съ мъноѭ хлѣбъ
въздвиже на мѧ пѧтѫ своѭ· 19 отъ селѣ
гл҃ѭ вамъ прѣжде даже не бѫдетъ да

ѥгда бѫдетъ вѣрѫ имете ꙗко азъ ѥсмь·
20аминъ аминъ гл҃ѭ вамъ: приѥмлѩи аще
кого посълѭ мене приѥмлѥтъ· а приѥмлѧи
мене приѥмлѥтъ посълавъшааго и мѧ· 21си
рекъ і҃с възмѫти сѧ дх҃мъ и съвѣдѣтель-
ствова и рече: аминъ аминъ гл҃ѭ вамъ
ꙗко ѥдинъ отъ васъ прѣдастъ мѧ· 22съ-
зираахѫ же сѧ междѫ собоѭ оученици не
домъıслѧще о комь гл҃ѥтъ· 23бѣ же ѥдинъ
възлежѧ отъ оученикъ ѥго на лонѣ і҃свѣ
ѥгоже люблѣаше і҃с· 24поманѫ же семоу симонъ
петръ въпросити кто оубо ѥсть о нѥмьже
гл҃ѥтъ· 25нападъ же тъ тако на прьси
і҃свъı гл҃а ѥмоу: г҃и кто ѥсть; 26отъвѣща і҃с:
тъ ѥсть ѥмоуже азъ омочь хлѣбъ подамъ·

и омочь хлѣбъ дастъ июдѣ симоню иска-
риотъскоумоу· 27и по хлѣбѣ тъгда вънидe
въ нь сотона· гл҃а ѥмоу іс҃: ѥже твориши
сътвори скоро· 28сего же ни кто же разоумѣ
възлежащихъ къ чесомоу рече ѥмоу· 29ѥди-
ни мьнѣахѫ понѥже скриницѫ имѣаше
июда ꙗко гл҃тъ ѥмоу іс҃ъ: коупи ѥгоже трѣ-
боуѥмъ на праздьникъ ли ништимъ да
нѣчъто дастъ· 30приѥмъ же онъ хлѣбъ
изиде абие· бѣ же нощь· 31ѥгда изиде гл҃а
же іс҃: нъінѣ прослави сѧ сн҃ъ чл҃вчьскъіи и
б҃ъ прослави сѧ о нѥмь· 32аще б҃ъ прослави сѧ
о нѥмь и б҃ъ прославить и҆ въ себѣ и абиѥ
прославить и҆· 33чѧдьца еще мало съ вами
ѥсмь· възищете мене· и ꙗкоже рекохъ иоу-

деомъ ꙗко ꙗможе азъ идѫ вы не можете
прити· и вамъ г҃лѭ нынѣ· 34 заповѣдь новѫ
даѭ вамъ да любите дроугь дроуга ꙗкоже
възлюбихъ вы да и вы любите дроугъ
дроуга· 35 о семь разоумѣвають вьси ꙗко
мои оученици ѥсте аще любъве имаате
междѫ собою· 36 г҃ла ѥмоу симонъ петръ: г҃и
камо идеши; отъвѣща ѥмоу і҃с: ꙗможе азъ
идѫ не можеши нынѣ по мънъ ити· по-
слѣдь же по мънѣ идеши· 37 г҃ла ѥмоу петръ:
г҃и почьто не могѫ нынѣ по тебѣ ити;
нынѣ д҃шѫ моѭ за тѧ положѫ· 38 отъвѣ-
ща і҃с: д҃шѫ ли твою за мѧ положиши; амин
амин г҃лѭ тебѣ: не възгласить коуръ донь-
деже отъвьржеши сѧ мене трикратъı·

Да не съмѫщаѥть сѧ срⷣце ваше· вѣ- ·ді·
роуите въ бⷭ҇ъ и въ мѧ вѣроуите· 2въ
домоу оⷮ҇ца моѥго обители мъно-
гы сѫть· аще ли же ни реклъ
быхъ вамъ ꙗко идѫ оуготовати мѣсто
вамъ· 3и аще идѫ оуготоваѭ мѣсто вамъ
пакы придѫ и поимѫ вы къ себѣ да идеже
ѥсмь азъ и вы бѫдете· 4и ꙗможе азъ идѫ
вѣсте и пѫть вѣсте· 5гⷭ҇ла ѥмоу ѳома: гⷭ҇и не
вѣмь камо идеши· и како пѫть можемъ
вѣдѣти; 6гⷭ҇ла ѥмоу іⷭ҇с: азъ ѥсмь пѫть и
истина и животъ· ни къто же придеть къ
оⷮ҇цоу тъкъмо мъноѭ· 7аще мѧ бысте зна-
ли и оⷮ҇ца моѥго знали бысте оубо· и отъселѣ
знаите и҆ и видѣсте и҆· 8гⷭ҇ла ѥмоу филипъ:

г҃и покажи намъ оц҃а и довьлѥть намъ·
9 г҃ла ѥмоу і҃с: толико врѣмѧ съ вами ѥсмь и
не позна ли мене филипе; видѣвъıи мѧ
видѣ оц҃а· како тъı г҃лѥши покажи намъ
оц҃а; 10 не вѣроуѥши ли ꙗко азъ въ оц҃и и оц҃ь
въ мънѣ ѥсть; г҃лъı ꙗже азъ г҃лѭ вамъ о
себѣ не г҃лѭ· оц҃ь же прѣбъıваꙗи въ мънѣ
тъ творить дѣла· 11 вѣрѫ имѣте мънѣ ꙗко
азъ въ оц҃и и оц҃ь въ мънѣ ѥсть· аще ли ни
за та дѣла вѣрѫ имете ми· 12 амин аминъ
г҃лѭ вамъ: вѣроуꙗи въ мѧ дѣла ꙗже азъ
творѭ и тъ сътворить· и больша сихъ съ-
творить ꙗко азъ къ оц҃оу идѫ· 13 и ѥгоже
колижьдо просите въ имѧ моѥ то сътворѭ
да прославить сѧ оц҃ь о сн҃оу· 14 и аще чесо

ПРОСИТЕ ВЪ ИМА МОЕ ТО СЪТВОРЮ· 15АЩЕ ЛЮ-
БИТЕ МА ЗАПОВѢДИ МОЯ СЪБЛЮДѢТЕ· 16И
АЗЬ ОУМОЛЮ ОЦА ЗА ВЫ И ИНОГО ПАРАКЛИТА
ДАСТЬ ВАМЪ ДА БѫДЕТЬ СЪ ВАМИ ВЪ ВѢКЪ·
17ДХ̃Ъ ИСТИНЬНЪІИ ЕГОЖЕ МИРЪ НЕ МОЖЕТЬ
ПРИѩТИ ЯКО НЕ ВИДИТЬ ЕГО НИ ЗНАЕТЬ
ЕГО· ВЫ ЖЕ ЗНАЕТЕ И̃ ЯКО ВЪ ВАСЪ ПРѢБЫ-
ВАЕТЬ И ВЪ ВАСЬ БѫДЕТЬ· 18НЕ ОСТАВЛЮ ВАСЪ
СИРЪ· ПРИДѫ КЪ ВАМЪ· 19ЕЩЕ МАЛО И МИРЪ
МЕНЕ КЪТОМОУ НЕ ВИДИТЬ· ВЫ ЖЕ ВИДИТЕ
МА· ЯКО АЗЪ ЖИВѫ И ВЫ ЖИВИ БѫДЕТЕ· 20ВЪ
ТЪ ДЬНЬ РАЗОУМѢЕТЕ ВЫ ЯКО АЗЪ ВЪ ОЦИ
МОЕМЬ И ВЫ ВЪ МЪНѢ И АЗЪ ВЪ ВАСЪ·
21ИМѢЯИ ЗАПОВѢДИ МОИ И СЪБЛЮДАЯ ѬА
ТЪ ЕСТЬ ЛЮБЯИ МА· А ЛЮБЯИ МА ВЪЗЛЮБ-

ЛЮНЪ БЖДЄТЬ ОТЬЦЄМЬ МОНМЬ· И АЗЪ ВЪЗ-
ЛЮБЛЮ Й И ЯВЛЮ СА НЄМОУ САМЪ· 22ГЛА НЄМОУ
ІУДА НЄ ІСКАРІОТЬСКЪІН: ГН И ЧЬТО БЪІСТЬ
ЯКО НАМЪ ЯВИТИ СА ХОЩЄШИ А НЄ ВЬСЄМОУ
МІРОУ; 23ОТЪВЪЩА ІС И РЄЧЄ НЄМОУ: АЩЕ КЪТО
ЛЮБИТЬ МА СЛОВО МОЄ СЪБЛЖДЄТЬ· И ОЦЬ
МОИ ВЪЗЛЮБИТЬ Й· И КЪ НЄМОУ ИДЕВЪ И
ОБИТЄЛЬ ОУ НЄГО СЪТВОРИВЪ· 24А НЕ ЛЮБЯИ
МЄНЄ СЛОВЄСЪ МОИХЪ НЕ СЪБЛЮДЕТЬ· И СЛОВО
ІЖЕ СЛЪІШАСТЄ НЄСТЬ МОЄ НЪ ПОСЪЛАВЪ-
ШАГО МА ОЦА· 25СИ ГЛАХЪ ВАМЪ ВЪ ВАСЪ СЪІ·
26ПАРАКЛИТЪ ЖЕ ДОУХЪ СТЪІЙ ІЄГОЖЕ ПОСЪ-
ЛЄТЬ ОЦЬ ВЪ ІМА МОЄ ТЪ ВЪІ НАОУЧИТЬ
ВЬСЄМОУ И ВЪСПОМЯНЕТЬ ВАМЪ ВЬСЯ ЯЖЕ
РЕКОХЪ ВАМЪ· 27МІРЪ ОСТАВЛЯЮ ВАМЪ· МІРЪ

мои даѭ вамъ· не ꙗкоже вьсь миръ даѥть
азъ даѭ вамъ· да не съмѫщаѥть сѧ срⷣце
ваше ни оустрашаѥть· 28слъıшасте ꙗко азъ
рекохъ вамъ: идѫ и придѫ къ вамъ· аще
бъıсте любили мѧ въздрадовали сѧ бъıс-
те оубо ꙗко идѫ къ оⷮцоу· ꙗко оⷮць болии мене
ѥсть· 29и нъıнѣ рекохъ вамъ прѣжде даже
не бѫдеть да ѥгда бѫдеть вѣрѫ имете·
30оуже не мъного гⷭлѭ съ вами· грѧдеть бо
сего мира кънѧзь и въ мънъ не имать ни
чесо же· 31нъ да разоумѣѥть миръ ꙗко люб-
лѭ оⷮца· и ꙗкоже заповѣда мънѣ отьць
тако творѫ· въстанѣте идѣмъ отъсѫдоу·

АЗЪ ЄСМЬ ЛОЗА ИСТИННАЯ И ОЦ҃Ь МОЙ
ДѢЛАТЕЛЬ ЄСТЬ· 2ВСЯКУ РОЗГУ О МЪНѢ
НЄ ТВОРАЩУЮ ПЛОДА ИЗЫМЕТЬ Ю И
ВСЯКУ ТВОРАЩУЮ ПЛОДЪ ОТРѢ-
БИТЬ Ю ДА ПЛОДЪ БОЛИН СЪТВОРИТЬ· 3УЖЕ
·Є҃І· ВЪІ ЧИСТИ ЄСТЄ ЗА СЛОВО ЄЖЕ Г҃ЛАХЪ ВАМЪ·
4БУДѢТЄ ВЪ МЪНѢ И АЗЪ ВЪ ВАСЪ· ЯКО БО
РОЗГА НЄ МОЖЕТЬ ПЛОДА ТВОРИТИ О СЕБѢ АЩЕ
НЄ БУДЕТЬ НА ЛОЗѢ· ТАКО И ВЪІ АЩЕ НЄ
ПРѢБУДЕТЄ ВЪ МЪНѢ· 5АЗЪ ЄСМЬ ЛОЗА А ВЪІ
РОЖДИ· ЄЖЕ БУДЕТЬ ВЪ МЪНѢ И АЗЪ ВЪ
НЄМЬ СЪТВОРИТЬ ПЛОДЪ МЪНОГЪ· ЯКО БЕЗ
МЄНЄ НЄ МОЖЕТЄ ТВОРИТИ НИ ЧЄСО ЖЕ· 6АЩЕ
КЪТО ВЪ МЪНѢ НЄ ПРѢБУДЕТЬ ИЗВРЬЖЕТЬ СА
ВЪНЪ ЯКОЖЕ РОЗГА И ИСЪШЕТЬ И СЪБИРАЮТЬ

ѭ и въ огнь въмѣтаѭть ѭ и съгараѥть·
7аще прѣбѫдете въ мънѣ и гл҃и мои въ
васъ прѣбѫдѫть· ѥмоуже колижьдо хощете
просите и бѫдеть вамъ· 8о семь прослави сѧ
оц҃ь мои да плодъ мъногъ сътворите и бѫ-
дете мои оученици· 9ꙗкоже възлюби мѧ
оц҃ь и азъ възлюбихъ вы бѫдѣте въ любъ-
ви моѥи· 10аще заповѣди моѩ съблюдете
прѣбѫдете въ любъви моѥи· ꙗкоже азъ
заповѣди оц҃а моѥго съблюдохъ и прѣбы-
ваѭ въ нѥго любъви· 11си гл҃аахъ вамъ да
радость моꙗ въ васъ бѫдеть и радость ва-
ша напълнить сѧ· 12си же ѥсть заповѣдь
моꙗ да любите дроугъ дроуга ꙗкоже въз-
любихъ вы· 13большѧ сеѩ любъве ни къто

же не имать да къто дш҃ѫ свою положить
за дроугъı своѩ· 14въı дроузи мои ѥсте аще
творите ѥлико азъ заповѣдаѭ вамъ·
15оуже не гл҃ѭ васъ рабъ· рабъ бо не вѣсть
чьто творить г҃ь ѥго· въı же рекохъ дроугъı
ꙗко вьса ꙗже слъıшахъ отъ оц҃а моѥго
съказаахъ вамъ· 16не въı мене избьрасте
нъ азъ избьрахъ въı и положихъ въı да и
въı идете и плодъ принесете и плодъ вашь
прѣбѫдеть· да ѥгоже колижьдо просите отъ
отьца въ имѧ моѥ дасть вамъ· 17си за-
повѣдаѭ вамъ да любите дроугъ дроуга·
18аще миръ вась ненавидить вѣдите ꙗко
мене прѣжде васъ възненавидѣ· 19аще отъ
мира бъıсте бъıли миръ оубо своѥ любилъ

БЪІ НЪ ѦКОЖЕ ОТЪ ЦРКВЕ НѢСТЕ НЪ АЗЪ НЗ-
БЬРАХЪ ВЪІ ОТЪ ЦРКВЕ СЕГО РАДИ НЕНАВИДИТЪ
ВАСЪ ЦРКЪ· 20ПОМЬНИТЕ СЛОВО ЮЖЕ АЗЪ РЕКОХЪ
ВАМЪ: НѢСТЬ РАБЪ БОЛИИ ГА СВОЕГО· АЩЕ МЕНЕ
НЗГЪНАША И ВЪІ НЖДЕНѦТЬ· АЩЕ СЛОВО МОЕ
СЪБЛЮДОША И ВАШЕ СЪБЛЮДѦТЬ· 21НЪ СИ ВЬСѦ
СЪТВОРѦТЬ ВАМЪ ЗА ИМА МОЕ ѦКО НЕ ВѢ-
ДѦТЬ ПОСЪЛАВЬШАГО МА· 22АЩЕ НЕ БЪІХЪ
ПРИШЪЛЪ И ГЛАЛЪ ИМЪ ГРѢХА НЕ БЪША ИМѢ-
ЛИ· НЪІНѢ ЖЕ ВИНЪІ НЕ ИМѦТЬ О ГРѢСѢ СВО-
ЕМЬ· 23НЕНАВИДѦИ МЕНЕ И ОЦА МОЕГО НЕНА-
ВИДИТЬ· 24АЩЕ ДѢЛЪ НЕ БЪІХЪ СЪТВОРИЛЪ
ВЪ НИХЪ НХЪЖЕ НИ КЪТО ЖЕ НИЪ НЕ СЪТВОРИ
ГРѢХА НЕ БЪША ИМѢЛИ· НЪІНѢ ЖЕ И ВИДѢ-
ША И ВЪЗНЕНАВИДѢША И МЕНЕ И ОЦА МОЕГО·

25нъ да събѫдеть сѧ слово писаноѥ въ за-
конѣ ихъ ꙗко възненавидѣшѧ мѧ без
оума· 26ѥгдаже придеть параклитъ ѥгоже
азъ посълю вамъ отъ оц҃а дх҃ъ истинь-
нъıи иже отъ оц҃а исходить тъ съвѣдѣ-
тельствоуѥть о мънѣ· 27и въı же съвѣдѣ-
тельствоуѥте ꙗко искони съ мъноѭ ѥсте·

Си гл҃ахъ вамъ да не съблазните сѧ·
2отъ съньмищь ижденѫть въı· нъ при-
деть година да вьсакъ иже оубиѥть
въı мьнить сѧ слоужьбѫ приносити бг҃оу·
3и си сътворѧть вамъ ꙗко не познашѧ оц҃а
·ѕі҃·
ни мене· 4нъ си гл҃ахъ вамъ да ѥгда при-
деть година поминаите си ꙗко азъ рекохъ
вамъ· сихъ же вамъ ис пьрва не рекохъ ꙗко

съ вами бѣхъ· 5нъінѣ же идѫ къ посъ-
лавъшоуоумоу мѧ и ни къто же отъ васъ не
въпрашаѥть мене: камо идеши; 6нъ ꙗко си
гл҃аахъ вамъ скърбь напълни ср҃дце ваше·
7нъ азъ истинѫ гл҃ѭ вамъ: оуниѥ ѥсть
вамъ да азъ идѫ· аще бо не идѫ азъ
параклитъ не придетъ къ вамъ· аще ли
идѫ посълѭ и҆ къ вамъ· 8и пришьдъ онъ
обличить мира о грѣсѣ и о правьдѣ и о сѫ-
дѣ· 9о грѣсѣ оубо ꙗко не вѣроуѭть въ мѧ· 10о
правьдѣ же ꙗко къ оц҃оу идѫ и къто моу не
видите мене· 11о сѫдѣ же ꙗко кънѧзь мира
сего осѫжденъ бъість· 12ѥще мъного имаамъ
гл҃аати вамъ нъ не можете носити нъінѣ·
13ѥгда же придеть онъ дх҃ъ истиньнъіи

НАСТАВИТЬ ВЪІ НА ВЬСАКѪ ИСТИНѪ· НЕ О СЕ-
БѢ БО ГЛ҃АТИ ИМААМЪ НЪ ЄЛИКО АЩЕ ОУСЛЪІ-
ШИТЬ ГЛ҃ААТИ ИМААТЬ И ГРѦДѪЩАЯ ВЪЗ-
ВѢСТИТЬ ВАМЪ· 14ОНЪ МѦ ПРОСЛАВИТЬ ЯКО
ОТЪ МОЄГО ПРИИМЕТЬ И ВЪЗВѢСТИТЬ ВАМЪ·
15ВЬСА ЄЛИКО ИМААТЬ ОЦ҃Ь МОЯ СѪТЬ СЕГО РА-
ДИ РЕКОХЪ ЯКО ОТЪ МОЄГО ПРИИМЕТЬ И ВЪЗ-
ВѢСТИТЬ ВАМЪ· 16ВЪ МАЛѢ И КЪТОМОУ НЕ ВИ-
ДИТЕ МЕНЕ И ПАКЪІ ВЪ МАЛѢ ОУЗЬРИТЕ МѦ И
ЯКО АЗЬ ИДѪ КЪ ОЦ҃ОУ· 17РЕКОШѦ ЖЕ ОТЪ ОУЧЕ-
НИКЪ ЄГО КЪ СЕБѢ: ЧЪТО СЕ ЄСТЬ ЄЖЕ ГЛЄТЬ
НАМЪ: ВЪ МАЛѢ И НЕ ВИДИТЕ МЕНЕ И ПАКЪІ
ВЪ МАЛѢ И ОУЗЬРИТЕ МѦ И ЯКО АЗЪ ИДѪ КЪ
ОТЬЦОУ; 18ГЛ҃ААХѪ ЖЕ: ЧЬТО ЄСТЬ СЕ ЄЖЕ
ГЛ҃ЄТЬ ВЪ МАЛѢ; НЕ ВѢМЪ ЧЬТО ГЛ҃ЄТЬ· 19РА-

ꙁоумѣвъ же і҃с ꙗко хотѣахѫ въпрашати и҆
и рече имъ: о семь ли сътѧꙁаѥте сѧ междѫ
собоѭ ꙗко рекохъ въ малѣ и не видите мене
и пакы въ малѣ оуꙁьрите мѧ; 20аминъ
аминъ гл҃ѭ вамъ: ꙗко въсплачете сѧ и
въꙁдрыдаѥте вы а миръ въꙁдрадоуѥть
сѧ· вы же печальни бѫдете нъ печаль ва-
ша въ радость бѫдеть· 21жена ѥгда раж-
даѥть печаль имаать ꙗко приде година
ѥѩ· ѥгда же родить отроча кътомоу не
помьнить печали ꙁа радость ꙗко роди сѧ
чловѣкъ въ миръ· 22и вы же оубо нынѣ
печальни бѫдете· пакы же оуꙁьрѫ вы и
въꙁдрадоуѥть сѧ ср҃дце ваше и радости
вашеѩ ни къто же не въꙁьметь отъ васъ·

[23]И ВЪ ТѢ ДЬНЬ МЄНЄ НЄ ВЪПРОСИТЄ НИ ѴЄСО ЖЄ·
АМИНЪ АМИНЪ ГЛѦ ВАМЪ АЩЄ ѴЄСО ПРОСИТЄ
ОТЪ ОЦА ВЪ НМА МОЄ ДАСТЬ ВАМЪ· [24]ДОСЄЛѢ
НЄ ПРОСИСТЄ НИ ѴЄСО ЖЄ ВЪ НМА МОЄ ПРОСИТЄ И
ПРИИМЄТЄ ДА РАДОСТЬ ВАША НАПѢЛѢНЄНА
БѦДЄТЬ· [25]СИ ВЪ ПРИТЪѴАХЪ ГЛААХЪ ВАМЪ·
НЪ ПРИДЄТЬ ГОДИНА ЄГДА КЪТОМОѴ ВЪ
ПРИТЪѴАХЪ НЄ ГЛѦ ВАМЪ· НЪ НЄ ОБИНОѴѦ
СѦ О ОЦИ ВѢЗВѢЩѦ ВАМЪ· [26]ВЪ ТѢ ДЬНЬ ВЪ
НМА МОЄ ВѢСПРОСИТЄ· И НЄ ГЛѦ ВАМЪ ꙗКО
АЗЪ ѴѮМОЛЮ ОЦА О ВАСЪ· [27]САМЪ БО ОЦЬ ЛЮ–
БИТЬ ВѢІ ꙗКО ВѢІ МЄНЄ ВѢЗЛЮБИСТЄ И ВѢРО–
ВАСТЄ ꙗКО ОТЪ БА ИЗИДОХЪ· [28]ИЗИДОХЪ ОТЪ
ОЦА И ПРИДОХЪ ВЪ МИРЪ· ПАКЪІ ОСТАВЛѦѦ
МИРЪ И ИДѦ КЪ ОЦОѴ· [29]ГЛАША ЄМОѴ ѴѮЧЄ–

ници ѥго: се нъінѣ не обиноуѩ сѧ гл҃ѥши а
притъчѧ ни коѥѩ же не гл҃ѥши· 30нъінѣ
вѣмь ꙗко вѣси вьса и не трѣбоуѥши да
къто тѧ въпрашаѥть о семь вѣроуѥмъ ꙗко
отъ б҃а ѥси ишьлъ· 31отъвѣща имъ і҃с: нъі-
нѣ ли вѣроуѥте· 32се грѧдеть година и нъі-
нѣ приде да разидете сѧ къжъдо въ своꙗ
и мене ѥдиного оставите· и нѣсмь ѥдинь
ꙗко о҃ць съ мъноѭ ѥсть· 33си гл҃аахъ вамъ
да въ мънѣ миръ имаате· въ мирѣ скърбь-
ни бѫдете нъ дьръзаите азъ побѣдихъ миръ·
Си гл҃а і҃с и възведе оуи свои на н҃бо и ·з҃і·
рече: о҃че приде година прослави с҃на
твоѥго да и с҃нъ твои прославить
тѧ· 2ꙗкоже далъ ѥмоу ѥси власть

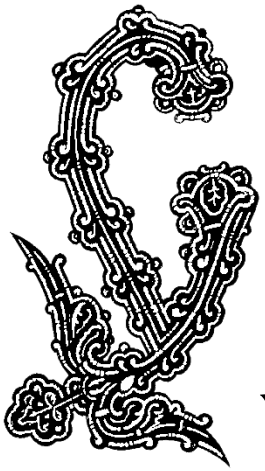

ВЬСАКОѪ ПЛЪТН· ДА ВЬСАКО ЖЄ ЖПОУ ЄСН
ДАЛЪ ДАСТЬ НПЪ ЖНВОТЪ ВѢЧЬНЪІН· 3СЄ ЖЄ
ЄСТЬ ВѢЧЬНЪІН ЖНВОТЪ ДА ЗНАѪТЬ ТЄБЄ
ЄДННОГО ІСТННЬНАГО БА Н ЄГОЖЄ ПОСЪЛА ІУ
ХА· 4АЗЪ ПРОСЛАВНХЪ ТА НА ЗЄПЛН ДѢЛО
СЪТВОРНХЪ ЖЄ ДАЛЪ ЄСН ПЛЪНѢ ДА СЪТВОРѪ·
5Н НЪІНѢ ПРОСЛАВН ПА ОТЄ ОУ ТЄБЄ САПОГО
СЛАВОѪ ѪЖЄ НПѢХЪ ПѢЖЄ ДАЖЄ НЄ БЪІСТЬ
ПНРЪ ОУ ТЄБЄ· 6ѪВНХЪ НПА ТВОЄ ЧЛКОПЪ
ѪЖЄ ДАЛЪ ЄСН ПЛЪНѢ ОТЪ ПНРА· ТВОН БѢША
Н ПЛЪНѢ ІА ДАЛЪ ЄСН Н СЛОВО ТВОЄ СЪБЛЮ–
ДОША· 7НЪІНѢ РАЗОУПѢША ЯКО ВЬСА ЄЛНКО
ДАЛЪ ЄСН ПЛЪНѢ ОТЪ ТЄБЄ СѪТЬ· 8ЯКО ГЛЪІ
ѪЖЄ ДАЛЪ ЄСН ПЛЪНѢ ДАХЬ НПЪ· Н ТН ПРН–
ѪША Н РАЗОУПѢША ВЪ ІСТННѪ ЯКО ОТЪ

тебе изидохъ· и вѣровашѧ ꙗко ты мѧ
посъла· 9азъ о сихъ молѭ не о мирѣ молѭ нъ
о тѣхъ ꙗже далъ ѥси мънѣ· ꙗко твои
сѫть· 10и моꙗ вьсꙗ твоꙗ сѫть и твоꙗ моꙗ
и прославихъ сѧ въ нихъ· 11и кътомоу
нѣсмь въ мирѣ и си въ мирѣ сѫть· и азъ къ
тебѣ грѧдѫ· оч҃е ст҃ыи съблюди ꙗ въ имѧ
твоѥ· ꙗже далъ ѥси мънѣ да бѫдѫть
ѥдино ꙗкоже и мы· 12ѥгда бѣхъ съ ними
въ мирѣ азъ съблюдахъ ꙗ въ имѧ твоѥ·
ꙗже даль ѥси мънѣ съхранихъ и ни къто
же отъ нихъ не погыбе тъкъмо сн҃ъ по-
гыбѣльныи да събѫдѫть сѧ кънигы·
13нынѣ же къ тебѣ грѧдѫ и си гл҃ю въ
мирѣ да имѫть радость съ мъноѭ на-

ПЪЛНѢНѪ ВЪ СЕБѢ· 14АЗЪ ДАХЪ ИМЪ СЛОВО
ТВОЄ· И ИНРЪ ВЪЗНЕНАВИДѢ ІѪ ЯКО НЕ СѪТЬ
ОТЪ ИНРА ЯКОЖЕ И АЗЪ ОТЪ ИНРА НѢСИМЬ· 15НЕ
МОЛѪ ДА ВЪЗЬМЕШИ ІѪ ОТЪ ИНРА НЪ ДА СЪ–
БЛЮДЕШИ ІѪ ОТЪ НЕПРІѪЗНИ· 16ОТЪ ИНРА НЕ
СѪТЬ ЯКОЖЕ И АЗЪ ОТЪ ИНРА НѢСИМЬ· 17СТ҃И ІѪ
ВЪ ИСТИНѪ· СЛОВО ТВОЄ ИСТИНА ЄСТЬ· 18ЯКО–
ЖЕ ТЪІ МѪ ПОСЪЛА ВЪ ИНРЪ И АЗЪ ПОСЪЛАХЪ
ІѪ ВЪ ИНРЪ· 19И ЗА НІѪ АЗЪ СВѪЩѪ СѪ САМЪ
ДА БѪДѪТЬ И ТІИ СѠЩЕНИ ВЪ ИСТИНѪ· 20НЕ О
СИХЪ ЖЕ МОЛѪ ТЪКЪМО НЪ И О ВѢРѪЮЩИИХЪ
СЛОВОМЪ ИХЪ ВЪ МѪ· 21ДА ВЬСИ ЄДИНО БѪ–
ДѪТЬ· ЯКОЖЕ ТЪІ О҃ТЄ ВЪ МЪНѢ И АЗЪ ВЪ
ТЕБѢ ДА И ТІИ ВЪ НАСЪ ЄДИНО БѪДѪТЬ· ДА
И ИНРЪ ВѢРѪ ИМЕТЬ ЯКО ТЪІ МѪ ПОСЪЛА· 22И

азъ славѫ ѭже далъ ѥси мънѣ дахъ имъ·
да бѫдѫть ѥдино ꙗкоже и мы ѥдино· 23и
азъ въ нихъ и ти въ мънѣ· да бѫдѫть
съвьршени въ ѥдино и да разоумѣѥть
миръ ꙗко ты мѧ посъла и възълюбилъ ѩ
ѥси· ꙗкоже и мѧ възлюбилъ ѥси· 24оч҃е ѩже
далъ ѥси мънѣ хощѫ да идеже ѥсмь азъ и
ти бѫдѫть съ мъною да видѧть славѫ
моѭ ѭже далъ ѥси мънѣ ꙗко възлюбилъ
мѧ ѥси прѣже съложениꙗ мира· 25оч҃е пра-
вьдьныи и миръ тебе не позна· азъ же тѧ
познахъ и си познашѧ ꙗко ты мѧ по-
съла· 26и съказаахъ имъ имѧ твоѥ и

съкажѫ да любы ѥѭже мѧ ѥси възлю-
билъ въ нихъ бѫдеть и азъ въ нихъ·

Се рекъ изиде і҃с съ оученикы своими на
онъ полъ потока кедрьска идеже бѣ
вьртьпъ въ ньже вънидe самъ и оуче-
ници ѥго· 2вѣдѣаше же июда иже и҆
прѣдаꙗаше мѣсто ꙗко мъногашьди съ-
·ні҃·
бираaше сѧ і҃с тоу съ оученикы своими· 3ию-
да же приимъ спирѫ и отъ архиѥреи и фа-
рисеи слоугы приде тамо съ свѣтильникы
и съ свѣщами и орѫжии· 4і҃с же вѣды вьсе
идѫщеѥ на нь и ишъдь рече имъ: кого ище-
те; 5отъвѣщашѧ ѥмоу: і҃са назареꙗ· г҃ла
имъ і҃с: азъ ѥсмь· стоꙗаше же июда иже и҆
прѣдаꙗше съ ними· 6да ꙗко рече имъ: азъ

ѥсмь· идошѧ въспѧть и падошѧ на зем-
ли· 7пакы же ѩ въпроси і҃с: кого ищете; они
же рекошѧ: і҃са назареѩ· 8отъвѣща і҃с: рекохъ
вамъ ꙗко азъ ѥсмь· аще мене ищете не
дѣите сихъ ити· 9да събѫдеть сѧ слово
ѥже рече ꙗко ѩже далъ ѥси мьнѣ не по-
гоубихъ ни кого же отъ нихъ· 10симонъ же
петръ имѣѩ ножъ извлѣче и҆ и оудари
архиереова раба и оурѣза ѥмоу оухо десноѥ·
бѣ же имѧ рабоу малхъ· 11рече же і҃с петрови:
въньзи ножъ въ ножьницѧ· чашѫ ѩже
дасть мънъ о҃ць не имамъ ли пити ѥѩ;
12спира же и тысѧщьникъ и слоугы иоу-
деискы ѩшѧ і҃са и съвѧзашѧ и҆ 13и ве-
дошѧ и҆ къ аннѣ пьрвѣѥ бѣ бо тьсть

КАИАФѢ ИЖЕ БѢ АРХИЕРЕИ ЛѢТОУ ТОМОУ· 14БѢ
ЖЕ КАИАФА ДАВЪІИ СЪВѢТЪ НОУДЕОМЪ ЯКО
ОУНИЄ ЄСТЬ ЄДИНОМОУ ЧЛ҃КОУ ОУМРѢТИ ЗА ЛЮ-
ДИ· 15ПО І҃СѢ ЖЕ ИДѢАШЄ СИМОНЪ ПЄТРЪ И
ДРОУГЪІ ОУЧЄНИКЪ· ОУЧЄНИКЪ ЖЕ ТЪ БѢ ЗНА-
ЄМЪ АРХИЕРЕОВИ И ВЪНИДЄ СЪ І҃СОМЬ ВЪ ДВОРЪ
АРХИЕРЕОВЪ· 16ПЄТРЪ ЖЕ СТОЯАШЄ ПРИ ДВЬРЬХЪ
ВЪНѢ· ИЗИДЕ ЖЕ ОУЧЄНИКЪ ТЪ ИЖЕ БѢ ЗНА-
ЄМЪ АРХИЕРЕОВИ И РЄЧЄ ДВЬРЬНИЦИ ВЪВЕДИ
ПЄТРА· 17Г҃ЛА ЖЕ РАБА ДВЬРЬНИЦА ПЄТРОВИ:
ЕДА И ТЪІ ОТЪ ОУЧЄНИКЪ ЄСИ Ч҃ЛКА СЕГО; Г҃ЛА
ОНЪ: НѢСМЬ· 18СТОЯАХѫ ЖЕ РАБИ И СЛОУГЪІ
ОГНЬ СЪТВОРЬШЕ ЯКО ЗИМА БѢ И ГРѢЯАХѫ Сѧ·
БѢ ЖЕ СЪ НИМИ ПЄТРЪ СТОЯ И ГРѢЯ Сѧ·
19АРХИЕРЕИ ЖЕ ВЪПРОСИ І҃СА О ОУЧЄНИЦѢХЪ ЄГО И

о оучении ѥго· 20отъвѣща ѥмоу і҃с: азъ не
обиноуѩ сѧ г҃лаахъ вьсемоу мироу· азъ
вьсегда оучихъ на съборищи и въ ц҃ркви
идеже вьси иоудеи събираѭть сѧ и отаи не
г҃лаахъ ни чесо же· 21чьто мѧ въпрашаѥши;
въпроси слъішавъшѧѩ чьто г҃лаахъ имъ· се
си вѣдѧть ѩже рекохъ азъ· 22се рекъшоу
ѥмоу ѥдинъ отъ прѣстоѩщиихъ слоугъ
оудари въ ланитѫ і҃са рекъ: тако ли отъ-
вѣщаваѥши архиереови; 23отъвѣща ѥмоу
і҃с: аще зълѣ г҃лаахъ съвѣдѣтельствоуи о
зълѣ· аще ли добрѣ чьто мѧ биѥши; 24по-
съла же анна съвѧзанъ къ каиѩфѣ архи-
ереови· 25бѣ же симонъ петръ стоѩ и грѣѩ
сѧ· рекошѧ же ѥмоу: еда и тъі отъ оученикъ

ѥго ѥси; отъвьрже сѧ онъ и рече: нѣсмь·
26гл҃а ѥдинъ отъ рабъ архиереовъ ѫжика
съı ѥмоуже оурѣза петръ оухо: не азъ ли тѧ
видѣхъ въ вьрътоградѣ съ нимь; 27пакъı
же петръ отъвьрже сѧ и абиѥ коуръ въз-
гласи· 28ведошѧ і҃са отъ каиѩфъı въ пре-
торъ· бѣ же заоутра· и ти не вънидошѧ въ
преторъ да не осквьрнѧть сѧ нъ да ѣдѧть
пасхѫ· 29изиде же пилатъ къ нимъ вънъ
и рече: кѫѭ рѣчь приносите на чл҃ка сего;
30отъвѣщашѧ же и рекошѧ ѥмоу: аще не бъı
бъıлъ сь зълодѣи не бъıхомъ прѣдали ѥго
тебѣ· 31рече же имъ пилатъ: поимѣте и҆ въı
и по законоу вашемоу сѫдите ѥмоу· рекошѧ
же ѥмоу июдеи: намъ не достоить оубити

ни кого же· 32да слово і҃сово събѫдеть сѧ ѥже
рече назнаменаѩ коѥѭ съмьртиѭ хотѣа-
ше оумрѣти· 33вънидe же пакы пилатъ въ
преторъ и призъва і҃са и рече ѥмоу: ты ли
ѥси ц҃рь иоудеискъ; 34отъвѣща ѥмоу і҃с: о себѣ
ли се г҃лѥши или ини рекошѧ тебѣ о мънѣ;
35отъвѣща пилатъ: ѥда азъ жидовинъ
ѥсмь; родъ твои архиереи прѣдашѧ тѧ
мънѣ· чьто ѥси сътворилъ; 36отъвѣща і҃с:
ц҃рьство моѥ нѣсть отъ мира сего· аще отъ
мира сего бы было ц҃рьство моѥ слоугы моѩ
оубо подвизалы сѧ бышѧ да не прѣданъ
быхъ былъ иоудеомъ· нынѣ же ц҃рство моѥ
нѣсть отъсѫдоу· 37рече же ѥмоу пилатъ:
оубо ц҃рь ли ты ѥси; отъвѣща і҃с: ты г҃лѥши

ꙗко ц҃рь ѥсмь азъ· азъ на се родихъ сѧ и на
се придохъ въ миръ да послоушьствоуѭ о ис-
тинѣ· вьсꙗкъ иже ѥсть отъ истинꙑ послоу-
шаѥть гласа моѥго· 38г҃ла ѥмоу пилатъ: чьто
ѥсть истина; и се рекъ пакꙑ изиде къ иоу-
деомъ и г҃ла имъ: азъ ни ѥдиноѩ же винꙑ
не обрѣтаѭ въ нѥмь· 39ѥсть же обꙑчаи
вамъ да ѥдиного вамъ отъпоущѫ на пас-
хѫ· хощете ли оубо да отъпоущѫ вамъ ц҃ра
июдеиска; 40възъпишѧ же вьси г҃лѭще: не се-
го нъ варавъвѫ· бѣ же варавъва разбоиникъ·

·ѳі·

огда поѩтъ пилатъ і҃са и би ѥго· 2и
воини съплетъше вѣньць отъ трь-
ниꙗ възложишѧ на главѫ ѥмоу и въ
ризѫ багърѧнѫ облѣкошѧ и҆ и при-

хождаахѫ къ нѥмоу 3и гл҃аахѫ: радоуи сѧ
цр҃ю июдеискъ и биꙗахѫ и҆ по ланитама·
4изиде же пакы пилатъ вънъ и гл҃а имъ:
се извождѫ и҆ вамъ вънъ да разоумѣѥте
ꙗко въ нѥмь вины не обрѣтаѭ ни единоѩ·
5изиде же іс҃ вънъ носѧ трьнѧнъ вѣньць и
багърѧнѫ ризѫ и гл҃а имъ: се чл҃къ· 6ѥгда
же видѣшѧ и҆ архиереи и слоугы възъпи-
шѧ гл҃ѭще: распьни распьни ѥго· гл҃а имъ
пилатъ: поимѣте и҆ вы и распьнѣте· азъ
бо не обрѣтаѭ въ нѥмь вины· 7отъвѣща-
шѧ ѥмоу июдеи: мы законъ имаамъ и по
законѫ нашемоу дължънъ ѥсть оумрѣти·
ꙗко сн҃ъ бж҃ии творить сѧ· 8ѥгда же пи-
латъ се слъіша слово паче оубоꙗ сѧ· 9и въни-

де въ преторъ пакы пилатъ и гл҃а і҃сови:
отъкѫдоу ѥси ты; і҃съ же отъвѣта не дасть
ѥмоу· 10гл҃а же ѥмоу пилатъ: мънѣ ли не
гл҃ѥши; не вѣси ли ꙗко власть имамъ рас-
пѧти тѧ и власть имамъ поустити тѧ;
11отъвѣща і҃с: не имаши власти на мънѣ
ни коѥѩ же аще не бы ти дано съвыше· сего
ради прѣдавыи мѧ тебѣ болии грѣхъ
имать· 12отътоли пилатъ искааше поус-
тити и҆· июдеи же въпиꙗхѫ гл҃ѭще: аще се-
го поустиши нѣси дроугъ кесареви· вьсꙗкъ
иже сѧ творить ц҃рь противить сѧ кесареви·
13пилатъ же слышавъ та словеса изведъ
вънъ і҃са и сѣде на сѫдищи на мѣстѣ на-
рицаѥмѣемь лиѳостротъ евреискы же га-

ваѳа· 14бѣ же параскеѹ̈ги пасхѣ година же
бѣ ꙗко шестаꙗ· и гл҃а июдеомъ: се цр҃ь вашь·
15они же въпиꙗахѫ: възьми възьми про-
пьни ѥго· гл҃а имъ пилатъ: цр҃а ли вашего
распьнѫ; отъвѣщашѧ архиереи: не имамъ
цр҃а тъкъмо кесара· 16тогда же прѣдасть и҆
имъ да и҆ распьнѫть· они же поимъше і҃са
ведошѧ· 17и самъ си несы кр҃стъ изиде въ
нарицаѥмоѥ краниѥво мѣсто ѥже гл҃ѥть
сѧ евреискы голгоѳа 18идеже и҆ пропѧшѧ и
съ нимь дъва сѫдоу и овѫдоу по срѣдѣ же
і҃са· 19написа же и титла пилатъ и положи
на кр҃стѣ· бѣ же написано: і҃с назареи цр҃ь
иоудеискъ· 20сего же титла мънози чьтошѧ
отъ иоудеи ꙗко близъ бѣ мѣсто града

идеже распѧшѧ і҃са и бѣ написано евреискъı
грьчьскъı латиньскъı· 21г҃лаахѫ же пи-
латови архиереи июдеисции: не пиши ц҃рь
июдеискъ нъ ꙗко самъ рече ц҃рь ѥсмь ию-
деискъ· 22отъвѣща пилатъ: ѥже писахъ
писахъ· 23воини же ѥгда пропѧша і҃са при-
ѧша ризъı ѥго и сътвориша четъıри чѧс-
ти· комоужьдо воиноу чѧсть и хитонъ· бѣ
же хитонъ не шьвенъ съ врьхоу истъканъ
вьсь· 24решѧ же къ себѣ: не прѣдерѣмъ ѥго
нъ метѣмь жрѣбиѩ комоу бѫдеть· да
събѫдѫть сѧ кънигъı гл҃ѭщѧѩ: раздѣ-
лиша себѣ ризъı моѩ и о матисмѣ моѥи
меташѧ жребиѩ· воини же оубо си сътво-
ришѧ· 25стоꙗахѫ же при крьстѣ і҃совѣ мати

ЕГО И СЕСТРА МАТЕРЕ ЕГО МАРІА КЛЕОПОВА И
МАРІА МАГДАЛЪІНИ· 26ІС ЖЕ ВИДѢВЪ МАТЕРЕ
И ОУЧЕНИКА СТОѦЩА ЕГОЖЕ ЛЮБЛѦАШЕ ГЛА
МАТЕРИ СВОЕИ: ЖЕНО СЕ СНЪ ТВОИ· 27ПОТОМЬ
ГЛА ОУЧЕНИКОУ: СЕ МАТИ ТВОЯ· И ОТЪ ТОГО
ЧАСА ПОѦТЪ Ѩ ОУЧЕНИКЪ ВЪ СВОЯ· 28ПОСЕМЬ
ВѢДЪІ ІС ЯКО ВЬСА ОУЖЕ СЪВЬРШИША СѦ ДА
СЪБѦДѦТЬ СѦ КЪНИГЪІ ГЛА: ЖѦЖДѦ· 29СЪ-
СѦДЪ ЖЕ СТОЯАШЕ ПЪЛНЪ ОЦЬТА· ГѦБѦ ЖЕ
НАПЪЛНЬШЕ ОЦЬТА НА ЏССОПЪ ВЪЗНЬЗЪШЕ
ПРИДѢША КЪ ОУСТОМЪ ЕГО· 30ЕГДА ЖЕ ОУБО
ПРИѦТЪ ОЦЬТЪ ІС РЕЧЕ: СЪВЬРШИША СѦ· И
ПРѢКЛОНЬ ГЛАВѦ ПРѢДАСТЬ ДХЪ· 31ІЮДЕИ ЖЕ
ПОНЕЖЕ ПАРАСКЕУГИ БѢ ДА НЕ ОСТАНѦТЬ ТѢ-
ЛЕСА НА КРЬСТѢ ВЪ СѦБОТѦ· БѢ БО ВЕЛИКЪ

ДЬНЬ ТОѢ СѪБОТЪІ· ПОЛНША ПИЛАТА ДА
ПРѢБИѪТЬ ГОЛѢНИ ИХЪ И ВЪЗЬМѪТЬ ѬА·
32ПРИДОША ВОИНИ И ПРЬВОУОУМОУ ПРѢБИША
ГОЛѢНИ И ДРОУГОУОУМОУ РАСПѪТОУОУМОУ СЪ
НИМЬ· 33НА ІС҃А ЖЄ ПРИШЪДЪШЄ ѬАКО ВИДѢША
И҆ ОУЖЄ ОУМЬРЪШЬ НЄ ПРѢБИША ЄМОУ ГОЛѢНИЮ·
34НЪ ЄДИНЪ ОТЪ ВОИНЪ КОПИЄМЬ ЄМОУ РЕБРА
ПРОБОДЄ И ИЗѪДЄ ѬБИЄ КРЪВЬ И ВОДА· 35И ВИ-
ДѢВЪІИ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВОВА И ИСТИНЬНО ЄСТЬ
СЪВѢДѢТЕЛЬСТВО ЄГО· И ТЪ ВѢСТЬ ѬАКО ИС-
ТИНѪ Г҃ЛЄТЬ· ДА И ВЪІ ВѢРѪ ИМЄТЄ· 36БЪІ-
ША БО СИ ДА СЪБѪДѪТЬ СѪ КЪНИГЪІ: КОСТЬ
НЕ СЪКРОУШИТЬ СѪ ОТЪ НЕГО· 37И ПАКЪІ ДРОУ-
ГЪІѪ КЪНИГЪІ Г҃ЛѪТЬ: ВЪЗРѪТЬ НА НЬ
ЕГОЖЕ ПРОБОДОША· 38ПО СИХЪ ЖЕ ПРОСИ ОУ ПИ-

ЛАТА ИОСИФЪ ИЖЕ ОТЪ АРИМАѳЕИ СЪІ ОУЧЕ-
НИКЪ ІУСОВЪ ТАИНЪ ЖЕ СТРАХА РАДИ ИУДЕН-
СКА· ДА БЪЗЫМЕТЬ ТѢЛО ІУСОВО И ПОВЕЛѢ ПИ-
ЛАТЪ· ПРИДЕ ЖЕ И БЪЗА ТѢЛО ІСОВО· 39ПРИДЕ
ЖЕ И НИКОДИМЪ ПРИШЪДЪШИ КЪ ІСОВИ НОЩИЮ
ПРѢЖДЕ НЕСЪІ СЪМѢШЕНИЕ ЗМУРНО И АЛОИНО
ЯКО ЛИТРЪ СЪТО· 40ПРИЯСТА ЖЕ ТѢЛО ІСОВО И
ОБИСТА И РИЗАМИ СЪ АРОМАТЫІ ЯКОЖЕ ОБЫ-
ЧАИ ЄСТЬ ИУДЕОМЪ ПОГРѢБАТИ· 41БѢ ЖЕ НА
МѢСТѢ ИДЕЖЕ И РАСПАША БЬРТЬПЪ И ВЪ БЬР-
ТЬПѢ ГРОБЪ НОВЪ ВЪ НЕМЬЖЕ НИ КОЛИ ЖЕ НИ
КЪТО ЖЕ НЕ БѢ ПОЛОЖЕНЪ· 42ТОУ ЖЕ ЗА ПАРАС-
КЕѲГИЮ ИУДЕНСКОУ ЯКО БЛИЗЪ БѢАШЕ ГРОБЪ·
ПОЛОЖИСТА ІСА·

Въ ѥдинъıи же сѫботъı мариꙗ маг-
далъıни приде ꙁаоутра ѥще сѫщи
тьмѣ на гробъ и видѣ камень
възѧтъ отъ гроба· 2тече же и при-
де къ симоноу петроу и къ дроугоуоумоу
·к҃· оученикоу ѥгоже люблꙗаше і҃с· и г҃ла има:
възѧшѧ г҃а отъ гроба и не вѣмь къде
положишѧ и҃· 3изиде же петръ и дроугъıи
оученикъ идѣаста къ гробоу· 4течааста же
оба въкоупѣ и дроугъıи оученикъ тече ско-
рѣѥ петра и приде прѣжде къ гробоу· 5и при-
никъ видѣ ризъı лежѧщѧ· обаче не въни-
де· 6приде же и симонъ петръ въ слѣдъ ѥго ·
и въниде прѣжде въ гробъ и видѣ ризъı
лежѧщѧ· 7и сударь иже бѣ на главѣ ѥго не

съ ризами лежѧщь нъ особь съвитъ на ѥди-
номь мѣстѣ· 8тогда же въниде и дроугъıи
оученикъ пришьдъи прѣжде къ гробоу· и
видѣ и вѣрова· 9не оубо вѣдѣахѫ кънигъ
ꙗко подобаѥть ѥмоу отъ мрътвъıхъ въс-
крьснѫти· 10идоста же пакъı къ себѣ оуче-
ника· 11мариꙗ же стоꙗаше оу гроба вънѣ
плачѫщи сѧ· ꙗкоже плакааше сѧ приниче
въ гробъ 12и видѣ дъва анг҃ла въ бѣлахъ
сѣдѧща ѥдиного оу главъı и ѥдиного оу
ногоу идеже бѣ лежало тѣло і҃сово· 13и
г҃ласта ѥи она: жено чьто плачеши сѧ; г҃ла
има: ꙗко възѧшѧ г҃а моѥго и не вѣмь
къде положишѧ и҃· 14и си рекъши обрати сѧ
въспѧтъ и видѣ і҃са стоꙗща и не вѣ-

дѣаше ꙗко і҃с ѥсть· 15г҃ла ѥи і҃с: жено чьто
плачеши сѧ; кого иштеши; она же мьнѧщи
ꙗко вьртоградарь ѥсть г҃ла ѥмоу: г҃и аще
ты възѧлъ ѥси ѥго повѣждь мънѣ къде
ѥси положилъ ѥго· и азъ възьмѫ и҆· 16г҃ла
ѥи і҃с: мариѥ· обращьши же сѧ она г҃ла ѥмоу:
раввоуни· ѥже нарицаѥть сѧ: оучителю·
17г҃ла ѥи і҃с: не прикасаи сѧ мънѣ· не оу бо
възидохъ къ о҃цоу моѥмоу· иди же къ бра-
тии моѥи и рьци имъ въсхождѫ къ о҃цоу
моѥмоу и о҃цоу вашемоу и богоу моѥмоу и б҃оу
вашемоу· 18приде мариꙗ магдалъіни по-
вѣдаѭщи оученикомъ ꙗко видѣ г҃а и си
рече ѥи· 19сѫщоу поздѣ въ тъ дьнь въ ѥди-
нъіи сѫботъі и двьрьмъ затворенамъ иде-

же бѣхѫ оученици ѥго събьрани за страхъ
июдеискъ· приде і҃с и ста по срѣдѣ ихъ и г҃ла
имъ: миръ вамъ· 20и се рекъ показа имъ рѫ-
цѣ и ребра своꙗ· въздрадовашѧ же сѧ оуче-
ници видѣвъше г҃а· 21рече имъ і҃с пакъı: миръ
вамъ· ꙗкоже посъла мѧ оц҃ь и азъ посъıлаѭ
въı· 22и се рекъ дѫнѫ и г҃ла имъ: приимѣте
дх҃ъ ст҃ъıи· 23имъже отъпоустите грѣхъı
отъпоустѧть сѧ имъ и имъже дьржите
дьржѧть сѧ имъ· 24ѳома же ѥдинъ отъ обою
на десѧте нарицаѥмъıи близньць не бѣ
тоу съ ними ѥгда приде і҃с· 25г҃лаахѫ же
ѥмоу дроузии оученици: видѣхомъ г҃а· онъ
же рече имъ: аще не виждѫ на рѫкоу ѥго
ꙗзвъı гвоздиинъıѩ и въложѫ пьрста мо-

ѥго въ ꙗзвѫ гвоздиннѫѭ и въложѫ рѫкѫ
моѭ въ ребра ѥго не имѫ вѣры· 26и по осми
дьнъ пакы бꙗахѫ вънѫтрь оученици ѥго
и ѳома съ ними· приде і҃с двьрьмъ затворе-
намъ и ста по срѣдѣ и г҃ла имъ: миръ
вамъ· 27потомь г҃ла ѳомѣ: принеси пьрстъ
твои сѣмо и виждь рѫцѣ мои· и принеси рѫ-
кѫ твоѭ и въложи въ ребра моꙗ· и не бѫди
невѣрьнъ нъ вѣрьнъ· 28отъвѣща ѳома и ре-
че ѥмоу: г҃ь мои и б҃ъ мои· 29г҃ла ѥмоу і҃с: ꙗко
видѣвъ мѧ вѣрова· блажени не видѣвъ-
шеи и вѣровавъше· 30мънога же и ина зна-
мениꙗ створи і҃с прѣдъ оученикы своими
ꙗже не сѫть писана въ кънигахъ сихъ·
31си же писана бъішѧ да вѣрѫ имете ꙗко і҃с

ѥсть х҃съ с҃нъ божии· и да вѣроуѭще живо-
та вѣчьнааго имате въ имѧ ѥго·

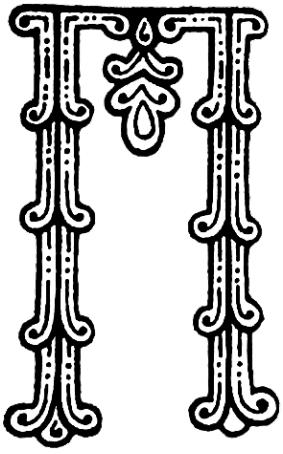

По семь ꙗви сѧ і҃с оученикомъ своимъ ·к҃а·
въставъ отъ мьртвъıихъ на мори
тивериадьстѣемь· ꙗвиже сѧ тако·
2бѣахѫ въкоупѣ симонъ петръ и
ѳома нарицаѥмъıи близньць и наѳана-
илъ иже бѣ отъ кана галилеискъıѩ и с҃на
зеведеова и ина отъ оученикъ ѥго дъва·
3г҃ла имъ симонъ петръ: идѫ ръıбъ ловитъ·
г҃лашѧ ѥмоу: идемъ и мъı съ тобоѭ· и изи-
дошѧ и въсѣдошѧ въ корабль абиѥ· и въ
тѫ нощь не ѩшѧ ни чесо же· 4оутроу же
абиѥ бъıвъшоу ста і҃с при брѣзѣ· не позна-
шѧ же оученици ꙗко і҃с ѥсть· 5г҃ла же имъ і҃с:

ДѢТИ ЄДА ЧЬТО СЪНѢДЬНО ИМАТЄ; ОТЪВѢ-
ЩАША ЄМОУ: НН· 6ОНЪ ЖЄ РЄЧЄ ИМЪ: ВЪВЬР-
ЗѢТЄ О ДЄСНѪ СТРАНѪ КОРАБЛЯ МРѢЖА И
ОБРѪЩЄТЄ· ВЪВЬРГОША ЖЄ И КЪТОМОУ НЄ МО-
ЖАХѪ ПРИВЛѢЩИ ЄѦ ОТЪ МЪНОЖЬСТВА
РЪІБЪ· 7ГЛА ЖЄ ОУЧЄНИКЪ ЄГОЖЄ ЛЮБЛѦШЄ ІС
ПЄТРОВИ: ГЪ ЄСТЬ· СИМОНЪ ЖЄ ПЄТРЪ СЛЪІ-
ШАВЪ ЯКО ГЪ ЄСТЬ ЄПЕНДУТЪМЬ ПРѢПОѦСА
СѦ БѢ БО НАГЪ И ВЪВЬРЖЄ СѦ ВЪ МОРЄ· 8А ДРОУ-
ГЫИ ОУЧЄНИЦИ КОРАБИЦЄМЪ ПРИДОША· НЄ БѢ-
ША БО ДАЛЄЧЄ ОТЪ ЗЄМЛѦ НЪ ЯКО ДЪВѢ
СЪТѢ ЛАКЪТЪ ВЛѢКѪЩЄ МРѢЖѪ РЪІБЪ· 9И ЯКО
ИЗЛѢЗОША НА ЗЄМЛѪ ВИДѢША ОГНЬ ЛЄ-
ЖАЩЬ И РЪІБѪ ЛЄЖАЩѪ НА НЄМЬ И ХЛѢБЪ·
10ГЛА ИМЪ ІС: ПРИНЄСѢТЄ ОТЪ РЪІБЪ ЯЖЄ ЯС-

ТЕ НЪІНѢ· 11ВЪЛѢЗЪ ЖЕ СІМОНЪ ПЕТРЪ ИЗ-
ВЛѢЧЕ ПРѢЖА НА ЗЕМЛѪ ПЪЛНА ВЕЛІКЪІХЪ
РЪІБЪ СЪТО И ПѦТЬ ДЕСѦТЪ И ТРІ· И ТОЛІКОУ
ЖЕ СѪЩОУ НЕ ПРОТРЪЖЕ СѦ ПРѢЖА· 12ГЛА ІМЪ
ІС: ПРІНДѢТЕ ОБѢДОУНТЕ· И НІ КЪТО ЖЕ НЕ
СЪМѢШЕ ОТЪ ОУЧЕНІКЪ ІСТѦЗАТІ ЄГО: ТЪІ
КЪТО ЄСІ; ВѢДѪЩЕ ꙗКО ГЪ ЄСТЬ· 13ПРІНДЕ ЖЕ
ІС І ПРІѩТЪ ХЛѢБЪ І ДАСТЬ ІМЪ· И РЪІБѪ
ТАКОЖДЕ· 14СЕ ОУЖЕ ТРЕТІЕ ꙗВІ СѦ ІС ОУЧЕ-
ІІКОІМЪ СВОІМЪ ВЪСТАВЪ ОТЪ ПРЪТВЪІНХЪ·
15ЕГДА ЖЕ ОБѢДОВАША ГЛА СІМОНОУ ПЕТРОУ ІС:
СІМОНЕ ІОННІЪ ЛЮБІШІ ЛІ ІМА ПАЧЕ СІХЪ;
ГЛА ІМОУ: ЕІ ГІ ТЪІ ВѢСІ ꙗКО ЛЮБЛЮ ТѦ·
ГЛА ІМОУ: ПАСІ ОВЬЦА МОЯ· 16ГЛА ІМОУ ПА-
КЪІ ВЪТОРОЕ: СІМОНЕ ІОННІЪ ЛЮБІШІ ЛІ ІМА;

г҃ла ѥмоу: єи г҃и ты вѣси ꙗко люблю тѧ·
г҃ла ѥмоу паси овьцѧ моѩ· 17г҃ла ѥмоу тре-
тиѥѥ: симоне ионинъ любиши ли мѧ; ос-
кърбѣ же петръ ꙗко рече ѥмоу третиѥѥ лю-
биши ли мѧ и г҃ла ѥмоу: г҃и ты вьсе вѣси
ты вѣси ꙗко люблю тѧ· г҃ла ѥмоу: паси
овьцѧ моѩ· 18аминъ аминъ г҃лѭ тебѣ:
ѥгда бѣ юнъ поꙗсааше сѧ самъ и хожда-
аше ꙗможе хотѧаше· ѥгда же състарѣѥши
сѧ възджежеши рѫцѣ твои и инь тѧ поꙗ-
шеть и ведеть тѧ ꙗможе не хощеши· 19се же
рече знаменаѩ коѥѭ съмрьтиѭ прославить
б҃а· и се рекъ г҃ла ѥмоу: иди по мънѣ·
20обращь же сѧ петръ видѣ оученика ѥгоже
люблꙗаше і҃съ идѫща въ слѣдъ· иже и

ВЪЗЛЕЖЕ НА ВЕЧЕРИ НА ПЬРСИ ЕГО И РЕЧЕ: ГН
КЪТО ЕСТЬ ПРѢДАЮЩИ ТА; 21СЕГО ВИДѢВЪ ПЕ-
ТРЪ ГЛА ІСОВИ: ГН А СЬ ЧЬТО; 22ГЛА ЕМОУ ІСЪ:
АЩЕ ХОЩЮ ДА ТЪ ПРѢБЫВАЕТЬ ДОНЬДЕЖЕ
ПРИДѫ ЧЬТО Е ТЕБѢ; ТЫ ПО МЪНѢ ИДИ· 23ИЗИ-
ДЕ ЖЕ СЛОВО СЕ ВЪ БРАТИЮ ЯКО ОУЧЕНИКЪ ТЪ
НЕ ОУМЬРЕТЬ· НЕ РЕЧЕ ЖЕ ЕМОУ ІС ЯКО НЕ ОУМЬ-
РЕТЬ· НЪ АЩЕ ХОЩЮ ДА ТЪ ПРѢБЫВАЕТЬ
ДОНЬДЕЖЕ ПРИДѫ ЧЬТО ЕСТЬ ТЕБѢ; 24СЬ ЕСТЬ
ОУЧЕНИКЪ СЪВѢДѢТЕЛЬСТВОУЮЩИ О СИХЪ ИЖЕ И
НАПИСА СИ· И ВѢМЬ ЯКО ИСТИНЬНО ЕСТЬ СЪВѢ-
ДѢТЕЛЬСТВО ЕГО· 25СѫТЬ ЖЕ И ИНА МЪНОГА ЯЖЕ
СЪТВОРИ ІС ЯЖЕ АЩЕ ПО ЕДИНОМОУ ПИСАНА БЫ-
ВАЮТЬ НИ САМОМОУ МЬНИ МИРОУ ВЪМѢСТИ-
ТИ ПИШЕМЫИХЪ КЪНИГЪ· АМИНЪ·

Слава тебѣ г҃и ц҃рю нб҃сьнъıи ꙗко съподоби мѧ написати Еѵ҃лие се почахъ же е писати· Въ л҃тѣ ҂·ѕ҃· ф҃· з҃д· (6564 1056) А оконьчахъ е въ л҃тѣ ҂·ѕ҃· ф҃ з҃ е҃· (6565 1057) Написахъ же еѵ҃лие се рабоу бж҃ию нареченоу сѫщоу въ кр҃щении иосифъ а мирьскъı остромиръ· близокоу сѫщоу изѧславоу кънѧзоу· изѧславоу же кънѧзоу тогда прѣдрьжѧщоу обѣ власти и оц҃а своего ꙗрослава и брата своего володимира· самъ же изѧславъ кънѧзь правлѧаше столъ оц҃а своего ꙗрослава къıевѣ· А брата своего столъ порѫчи правити близокоу своемоу остромироу новѣ городѣ· Мънога же л҃тѣ дароуи б҃ъ сътѧжавъшоумоу Еѵ҃лие се на оутѣшение мъногамъ дш҃амъ кр҃стиꙗньскамъ· даи емоу г҃ь б҃ъ бл҃ние ст҃ъıхъ еван҃глистъ иїоанна ма҃ѳеа лоукъı ма҃р и ст҃ъıхъ

праоц҃ь Авраама нїсаака нїꙗкова· самомоу емоу и подроужию его ѳеофане и чѧдомъ ею и подроужиемь чѧдъ ею· съдравьствоуите же мънога лт҃ѣ съдрьжѧще пороучение свое ⁘ АМИНЪ ⁘ · ~

※АЗЪ ГРИГОРИИ ДИꙗко҃н написахъ еулие е да иже горазнѣе сего напише то не мози зазьрети мьнѣ грешьникоу· почахъ же писати мц҃а октв҃ѧ ·к҃а· на памт҃ѧ илариона· А оконьчх҃а мц҃а маиꙗ въ ·в҃і· на пт҃а епифана ⁘ молю же вьсѣхъ почитаѭщихъ не мозѣте клѧти нъ исправльше почитаите· Тако бо и ст҃ы ап҃лъ паулъ гл҃еть: Бл҃те А не кльнете ⁘

⁘ АМИНЪ ⁘

Список использованной литературы

1. **Остромирово евангелие 1056-1057**.
Факсимильное воспроизведение. Л.; М., 1988.

2. **Остромирово евангелие 1056-1057**: С приложением греческого текста и грамматического объяснения. А. Х. Востоков. СПб., 1843.

3. **Мариинское четвероевангелие**. С примечаниями и приложениями. И. В. Ягич. СПб., 1883.

4. **Евангелие от Марка**. По основным спискам четырех редакций рукописного славянского евангельского текста с разночтениями из ста восьми рукописей евангелия XI-XVI вв. Г. Воскресенский. М., 1894.

5. **Евангелие от Иоанна** в славянской традиции. А. А. Алексеев. СПб., 1998.

6. **Евангелие от Матфея** в славянской традиции. А. А. Алексеев. СПб., 2005.

7. **Святое Евангелие**. Древне-славянский текст. Н. И. Ильминский. Казань, 1889.

Содержание

Евангелие отъ Матѳея 5

Евангелие отъ Марка 183

Евангелие отъ Лукъи 295

Евангелие отъ Иоана 485

Списокъ использованной литературъи 626

Составление, оформление, набор текста:

Константинов Александр Николаевич©

2022